

వి ష య సూ చి క్ష

1. సంపాదకీయము
2. శైవ మహాపీఠము
—కార్యనిర్వాహక వర్గము
3. జగద్గురు నీలకంఠ శివారాధ్యులు
—పీఠాధిపతి
4. శైవదీక్ష
—ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు, ఈమని
5. నిర్వాణనిశ్శేణి
—ముదిగొండ కొండయారాధ్య విరచితము
6. నటరాజ శతకము నుండి
గ్రహింపబడిన పద్యదశకము
—ఇవటూరి సానంధారాధ్యులవారు
7. శివతత్త్వామృతము
—ముదిగొండ శంకరశాస్త్రిగారు
8. వ్యాస మహర్షి
9. శ్రీ శైవ మహాపీఠ కార్యాలయ ప్రకటనలు
10. శైవ మహాజన సభ అహ్వానము
11. శ్రీ శైవ మహాపీఠము 1956-57 సం॥ ఆదాయ, వ్యయ, పట్టిక

శైవమత ప్రకాశిక

శ్రీశైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు

స చి త్ర మా స ప త్రి క

సంపుటము

దుర్ముఖినామ సంవత్సరము

నంచిక

౮

15-5-1957

౧

సంపాదకీయము

శైవమత ప్రకాశిక ప్రారంభింపబడి సక్రమముగ శైవధర్మ బీజముల పాఠక హృదయ ష్టేత్రముల సకాలములో నాటుచున్నది. కొన్ని మొలకలెత్తినవి. మఱికొన్ని పల్లవించినవి. ష్టేత్రములు మంచివిగాక కొన్నియు - వేసవిగాడ్పుల మఱికొన్నియు - మొలవ లేదు.

అంతా శైవమయము - శైవమతమే ప్రపంచము. పడక్షరీ మహామంత్రము - సంధ్యావందనము - శివతత్త్వ ప్రబోధము - జగద్గురు నీలకంఠారాధ్యులు - శైవకవుల చరిత్రము - శివోపాసనా రహస్యము - శివస్తోత్రములు - మహాపురుషుల ప్రశంస - శైవభేదములు - శక్తిపాతము - మున్నగు నమూల్య విషయముల - లోకమునకందిచ్చినది శైవమత ప్రకాశిక.

శైవమహాపీఠ వర్ధంతి సభ - హేవిశంబినామ సం॥ర జ్యేష్ఠ శు ౨-3-౪ - 1957 జూన్ (14,15,16) తేదీలలో వరంగలులో జరుప వలసినదిగా ఆహ్వానము కార్యదర్శిగారికి పంపబడినది. ఆహ్వానకర్తలు

శ్రీ. లా. శివపురపు వీరభద్రయ్యగారు. 48 వ వర్ధంతికి-శైవులు పలు ప్రాంతముల నుండి విచ్చేసి యైకమత్యముతో కర్తవ్య విషయముల సంఘాభివృద్ధికై నిర్ణయింతురుగాత 48 వ వత్సరము వచ్చినను సంపూర్ణమగు నిర్మాణాత్మిక కార్యనిర్వహణకై సంఘమునకు లభింపలేదు. అందుకై తగిన కృషిని శైవమహాజను లెల్లరు విచ్చేసి నిర్వహింప నబిలషించుచున్నాము - కార్యదర్శిగారు త్వరలో తమ ఆమోదము తెలుపుదురని భావించుచున్నాము.

శ్రీ భ్రమరాంభా సమేత మల్లికార్జునస్వామి కృపయు-షష్ఠ్యాల పూజావరాయణులగు మహేశ్వరుల ఆశీస్సంపత్తియు - జయప్రదముగ భవిష్యత్కార్యము జరిపింప గలదని విశ్వసించుచున్నాము.

శ్లో॥ కైవల్యాధార లింగే, ఘనవిమల సదాకార చిత్పూర్ణలింగే
సద్భక్త ప్రాణలింగే సతతకరతల ప్రోల్ల సద్భావలింగే
పంచబ్రహ్మత్వ లింగే పరమపద - పరంజ్యోతిరోంకార లింగే
నిత్యం శ్రీ శైలలింగేని మనతు హృదయం మామకాం సిద్ధలింగే॥

శైవ మహాపీఠము

విజయవాడ

హనుమాకాపిట, సాంబమూర్తి రోడ్డు

20 వ శైవమహాసభ 31 వ తీర్మానము ప్రకారము విజయవాడలో శైవమహాపీఠ భవనము నిర్మింపబడినది. ప్రతివత్సరము - సవరాత్రములు - గణార్చనలు - సమావేశములు జరుపబడుచున్నవి. గత వత్సరము ఆశ్వీజ శు ౧ మేదలుకొని శతాహదీక్షగ. ప్రారంభింప బడిన పంచాక్షరీ పురశ్చర్యా కార్యక్రమము, కోటి బిల్వార్చనా

కార్యక్రమము మాఖ శు ౧౫ తో మహావైభవముగ సమాప్తి చేయబడినది.

సర్వశైవుల మానసభావ సమైక్యతకై పారమార్థికముగ ఒక్క కదళీఫలము గుప్పెడు గోధుమపిండితో 4 నెలల 15 రోజులు పర్యంతము తదేక దీక్షగా బిల్వార్చన జరిపించిన మన పీఠ ప్రధాన మంత్రి గారయిన శ్రీ రాజా కందుకూరి వటుక భైరవమూర్తిగారి సాహసమెంతయు ప్రశంసనీయము. ఆ కార్యక్రమములో పాల్గొనిన శ్రీపతి పండితారాధ్యుల పట్టెన లింగారాధ్యులు, ములుగు వీరమల్లి కార్జునారాధ్యులు, ఇవటూరి వీరభద్రారాధ్యులు, శివపురము బసవారాధ్యులు, కాశీనాథుని శరభారాధ్యులు మున్నగువారెంతయు ప్రశంసనీయులు.

ప్రత్యక్షముగావచ్చి తమ కుటుంబముతో మల్లికార్జునస్వామి వారి నర్పించిన అత్తలూరి సుబ్బారావుగారు, వారి అల్లుడు ఇవటూరి కోటేశ్వరరావుగారు, కందుకూరి రాజారావుగారు వారి సతీ తిలకములు మనసార పూజలుచేసి తత్పూజాఫలంబు లనుభవించి యానందము నొందిరి. ఈడుపుగల్లు వాస్తవ్యులయిన కాశీనాథుని వీరేశలింగంగారు - ఇవటూరి కోటేశ్వరరావుగారు - శరభయ్యగారు న్యాయవాదులయిన బందా శ్రీరామచంద్రరావుగారు, B. A. B. L. మున్నగువారు మాఖ పున్నమినాడు పూర్ణాహుతి పూర్తియగు నంత వరకునుండి ఆనాడు జరిగిన గొప్ప అన్నదాన మహోత్సవమును కనులారగాంచి యచటభుజించి కార్యకర్తల కాశీర్వాదము లొసంగి వెళ్ళినందులకు మా సంతోషమును వెల్లడించుచున్నాము. కొండఱు మహిళా మణులు పూర్తిగా పై కార్య నిర్వహణములో పలువిధముల సాహాయ మొనర్చినందులకు మా ధన్యవాదములు. వివరములు - ఆదాయ వ్యయములు - ఇందు ప్రత్యేకముగా చివర పుటలలో ప్రకటించబడినవి. ఆదినుండియు ఏ తత్కార్య నిర్వహణలో

సలహా లొసంగిన శీతాధిపతులకు - శ్రీ ముదిగొండ సుబ్రహ్మణ్య శర్మగారికి మా ప్రత్యేక మనఃపూర్వక నమోవాకములు. ఇంకను మాకు సహాయము చేసిన సతీరత్నములకు, సత్పురుషులకు అభివందనములు. లోపములున్న క్షమించమని మా హేశ్వర గణమునకు - వినతి వితతులు—

— కార్యనిర్వాహక వర్గము.

శ్రీ శ్రీ వైవమహాపీఠ భవన నిబంధనలు

లోగడ భవన మాహేశ్వరుడుగా నియమింపబడిన శ్రీ ములుగు వీరమల్లిఖార్జునఅయ్యవారు, విజయవాడ కృష్ణలంకలో స్వస్థలము సంపాదించుకొని అందులోనికి కాపురము వెళ్లినందున సదరు పదవి నుండి ఆయనను విరమింపజేయడమైనది.

శ్రీ వైవమహాపీఠ సభ్యులకు మనవి

హేవిశంబి నామసంవత్సర చందాలు సభ్యులందరు వెంటనే కార్యస్థానము విజయవాడకు కార్యదర్శిగారి పేర వంపగోరెడము : నూతన సభ్యులుగూడా మహాజనసభా సమావేశ తేదీ యగు 1957 జూన్ 16 వ తేదీలోగా తమ చందాలు పంపినచో, మహాజన సభా సమావేశములలో పాల్గొనుటకు హక్కు కల్గును. చందాలు ఇవ్వని సభ్యులకు వోటింగుహక్కు మాత్రముండదు. సభ్యత్వ సంవత్సర చందా రు. 1-0-0 అని అందరకు తెలిసినదే.

కార్యదర్శి.

జగద్గురు నీలకంఠ శివారాధ్యులు

పీఠాధిపతి

మహా ప్రమథగణములు - రుద్రగణములు - యోగాచార్యులు మున్నగు భక్తులగు శివయోగుల స్మరణవచన చిరమనోరథములు సిద్ధించును. దుష్కర్మ దుస్వప్న అపమృత్యు దారిద్ర్యాది బాధలు తొలగును. ఈ గణస్తవపద్ధతులు రెండురకములు. శివపురాణములోని గణస్తవము లింగార్చనాపరులదిగను - చారిత్రలోని గణస్తవము శివలింగభారులైన శైవులపద్ధతిగను గన్పించుచున్నది. ఆగమ గ్రంథంబులందుగూడ శైవు లాచరించుపద్ధతిలోనేగలదు. శ్వేతుడు, బకులీశుడు గ్రంథద్వయమునందు వ్రాయబడినారు. నీలకంఠారాధ్యుల వారి గురువు (వీరిగురుగారి) తగిన యాధారము లభించునంతవరకు మరి యొకరిగనే భావించవలసి యున్నది.

జీవిత చరిత్ర

కైలాసపర్వతమున పార్వతీ పరమేశ్వరులు పేరోలగంబున సభతీర్చి కూర్చుండిరి. ఆసమయమున శ్రీ మహావిష్ణువులేచి నేతులు జోడించి “మహేశ్వర ! శివభక్తి ప్రపంచమున ప్రతిక్షణము క్షీణించుచున్నది. వ్యాససూత్రములకు నిజమైన అర్థమును వచించుచున్నవారు కారు. ఏమికారణమని యడుగ విశ్వేశ్వరు డిట్లువలికెను.

“నారాయణ ! సర్వము నాకు తెలియును. విఘనసమర్థియై— బాదరి మునీంద్రుడును నన్నుగూర్చి ఘోరతపస్సుచేసి, తమ తమ మత ప్రచారములు జరుగవలెనని వరంబులు గ్రహించిరి. వారి ప్రచారముల కాలము సమాప్తము కావచ్చినది. మాయామోహితులైన సమస్త ప్రపంచమునందు తిరిగి నాభక్తిని బోధించుటకు మదంశ సంభూతుడయిన నీల లోహితరుద్రుని భూలోకమున నీలకంఠారాధ్యుడను

పేరుతో జన్మింప నానతిచ్చితిని” అని వచింప దేవగణమంతయు సంత
సించెను. అని బోధాయనడు విశ్వేశ్వరారాధ్యులకు వచించెను.
నీలలో హితరుడని యంతలో నీలకంఠారాధ్యులు కాశేశ్వరమున
జన్మించినాడు.

నీలకంఠారాధ్యులవారి మూలపురుషుడు ఆంగీరసమహర్షి. ఆతని
పుత్రుడు బృహస్పతి. ఆతని కుమారుడు భరద్వాజమహర్షి. ఈతని
వంశములో నీలకంఠారాధ్యులు జనకుడయిన విశ్వేశ్వరారాధ్యులు
జన్మించెను. ఈతని సతీతిలకము గౌరీదేవి. విశ్వేశ్వరారాధ్యులు కాశీ
యందు తపస్సుచేసి యీశ్వరానుగ్రహ పాత్రుడై యొకపుత్రుని బడ
సెను. కాశేశ్వరవాసి యగు నీలకంఠారాధ్యులు బోధాయన మహర్షి
సదుపదేశములనొంది వారాణసీ వాస్తవ్యుడైన శ్వేతాచార్యుల
వద్ద సకల విద్యలు సాధించి తదాశీర్వాదమునొంది తిరిగి యింటికి
వచ్చెను.

హరిత గోత్రోద్భవుడయిన వీరభద్రాచార్యుని కుమార్తెయగు
సర్వమంగళను వివాహము చేసికొనెను. ఆ కాలమునందే
కుబేరాంతలో జన్మించిన విక్రమాంక రాజవలన నువర్ణభూషణాంబ
రాది బహుమతుల నొందెను.

గృహస్థాశ్రమ స్వీకారము చేసిన పిదప శిష్యవర్గ మధికముగా
చేరెను. బోధాయన వృత్త ననుసరించి తనపేరుతో ప్రస్థానత్రయము
రచించెను. ఇంకను శైవమత గ్రంథము లనేకము రచించెను. ఈ మహా
త్ముని శిష్యులలో దాక్షిణాత్యుడయిన హరదత్తుడు, ప్రాగ్దేశవాసి
యైన భీమేశ్వరుడు, ఉడిచ్యుడయిన భవదేవుడు, పశ్చిమదేశవాసియైన
సోమకేభరుడు, సర్వదర్శనములభ్యసించి శైవమత ప్రచారము విరి
విగా నొనర్చిరి.

నీలకంఠారాధ్యులవారికి సోమేశ్వరుడు, అఘోరనాథుడు, కాశే
శ్వరుడు, శ్రీ గిరీశ్వరుడు అను నలుగురు కుమారులు గలిగిరి.

జౌద్ధాది సర్వ మతముల జయించి నీలకంఠారాధ్యులవారు
తై వమతమే ఆదిమతమని నిరూపించిరి.

ఒకా నొకప్పుడు కాశీనగరమున గొప్ప పండిత మహాసభ జరి
గెను. “ శివ ఏవ కేవలః శివాదన్యంనకించన ” అను శివాద్వైత
సిద్ధాంతమును పరమతఖండనమొనర్చుచు నీలకంఠారాధ్యులు ఘోషిం
చిరి. అంత తమ తమ భాష్యములే శ్రేష్ఠములని గర్వింప జొచ్చిరి.
మన భాష్యములన్నియు అమృతవారి ముందుంచి తలుపు వేయుద
మనియు, ఏ భాష్యమును అమృతవారు శిరస్సునందు ధరించునో అదియే
నిగమాగమ సిద్ధాంత బోధక భాష్యమని అంగీకరించుదమని యందఱు
తలంచిరి. భాష్యములన్ని దేవీ సన్నిధానమందుంచిరి. తలుపులుమూసి
కొంచెపు సేపుంచి తెరచునప్పటికి నీలకంఠభాష్యమునే అమృతవారు
తన శిరస్సున ధరించి యుండెను. అది చూచి పండిత బృందమంతయు
విస్మయముచెందెను. నీలకంఠారాధ్యులవారిచే నెలకొల్పబడిన శివా
ద్వైత సిద్ధాంతమే వైదిక సిద్ధాంతమని విద్వాంసులెల్లఱు నిశ్చయించి
శివుడే ఆది దైవమని ప్రచారము చేయ దొడగిరి. ఎంతవరకు నీలకంఠా
రాధ్యులవారు పండిత సభలందు తై వసిద్ధాంతమైన శక్తి విశిష్ట శివా
ద్వైతమును పూర్వపక్షముల ఖండించుచు సిద్ధాంతీకరించుచుందురో,
అంతవరకు శలాకరహితమైన ఘంటనుండి ప్రణవధ్వనీ మ్రోగుచుండు
నట. ఈ క్రింది శ్లోకద్వయమువలన పై విషయము బోధింపబడు
చున్నది.

శ్లో॥ కాశీనగర్యాం కృత సత్సభాయాం ।
ఉద్ఘాటితోయా వడుమా కవాటః ।
యద్భాష్యమంబానిజ మూర్ధ్యధ త్త ।
తం నీలకంఠం శిరసానమామి ॥

శ్లో॥ యస్య ప్రవృత్తాసు సభాసు నిత్య
మాద్యంతయోర్వాజ్ముఖ సత్ప్రసంగే

ఘంటావ్యానాదీద్రహితా శలాకయా
తంసీల కంఠం విబుధం నమామి॥

సీలకంఠారాధ్యులనేక గ్రంథముల రచించి శివాద్వైత సిద్ధాంతమును వ్యాపింపజేసి క్రమముగా వానప్రస్థ సన్యాసాశ్రమముల స్వీకరించి శివసాయుజ్యమునొందెను. విశేషాంశములు సీలకంఠ విజయ కావ్యమునుండి తెలిసికొనవలెను.

✱

శైవ దీక్ష

(౩ వ సం - ౧౨ సంచిక తరువాయి)

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు - ఈమని

మను దీక్షకు సంబంధించిన యీ యేడు దీక్షలను గురువు, శిష్యునికి బోధింపవలయును.

ఓ శిష్యుడా! ఇష్టలింగము కంటే నితరమగు వస్తువును చూడకుము. ఇది యేకాగ్ర చిత్తదీక్ష.

ఓ శిష్యుడా! శరీరముండు వజ్రకు వ్రతములను విడువకుము. ఇది దృఢవ్రతమను దీక్ష.

ఓ శిష్యుడా! నేను సతిని లింగము పతియని చిత్తమున నిశ్చయించి ఇష్ట ప్రాణభావములను మూడు లింగములకు తను మనోభావముల నర్పించుము. ఇది దేహత్ర యార్చణమను దీక్ష.

ఓ శిష్యుడా! సర్వభూతములను నిన్నుంబలె నెంచుచు వానిని బాధింపకుము. ఇది అహింసయను దీక్ష.

శ్రవణ ప్రకాశిక

ఓ శిష్యుడా! అది మధ్యాంతరహితమై బ్రహ్మసంక్షకమైన యేలింగము గలదో యందే నిష్కలవాడ వగుము. ఇది లింగనిష్ఠ యనుచీక్ష.

ఓ శిష్యుడా! లింగరూపమును ధ్యానము చేయుచు చిరకాలము అమనస్కుడనై యుండుము. ఇది లింగరూప మనోలయచీక్ష.

ఓ శిష్యుడా! నేను చెప్పిన యర్థమునందు దృఢనిశ్చయము కలిగి ప్రవర్తింపుము. ఇది సద్యోముక్తి చీక్ష.

ఈ విధముగా గురువు శిష్యునికి బోధించి తరువాత ప్రాణేశ్వం తర్మనసో లింగమాహుః" అను మంత్రమును - "శివేన వచసాత్వా" అను మంత్రమును పఠించి శిష్యుని కుడిచేవి యందు పడక్షర మహా మంత్రమును మెల్లగా ముమ్మారు ఉపదేశింప వలయును.

ఇట్లు గురువు మనుచీక్షచే భావింపబడిన శివకళను తన చిత్తమున ధ్యానించి ఆ కళను దృష్టియందు జేర్చి మూలమంత్రమును జపించుచు నాకళను శిష్యుని యెడమ చేతనున్న లింగమునందు ప్రవేశ పెట్టవలయును.

కళ ననుసరించి భావంబును - భావము ననుసరించి మనంబును - మనస్సు ననుసరించి దృష్టియు - దృష్టి ననుసరించి స్థలంబు నుండును. తైలబిందువు జలకుంభమందుబడి వ్యాపించి యుండునట్లు శివకళయు దేహప్రాణ చిత్తముల యందు వ్యాపించి యుండును.

హృదయ కమలంబున ప్రజ్వలించు కాలాగ్ని తుల్యమగు వహ్ని శిఖయొక్క మధ్యభాగంబున చిద్రూపమగు శివకళగలదు. సకల తత్త్వములను బోధించు పరమ సూక్ష్మమైన యా శివకళను లింగము నందు ప్రవేశ పెట్టవలయును. అప్పుడు ప్రాణప్రతిష్ఠా మంత్రములతో గూడ మూలమంత్రమును పఠింపవలయును.

తరువాత గురువు సంస్కరింపబడిన యీ లింగమునందు స్థిరముగ నుండు మనియు - భక్తుడే శరీరముగా గల వాడవగుమనియు - పాంచభౌతికముల యందు ప్రాణము నుంచక లింగమునందే ప్రాణము నుంచిన వాడవగుమనియు శిష్యున కుపదేశించ వలయును.

తరువాత గురువు శిష్యు నుద్దేశించి ఓ శిష్యుడా! నీవు ప్రతి దినము మాహేశ్వరులను గురువును లింగమును బాగుగ పూజింపుము. అష్టావరణములయందు శ్రద్ధనుంచుము. పంచాచారముల యందు ప్రవర్తింపుము. అని యీ విధముగా బోధించి గురువు తిరిగి ప్రాణాయామముచేసి అంగలింగ ప్రతిష్ఠ యను దీక్ష నొసంగుదునని సంకల్పముచేసి యీ లింగమును పట్టు వస్త్రమునకుగట్టి “నమో బ్రహ్మణే ధారణంమే అస్తు” అను మంత్రమును పఠించుచు శిష్యుని కంతమందు ధరింపజేయ వలయును. తరువాత గురుశిష్యులకు గప్పిన వస్త్రమును తీసివేయవలయును.

అనంతరము శిష్యుడు గురునకు ముమ్మారు నమస్కరించి గో భూ మ్యాది మహాదానములజేసి గురువుని సంతృప్తుని చేయ వలయును. గురువువద్ద తీర్థప్రసాదముల గ్రహించవలెను.

ముముక్షువులకిది ప్రధానదీక్ష. గురువు వలన నీ దీక్షను గ్రహించుటయేగాక భక్తితో శివపూజ నాచరించి యిహపర సౌఖ్యముల నొందుట శైవులగు వారలందఱికి బ్రధాన కర్తవ్యము. ఈదీక్షా విధానమంతయు సక్రమముగా జైన వివరింపబడినది. ఇది కారణోత్తరాగమానుసారము వ్రాయబడినది. చిన్మయదీక్షా విధానముకంటె నిందు గొన్ని విశేషములు గన్పించుచున్నవి. దీక్ష నిచ్చు గురువును - దీక్షనుగ్రహించు శిష్యుడును ముఖ్యముగా దెలిసికొనదగిన ప్రధానాంశము లిందుగలవు. పరశివానుగ్రహము గల్గుట కింతకన్న ప్రధాన దీక్ష యెందునులేదు. బ్రహ్మవిష్ణాది దేవతలు - గౌతమాది మునీంద్రులు

లింగమును శిరంబునదాల్చి శివారాదనచేసిపటుల లింగపురాణాదుల
యందు గలదు.

వేదాగమములయం దీ విషయము సుప్రసిద్ధమై యున్నది.
కాన శైవులగు వారందఱీ విషయమును దెలిసి కొందురుగాత.

నిర్వాణ నిశ్చయి

(గతసంచిక తరువాటు)

ముదిగొండ కొండయారాధ్య విరచితము

మానసముక్ మరుత్తులును, మంజులదృష్టియు మూడు నొక్కటై
లీలముఁజెందు నెందు నది, లింగము ధారణ నిష్ఠలింగ మా
దానను విద్యు దట్లు తొలు, తఁ గనవచ్చిన ఖండతేజ మా
దానినిఁ గాంచగల్గు టుచి, తంబగు లింగరహస్యమా శ్రుతిఁ. 85

జనుఁడు వివేకియై సకల, శాస్త్రములఁ నిగమాగమంబులం
దనుపమమైన జ్ఞానము న, మార్జనఁజేసి యెటుంగ నెంచు నె
వ్వని తుదిమోక్షముఁ గనెడు, వాంఛఁ జరించున వెల్లభక్తి నొ
నన శివభక్తికోటి హృద, యంబులెఱింగిన ప్రాతమార్గముల్. 86

తను లింగంబు లింగమే తనువుగాఁ, దాదాత్యతావృత్తి నె
వ్వని భావంబున సుస్థిరత్వముగనుఁ, వాడీశ్వరుండయ్యె డా
తని దోషంబాక యింత యంటదు నసమ, స్తంభైస కార్యంబులఁ
తను లింగార్పణబుద్ధిఁ జెందుటను త, ధ్యంబాను దీక్షావిధిఁ. 87

సారూప్యాది చతుర్విధంబులగు మో, క్షంబుల్ శివుఁ దీక్షతో
నారాధించెడు లింగధారికిఁ దగుఁ, హస్తేష్ఠలింగంబు సం

సారచ్చేదకమాచు లోహము నయ, స్కాంతంబటుల్ జేవు నా
చారాస్తావరణంబులక శివునిగా, సల్పుక జరస్పర్శచే. 88

శైవులు చెప్పనట్టి శివు, బాడలలో నడు వంగలేక దు
ర్భావముతోడ నన్యవద, వర్తనులై చరియింతు రేమనక
గేవల మాత్మ పూర్వభవ, కిల్పిషమయ్యెడు కోడిరత్న మే
నావలఁజిమ్మి జొన్నలకు, నాసవహింపదె తుత్తుమాత్రకు. 89

పాలను నీరునుకగలిపి, వ్రాతమునందునఁబోయ హంస మా
పాలనె ద్రావినీరము ల, వంబును ముట్టదుగాదె ధాత్రి నా
లీలనె సర్వకర్మలను, లీనుఁడునయ్యును శైవుఁ డాత్మలో
శూలిఁదలంచు నన్యముల, చొప్పగఁగింప మిసిద్ధమాకదా ! 90

ఆచారంబు సమ స్తధర్మములు, ముఖ్యంబాను కాదంచుఁ ద
ద్వాచాలత్వముఁజూపి చెప్పట యసం, బద్ధంబగుక శైవ పం
చాచారంబులు నుత్తమోత్తమము ల, ర్హంబుల్ ద్వీజశ్రేణికిక
నీచుండైనను నుత్తముండగును'త, న్నిష్ఠాను సంధానతక. 91

సకలాద్వైతగురుండు శంకరుఁడు సా, త్కౌత్వత్సరూపంబె గాఁ
బ్రకటించెక గద నీ మహాత్వముఁ ద్వద, రాస్సక్తివర్తించె వై
దికధర్మంబని చెప్పె శాంభవ మహా, దీక్షక ధరింపంగ లే
డక టాశాద్ధుల భీతినందులకె స, న్యాసంబుఁ జేబట్టెఁగా. 92

ధరియింపం దగ దిష్టలింగమను టే, తథ్యం బాకో వేంకటే
శ్వర హస్తంబున నున్న లింగవిషయం, బా సేతు కన్యాకరాం
తరలింగంబును జూఛువారలకస, త్యం బెట్లు మర్త్యుల్ ధర్మ
ధరియింపక బయి వారి యట్లగు, దు రం-దాధిక్యమే ముండినక. 93

ఊమ్మలతావిధంబున వ, డూర్మల నెండగఁజేసి దేహముక
భీష్మనిదాఘ సంస్మృతి న, భీష్మములక గన నీని యజ్ఞతా

ర్చి వృద్ధనూనతాప మభి, షేకజలంబున మాన్చి మైహికా
ముష్టిక సౌఖ్యముల్ గనఁగఁ, బూగుఘృ డాత్మక దలంపన ర్థమా. 94

ఇరువదియేనులీలల వ, హించి శివుండిల శివరక్షణం
బరి మధనంబునలైనని, యందురు కొందఱు కొందఱున్ననో
యరువదినాల్గు లీలలను, నట్టులెనలె నటందురు ద్విలో
చరులగు వారలెల్లఱు ని, జంబుగ నీశ్వరలీలలేగదా. 95

తనుగుణముల్ గణించుచు హి, తంబని వాదులాడుచుక
గనుఁగొనలేక యీశ్వరుని, కాయముగాచరులక భ్రమించి త
ద్భన కరుణాప్రసాదమునఁ, గాంచగ లేక శివత్వ మజ్ఞతక
జనులుచరింతు రాగమ వ, చః ప్రతిపాదిత ధర్మమెంచకక. 96

శ్రీ శివాయగురవేనమః

శ్రీ మేధాదక్షిణామూర్తయేనమః

శ్రీ లక్ష్మీగణపతయేనమః

శ్రీ మదివటూరి వంశోద్భవులగు, సానందారాధ్యులవారిచే ప్రణీతమైన
నటరాజ శతకమునుండి గ్రహింపబడిన

ప ద్య ద శ క ము

సీ॥ శ్రీ రమాధవ దివ్య చిత్రాభ్రపథమున
నాట్యకేళినిసల్పు నటుడ, వీవ
పరమేశ్వగురుతర భావతారావీధి
జరియించుకేళికా పరుడవీవ
వాసవాదిసురౌఘ వరమానసాంబర
గురుతరనాట్యత త్పరుడ, వీవ

కమనీయ మునిమనో గగనమార్గంబున
పటు నృత్యభేలనా స్పృదుడ, వీవ

1

గీ॥ పరమ పురుషార్థదాయక భావరాగ
తాళములనొప్పనృత్యశాస్త్రమునుదెల్పి
ధన్యునిం జేయవే నన్ను ధర్మభూజ
మాళిధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ ॥

సీ॥ శర్వ! నీ సంకల్ప శక్తిచే జెలువొందు
బ్రహ్మాండరంగంబు రచనజేసి
రంగమందునజంద్ర రవితారకావళి
లలితవిద్యుద్దీప ములను నిలిపి
దీపికాతేజంబు దీపింప నెల్లెడ
బహుజంతుసంతాన పటలి నెఱిపి
యలజంతుసంతతి కన్యోన్యసంబంధ
బంధముల్ రచియించి పటిమ మెఱయ

2

గీ॥ దేవమానవులాటగా దెలియబడెడు
పాత్రములనిల్పి, నాటక పద్ధతులను
నేర్పువాడవునీ వెగా, నిత్యమూర్తి
మాళిధృతరాజ, నటరాజ మహితతేజ ॥

సీ॥ చెలువొందుమామిడి చివురులభుజియించి
కో, యను పికపాళి కూతలందు
రమణీయతరులతా రమ్యశాఖలనుండు
ఘనశారికాశుక ధ్వనులయందు
పువ్వుపువ్వునదూరి పొలుపొందు మధుపాను
రమణీయశుంగుల గనములందు

లావణ్యపటిమచే రవళించికన్నట్టు
సారసాక్షులమ్మడు స్వనములందు

3

గీ॥ గానమాధుర్యరసమును గలయబోసి
గాయనీగాయనానంద ఘనత, గలుగ
రచనజేసితి వీ స్మృప్తి రంగమెల్ల
మాళిధృతరాజ, నటరాజ మహితతేజ

శి వ త త్వా మృ త ము

విద్యాప్రవీణ — ముదిగొండ శంకరకావ్యిగారు

తే॥ ఆది కమలజ స్పజయించి, యాలనికిచ్చె
వేదముల కూటమిని నెవ్వ, డాది మూర్తి
ఆత్మబుద్ధి ప్రకాశు, ననంత నలని
మును శరణుబొందు దేనుము, ముటువగుచు.

తే॥ సరవినీశాన విష్ణు కం, జజ గుహాశు
శుక్షణిత్రయ ఖగవిధు, శూర్పకర్ణ
క్రొంచ దేవేంద్ర కలశజ, కశ్యపాంఘ్రు
లెపుడు మ్రొక్కుదు పితృముక్తి, హేతువనుచు॥

తే॥ పట్టలజ్ఞాన సంపత్తి, సమ్ముఖుండు
కారణాత్యాగ మజ్ఞాన, గమ్యతనుడు
వేదవిహిత సదాచార, చోదకుండు
పశుపతియె పాశకృంతన, పాలకుండు.

తే॥ త్రిగుణరూపిణి ప్రకృతితో, తిరుగువాడు
ప్రకృతి తన చెప్పుచేతల, బరవువాడు
మూల మూర్తుల కావలి, మూలమూర్తి
కాలమూర్తి జ్వలన్మహా, కాలమూర్తి.

తే॥ ముజ్జగంబుల సృష్టించి, మురియువాడు
ముజ్జగంబుల పోషించు, మోజువాడు
ముజ్జగంబుల మలిపెడి, మోటువాడు
కుక్షిజగములు గలుగుసా, లాక్షుడతడు.

తే॥ వెలసియును వ్యాపకుండయి, విశ్వమందు
క్షేత్రముల తీర్థముల భక్త, గాత్రములను
న్యంజకుండగు శర్వుండు, రంజకముగ
ఇహమునకు సామ్యవాదంబు, తెరుగరామి.

తే॥ జ్ఞానమున హేచ్చుతగ్గులు, న్యూనమగుట
ఐహికమే సామ్యవాదులటంచు దెలుప
పంచభూతాత్మకపు సృష్టి, బరగజేసి
యిరు తెగలవారికిని శివుం, డిష్టుడయ్యె.

తే॥ ఉపనిషత్తుల చెలమల, నూటలూరి
బ్రహ్మనూత్రంపు జాలుల, బలుపుమిగిలి
కృష్ణగీతావియద్గంగ, శ్రేణిగోర
శాంభవశిరో వృతోదధి, సంగమించు.

తే॥ నీల మేఘంబు జూచితా, నెమ్మియాడు
పుష్పరసమాని పాడును, పుష్పవిహము
పాము నాగస్వరంబున, పడగ నెత్తు
పశుపతినిజూచి తవియును, భక్తిపరుడు

తే॥ కదనభూమికి జనియెడి, ఖడ్గధారి
శివ సమర్చైన కేగెడు శిష్టజనుడు
బలముగల యరివర్గము, బట్టిచెనకి
ప్రభుని జయము గీర్తింతురు, ప్రాథభణితి.

తే॥ శిలను ప్రతిమగ శాశాన, శిల్పినిల్పు
చిత్తరువు కుంచెతో నిల్పు, చిత్రకృత్తు
కవి కలంబున రసమయ, కవితనిల్పు
శైవు డష్ట విధార్చన, శంభునిల్పు.

వ్యాసమహర్షి

వీరాధిపతి

పూర్వకాలమున వ్యాసమహర్షి యొక దినమున కాశీనగర
మున విశ్వనాథుని గుడికేగి చేతులురెండు పైకెత్తి “నదైవంకేశ
వాత్పరం” అని పరదుర్భోధచే పలికెనట. నందీశ్వరు డాతనికి బాహు
స్తంభనమగుగాక”యని శపించెను.

విష్ణుమూర్తి వ్యాసమహర్షికి ప్రత్యక్షమై మునీంద్రా! నీవు
నా రూపమే. నాకువై కుంతపదవి లక్ష్మీయైశ్వర్యము సర్వము శివాను
గ్రహమున సంప్రాప్తించినది. నీవు కూడ శివుని పూజింపుమన్న
అంతట శివధ్యానమొనర్చ ఆతడు శాపవిమోచన మనుగ్రహించెను.
వ్యాసుడు తనపేరుతో వ్యాసేశ్వర లింగము స్థాపించెను. తదాది
శివభక్తులలో నగ్రేసరు డయ్యెనని కాశీఖండములో 95 వ అధ్యాయ
మున నీక్రింది శ్లోకము లుదహరింపబడినవి.

శ్లో॥ ఏకవవహివిశ్వేశో ద్వితీయోనాస్తి కంచన ॥49॥ తత్ప్రసాదా
సహంచక్రైలస్మృతకప్రత్య భావతః॥ త్రైలోక్యరక్షాసామర్థ్యం దత్తం
తేనైవశంభునా॥ - 50॥

తద్భక్త్యాపరమైశ్వర్యం మయాలభం వరా త్తతః ఇదానీంస్తుహిమేశం
భుం యద మేశుభమిచ్చసి ॥ అని విష్ణుమూర్తి పలికెను. (51)

పారాశర్యస్తదారభ్య శంభు భక్తి పరోభవత్
లింగం వ్యాసేశ్వరం స్థాప్య ఘంటా కర్ణహ్రదాగ్రతః (68)

విభూతి భూషణో నిత్యం నిత్యం రుద్రాక్ష భూషణః.
రుద్రనూక్తపరో నిత్యం నిత్యం లింగార్చకోఽభవత్ ॥ (69)

కాశీనగరే స్వభుజ స్తంభన సమయే
— వ్యాసమహర్షి ప్రణీత శివస్తుతిః -

శ్లో॥ ఏకోరుద్రోన ద్వితీయాయతస్థే
తద్రుప్త్యైకం నేహనానాస్తికించిత్ ॥
యద్యద్యద్యః కోపివా కుతచిద్వా
వ్యాచప్తాంతద్యశ్య క్తిర్మద్రే॥

శ్లో॥ యఃపి.రాభే ర్మందరా ఘాతజాతో
జ్వాలామాలః కాలకూటోతిభీమః ।
తంసోఘంవాకో పరోఽభూన్మహేశా
ద్యజ్జ్వాలాభిః కృష్ణతామాప విష్ణుః ॥

శ్లో॥ యద్భావో భూచ్ఛివతిర్యస్యయంతా
లోకేశోయత్యందనం భూసుమస్తా
వాహానేదాయస్యవైదృష్టిపాతా
దగ్ధాగ్రామాప్తైపు రాస్తత్సమః కః ॥

శ్లో॥ యఃకందర్బోపీత్య మాణస్సమానం
 దేవైరవై వ్యర్థస్సజాత స్స్వయంహి!
 పామైర్వాభజై స్సర్వవిశ్వైకజేతా
 కోవాస్తుత్యః కామజేతు స్తతోన్యః ॥

శ్రీ శైవ మహాపీఠ కార్యాలయ ప్రకటనలు

(కం. ప. భైరవమూర్తిగారు, బి. ఏ. కార్యదర్శి)

ది 9-5-57 తేదీ గురువారం సాయంత్రం 4 గంటలకు శ్రీ శైవ మహాపీఠభవనములో పాలక సమితి సమావేశము జరిగినది. ఈ దిగువ సభ్యులు హాజరైరి.

1. కందుకూరి వటుకభైరవమూర్తి,
2. ఇనటూరి వీరభద్రావు,
3. తాడికొండ కామేశ్వరరావుగార్లు

ప్రత్యేకాహ్వానముపై తాడికొండ సుబ్బారావుగారు, ఇనటూరి కోమేశ్వరరావుగారుకూడా హాజరైరి.

ఈ దిగువ తీర్మానములు ఏకగ్రీవముగా ఆమోదించబడినవి.

1. కోటిబిల్వార్చన సంఘమువారు సమర్పించిన రోజు బుక్కు, ఆవధా, రశీదు పుస్తకములు, ఓచర్లు, తీర్మానముల పుస్తకములు వగైరా రికార్డు పరిశీలించడమైనది. వీతద్రవ్యమునుండి అవసరము వెంబడి ధఫాలు వారీగాచేయబడిన అడ్వాన్సు మొత్తం రు. 176-12-0 లున్న, విరాళముల రూపేణావచ్చిన మొత్తము రు. 1541-14-0 లు, జమలూ రు. 1718-10-0 లకు, బాలన్సుషీటు దాఖలాఖర్చుల మొత్తము రు. 1718-10-0 లను ఆమోదించడ

మైనది. ఇంతటితో బిల్వార్చనకు సంబంధించిన కార్యక్రమమంతయు సమాప్తమైనందున సదరు సంఘ సభ్యులు చూపిన అభిమానమునకును, ఉత్సాహమునకును, ప్రోత్సాహ సహాయములకును, వారిని మిక్కిలి ప్రశంసించుచూ సదరు సంఘమును ఇంతటితో రద్దు పర్చడమైనది.

2. దుర్ముఖనామ సంవత్సరము తాలూకు, మాజీకార్యదర్శి శ్రీ శివ లెంక బసవయ్యశాస్త్రిగారు చేసిన జమాఖర్చులనున్న దర్మిలా ఈ రోజు హేవిశంబినామ సం॥ర వైశాఖ శుద్ధ దశమి (9-5-57) వరకు ఆదాయవ్యయములను ఆమోదించడమైనది.
3. రాబోవు పీఠవర్ధినిని వరంగల్ లో జరుపవలసినదిగా అర్ధించుచూ వరంగల్ వాస్తవ్యులైన బ్ర॥ లో॥ శివపురపు వీరభద్రయ్య అయ్య వార్లుగారు పంపిన ఆహ్వాన పత్రమును చదవడమైనది. వారి ఆహ్వానములో తెలియపర్చిన ప్రకారము 1957 జూన్ 14, 15, 16 తేదీలు అనగా హేవిశంబినామ సం॥ర శ్రేష్ఠ బహుళ విదియ శుక్రవారం ప్రభృతి 31 దినములు వరంగల్ లో పీఠవర్ధిని జరుపుట కున్న, ఆ సందర్భములోనే పీఠమహాజన సభాసమావేశము కూడ జరుపుటకున్న తీర్మానించడమైనది.
4. రాబోవు కృష్ణాపుష్కర సందర్భములో ప్రధాన క్షేత్రమగు విజయవాడకు రాబోవు తైవమహాజనులకు తగు వసతి పీఠభవనములో కల్పించుట ఉచితము గావున తద్విషయములో చేయవలసిన ఏర్పాట్లను గురించియు, వసతి నిర్మాణములను గురించియు, నిర్ణయించి కార్యక్రమము జరుపుటకున్న, అట్లు వచ్చు భక్త, మాహేశ్వరులవద్దనుండి తగిన సుంకములను వసూలు పర్చుట కున్న దిగువ కమిటీని ఏర్పరచడమైనది. వసతి నిర్మాణమునకవసరమగు ప్రాథమిక వ్యయముక్రింద రు. 100/- లకు మించకుండా పీఠద్రవ్యమునుండి ఇచ్చుటకు పీఠకార్యదర్శిగారి కధికారమివ్వడమైనది. ఇందు విషయమై ఈ దిగువ వారిని పుష్కరకమిటీగా నిర్ణయించడమైనది.

1. బ్ర॥ లో॥ ఇవటూరి కోటేశ్వరరావుగారు. అధ్యక్షులు.
2. ఇవటూరి వీరభద్రరావుగారు } జాయింటు
3. తాడికొండ సుబ్బారావుగారు } కార్యదర్శులు
4. తాడికొండ కామేశ్వరరావుగారు
5. కందుకూరి వటుక భైరవమూర్తి పంతులుగారు (పీఠకార్యదర్శి)

పై విధముగా తమకువచ్చు జమల మొత్తమునుండి అవుసరమగు ఖర్చులు నిర్ణయించి ద్రవ్యమును ఖర్చుపెట్టి కార్యక్రమము తృప్తిగా జరిపించి సరియైన లెక్కలతో నివేదికను సమర్పించుటకు పై పుష్కర కమిటీవారి కధికార మివ్వడమైనది.

కం. వ. భైరవమూర్తి,
అధ్యక్షులు.

శ్రీమహాజన సభ ఆహ్వానము

స్వస్తిశ్రీ చాంద్రమాన హేవిశంబి నామ సం॥ర శ్వేష్ఠ బహుళ విదియ శుక్రవారం ప్రభృతి 3 రోజులు అనగా 14-6-1957 నుండి 16-6-57 వరకు శ్రైవమహాపీఠ 48 వ వర్ధంతి వరంగల్ లో జరుగు సందర్భములో ది. 16-6-1957 తేదీని శ్రైవమహాజనసభా సమావేశము జరుగును. కావున పీఠసభ్యులెల్లరు తప్పక దయచేసి సమావేశ కార్యక్రమమందు పాల్గొని జయప్రద మొనర్చ ప్రార్థన.

ఎ జెం డా

1. దుర్ముఖ జైత్రశుద్ధ పాడ్యమీ అనగా 12-4-56 నుండి 9-5-57 వరకు జరిగిన ఆదాయవ్యయములను, కార్యదర్శి రిపోర్టును, ఆమోదించుట.
2. పీఠ నిబంధనల సవరణ.
3. మతప్రచారమును గూర్చి పీఠాభివృద్ధిని గూర్చి అవుసరమగు కార్యక్రమమును నిర్ణయించుట.
4. ఇతర విషయములు.

కందుకూరి వటుక భైరవమూర్తి, B. A.
కార్యదర్శి

శ్రీ శైవమహాపీఠము (రిజిస్టర్డు) విజయవాడ

కందుకూరిపట్టుక భైరవమూర్తి, అడ్వోకేటు కార్యదర్శి

శ్రీ దుర్ముఖనామ సం॥ర చైత్ర శుద్ధ వాడ్యమి లగాయితం
హేవిళంబినామ సం॥ర వైశాఖ శుద్ధ దశమి 12-4-1956 నుండి
19-4-57 వరకు ఆదాయ వ్యయములకాతా.

ఆ దా య ము

	రు. అ. పై.
సభత్వము చందాలవల్ల	36- 0-0
విరాళములవల్ల	32- 0-0
అంధ్రాబ్యాంకు వడ్డీవల్ల	38-11-0
ఆదాయమునకు మించినవ్యయము	307-11-0
	<hr/>
	414- 6-0

వ్య య ము

	రు. అ. పై.
స్టేషనరీ	2- 0-0
పోస్టేజి	10-13-0
ప్రయాణపుఖర్చులు	5- 0-0
మిసిలేనియస్ ఖర్చులు	13- 9-6
భవన మరమ్మత్తులు	103- 2-6
ఎలెక్ట్రిక్ కరెంటు ఖర్చులు	57- 1-6
నీటిపంపు మరమ్మత్తులు	21- 7-0
భవనము పన్నులు	9- 8-6
ఆడిటు ఖర్చులు	15- 0-0
	<hr/>
	237-10-0

B. F. 237-10-0

కోటి బిల్వార్చన ఖర్చులు

ప్రయాణపు ఖర్చులు	162- 5-6
ప్రింటింగ్ అండ్ స్టేషనరీ	28- 5-0
మిసిలేనియన్ ఖర్చులు	33- 0-0
పోస్టేజి	27- 0-9
అన్నదానబుట్టలు	4-11-6
చిల్లర వెచ్చములు	572-10-6
కూరగాయలు	98- 7-3
వంటవార్తలకు	10- 0-0
వంటచెరుకు	75-11-0
ముద్రిక్కులకు	83- 0-6
వందిరి, అలంకరణకు	167-12-3
ఎలెక్ట్రిక్	28- 8-6
బిల్వము	242- 8-3
ఫోటోలు	42- 4-0
పాలు, పెరుగు	97- 7-0
పూజా ద్రవ్యములు	24-14-6
లింగధారణలు	19-15-6
	<u>1718-10-0</u>

విరాళముల వల్ల వసూలు
తగ్గింపు

1541-14-0

వెరశి 176-12-0
414- 6-0

Verified and found correct :

(Sd.) N. Umamaheswara Rao.

AUDITOR : 10-5-57.

(True copy)

శ్రీ వైవ మహాపీఠము (రిజిస్టర్డు)

శ్రీ హేవిశంబినామ సం||ర వైశాఖశుద్ధ ౧౦ అనగా 9-5-57 తేదీగల

ఆస్తి, అప్పుల పట్టిక

అప్పులు అండ్ ఫండ్

ఫండ్ కాతా

గత సంవత్సరం నిల్వ	రు. 11,892- 2-6
ఈ సంవత్సరము ఆదాయమునకుమించిన ఖర్చు తగ్గింపు	307-11-0
వెరశి	రు. <u>11,584-7-6</u>

ఆస్తులు

ముదిగొండ జ్వాలాపతిలింగశాస్త్రిగారివల్ల రావలసినది	రు. 3- 0-0
కొంపల్లి హనుమంతరావుగారివల్ల రావలసినది	2- 0-0
భవనము	9000-10-9
ఫర్నిచరు	14- 8-0
ఆంధ్రాబ్యాంకు విజయవాడలో నిల్వ	2564- 2-9
	0- 2-0
నిల్వొక్కొం	<u>11,584- 7-6</u>

అడిటు సర్టిఫికేట్టు

శ్రీ వైవ మహాపీఠముయొక్క 12-4-1956 నుండి 9-5-57 తేదీవరకుగల ఆదాయవ్యయములను, ఆస్తి అప్పులను, వోచర్లతోను, రశీదులతోను, పరిశీలించితిని. లెఖ్ఖలు సక్రమమైన వోచర్లతో సరియైన పద్ధతులయందు వ్రాయబడినవి. ఇందు వ్రాయబడిన ఆస్తి అప్పులపట్టిక పీఠముయొక్క నిజస్థితిని తెలియజేయు చున్నది.

(Sd) N. Umamaheswararao,

Auditor 10-5-57.

(True copy)

శైవ గ్రంథ మాల

1. సంధ్యావందనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాపీఠమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశిక చందా వివరము

మహారాజ పోషకులు	...	116—0—0
రాజ పోషకులు	...	50—0—0
ప్రధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అద్రస్ :- 1

ముదిగొండ పీఠేశలింగశాస్త్రిగారు

పీఠాధిపతి

విప్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అద్రస్ :- 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమత ప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (నయా) దుగ్గిరాల

[గుంటూరు జిల్లా]

సూచన :- వ్యాసములు - ఉత్తరములు - శ్లోకులు - చందాధనము

ఈ పై అద్రస్సులలో నొకరానికి సంపించవలెను.

ది ఓరియంటల్ పబ్లికేషన్, తెనాలి.

శైవమతప్రకాశిక

(శ్రీ) శైవమతపీఠ వసమగు బ్రహ్మసింగం

సర్వత్ర మాసపత్రిక

సంపుటము

హేపతంబి సంవత్సరము

సంచిక

౮

15—6—1957

౨

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal o & Superintendent of
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

భాగ్యవతి.

శ్రీ॥ శ్రీ వేదశాస్త్రార్థతత్వప్రభాసికా

సం దేహసందోహమహానిరాసికా ।

తత్త్వత్రయోద్భవ సిద్ధదేశికా

జయత్యయం శైవమతప్రకాశికా ॥

శ్రీ శైవమహాపీఠము

సంబరమూర్తికోట్ట, హనుమాన్ పేట

విజయవాడ-2

విషయసూచిక

1. సంపాదకీయము

2. ఇష్టలింగస్తవము

3. శివస్తుతి.

—వ్యాసమహర్షి ప్రణీతః

4. పారమార్థిక సూత్రావళి

—ముదిగొండ కొటయ్యశాస్త్రిగారు

5. నిర్వాణ నిశ్చేతి

—ముదిగొండ కొండయారాధ్య విరచితము

6. నటరాజ శతకమునుండి వద్యదశకము

—ఇవటూరి సానందారాఘవవాసు

7. తెవాలి రామలింగకవి

—ముదిగొండ రామలింగ శాస్త్రిగారు, ఈమని

8. మహత్కార్యముల సాధించిన వారందఱు శివభక్తులే

—సీతాధిపతి

శైవ మత ప్రకాశిక

శ్రీశైవమహాపిత పతీమనః బ్రచురింపఁబడు

స చిత్ర మా స ప త్రి క

సంపుటము

హేమశంకరాచార్యుల సంపత్సరము

సంచిక

౯

15-6-1957

౨

సంపాదకీయము

మత మనగా నేమి? వేదశాస్త్రములను నాధారముగఁ తీసికొని శిష్యులగువారు నిర్ణయించిన యే పద్ధతి గలదో దాని నాధారముగఁ గ్రహించి యాచరించుటయే మత మనిపించుకొనును. ప్రత్యేకస్వక్తియొక్క యభిప్రాయము మత మనిపించుకొనఁ జాలదు.

శైవమత మన నేమి? శివుడు ప్రధానదేవతగా నిర్ణయింపఁబడి పూజింపఁబడుట.

శైవమతాధిక్యత యెందువలన? మిగతా మతము లన్నియు వేదశాస్త్రముల నాధారముగఁ జేసికొని నిర్మింపఁబడినను - అవి యన్నియు నేదోయొక వేదము ననుసరించియో - యేదో యొక శాస్త్రము నాధారముగఁ జేసికొనియో యేర్పాటయిన మతములు. శైవమతమనో సర్వవేద - సర్వశాస్త్ర సమన్వయముతో సిద్ధాంతీకరించఁబడిన మతము. ఈ విషయమంతయు సిద్ధాంత శిఖామణియందు వివరింపఁబడి యున్నది.

శివుని బూజింపవచ్చునా? శివలింగారాధన చేయవచ్చునా? అను ప్రశ్నలేల? కాశీలో నున్నది లింగమే - రామేశ్వరములో నున్నదీ లింగమే. కాశీ గామేశ్వర యాత్రలుచేయు స్రతివారును - ఉత్తరాదినుండి దక్షిణాంతము వఱకును గల శివలింగముల నెన్నిటినిఁ బూజించుటలేదు? శివారాధన దోషమైనగాని - నిష్ప్రయోజనమైనఁ గాని యీ లింగముల నేల బూజించుదురు? అట్లొనర్చుట చేతనే శివలింగారాధన సర్వోత్కృష్టమైనదని తేట తెల్లమగుచున్నది.

శివలింగముల ధరింపవచ్చునా? అని ప్రశ్నించుదురు కొందఱు. అపవిత్రమైన దేహమున పవిత్రమైన లింగమును సర్వదాధరింప కూడ దని వారి యాశయమా? ఇది యెంత సమంజసముగ నున్నదో యోజింపుడు. పూజింపఁదగిన వస్తువును ధరించి పూజించుట దోషంబగునా? మంత్రపూతముచే, పవిత్రమగు దేహమున, పవిత్రమగు లింగమును ధరించుట యోగ్యముకాదా? ఒకప్పు డపవిత్రమగు దేహమును మాత్రము పవిత్రమగు లింగము పావనము చేయఁజాల కుండునా? ఏల యీ సందేహము? గ్రహబాధల నిమిత్తమై ఆంజనేయాది యంత్రబిల్లలే దేహమును పరిశుద్ధత గల్గించుచుండ సర్వ దేవతాధిపతియగు నమ్మహాదేవుడు సర్వవాంఛల నమకూర్పజాలఁడా?

మన భారతదేశమందు కాశీయ మొదలుకొని కన్యాకుమారీ వఱకు శివారాధనచేయు శైవులు కోట్లకొలది గలరు. అంతా శైవ మయం అను వ్యాసమును జదివిన వారల కీ విషయం నుస్పృహమే. కలకత్తా పట్టణములో బయలు వెడలు సుప్రసిద్ధ పత్రికలలో నొకటగు పంగవాసి యను హిందీ వారపత్రిక యందు 31 కోట్ల వీరశైవులు 22 కోట్ల శైవులు నీ దేశమందుఁ గలరని ప్రకటించిరి.

పూర్వము వర్ణాశ్రమాచార యుక్తంబగు శైవమునుద్వాదశా రాఘ్యులుద్ధరించిరి. బసవేశ్వరుఁడు వర్ణాశ్రమాచారములు శివభక్తి

ప్రచారమునకు బాధాకరముగ నుచ్చులు తలంచి - వేదోక్తకర్మలను త్యజించి శివభక్తి నుద్ధరించెను. అన్ని పద్ధతుల వారి కాశ్రయమిచ్చి యంపటికి లింగధారణ నాచ్యము గలుగఁజేసి శివభక్తి బీజములవారి మనఁబులనాటి గొప్ప మహిమాన్నియులుగ నొనర్చెను.

అదే సమయమున మల్లికార్జున పండితాధ్యులు వేదోక్త కర్మల నావశ్యకత గన్పఱచి వర్ణాశ్రమాచార సహితముగ శైవమును సనాతనాచార పద్ధతులలో ప్రచారముచేసి లోకవిఖ్యాతి చెందెను.

భిన్నాభిప్రాయములతో నొకే సమయమున శైవమతము నుద్ధరింపఁ బ్రచారము సాగించిన బసవేశ్వర - మల్లికార్జున పండితులను జనులు లోకోన్మోహార్థమై జన్మించిన మహాపురుషులుగ నానాడు తలంచిరి. వారిలో వారున్ను నొకరిపై మఱొకరు భక్తి భావములనే వెల్లడించుకొనిరిగాని యొకరినొకరు విమర్శించుకొని యుండలేదు.

శివారాధన చేయుటే ప్రధానముగాని - భిన్నమాన్దావలంబకు లైన సేమి! నదులెన్ని వంకలు తిగినను గమ్యస్థానము సముద్రమే గదా!

పాల్కురికి సోమ నాథాధ్యులు బసవపురాణము రచించి బసవేశ్వరుని యందుఁ దన భక్తిభావమును గన్పఱచెను. మల్లికార్జున పండితారాధ్య చరిత్ర రచించి తన వర్ణాశ్రమ పద్ధతుల యందలి యాసక్తిని వెల్లడించెను.

పూర్వము ద్వాదశారాధ్యులు శైవమత ప్రవక్తలైయుండిరి. అందు రేవణారాధ్యులు - ముక్కురాధ్యులు - ఏకోరామారాధ్యులు - పండితారాధ్యులు - విశ్వారాధ్యులు ననువారిని జంగములు గ్రహించి పంచాచార్యులుగ స్వీకరించి వారి పేర్లతో మతముల స్థాపించి మత ప్రచారము చేసికొనుచున్నారు. ఈ పంచాచార్యులు యీద్వాదశా

చాచ్యులకుఁ జెందినవారు గాక వేరుగా నున్నారని వారు చెప్పవో
వచ్చిన లోటేమియు గన్పింపదు. శైవమత ప్రచారకులు పలువురునుంటు
శైవమతమునకు ఘనతయే గదా !

పూర్వము రాజాధి రాజులు భక్తితత్పరులై శివలింగముల
ధరించి శైవమతమును విప్రభింపఁ జేసిరి. ఉద్భటాగాధ్యులవద్ద
భోజుఁడు లింగధారణ దీక్ష గ్రహించెను. గణపతి దేవుఁడు విశ్వేశ్వరి
శివదేవీకుని వలన లింగధారణ దీక్షను, అనంతభూపాలుని గురువు
శ్రీపతి పండితుఁడు. మైసూరురాజు-లింగధారియే చాతుర్వర్ణ్యము
నందును లింగధారణ నేటికినిఁ గన్పించుచున్నది. ప్రచారములోనున్న
మతము ప్రకాశించును. కాన నంపఱు తమతమ మతముల యంపలి
గుణవిశేషముల గ్రహించి యాచరించి ధన్యులగుదురుగాత !

★

ఇష్టలింగస్తవము

శ్లో. సురాసురేంద్ర మూలిజాల కీలితాంఘ్రి వారిజం
కరాళఫాలలోచనం కపాలమాలికాధరం
త్రిశూల కృంతమత్త హస్తద్వైత్య కృత్తి వాసనం
న మామి పాణి పంకజస్థ మిష్టలింగ మీశ్వరం॥

1

శ్లో. భుజంగరాజ కంకణాంక మంగజాంగ మర్దనం
కురంగపాణి మక్షయాంగ ముక్షరాజకేతనం
జలంధరాంధ కాంధకార్ భాస్కరం భయాపహం
నమామి పాణిపంకజస్థ మిష్టలింగమీశ్వరం॥

2

శ్లో॥ సమస్తశస్త్ర దేవతా వన ప్రభావ భాసురం
మమేరుచాపజాప మాపగాపయోంక మస్తకం

కృపాంబునాశి మంబికాంబ కాంబుజ ప్రియంకరం
సమామి పాణిపంకజస్థ మిష్టలింగమీశ్వరం'

3

శ్లో॥ ప్రచండతాండసప్రచాలితాజ్ఞాజాండ మండలం
మృకంసుజాత దండనోగ్ర విగ్రహఃతేకాంతకం
సురేంద్రపుత్ర పత్రికం పవిత్రగోత్ర మస్వయం
సమామి పాణిపంక జస్థమిష్ట లింగమీశ్వరం॥

4

శ్లో॥ వివక్షదక్షదాన పావక ప్రభోగమార్గణం
వినాక చాపధారణం మహామణా విదారణం
మృగాళిచారు చర్మ భృతృటీ తటం మహానటం
సమామి పాణి పంకజస్థ మిష్టలింగ మీశ్వరం॥

5

శ్లో॥ హిరణ్యగర్భ పద్మనాథ పాకశాస నార్చితం
కన్యాత్పతీంద్ర నూపురాంఘ్రికంజ మంజులం మృడం
గణాదినాథ యూధనేవ్య దివ్యమిష్టదం స్థిరం
సమామి పాణి పంకజస్థ మిష్టలింగ మీశ్వరం॥

6

శ్లో॥ ముకుందవాగ్ద్వ రామరేంద్ర సద్వర ప్రవప్రభం
త్రయీశిరస్త వస్తుతం శివం భవం భయావహం
శరణ్యమిందు కందళాంక మస్తకం పురాంతకం
సమామి పాణిపంకజస్థ మిష్ట లింగమీశ్వరం॥

7

శ్లో॥ ముఖాగతాది తేయదర్ప సర్వతాత్మ్య మత్యయం
సుధా మయూఖ భాస్కరాగ్ని భానురేక్షణత్రయం
తమాల నీలకంధరం ధరాధరేంద్ర మందిరం
సమామి పాణిపంకజస్థమిష్ట లింగమీశ్వరం॥

8

శ్లో॥ పటీరహీరతార శారదాభ్ర శుభ్రగోచిషం
కుమారమారి తారిశీర్ష మాల్వ సజ్జటాధరం
క్షమాజలా నలానిలాభ్రకాంబ యజ్ఞవిగ్రహం
నమామి పాణిపంకజస్థమిష్ట లింగమీశ్వరం॥

9

వ్యాసమహర్షి ప్రణీత

శి వ స్తు తిః

(గతసంచిక తరువాయి)

శ్లో॥ యంవై వేదో వేదనో నైవవిష్ణుః
నోవావేధా నోమనో నైవవాణీ
తందేవేశం మాదృశః కోల్వమేధా
యాథాత్మ్యద్వై పేత్యహో విశ్వనాథం॥

5

శ్లో॥ యస్మిన్సర్వం యస్తుసర్వత్ర సర్వో
యోవైకర్తా యోవితా యోపహర్తా
నోయస్యాది ర్యస్యమపైది కేణో
నోయస్యాతో యోఽంతకృత్తం నతోస్మి॥

6

శ్లో॥ యద్యైకాఖ్యా వాజమేధేనతుల్యా
యస్యానత్యా చైకయాచ్ఛేంద్ర లక్ష్మీః
యస్యస్తుత్యా లభ్యతే సత్యలోకో
తస్యార్చతో మోక్షలక్ష్మీ రదూణ.

7

శ్లో॥ నాన్యందేవం వేద్యుహం శ్రీమహేశా
న్నాన్యం దేవం స్తామి శంభోఽముతేహం

నాన్యం దేవంతానమామి త్రినేత్రాత్
సత్యం సత్యం సత్యమేతస్మృతానా

8

పారమార్థిక సూత్రావళి

పండిత ముదిగొండ కోటయ్యశాస్త్రి ఆయనవారు

1. సర్వోపేక్షా రుద్రస్తస్మై రుద్రాయనమో అస్తు
2. ససన్నచా సచ్చిన ఏవకేవలః
3. విశ్వాధికో రుద్రోమహస్తిః
4. చతుర్థం మన్యంతే శివ మద్వైతం
5. సవకోరుద్రస్య భగవాన్ సమహేశ్వర స్సమహాదేవః
6. శివశ్శూలీమహేశ్వరః
7. ఖుతగ్ం సత్యం పరం బ్రహ్మ పురుషం కృష్ణపింగళం ఊర్ధ్వకేతం
విరూపాక్షం విశ్వరూపాయజై నమః
8. లింగం బ్రహ్మైవ కేవలం
9. లింగరూపోబికా పతిః
10. శివశక్తి మయంలింగం
11. శివశక్తి రితిహ్యోకం తత్త్వమాహుః
12. లీయతే గమ్యతేయత్ర యేన సర్వంచరాచరం తల్లింగం
13. జగజ్జన్మాద్యస్యయతః
14. పీఠశ్శక్తిః శివోనాదః
15. పరాపరాబిందు నాదాచ
16. తస్యవాచకః ప్రణవః
17. విశ్వరూపో విరూపశ్చ
18. ద్వేబ్రహ్మణి రూపేవేదితవ్యేపరం చాపరంచేతి

19. నతస్యకార్యం కరణంభవిష్యతే
20. స్థూలసూక్ష్మ చిదచిచ్ఛక్తి విశిష్టనిమిత్తోపాదా నాభోయ కార్య
కారణ సమస్త మంగళాధార భూతానంతకళ్యాణ గుణభూయిష్ట
స్వేచ్ఛాఃగృహీతో మా సహాయాదికా ప్రాకృతరూప భూషితః
పశుపతిః
21. ఆశ్రిత పూజాధ్యాన యోగవినియోగ వ్యక్త వ్యక్తావ్యక్తావ్యక్త
మహేశ్వర సదాశివ శివనామవైభవః పంచకృత్య పరాయణో
విభుత్సిత్యః
22. జ్ఞానానందాది శక్తి మహిమాతిశయః
23. అనన్యదేవసాదృశ్య సర్వజ్ఞ సర్వకారణ సర్వేశ్వర షడధ్వవ్యాపక
సర్వతత్త్వాలయ తత్త్వాతీతశ్చ
24. శక్తిస్సాక్షాన్మహాదేవి మహాదేవస్సశక్తిమాక
25. శివేననవినాశక్తిః నశక్త్యాచవినాశివః
26. విగ్రహం దేవదేవస్యజగమే తచ్చరాచరం
27. పాశముక్తః
28. మామూంతు ప్రకృతిం వింద్యాత్ మాయినంతు మహేశ్వరం
29. పరాస్యశక్తి ద్వివిధైవశ్రూయతే స్వాభావికే జ్ఞానబలక్రియాచ
30. శివేబ్రహ్మణ్య పృథగ్వీశేష రూపాశక్తిః పరాపరేణ రూపేణ
శివాజ్ఞయా సకలంకరోతి (అపరామాయా)
31. శివశ్శక్తిసంఘోచే నిర్గుణనిరంతశ్చవీకాసే అనంతలీలా విభూషితశ్చ
32. ఈశత ఈశినేభిః పరమశక్తిభిః
33. ఏకాసామాహేశ్వరీశక్తిః ప్రకృతిమయీ విశ్వవికృతిమయీ నాద
బిందుమయీ పరమేశ్వర గుణరూపపరా అపరాచ ప్రసవధర్మిణీ
34. సకాక్షత అహంబహుస్యాం ప్రజాయేయుః
35. యథోర్థనాభి సృజతే గృహ్యతేచ
36. శివస్సత్యం జగత్సత్యం జీవస్సత్యం మితిస్ఫుటం

37. అనానమాయక కార్మికాదయః పాశాః
38. మాయాభేదేన శక్తి శేవపాశః
39. జీవోపాశబద్ధః
40. అనాన్యజ్ఞానకర్మ ఫలానుభవానేక జన్మసహిష్టుత్వం జీవలక్షణం
41. దేహస్యోనశస్యోర్వాప్తీ అబద్ధానాత్మశోభితో కర్మభోక్తత్వ పశువాచ్యః
42. హృదయకుహరే శివేనసంయుక్తః
43. అవక్వకలుష పక్వకలుష భేదేన కేవల ప్రళయాకల సకల సంజ్ఞాకాః జీవాః
44. ప్రార్థనం భోగతోనశ్యేత్
45. తన్నిష్ఠస్య మోక్షోపదేశాత్
46. పునరావృత్తి రహిత శాశ్వత శివసాహస్య సాయుజ్యం ముక్తిః
47. శివజ్ఞానం ఉచ్యతే
48. తం ఈశం జ్ఞాత్వా అమృతా భవంతి
49. కర్మఫలాన్వితో పాసనారూప జ్ఞానభక్తి ర్ముక్తిసాధనం
50. శివదీక్షేదం వ్రతం ధార్యం యావదాయుషం
51. వేదామను క్రియాత్మిక శైవ (మహా పాశుపతత్నామక) దీక్షా యాం శివవ్రతం (శాంభవదీక్షా) శివభక్తిః (అవరణాచారాది ధర్మనిష్ఠా) శివాచ్ఛా (ఇష్టలింగపూజా) శైవీధ్యానం (ప్రాణలింగో పాసనా) శివజ్ఞాన (భావలింగో పాసనాసిద్ధ సర్వశివనిశ్చయ పూర్వక శివోహం. భావనావతే భూమికాః నిరతిశయసుఖదా శ్శివానుగ్రహమూలాః)
52. శివోహమితి భావనాప్రవాహేణ శిధివితపాశతయా అవగతపశు భావ ఉపాసక శ్శివ ఏవభవతి
53. ముముక్షుర్న పునర్భవాయ సమాచరేత్ పాశుపతం వ్రతం
54. వడ్డాశ్రమాచార ప్రాప్త ధర్మం కర్మ సంజ్ఞాకం

55. వేదాంత ప్రతిపాదితో పాసనాజ్ఞానం శివజ్ఞానం
 56. స్థూలసూక్ష్మకారణేషు శరీరేషు ఇష్టప్రాణ భావలింగధారణం
 దీక్షా కీలకం
 57. అష్టావరణ పంచాచార వణ్ణాశ్రమాది ధర్మబద్ధ కర్మజ్ఞాన సము
 చ్చయరూపై నై వదీక్షా
 58. బాహ్యభ్యంతర పూజాధ్యానభావనా సంపన్నసమృద్ధం ఇష్టప్రాణ
 భావలింగార్చనం శివభావనాభాసితంచ
 59. ప్రతీకం మహాలింగం నిర్వాణపదం
 60. సర్వాంగలింగ సామరస్యం పూజాసాహిత్యం
 61. ఆచారాది షట్లింగసంబంధం సర్వార్పణానురూప ప్రబంధం
 62. అర్చనార్పణ భావనానురూపవిషయ నిష్ఠత్వం ప్రమేయం
 63. సర్వశివరూపధ్యానం ప్రాణలింగార్చనం
 64. శివోహంభావనా తదేకతయా సంభవిత భావ శూన్యస్థితి విష
 యికానందలింగాను సంధానైకత్వం భావలింగార్చన
 65. పూర్వాంగరూపా నార్పణా విషయప్రాప్త నిశ్చయ వ్యగ్రత్వం
 త్యాగం
 66. నసపునరావర్తత ఇతి శ్యత్యర్థం ఫలం.

నిర్వాణనిశ్రేణి

(గత సంచిక తరువాయి)

(ముదిగొండ కొండయారాధ్య విరచితము)

ద్విజుఁడే నం త్యజుఁడేని శంభుపదభ, క్త్వి ధాత్రి వర్తించుచున్
 సుజనుండతని మోక్షులక్ష్మి వృద్ధయా, తుస్కంబుతో గోరున
 ద్రిజయున్ శంకరుఁ డామహాత్ముపయికూ, ర్విగాంతురెవ్వేళ నా
 త్మజుబోల్కెన్ ప్రమథాళి మెచ్చి కొను మిత్రత్వంబువాంఛించున్. 97

మందాత్మ్యుల్ తముఁ జూచినట్లులను బ్రహ్మజ్ఞానమంచుచు దూ
నందో బ్రహ్మయటన్న వ్రాచదువునక, సంతతైతన్యసహా
నందేనందురు లింగధారుల సదా, స్వేచ్ఛాత్మ లింగార్చనా
నందంబుక గనియుండఁజాలమిని నెన్నండుక శివవ్రాచుటై. 98

అదైవతంబును దైవతమానను విశిష్టా దైవతమానంచు దైవ
తాదైవతంబగునక చతుర్మహిత పంధానంబులక స్వేచ్ఛలిం
గాదైవతానుభవైక భక్తిగన శక్యంబాను నీ దూపుతా
హృద్విధి పరులెట్లులక దెలియువాఁడిచ్చాభి వాదంబులక. 99

శివలింగంబు ధరించువారు ధరపై, జీవించి కాలావధిక
భవుతోఁ జేరి సమస్త శౌఖ్యకలనక, సర్వైతరీచ్ఛక పున
ర్భవదాహిత్యముఁ జెంది పుట్టునెడ శీర్షంబందు చంద్రుండు మూ
డవ నేత్రంబును మేనపాములును కంఠంబందు శ్రీయొప్పెడుక. 100

క్రమముగదారు లోహమణి, కల్పిత పీకములందు నుత్తమో
త్తమములు బాహ్యపూజకు చి, తంబులు స్వాంతరపూజకుక హృద
బ్జము తగు పీతమై వెలయు, ప్రాణము భావము నందుఁగొల్పుహ
స్తమునను నిష్ఠలింగమును, సంతతమర్చన సల్పు నిష్ఠమై. 101

కరతల మొప్పు భక్తునకు, కాయము గానగుదృష్టి జీవుడో
నిరతము రెంటి మధ్య సర,ణిక్ వెడమింతయు లేక యొప్పు వి
స్ఫురిత తదిష్ఠలింగము విశుద్ధమతిక సకలార్చలందునే
ర్పరియగు లింగధారియట, ప్రాణము భావము తృప్తిచేసెనుక. 102

న్యాయము వ్రాయఁజాలిన మ, హాత్ముఁడు గౌతమమానిధారణ
ధ్యాయితచే నెఱుంగనగు, తత్త్వము శంకరుడంచు నెంచి ని
శ్రేయము మాట గూడనువ, చింపఁడు భౌతికవస్తు విజ్ఞతా
మేయ విభక్తలింగము స, మికరణించిన చిత్తవృత్తితో. 103

నైవపహోభవేదితి క, నాదుఁడు మోక్షపథంబుఁ గూర్చి సం
భాషణచేసి చట్టతని, వ్రాతలలోఁ గనవచ్చు భౌతికా
స్వేషణ తత్సంఘంఁడయి వ, విత్రమతిఁ తనువందు సర్పరాట్
భూషణుడాల్చి మోక్షమును, బొందిన చిత్తనిరూఢ భావమా. 104

త్యాగము భోగమునని వ, తంజలి సర్వజనైక సాధ్యమా
యోగము చిత్తవృత్తినను, వాప్త నిరోధము సల్పునంచ నే
భాగమువ్రాసె నిష్ఠమును ప్రాణము భావము నన్నలింగముల్
త్యాగము యోగభోగమును, నంగములఁ గనియుంట ధీరుఁడై. 105

కపిలమహర్షి సాంఖ్య మనఁ, గా నొకశాస్త్రము వ్రాసె దానిలో
నిపుణతలింగధారులె గ, ణింతురు లింగ సమర్చనారతిఁ
వ్యవగతశోకులై విహిత, వాంఛిత మోక్షముఁ జెందఁగల్గుటఁ
కపిల రహస్యమిట్టిదనఁ, గాఁ దమయాచరణంబుఁ జూపఁగన్. 106

రంసాగ్రేసర శిష్యజైమిని మహా, ప్రాజ్ఞుండునై పూర్వమీ
మాంసాశాస్త్రము వ్రాసె కర్మలయెడన్, మాహాత్మ్యముఁజూపుచున్
ధ్వంసంబై నిజ సేతదృష్టి శివుఁగొ, ల్పన్ వేదపాదస్తుతిఁ
సంసారభ్రమఁబాసి మోక్షమును గాం, చన్లేదెన దృష్టితో. 107

వరమంబైన రహస్యమాననుచు శ్రీ, వ్యాసుండు యత్నించి యు
త్తరమీమాంసను వ్రాసి నాడుగద తో, ల్పన్ బ్రహ్మజిజ్ఞాసయన్
గురుతుం జూపుచు బ్రహ్మమే శివుని గా, గుర్తింపనొరీతి త
త్పరతఁ సర్వపురాణగాథలను సి,ద్ధాంతించె వాచారుతిఁ. 108

శ్రీ మదీవటూరి వంశోద్భవులగు, సానందారాధ్యులవారిచే ప్రవీణమైన
నటరాజ శతకమునుండి గ్రహింపబడిన

పద్యదశకము

(గతసంచిక తరువాయి)

సీ॥ పవలు, జేలనకను పలుకష్టములకోర్చి
స్వప్తమా బ్రహ్మాండ సృష్టిజేసి
సృష్టజీవులెల్ల దుష్టిగాబోషింప
ననుకూలబోజనం బమరజేసి
కాలచక్రంబును లీలగానమరించి
పటుజీవకర్మాను భవములొసగి
కర్మానుభవమెల్ల గడచినంత నె జీవ
సంహారకార్యంబు సలిపి, సలిపి

గీ॥ తీరికేలేని విశ్వ సంసారివగుచు
వజలుచున్నను నొకసారి వచ్చినాడు
సర్వనంబీయుమా, యుమా భవ, వయాత్మ
మాళిధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

4

సీ. సచరాచరాత్మక సకల బ్రహ్మాండముల్
కల్పించు తొలిసృష్టి కర్తవీవె
కల్పిత బ్రహ్మాండ ఘనపాలనంబున
ఘనుడైన సంరక్ష కర్తవీవె
రక్షిత బ్రహ్మాండ లయముగావింపంగ
నత్యుగరూపసం హర్తవీవె
హర్తవై విలసిల్లి యవల, దిరోధాన
కనదనుగ్రహకార్య కర్తవీవె

గీ॥ పంచకృత్యపరాయణ బ్రహ్మవీవే
 బ్రహ్మలకు మూలమౌ పర బ్రహ్మవీవే
 పరమశివ నిన్ను దెలియగా నశమైనాకు
 మాళిధృతరాజ నటరాజ, మహితతేజ.

5

సీ॥ అన్నపూర్ణాదేవి కానందమునుగూర్చి
 కాశికాపురి బేరు గాంచినావు
 భ్రమరాంబకానంద భరమునుజేకూర్చి
 శ్రీశైలమునవాసి జెందినావు
 జ్ఞానప్రసానాంబ కానందమునుగూర్చి
 కాళహస్తిని కీర్తి గాంచినావు
 శివకామసుందరీ చిత్తంబురంజించి
 యల చిదంబరమందు నలరినావు

గీ॥ పల్లెపల్లెల బట్టణ పట్టణముల
 శక్తిమంతుడవై భక్త సంఘమునకు
 ముక్తిభాగ్యంబునొసగిన మూర్తివీవే
 మాళిధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

6

సీ॥ నీ యాజ్ఞచేగదా ! నిత్యసంచారియై
 సూర్యుడే భూమిని చుట్టితిరుగు
 నీ యాజ్ఞచేగదా ! నిత్యసంచారియై
 కలువలదొరవెల్గు గగనసీమ
 నీ యాజ్ఞచేగదా ! నిత్యసంచారియై
 వీచు వాయువు జగ ద్విధులందు
 నీ యాజ్ఞచేగదా ! నిత్యసంచారియై
 యగ్నిదేవుడు విశ్వ మంత వెలుగు

గీ॥ విశ్వనాథుడ ! నినుగాంచి వివిధసురలు
భయ విషయ భక్తి భావపు వస్తులగుచు
గ్రాలుచుందురు నిజకార్య కరణములను
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

7

సీ॥ అమలమా ప్రమథాళి యనయంబు వసియుండు
రజతాద్రి యే దేవు రమ్యవసతి
నిర్జర నిర్జరే నిత్యకల్యాణమా
మేరువేధిసని మేటివిల్లు
ఘనయోగి పరతపో ధనుల కాశయమైన
వవిమలయేవేల్పు శ్వశురగృహము
నిజభక్త తతిచేత నిత్యసేవితమైన
శ్రీశైలమే పూజ్య బ్రయ తలంబు

గీ॥ అట్టిదేవుడ వీహుచు ననవరతము
బ్రేతభూములపై నీకు బ్రీతితగునె ?
నిగమసంచార నీకిది తగదు, తగదు
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

8

సీ॥ చానమోమునుజూచి చంద్రబింబభ్రాంతి
పెనుమోహమది చిత్తమున జనింప
వెలది కన్నులజూచి జలజాతవిభ్రాంతి
మదియందు దులివేని మరులుపుట్ట
సతినాసికాదండ సౌందర్యవీక్షచే
భావవీధిని రాగ పటలిబెరుగ
మదవతీకరపాద మంజులత్వముజూచి
మతిలోన ననురాగ మతిశయిల్ల

గీ॥ బంతల లట్టులదగునురో భవములలర
మనుజ విజ్ఞానమెల్లను మంటగలుప
మించుబోడిని నెట్లు నిర్మించినావో
నూళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

9

సీ॥ విహరించుటకు నీకు వేడుకగలదేని
యందమా నందనో ద్యావపనము
వేటలాడుటయందు వేడుకగలదేని
కమనీయమై యొప్పు గహనసీమ
వితనృత్యముసల్ప వేడుకగలదేని
సవసుందరంబైన నాట్యశాల
విశ్రాంతిగొన నీకు వేడుకగలదేని
పరిపూరితమైనట్టి పడకటిల్లు

గీ॥ గాగనొప్పెడు మన్మథ కమలమందు
కామసంచార సత్కృపా కరుడవగుచు
నిత్య కల్యాణమూర్తివై నిల్వమభవ
నూళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

10

తె నా లి రా మ లింగ కవి

(భాషాప్రవీణ - ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి - ఈమని)

ఈతఁడు శైవుఁడు. లింగధారి బ్రాహ్మణుఁడు. పాలగుమి
యేలేశ్వరారాధ్యుల శిష్యుఁడు. తండ్రి రామయ్య - తల్లి లక్ష్మమ్మ.
బాల్యముననే గ్రంథరచనా నిపుణుండై 'కుమార భారతి' యను బిరుద
మును బొందినటుల నుద్భటారాధ్య చరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నది.

నామలింగ కవి పోషకుడగు ఆనందయ కవి, తన సుపరిచిత
వరిణయమందు గద్యలోనిట్లు రచించినాడు.

గద్యము :- “ఇది శ్రీ మత్తెనాలి నామేశ్వరశాస్త్రుల కృపాకటాక్ష
లక్షిత కవితాభిరామ రామయణంబిత సమూహ సహజ శైవాచార
సంపన్న శిష్యుడనై నామధేయ ప్రసతంబైన సుపరిచితవరిణయ
మందు” అని యున్నది.

దీనిని బట్టి ఆనందయకవియు సహజశైవాచార సంపన్నుడని
తెలియుచున్నది. మఱియు,

గీ. కాళిదాసాది సంస్కృత, కవులఁ దలంచి
ఆంధ్రభాషా విశేష భాషాధిపతుల
సన్నాచార్యులను బుద్ధి, సన్నుతించి
పాలగుమి శిష్యుని స, శ్చక్తిఁ గొలుతు.

అను పై పద్యమువలన అన్నయకవి పాలగుమి శిష్యుని
శిష్యుడై నటుల తెలియుచున్నది. వలేశ్వరాధ్యులు - శిష్యు
రాధ్యులు నిరువురు సోదరులై యుండవచ్చు.

క్రీ. శ. 1336 సం॥లో పెదకోమటి మాచారెడ్డి శాసనముకటి
గలదు. అందీ శ్లోకమున్నది. “శ్లో॥ పాల్గుమి శ్రీకంఠగురోః పంచా
క్షర మంత్ర పానరుక్తస్య! శిష్యయశిష్య పరిషద్రతా దాక్షిణ్య
సత్కటాక్షస్య” ఈ పై శ్లోకమువలన పాల్గుమివారు శైవాచార్యులై
శిష్యప్రశిష్యులతో విరాజిల్లుచుండినటులఁ దెలియుచున్నది.

పాలగుమివారు - పాలకుర్తి సోమనాథుని వంశములోని వార
నియు - కోటిపల్వారాధ్య సంతతికి జెందినవారనియు - ఇవటూరివారి
వంశీకులనియు - ఇవటూరి పాపయారాధ్యులవారు - పాలకుర్తి సోమ
నారాధ్యుని చరిత్రయందు నిరూపించి యున్నారు.

రామలింగ కవి యింటిపేరు గార్లపాటి వారనియు - తెనాలి నగర మగ్రహారముగ సంపాదించుకొన్న తరువాత తెనాలి యని యింటిపేరు వచ్చినదనియు తెనాలిలో రామలింగేశ్వరస్వామి యాల యమున నొక యుత్సవ విగ్రహము పీఠము మీఁద నున్న యీ క్రింది శ్లోకమువలనఁ దెలియుచున్నది.

శ్లో॥ శ్రీ తెనాలి నగరే వ్యరాజయ
ద్వార్లపాటి పుర రామపండితః
శుక్ల మాఘసిత పంచమీగురౌ
రామలింగము మయోత్సవాకృతిం॥

రామలింగ కవి తండ్రి రామయ శైవాచారపరుఁడు గాన తన ప్రథమ పుత్రునికి తెనాలి రామలింగేశ్వరస్వామి పేరనే రామలింగ మనపేరు పెట్టుకొని యుండెనని తెలియుచున్నది.

సరస్వతీ సోమయాజి విరచిత పృథుచరిత్రలోని యీ క్రింది పద్యమువలన రామలింగకవి లింగధారి యని స్పష్టముగాఁ దెలియు చున్నది.

క. శృంగార రసాలింగిత
రంగత్కవితా నదీతరంగము హృదయ
త్వంగ ద్భుజంగ మాంగద
లింగమ్ము తెనాలిరామ, లింగముఁ దలఁతున్.

కవి పుంగవు లనేకులు రామలింగకవిని స్తుతించి యుండిరి. అందు రామలింగ నామమునే వాడి యుండిరి. చూడుఁడు.

“రంగనాథుని రామలింగ కవిని”

కూర్మపురాణము - రాజలింగకవి

“రామలింగ కవి రామభద్రుల లీలఁడలఁడు”

ఆధ్యాత్మ రామాయణము - శరభకవి

“భీమకవి రామలింగని”

చంద్రశేఖా విలాసము - జగ్గన

“సద్యశోలింగుని రామలింగ శశలింగకానిధిని”

నాగ్నజిత్తీ పరిణయము - స్థూరి నరసింహకవి

“ఉ॥ లింగనిపిడ్లు ... విధాతృనాలింగని రామలింగ కవిలింగని”

చాటుధార.

రామలింగ కవి శైవాచార్యుడగు ఉద్భటారాధ్య చరిత్ర రచించెను. దీనిని రచించుటకు గారణము తాను లింగధారియై యుండుటయే గాక తన్నుఁ బ్రోత్సాహ పఱచిన దేవమంత్రి ఉద్భటారాధ్య వంశస్థుడగు చంద్రశేఖరారాధ్యుల శిష్యుడు.

దేవమంత్రియై శైవాచార పరాయణుడగుటయేగాక శివ పంచస్తవికి వ్యాఖ్యాన మొనరించి పండితులలో విఖ్యాతి గడించెను. రాయలమంత్రి యగు సాశ్వతిస్మరను కొండవీటి పరిపాలనమును దన మేనల్లుడగు నాచిండ్ల గోపమంత్రి కప్పగించెను. ఆ గోపమంత్రి క్రీ. శ. 1517 సం॥లో దేవమంత్రి కొక యగ్రహారం బొసంగెను.

“యస్మాదస్త్రేశ మాదా దళిమను పతిం దేవయా మాత్య వర్య । స్సీయంశ్రీ చంద్రమాశ్రిద్దయతి గురువరః ప్రాలనారాధ్యవంశః” ఉద్భటారాధ్య వంశస్థులందఱు అఘోరాస్త్ర జపపరాయణులు. శిష్యులకు వారామంత్రి పదేశమే చేయుచుందురు. దేవమంత్రియై నామంత్రిమునే ఉద్భటవంశస్థుడగు చంద్రశేఖరారాధ్యుల వలనఁ బొంది - జగదేశారాధ్యుడైన ఉద్భటారాధ్యుని చరిత్ర రామలింగ కవిచే రచింపఁజేసెను.

రామలింగకవిలో శైవాచార పరాయణత్వము పూర్తిగా
మూర్తిభవించిన దనుటకీ క్రింది పద్యములు తార్కాణములు. లింగ
ధారి యగుటకతిన నాతని పద్యములలో వీరశైవ సాంప్రదాయములు
తోడికిసలాడుచున్నవి. చూడుడు.

సీ॥ అచల సుతాభర్త, కర్పించి మఱికాని
మృగములు లేబూరి, మేయ వచట
అసమలోచనునకు, నర్పించి మఱికాని
యళులు క్రొవ్విరితేనె, లాన వచట
అంధకధ్వంసికి, నర్పించి మఱికాని
కోయిల లిగునాకుఁ గొఱుక వచట
అంగజారాతికి, నర్పించి మఱికాని
చిలుకలు పండ్లు భుజింప వచట

గీ॥ తక్కుఁగల జంతువులు శంభుఁ, దలచికాని
యుచిత వర్తనములఁ గోరి, యుండవచట
వదనములు వేయుఁగల యంత, వానికైన
నా యరణ్యంబు గొనియాడ, నలవియగునె.

గీ॥ శైవులగువారు చెప్పిన, జాడయందు
నడువనేరదు మూఢుల, గడుసుబుద్ధి
వానపై వానగురిసిన, నాను నొక్కొ
సహజ కాఠిన్యముడిగి పా, పాణకులము.

సీ॥ శివ పదాం భోరుహ, ప్రవిమలోదక పాన
సిద్ధి నాలుక చవిఁ జెలఁగ దేని
శంభు దాసాంగైక, సంస్పర్శనంబు న
నెమ్మేను పులకల, నిలువదేని

త్రిపుర దానవమైరి, దివ్యలింగహూరి
 కన్నులారంగఁ జూడఁ గలుగఁజేసి
 దర్పక ధ్వంసియూ, దలనిడ్డపూపుల
 తావిపై నాసిక, దవులఁజేసి

సీ॥ కాలకంధరు సత్కథా, కర్ణనంబు
 కర్ణపుటవీధి నందంబు, కదియఁజేసి
 వాని జన్మంబు జన్మమే, వాని బ్రతుకు
 బ్రతుకె హరదూరుడగువాఁడు, పరువుఁజెలియు.

క॥ శివలింగ దర్శనంబును
 శివపూజా నైభవంబు, శివసద్గుణ సం
 శ్రవణంబును మానవులకు
 భవనీరద పటలచటల, పవ మానంబున్.

క॥ శివదీక్ష లేక మోక్షము
 దవులఁడు జనుఁ డెంతవాఁడు, దనయంతనె య
 ల్లవుఁగాన భక్తి గలిగిన
 భవమూరుడు లింగదీక్ష, భజియింపఁ దగున్.

సీ॥ హరుని కర్పింపని, యన్నంబుఁ గుడుచుట
 కుచ్చితోచ్చిష్టంబుఁ, గుడిచినట్లు
 భవుని కర్పింపని, పానీయమానుట
 మానక యాస వం, బానినట్లు
 శివున కర్పింపని, పువుదావిఁగ్రోలుట
 కుణప ధూపంబోలి, గ్రోలినట్లు
 శంభు భక్తుఁడుగాని, జడబుద్ధినంటుట
 గెంటక చండాలు, నంటినట్లు

గీ॥ పశుపతికిఁగాని పుణ్యంబు, పట్టుటయును
బాపములుసేయు యత్నంబు, పట్టినట్టు
లనుచుఁ బ్రాజ్ఞులు విజ్ఞాన, మతిశయిల్లు
నన్ని తెఱఁగులఁ బూజింతు, రప్తమూర్తి.

పాల్కురికి సోమనాథాధ్యక్షుడు రచించిన బసవపురాణమంసలి
సప్తమాశ్వాసమున నుద్భటారాధ్యుల చరిత్ర వర్ణింపఁ బడినది.
దానినిఁబట్టిరామలింగకవి యుద్భటారాధ్యుల చరిత్రరచించెను. తానును
వీరశైవాచార పరాయణుఁడు కావుననే సోమనాథాధ్యక్షుడు రచించిన
చెన్నమల్లు సీసములలోని యీ క్రిందిపద్యమునందలి భావమువచ్చు
నటుల “సీ॥ హరుని కర్పింపని, యన్నంబుగుడుచుట...పప్తమూర్తి”
యను నీ పై పద్యములో వీరశైవాచార ధర్మములఁ దాను రచించిన
గ్రంథమున వివరించెను.

సీ॥ ఆనందమలర లిం, గార్చనఁ జేయక
గుడుచుట పాపంబు, గుడుచునట్లు
అర్చకుండయ్యు లిం, గానర్పితముఁ గోరి
ముట్టుట యన్యంబు, ముట్టినట్లు
లింగప్రసాదంబు, జంగమవిముఖుడై
కొనుటయే మేనియు, గొనినయట్లు
జంగమహితుఁ డయ్యు, సరిపాక భేదంబు
సేయుట ద్రోహంబు, సేసినట్లు

ఆ॥ అను పురాతనోక్తి, కావంతయును దొట్రు
పడని శుద్ధ భక్తి, పదము ప్రాణ
పదముగాఁ జలించు, భక్తలింగంబులఁ
జేర్పవయ్య నన్ను, జెన్నమల్లు.

చెన్నముల్లు సీసములు - చాల్కురికి సోమనాథాధ్యక్షుడు - రామ
లింగకవి తొలుత శైవుడై యుండియు రాజాశ్రయము - రాజసన్మా
నము వాంఛించి మా నాటి వైష్ణవమతావలంబకులగు రాజులగు ప్రీతి
కొఱకై వైష్ణవ గురువులైన భట్టరు చిక్కాచార్యునివద్ద వైష్ణవమత
మును స్వీకరించి వైష్ణవ గ్రంథములగు పాండురంగ మాహాత్మ్యము-
ఘటికాచల మాహాత్మ్యము మున్నగు గ్రంథముల రచించెను. రామ
కృష్ణ నామము ధరించెను. “కుమార భారతి”యను విరుదమునకు
బదులు “శారద నీరూపము రామకృష్ణకవి చంద్రా!” యని గ్రంథము
లందు వాసుకొనెను.

తాను వైష్ణవుడయిన తరువాత పూర్వము రచించిన ఉద్భటా
రాధ్య చరిత్ర నితర గ్రంథముల యందుఁ జెప్పకొనకున్నను పాండు
రంగ మాహాత్మ్యమున “శైవవైష్ణవ పురాణావళీ నానార్థరచనా
పటిష్ఠైకరమ్యమతివి” యని చెప్పకొని యుండుటచే దొలుత శైవ
గ్రంథముగు నుద్భటారాధ్య చరిత్ర వ్రాసినట్లు స్పష్టపడుచున్నది.

ఇంతేగాక ఘటికాచల మాహాత్మ్యమున నుద్భటారాధ్య
చరిత్రలోని పద్యములను కొద్ది మార్పులతో రచించి తన పూర్వగ్రంథ
మందభిమానమును జూపించినాడు.

ధనార్జున చింతకులోనై రాజాశ్రయమును గోరువాడు మతము
మార్చుకొనుటలో నాశ్చర్యము చెంద నవసరముండదు. “శైవులగు
వారు చెప్పిన బాడలందు నడువ నేరదు మూఢుల గడుసుబుద్ధి”యని
రామలింగకవి చెప్పి దాని యర్థమును తానే సార్థక పఱచినట్లు
గన్పించినది.

శివభక్తుడగు ధూర్జటికవి స్తుతమతియై యతులిత మాధురీ
మహిమతో నొప్పారు పల్కులతో కవితాస్రవంతినిఁ బ్రవహింపఁ

జేసియు రాజాశ్రయడయ్యు రాజుల నిరంకుశాల్లకు లోబడక యస్సె
మతావలంబకుడుగాక తన మనోభిప్రాయముల స్పష్టముగా బహిర్ని
తము చేసినాడు. చూడఁడు.

శా॥ రాజల్పక్షులు వారినేవ నరక, ప్రాయంబు వా రిచ్చునఁ
భోజాక్ చతురంత యానతురగీ, భూసాదు లాత్మవ్యథా
బీజంబుల్ తద సేక్షచాలు...

అని యీ విధముగా రాజుల గూర్చి భూష్టటికవి నిర్భయముగఁ
జెప్ప సాహసించినాడు. రామలింగకవి యన్ననో శోలుత తై వాఙ్మ
యానియై యుండియుఁజివర దశలో వైష్ణవమతి స్వీకారముచేసి గాను
కృష్ణుడై - తై వ వైష్ణవ మతాను కూలములగు గ్రంథముల రచించి
కవి పుంగములలోఁ బేరెన్నక గాంచుట జగత్ప్రసిద్ధ విషయము.

మహాత్కార్యముల సాధించిన వారందఱు శివభక్తులే.

పీ రా ధి ప తి

అగస్త్య మహర్షి

అగస్త్యమహర్షి శివభక్తాగ్రేసరుడు. జలరాశుల నన్నిటిని సర
చేతిలో బోపాసన పట్టగల వ్రజ్ఞును సంపాదించెను. వాతాపిని సహి
తము జీర్ణము చేసికొను సమర్థత సముపార్జించెను.

భ గీ ర థు డు

ఈతడు శివుని గూర్చి తపంబొనర్చి శివుని జటాజూటమందలి
గంగను భూలోకంబునకు దెచ్చి తన పితరుల తరింపజేసెను,

జై మిని - పులిస్తులు

శివభక్తు లగుట వలననే వీరలు పిశుగును సహితముసివారించు
వ్రజ్ఞ సంపాదించి వ్రసిద్ధి వడసిరి.

(పండితారాధ్య చరిత్ర) 102 వ పేజి)

(స శేషము).

శ్రేణుగ్రంథమాల

1. సంఖ్యాపందనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాపీఠమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశికి చందా వివరము

స్వహారాజ పోషకులు	...	116—0—0
—జ పోషకులు	...	50—0—0
ప్రధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అక్షర :- 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పీఠాధిపతి

ప్రిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అక్షర :- 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (నయా) దుగ్గిరాల

[గుంటూరు జిల్లా]

సూచన :- వ్యాపములు - ఉత్తరములు - క్లాకులు - చందాధనము

ఈ పై అక్షరములలో నొకదానికి సంపించవలెను.

ది ఓరియంటల్ పబ్లిషర్స్, తెనాలి

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీ శైవమహాపీఠ పంచముగల శ్రీమహిమఃపీఠము
సచ్చిత్ర మాసపత్రిక

సంపుటము

హేవళంబి సంవత్సరము

పంచిక

౮

15—7—1957

౩

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

భాషాప్రవీణుడు.

శ్లో॥ శ్రీ వేదశాస్త్రార్థతత్వప్రభాసికా

సం దేహాంబోహమహానిరాసికా ।

తత్త్వత్రయోద్భవస్థ సిద్ధదేశికా

జయత్యయం శైవమతప్రకాశికా ।

శ్రీ శైవమహాపీఠము

వైశాల్యం, శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవాలయము

వరంగల్

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయము
2. శ్రీ శైవమహాపీఠము
—పీఠాధిపతి
3. ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షోపన్యాసము
4. 48 వ శైవమహాపీఠ వర్ధంతీ మహోత్సవము
5. శైవమహాసభ తీర్మానములు
6. మహాత్కార్యముల సాధించిన వారిలో చాలమంది శివభక్తులే
—పీఠాధిపతి
7. నిర్వాణ నిశ్చేదే...
—ముడిగొండ కొండయారాధ్య విరచితము
8. శివస్తుతి:
—మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల నిర్మలశంకరశాస్త్రిగారు
9. శ్రీ నీలకంఠ ఖాష్యము
10. శివాలయ ప్రతిష్ఠ...
—కొంపలి, హనుమంతరావుగారు

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీశైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు

సచిత్ర మాసపత్రిక

నంపుటము

హెచ్చరించినాడు నంపత్వరము

నంచిత

౮

15-7-1957

౩

సంపాదకీయము

వరంగల్లు నగరమున 48 వ శైవమహాపీఠ వర్ధంతి మహాసభలు మహావైభవముగా జరిగినవి. ఈ సభలో గతసభలుకంటె నిర్మాణ కార్యక్రమము సాగించుటకు సభ్యులు ముందంజ వేసినారు.

శైవమహాపీఠ ప్రధానకార్యాలయము వరంగల్లునకు మార్పుట-వరంగల్ వాస్తవ్యులైన శివపురం రామలింగంగారిని కార్యదర్శిగ యెన్నుకొనుట - ధర్మాదాయ పరిశీలన - మూలధన సంపాదనచేయ తీర్మానించుట - అను మూడు తీర్మానములు ప్రధాన స్థాన మాక్రమించుకొన్నవి.

శ్రీ. లో. పీఠాధిపతులు - అత్తలూరి వేంకటసుబ్బారావు గారును, కందుకూరి వటుక భైరవమూర్తిగారును, కీ॥శే॥ ఆకారపు నరసింగంగుప్తగారి ధర్మవత్సులయిన శ్రీమతి అనంత లక్ష్మీదేవి, సుశీలా దేవిగారు-శైవమహాపీఠ ప్రధానకార్యాలయ స్థాపనకై యొకగదిని యభ్యర్థించిన వెంటనే వారందుల కంగీకరించి యొకగది నొసంగుటయు - శ్రేష్ఠ బి.గి. సోమవారము కార్యవర్గమువారు గణపతి

పూజాపురస్కరముగ శైవమహాపీఠ ప్రధానకార్యాలయము విశ్వేశ్వర స్వామి దేవాలయ పురోభాగమునందున్న నొకగదిలో స్థాపించుటయు- ప్రథమపాలకవర్గ సమావేశ మందు జరుగుటయు, శైవమహాపీఠ పురోభివృద్ధికి శుభసూచకములు.

శైవుల ధర్మసంస్థల ఆదాయము శైవులకే వినియోగపరచి నచో వారి యార్థికబాధ కొంతతగ్గవచ్చును. శైవమహాపీఠమునకును, శైవులార్జించిన ధర్మాదాయమునకును గల పరస్పర సంబంధములు విచారించుటకు శైవమహాపీఠ పక్షమున శ్రీ అత్తలూరి వేంకట సుబ్బారావుగారును, కందుకూరి పటుక భైరవమూర్తిగారును త్వరలో ధర్మసంస్థల పరిపాలకులతో సంప్రదించుటకు వచ్చుచున్నారు. ఆయా ధర్మసంస్థల కార్యకర్తలు వారితో సంప్రదింపులు జరిపి రిపోర్టు మా కార్యాలయమునకు పంపుదురుగాత.

ప్రతిశైవుడును పీఠపక్షమున ప్రతిరోజు 10 నిమిషములు సాంఘికసేవ చేయ బద్ధకంకణుడు కావలెను. ప్రతిశైవుని పత్రిక చందా దారుడుగనో, పీఠసభ్యుడుగనో చేర్చ శక్తికొలది ప్రయత్నించ వలెను.

పీఠవ్యవహార పరిజ్ఞానమునకు మేనేజర్, శైవమహాపీఠ ప్రధాన కార్యాలయము, స్టేషన్మోడ్డు - విశ్వేశ్వర దేవాలయము - వరంగల్ - అను అడ్రసునకు రిఫై వ్రాయవలెను.

శ్రీ శైవ మహా పీఠము

మహాసభలు - వర్ధంతి సభలు

శైవసభ జన్మించినది మొదలు 31 వర్ధంతలు జరిగినవి. ఇక్కడ నుండి సభలు జరిగిన సంవత్సరములు గాక సభ ప్రారంభించిన సంవత్సరము ప్రకటింపబడుచున్నది. కావున సభ ప్రారంభించి యిది 48వ సంవత్సరము. ఏ యే గ్రామములయందే యే సంవత్సరములలో సభలు జరిగినది యీ క్రింద వివరించుచున్నాము.

ఆలోచన సభ బెజవాడ. ది 2-6-1909

1. ప్రథమ మహాసభ వరంగల్ ది 25-12-1909
2. పెడన 1911 వ సంవత్సరము
3. కొత్తపల్లి 1912 ,,
4. ఈమని 1913 ,,
5. విజయనగరం 1914 ,,
6. నర్సాపురం 1915 ,,
7. బెజవాడ 1916 ,,
8. మినిమించినపాడు 1917 ,,
9. దేవాది 1918 ,,
10. రాజమహేంద్రవరం 1919 ,,
11. సికిం దాబాద్ 1920 ,,
12. మాదల 1921 ,,
13. యలకుట్టులగ్రహారం 1922 ,,
14. తెనాలి 1923 ,,
15. వరంగల్ 1927 ,,
16. మహిసా 1930 ,,
17. వరంగల్ 1931 ,,
18. బెజవాడ 1934 ,,
19. యలకుట్టులగ్రహారం 1936 ,,

20. బెజవాడ	1937	„
21. రాజమహేంద్రవరం	1938	„
22. కొత్తపల్లి	1939	„
23. వరంగల్	1940	„
24. గుంటూరు	1941	„
25. ఆకులల్లూరు	1942	„
26. ఈతముక్కల	1943	„
27. తెనాలి	1944	„
28. వేమవరం	1945	„
29. బెజవాడ	1948	„
30. ఈమని	1951	„
31. తెనాలి	1952	„
32. వేములవాడ	1953	„
33. బెజవాడ	1954	„
46. పీఠ వర్ధంతి తెనాలి	1955	„
48. „ వరంగల్	1957	„

శ్రీ శివాయగురవేనమః

శ్రీరుద్రయాగ మహోత్సవములో జరిగిన

శ్రీ శైవమహాపీఠ 48వ వర్ధంత్యుత్సవ సందర్భమున జరిగిన

ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షోపన్యాసము

శివరాధన తత్పరులారా!

చిరకాలమునుండి శైవమతాభ్యున్నతికై పాటుపడుచు నేటి
48 వ వర్ధంతి యుత్సవములకు మాయోరుగల్లున కరుదెంచుట ఎంతయు
ముదావహము.

సుప్రసిద్ధ చారిత్రాత్మకమై విరాజిల్లిన నీ యోగుగల్లు పట్టణము అనాదినుండియు శైవవాఙ్మయము - శైవమతాచార్యు లొనరించిన మహాత్మాగము - మతప్రచారములకు ఉన్నిపట్టు.

‘శివవకోధ్యేయ శ్శివంకరః సర్వ మన్య త్పురిత్యజ్య?’

అను నార్యోక్తిని రాజులుకూడ ధృఢపఱచిరి.

అట్టి మహాత్మ్యుష్టుమగు యోగుగల్లుపురము వీరమహేశ్వరా చార్యులకు విహారభూమి. విద్యానాథుడేకాదు, శివదేవయ్య, శరభాంక సోమనాథాది అమూల్య కవితాస్రవంతిలో మంచి ముముక్షువులకు కొంగుబంగారమైనది.

శివయోగి పాదరాజీవంబులకు మ్రొక్కి, శీఘ్రమెసిద్ధించు శివుని కరుణ! అను భావము నేటివఱకు, శైవమతాచార్య పారంపరులగు ఆరాధ్య శిఖామణులును అహరహము నారాధించుటయే అనన్య సౌఖ్యాస్పదంబను ఆర్యవైశ్యులకు ఆస్థానభూమి.

“శత్రువైనను లింగసహితులైయున్న, మిత్రులుగా జూడుమి” యను పరశివోదిత వాక్కు లమలుపఱచిన, మల్లికార్జున పండితా రాధ్య వంశసాంప్రదాయులగు రాజయ, బసవ, మల్లనారాధ్యాది గురువర్యులకు కాణాచి యోగుగల్లే.

“సాధ్యమాభక్త ప్రసాదేతరంబమేధ్యంబుగా జూడుమ” యను నార్యోక్తి ననుసరించి, శివలింగధారుల పాదోదక ప్రసాదోదకము జీవన్ముక్తికి హేతువని జీవితమంతయు భక్తమహేశ్వరులకే వ్రయపఱచిన శ్రీ ముదిగొండ శంకరాచార్యస్వామివారి నిలయము నేటి వఱకు పై మతాచార్యుల పవిత్ర చిహ్నములచే చిత్రింపఁబడినదై వరిల్లుచున్నది.

మానవజీవితమునకు, జీవన్ముక్తికి ప్రధానము శివోపాసన. అందులో స్వేచ్ఛలింగధారణ యుత్తమము. శైవము యోగజ్ఞానము

లకు ముఖ్యమగుమతము. ఇట్టి మహామహిమాస్పదంబగు మత సాంప్రదాయములగు మన మందఱ మిచ్చోగూడితిమి. చేయవలసిన విధులన్నియో కలవు. వర్తమానకాలంబున, సాంఘిక, నైతిక, వైజ్ఞానిక, సాంకేతిక విద్యలు కోరుచున్నవి. ఇందులో ముఖ్యముగ మన సాంప్రదాయముగ గుర్తెఱిగిన మనకే యగ్రగణ్యస్థానము లభించును.

శివభక్తశిఖామణులకు నాకరంబగు నప్పట్టణంబునగల వర్తక శిఖామణులచే నిర్వహింపఁబడని సంస్థలు లేవు. మహానుభావులెందఱో మతధర్మంబుల వెల్లిబుచ్చు అముదిత గ్రంథములు ముద్రించి పాఠశాలలు నెలకొల్పి, విద్యావసతు లేర్పరిచిరి. అట్టివాని నభివృద్ధికి దెచ్చుట మనకర్తవ్యము.

సంఘాభివృద్ధి కావలెనన్న, సాంప్రదాయసిద్ధమగు సదాచారము కాపాడవలెను. స్వీయధర్మోద్ధరణకై కృషిసల్పిన మహాశయులు దెలిసి నంతవరకు శ్రీనాగలింగశాస్త్రి, శ్రీబుచ్చయ్యలింగశాస్త్రి, శ్రీరాజలింగారాధ్యులవారు ప్రశంసాపాత్రులు. శ్రీవతి వండితారాధ్యస్వామివారు సికింద్రాబాదులో నిర్మించిన మఠమువారు మఠమునకు చేసిన సేవ మరువ దగినదికాదు.

మఠియు మనపీతాధిపతులు చేసినసేవయే కూడ నిదర్శనము. ప్రస్థానత్రయమును, వర్తకప్రముఖులచే ముద్రింపించిరి. ప్రస్తుతము పీఠము తరపున మన మతమున వెలువడు మానవప్రతికకు కనీసము చందాదారులమై యుండుట ప్రతివాని కర్తవ్యము. ధర్మసంస్థలు పెక్కలుగలవు. శిథిలమై పోవుచున్నవి. వాటిని మన ముద్ధరించినకాని సంఘమున కొన్నత్యము కలుగదు. ప్రతి శైవుడును శైవధర్మప్రబోధకమగు కృషిచేయుట యవసరము. శంకరారాధ్యసత్రము శైవపీఠమున కగ్రస్థాన మొనర్చి బసవారాధ్యులవారి శూన్యసింహాసనాది ధర్మములనుద్ధరింప బూనుకొనవలెను. పూర్వులొనర్చిన ధర్మంబు లుద్ధరించని పక్షమున మన కభివృద్ధికల్గుట కష్టము.

మండువేసవిలో అతపక్షాంతదేహులై అలసి, యరుడెంచిన మీకందఱికి స్వాగతము - సుస్వాగతము, నేడేయు రుద్రయాగమును బురస్కరించుకొని శ్రీశైవమహాపీఠ 48వ వర్ధంత్యుత్సవము యీ పురమున జరిపుటచే నేను మీకు మనఃపూర్వక వందనంబు లర్పించుచున్నాను.

వ ర ం గ ల్ } శ్రీ శివపురం వీరభద్రయ్యగారి ఆనుమతి
28—6—'57 } చాగంటి భాస్కరలింగకాస్తి చేసినది.

48-వ శైవమహాపీఠ వర్ధంతీ మహోత్సవము

స్వస్తిశ్రీ హేవళంబినామ సం॥ర జ్యేష్ఠ బ 3-ర-గి (జూన్ 14, 15, 16) తేదీలలో వరంగల్లోని దుగ్గేశ్వరాలయమున శివయోగి ముదిగొండ వీరేశలింగారాధ్యులవారి యధ్యక్షతక్రింద పీఠ వర్ధంతి సభలు జయప్రదముగ జరిగినవి. శైవమహాపీఠ వర్ధంతిని యాహ్వానించినది సంగీత విద్యాక శివపురము వీరభద్రారాధ్యులవారు. వీరు 36 లక్షలు షడక్షరీ మంత్ర పురశ్చర్య గావించి 36 గురు ఋత్విక్కులతో 11 రోజులు రుద్రస్వాహాకారము లాచరించిరి. హోమతర్పణ, అన్నదానములు ప్రతిరోజు పశ్చాన్నములతో రాత్రింబవలు జరిపిరి. భాష్యప్రవచనములు, శివకథలు, శివభజనలు మహావైభవముగ జరిగినవి.

ప్రథమ దినచర్య (14-6-'57)

ఉదయము 8 గంటలకు ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులయిన శివపురం భద్రయ్యగారు మహేశ్వరులతో - బృండు వాయిద్యముతో శంకరారాధ్యులవారి సత్రమునకు వచ్చి ఆరాధ్యులవారికి నీరాజన

మంత్రపుష్పము లొసంగి పీతాధిపతులను - నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారిని రథాధిరూఢులుగజేసి మహోత్సవముగ ఊరేగింపుతో సభాభవనము ప్రవేశించిరి. కందుకూరి వటుకభైరవమూర్తిగారు - అత్తలూరి వేంకటసుబ్బారావుగారు - భండారు వీరరాజుగారు - కొడిమేల భోగ సోమలింగమూర్తిగారు - యం. యస్. రాజలింగంగారు - భండారు చంద్రమాళేశ్వరరావుగారు- ముదిగొండ చినవీరభద్రయ్యగారు, ముదిగొండ శంకరశాస్త్రిగారు - ముదిగొండ బ్రహ్మయ్యలింగంగారు - శివ దేవుని వీరభద్రశాస్త్రిగారు- శివపురం రామలింగగారు - ములుగు వీర మల్లయ్యగారు - చాగంటి భాస్కరలింగశాస్త్రి-ముదిగొండ నందయ్యగారు- బుచ్చిమల్లయ్యగారు- తాడికొండ వీరభద్రంగారు - తాడికొండ పూణానందంగారు - తాడికొండ లింగమూర్తిగారు - ముదిగొండ రాజవీరయ్యగారు - శివలెంక పిచ్చయ్యగారు - శివశంకరరావుగారు- ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు మున్నగు మాహేశ్వరులు, భక్తులును సభలో పాల్గొనిరి.

గణప్రదక్షిణ మాచరించి వేదపారాయణముతో - ద్వాదశా రాధ్యస్తోత్రముల పఠించి సభ యారంభింపబడెను. అహ్వనసంఘము తరపున చాగంటి భాస్కరలింగశాస్త్రిగారు స్వాగతోపన్యాసము చదివిరి. అధ్యక్షులు లుపన్యసించిరి.

సాయంత్రము 5 గం లకు సభ ప్రారంభమయినది. పీతాధిపతులు లుపన్యసించిన పీదప నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారు సీలకంఠభాష్యమునకు తాము వ్రాసిన తెలుగు అనువాదమును చదివి సభ్యుల నానందింపజేసిరి. ము॥ శంకరశాస్త్రిగారి భాష్యప్రవచనముతో సభ ముగింపు చేయబడెను.

ద్వితీయ దినచర్య

9 గంటలకు సభ కూడినది. కందుకూరి వటుకభైరవమూర్తిగారు పీతవృత్తాంతము నివేదించిరి. చామర్తి అప్పారావుగారు

అష్టావరణములగూర్చియు భాషాప్రవీణ ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి గారు శైవకవులనుగూర్చియు - అత్తలూరి వేంకటసుబ్బారావుగారు మూలధనము శైవమహాపీఠమునకు సంపాదించవలయునని ఉపన్యసించుచు ప్రతిశైవుడును తాను సంపాదించు సంవత్సర ఆదాయములో 11 రోజుల ఆదాయము పీఠమునకు సమర్పింపవలయు ననియు-వారట్లు ఇచ్చుటకు సిద్ధముగనున్నామనియు వచించిరి. సభలో నటులే వాగ్దానము కొంద రొనర్చిరి. ముదిగొండ శంకరశాస్త్రిగారు పట్కూల శివపూజనుగూర్చి యుపన్యసించిరి.

సాయంత్రము 5 గంటలకు సభకూడినది. చామర్తి అచ్చారావు గారు తాము రచించిన శరభవిజయములోని కొన్ని ఘట్టములను చదివి సభ్యులకు కర్ణ రసాయనము గావించిరి. పిదప సభను గూర్చి తాము వ్రాసిన పద్యముల చదివిరి. చామర్తి రామలింగంగారు కూడ సభాప్రశంసాపూర్వకముగ కొన్ని పద్యముల చదివిరి. శంకరశాస్త్రి గారి భాష్యప్రవచనముతో సభ ముగిసినది.

తృతీయ దినచర్య (16-6-'57)

ఉదయము 8 గంటలకు శైవమహాసభ సమావేశమయినది. కార్యదర్శిగారి రిపోర్టు అంగీకరించబడినది. కారణాంతరములచే వారొసంగిన రాజీనామాను అంగీకరించి శ్రీ శివపురం రామలింగంగారిని కార్యదర్శిగను - భండారు చంద్రమూలీశ్వరరావుగారిని లీగల్ ఎక్వైజరుగను నేర్పాటు చేయబడినది. కార్యదర్శిగారిచే నవీన పాలక వర్గ మెన్నుకొనబడినది. (శ్రీ). లో. ముదిగొండ సుబ్రహ్మణ్యశర్మ గారు శైవమహాపీఠమునకు పత్రికా భిక్ష నొసంగి చేయుచున్న వారి యమూల్య సేవను కొనియాడి సూతన పాలకవర్గములోకూడ మున్ముందుగా వారెన్నుకొనబడిరి. వారి కుటుంబమున కాయురారోగ్యైశ్వర్య భాగ్యములు సదా సర్వేశ్వరు డొసంగుగాతయని

పీఠాధిపతు లాశీర్వదించిరి. పీఠ కార్యస్థానము వరంగల్లునకు మార్చబడినది.

శివపురము వీరభద్రయ్యగారు - శైవమత ప్రకాశికకు రూ. 25-0-0 లు విరాళ మొసంగిరి. తీర్మానము లాచరించబడినవి. సభ ముగిసినది.

సాయంత్రము 5 గంటలకు సభసమావేశమయినది. ముదిగొండ కోటేశ్వరరావుగారు ఆబాలగోపాలము శైవమతము వ్యాపించక పోవుటకు కారణము కవులు పాఠ్యగ్రంథములలో శైవకథలు వ్రాయకపోవుటయే యని యుక్తియుక్తముగ నుపన్యసించిరి. వీరిని పీఠ కార్యస్థానము మేనేజరుగ నియమించిరి. విజయవాడలోని శైవ మహాపీఠ భవన పరిపాలనాధికారులుగ శ్రీ ఇవటూరి కోటేశ్వరరావు గారు నియమితులైరి.

తరువాత భాషాప్రవీణ - విద్యాప్రవీణ కొండపల్లి ఆంజనేయ శాస్త్రిగారు శైవ సారస్వత పరీక్షలగూర్చి యుపన్యసించిరి. పులిపాక కేదారలింగంగారు శివభక్తునిగూర్చి సుబోధకమగునటుల రమణీయముగ నుపన్యసించిరి.

శైవమతప్రకాశిక - తత్వప్రకాశిక రెండు పత్రికల కలిపి ఒకే పత్రికగా నడిపింపరాదా? అని సభ్యులలో నొకరు ప్రశ్నించిరి. అట్లూరి వేంకటసుబ్బారావుగారు వెంటనే శైవమతప్రకాశిక ప్రారంభింపకపూర్వము-ప్రారంభించిన తర్వాత తత్వప్రకాశికా సంపాదకునితో మాటలాడినామనియు వారు నెల 1కి రూ. 80-0-0 లిచ్చి తన పత్రిక పేరుతో నడుపమంటే నడుపుతా మన్నారనియు - వారి కిచ్చుటకు మూలధనముగాని, పేరుమార్పుట కిష్టముగాని పీఠమువారికి లేనందున యెవరిపత్రికలు వారే నడుపుకొనుటకు కమిటీవారేర్పాటు చేసినారనియు చెప్పిరి. తత్వప్రకాశికతో శివలెంక లింగయ్యగారు

వ్రాసిన విషయము లసత్యములు - అనుపాదేయము లనియు - వచించిరి.

పిదప శివదేవుని వీరభద్రశాస్త్రిగారు శివపూజకు మారేడు పత్రి-పుష్పములు - మొదలగునవి లభించనపుడు పెట్టివి ఉపయోగించ వలెనో వాటిని - పూజాఫలమును చక్కగా వివరించిరి. ప్రభాత భజన సంఘము, శివభజన సంఘమువారు భజన లొనర్చిరి. అధ్యక్షుని అంత్యోపన్యాసముతో; ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షుల యభినందనములతో; శైవమహాపీఠమునకు శై అను జయజయ ధ్వనులతో సభ ముగింపు చేయబడినది.

17—6—'57

రుద్రయాగము, పూర్ణాహుతి మహోత్సవము గావింపబడినది. శ్రీ. యం. యస్. రాజలింగంగారును, అత్తలూరి వేంకటసుబ్బారావు గారు, ప్రధానమంత్రిగారు శంకరశాస్త్రిగారుపన్యసించిరి. ఛాయాపటములు తీయబడినవి. మేళతాళములతో ఆకారపు రాజ చెన్న విశ్వేశ్వర రావుగారి తోటలోని తటాకమునకు అవభృతోత్సవమునకు వెళ్లిరి. ముదిగాండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు; వంగల గురుమూర్తిశాస్త్రిగారు ప్రభృతులు తిరిగి దుర్గేశ్వరాలయమునకువచ్చి సీరాజన మంత్ర పుష్పము లిచ్చి ఉద్వాసన గావించిరి. త్రిమతస్థులకు అన్నదానము మహోన్నతముగా జరిగినది. శైవమహాపీఠకార్యాలయము సాయంకాలము 5 గంటలకు స్థాపింపబడినది.

18—6—'57

సాయంత్రము 8 గంటలకు దుర్గేశ్వర వీరభద్రేశ్వర లీలా కల్యాణ మహోత్సవములు జరుపబడినవి. మహదాశీర్వాచనము, ఋత్విక్కులకు దీక్షావస్త్రములుగాక సత్కారములు శివపురపు వీరభద్రయ్యగారిచే గావింపబడినవి. రుద్రయాగము మహాశైభవముగా జరిగినందులకు పరశివుని కనేక ధన్యవాదములు.

48-వ సంవత్సర శైవమహాపీఠ వర్ధంతి

శైవమహాసభ తీర్మానములు

డి 16-6-'57

1. దుర్ముఖనామ సంవత్సరము తాలూకు (అనగా 12-4-56 నుండి హేమశంభినామ సంవత్సర నైశాఖ శుద్ధ దశమి 9-5-57వరకు) జరిగిన శ్రీ శైవమహాపీఠము తాలూకు ఆదాయవ్యయములను, ఆడిటరు రిపోర్టును తమ నివేదికతోసహా కార్యదర్శి శ్రీ కం. వ. భైరవ మూర్తి పంతులుగారు చదివి వినిపించి, సమర్పించగా పరిశీలించి ఆమోదించడమైనది.

2. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాజ్యములో నానాప్రాంతములందు శైవుల యుపయోగార్థం స్థాపితములైయున్న సత్రములు, మఠములు, గ్రంథాలయములు, విద్యాలయములు మొదలగు ధర్మసంస్థలగుర్చి విచారించి అవకాశ మున్నంతవఱకు వాటిని పీఠ యాజమాన్యముక్రిందకు తీసికొని, వాటి నిర్వహణమునకు, పోషణకు నేర్పడియున్న మాన్యములు, భవనములు మొదలగు యావదాస్థిని స్వాధీనపఱచుకొని వ్యవహరించుటకు కార్యదర్శిగారి కధికార మివ్వడమైనది. కార్యదర్శిగారి కవసరమని తోచినప్పుడు పై విషయములను గురించి వ్యవహరించు విషయము తమకు తోచిన, ఇతరుల నెవరినైనా తమతో Co-opt. చేసికొనుట కధికార మివ్వడమైనది.

3. పీఠముయొక్క ప్రధానకార్యములగు విద్యావ్యాప్తి, మత ప్రబోధ, ప్రచారములు, తద్వివిషయక గ్రంథ ముద్రణ ప్రచురణములు మున్నగు కార్యములకు మూలధన మవసరము గనుక శైవ మహాజనులెల్లరు తమ నికరాదాయమునుండి ముప్పదియారవవంతుకు తగ్గకుండా యిచ్చి తోడ్పడగలందులకు అభ్యర్థించడమైనది. ఈ విష

యమై వెంటనే యమలుజరుపుటకు సెక్రటరీగారి కధికార మివ్వడమైనది.

4. పీఠ నిబంధనావళిలో 8 వ నిబంధనలో రెండవవాక్యములో సభ్యుడు “చెల్లింపవలసిన” అను పదములకు నడుమ “ప్రతి సంవత్సరము”యను పదము చేర్చవలెను. “సభ్యుడు” యామొత్తము..... నుండి నిబంధనాంతము వఱకు నున్న భాగము తీసివేయవలెను. ఇందును గురించి 18-8-’56 వ తేదీన పాలకసమితి జేసిన 1 న శీర్షిక నమును ఆమోదించడమైనది.

5. విజయవాడలోని పీఠభవన నిర్వహణకు భవనాధికారిగా విజయవాడ వాస్తవ్యులగు శ్రీ ఇవటూరి కోటిశ్వరరావు, (B. Sc.) గారిని నియమించి, అధికారమివ్వడమైనది. సదరు కార్య నిర్వహణములో వీలువెంబడి వారికిష్టమగువారిని సహాయముగా నొకరిని నియమించుకొని పని జరుపుటకు అధికారమివ్వడమైనది.

6. పీఠ కార్యదర్శి శ్రీ కందుకూరి వటుక భైరవమూర్తిగారు కారణాంతరములచే, పీఠ కార్యదర్శి పదవికి రాజీనామా పత్రమును మతాధిపతి కందజేసియున్నారు. అందుపై పీఠాధిపతిగారు ఆ రాజీనామా నంగీకరించి వరంగల్ వాస్తవ్యులైన శ్రీ శివపురం రామలింగం గారిని, పీఠ కార్యదర్శిగా నియమించినందున ఆమోదించడమైనది.

7. ది. 31-6-’56 నుండి నేటివఱకు పీఠకార్యదర్శిగా అతినమర్థ తతో నిర్వహించి కోటిబిల్వార్చన, కార్తీకమాస గణార్చన మున్నగు చిరస్మరణీయములగు కార్యక్రమములను జరిపి శైవమతమునకు పీఠమునకును అపారసేవ జేసినందులకు శ్రీ కందుకూరి వటుకభైరవమూర్తి గారిని వారికి తోడ్పడిన సభ్యులను అభినందించడమైనది.

8. శ్రీ మల్లికార్జున పండితారాధ్యులు, నిర్మలశంకరశాస్త్రిగారు రచించిన నీలకంఠాష్టాంగధీకరణ గ్రంథమును వారు స్వయముగా

సభాముఖమున పీఠాధిపతులు, పాలకసమితి సభ్యులు, పండితులు మున్నగు భక్తమహేశ్వరగణ సమక్షములో స్వయముగా చిదివి వినిపించినందున సభ్యులెల్లరు సవిమర్శముగా దాని నాకర్ణించి ఆమోదింపడమైనది.

దాని ముద్రణము త్వరలోనే జరిపించుటకు వారు కోరినందున వాఁప్పటివరకు రచించిన భాష్యభాగమును ముద్రింపించుటకగు వ్యయమును గూర్చి విచారించి పాలకసమితి అభిప్రాయముతో సహా మహాజన సభకు నివేదించుటకు అధికార మివ్వడమైనది.

మహాత్కార్యముల సాధించినవారిలో

చాలావ.ంది శివభక్తులే

పీఠాధిపతి

(గతనందిక తరువాయి)

చూర్వాస మహర్షి

కృష్ణమూర్తికి తాను ప్రసాదమొసగి యా ప్రసాదలేపనమున ఆతని శరీరమం దెచ్చట బాణములు తగిలినను మరణింపకుండు నటుల గావించిన ప్రజ్ఞావిశేషములు గలవాడు.

మార్కండేయుడు

మృత్యువును జయించెడి తపశ్శక్తి నాజ్ఞించెను.

శుక్రాచార్యులు

శివోపాసనవలన మృత్యుసంజీవనీవిద్య నేర్చికొనెను.

ద ణీ చి

దక్షయజ్ఞము ధ్వంసమగునటుల శాపముపెట్టు సామర్థ్యము గలవాడు.

శ్రీపతి పండితుడు

అగ్నిహోత్రమును వస్త్రమున మూటగట్టుకొని నాశించిన వాడు.

ఉద్భటరాధ్యులు

యోగాగ్నిచే తన శరీరము దహించి తద్దామముచేత యేడు వందల పిశాచములకు విముక్తి కలిగించిన మహానుభావుడు.

వేమనారాధ్యులు

సర్వద్రవ్యుల జీవింపజేయు శక్తి గలవాడు. అగతానాగత పరిష్కార.

మంచన పండితారాధ్యులు

విష్ణువిగ్రహమును కాశీవిశ్వేశ్వరాలయము వరకు నడిపించిన వారు.

భరద్వాజ మహర్షి

పర్వతాకారమున నున్న వేదరాశినుండి మూడు గుప్పెడులు తీసి మూడు కుప్పలుగ పెట్టిన మహాత్ముడు. అవియే ఋగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేదములు.

రేవణారాధ్యులు

కంచి వరదరాజస్వామిశిరఃకంపనము వారించినవారు. మృత్యులను బ్రతికించు ప్రజ్ఞగలవాడు.

మరుతారాధ్యులు

వీరభూపాలుడను రాజు శివలింగధారులకు 10 వేల మందికి కూలి యివ్వకుండ తన చెరువుకట్టకు మట్టితట్టలు మోయించు

చుండగా కనికరమున వారందరిని వెళ్ళిపోమని చెప్పి తన బంగారు
చేతికట్టుతో ఆ తల్లలన్ని మోయించి తన మహిమను వెల్లడించిన
మహాత్ముడు.

—o—o—o—

నిర్వాణ నిశ్చేణి

(గతసంచిక తరువాయి)

ముదిగొండ కొండయారాధ్య విరచితము

శైవాచార్యవరేణ్యులెల్లఱును, త, చ్ఛాత్రంబులూ మూలముక
భావంబందు నెఱింగి మానివర స, ద్భావంబులక గాంచి వి
ద్యా నైదుష్యముతోడ ధర్మమును స,త్యంబైన సిద్ధాంతమే
శైవంబును లింగధారణము మో,క్షంబిచ్ఛనం చెంచిరా. 109

అనుమానింపక దాచనెంచక రహ,స్యంబును నెవ్వారికిక
మనమొప్పంగను చెప్పకుండ నెటులో,మాయక ప్రవర్తింప కా
త్మను కన్నంతను శిష్యుకోటికిని ని,త్యంబుక ప్రసాదించి వా
రిని మోక్షార్హులు చేసినట్టి ఘనులర్చింపక ఫలంబిచ్ఛెడుక. 110

సన్యాసంబును లింగపూజనము మో,క్షంబివ్వ నర్హంబులౌ
అన్యంబింకొకటేదిలేదు శ్రుతిస,త్యంబన్న భావంబునక
సన్యాసంబును లింగపూజనము దీ,క్షక సల్పెగాదే జగ
న్మాన్యుండై తగు నాదిశంకరులు స,మ్యక్ సాక్ష్యమింకేటికిక. 111

పరమాద్వైత శివానుభావ మహిమా,స్వామి తల్లింగార్చనా
పరతక నిచ్చులు ముక్తజీవుడయి జీ,వన్ముక్తుడై యాదిశం
కరు లాత్మీయ మనఃప్రసాదిత శివా,ద్వైత ప్రచారంబు ని
ర్ధరఁగావించె మరుంగు బడ్డదది స,త్యాన్వేషణభావతక. 112

శివుని జీవులయందుఁ జేర్చుటకడుక, చిత్రంబు చింతింప నై
 స్త్రువు లేరితి ముకుంద సత్కృపను గాంచక జాలినక గాని వి
 ఘ్నవు నాన్నిధ్యమునందు ముక్తకళతో, నున్నప్పు డవ్వారికిక
 శివునిగూర్చి ముకుందుఁడే యెఱుంగగాఁ, జేయు తదాధిక్యముక.

నేను శివస్వరూపమును, నిక్కముగా గనినట్లు చెప్పఁగా
 లేను కనంగలేమినన, లేను మదీయ మనోనురాగ సం
 ధాన మొనర్చి కన్నటుల తన్నయతక జరియింతు ధాత్రిలో
 నూనిన భక్తిశంభు హృదయోత్సుఖ మెల్లగునట్టి రీతిగక. 114

తెలియనివార లెవ్వరిని, దేవుఁడటంచును గొల్చినక మనం
 బలరంగ శంకరుం డొసంగు, నాతని కాత్మ సమానరూపముక
 దెలిసినవారు తన్నిడచి, దేవుఁడటంచును గొల్వ నన్యుతా
 నలరుచు భక్తభక్తుఁడని, యాతనికిచ్చు సమానలోకముక. 115

వేదంబుల్ తలక్రిందుగాఁ జదువనీ, విజ్ఞానమార్జింప నీ
 వాదంబుల్ కడుసేయ నీ యుపనిషద్భావంబు గుర్తింప నీ
 మోదంబందంగఁ జేసి శంకరుని తా, మోక్షంబుఁ జెందంగ లే
 డేదేనొక్క సుమంబొ పత్రమొ జలం, బే భక్తి నర్చింపకక. 116

నాలుగు బ్రహ్మసూత్రములు, నాలుగు వేదవచస్సు లేవియో
 నాలుగు పెద్దశ్లోకములు, నాలుగుమాటలు చెప్పినక సభక
 శూలిమనంబు మెచ్చునె విశుద్ధమతిక గురుసత్కృపాప్తి ప
 ట్కాల శివార్చనారతిని, గాక నికేటికి బూటకంబులక. 117

తాతలు తండ్రులుక హితులు, తత్కులపండితవర్షు లెవ్వడో
 నీతిశుభంబు ధర్మము గ,నించి పరంపరగాక తత్కుల
 వ్రాతము మోక్షమందంగల, పద్ధతిజూపిరి కాదటంచనక
 చేతము విశ్వసించునొకొ, తతమయాఖ శిరస్కుడొప్పనె. 118

కాదన పెద్దవారినుడి, గౌరవమామటి విజ్ఞలక్షణం
బాదురమందు గెల్చుటయ, భక్తిని తన్మహానీయ బోధ మ
ర్యాదను విశ్వసించి శివునర్చను చేసి సుఖంబుగాంచి ని
ర్యాదసుఖప్రదానుభవ, బ్రహ్మవధంబునఁ బోవనెంచుడి. 119

పలుకక లేడొకొ యున్నదున్నటుల మ,ధ్యాచార్యుడే భీతి లో
పలవేధించెనొగాని భక్తునకు నెప్పట్టం దపాయంబెటక
గలుగంబోదని నమ్మి భక్తిసలుపం,గా ధర్మమెందైన పై
గలదానిక హరి చెప్పడాయెను ధృతిక గావించెబో భాష్యముక. 120

శ్రీపార్వతీ రాజరాజేశ్వరాభ్యాన్నమః

శి వ స్తు తి

మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారు

శ్లో॥ సేవే శ్రీ సురదానవాంతక మహా హాలాహలాఖ్యం విషం
భుక్త్వా భూషణ మద్భుతం పటుతరం కృత్వా స్వకంఠస్యతత్
రక్షక యః సకలాండకోటి జనతాం ప్రఖ్యాతనామాభవ
త్తంశంభం నిఖిలామరార్చితవదం వందేహ మిష్టాప్తయే॥ ౧

శ్లో॥ గంగాప్రాప్త్యై సుకృతతపసం సాగరం రాజవర్యం
దృష్ట్వా సాక్షాత్కరుణితదృశా దత్తగంగం మహేశం ।
మిథ్యాదోషస్య దూరీకరణవరము నేర్గౌతమస్యాశు తుష్ట్యా
స్వీయాం గంగాం దదానం పరశివ మనిశం ప్రార్థయేభ క్తకల్పమ్॥

శ్లో॥ రుద్రం పురాణం పరమేశమాద్యం
కైలాసవాసం గణనాథపుత్రమ్ ।

శ్రీ కార్తికే యాత్మజ మచ్యుతాద్యం
ముక్త్యైసదాశంభు మహం సమీడే॥

3

శ్లో॥ ఆకాశమధ్యే సువిరాజమానం
చిదంబరే భావనయా ప్రసన్నమ్ ।
తమఃపరం చిన్మయమాత్మరూపం
సంప్రార్థయే పాపవిశోధనార్జమ్ ॥

౪

శ్లో॥ పంచాక్షరీవాచ్య మమేయభావ
మోంకారరూపం పరశక్తిప్రీతే
లింగస్వరూపేహి సమర్చ్యమానం
మహేశ్వరారాధ్యపదం సమీడే ॥

౫

శ్లో॥ క్షీరం మాతులసన్నిహ విధివశాత్ప్రీత్యా స్వగేహేచతత్
పృష్ట్యా మాతర మాదరా న్నహి తతో లభ్యైవిభిన్నాత్మనే ।
ఘోరం తప్తవతే శివాఖ్యమనునా క్షీరోదధిం దత్తవా
నార్తత్రాణచణః శివో భవతు మేఽభీష్టార్థసంధాయకః ॥

౬

శ్లో॥ దక్షం భాగముఖం విధాయ గిరిజా మాఙ్గావ్య దాక్షాయణీం
రక్షాం సాధుజనస్య దక్షిణముఖా ద్ధోధస్వరూపాం దదత్ ।
శిక్షాంచాపి విధాయకోఽసురతతేః కారుణ్యసింధుః పుమా
నార్తత్రాణచణః శివో భవతు మేఽభీష్టార్థసంధాయకః ॥

౭

శ్లో॥ అర్ధకామధర్మ మోక్షదాయినే నమశ్శివాయ
వ్యర్థభాష శాపనోదనాయతే నమశ్శివాయ ।
పుత్రపౌత్ర వంశవృద్ధికారిణే నమశ్శివాయ
సత్రయజ్ఞపూర్ణతానిదాన ! తే నమశ్శివాయ ॥

౮

శ్రీ సీలకంఠ భాష్యము

ఆంధ్రీకరణకర్త : శ్రీ మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల

నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారు - నిర్మల (విద్యాభూషణ - సాహిత్యరత్న)

విజ్ఞాపన !

శ్రీ లోకారాధ్యులైన మహాపాధ్యాయ శివయోగి ముది గొండ నాగలింగశాస్త్రిగారి “శివచింతామణిప్రభ” అను సంస్కృత వ్యాఖ్యానము ననుసరించి భాష్యార్థమును తెలుగునవ్రాసి శైవుల కందజేయ నుద్దేశించితిని. అందువలన శ్రీ శైవమహాపీఠాధిపతులు నలుబదియెనిమిదవ శైవపీఠవర్ధంతికి నన్నాహ్వానించి యీ శైవమత ప్రకాశికయందు వరుసగా ప్రచురింప ననుగ్రహించినవారు.

ఈ నా యద్యమమునకు శైవులు సంతృప్తిపడి చదువుదురని విశ్వసించి పరమేశ్వరప్రీతి పూర్వక శైవకల్యాణవరంపర యేర్పడుటకై భాష్యాంధ్రలేఖనము ఉపయోగించుగాత యని ప్రార్థించుచున్నాను.

మఱియు శైవమహాపీఠమువారు సమగ్రముగ నిద్దాని నామో దించినట్లు ఈ పత్రికయందే తీర్మానమును చూడగలుగుదురని మనవి.

ఇట్లు బాష్యాంధ్రీకర్త

శ్రీ సీలకంఠ భగవత్పాదారాధ్యులవారి కృతియందు శారీరిక బ్రహ్మమీమాంస మొదటి అధ్యాయమున ప్రథమపాదముఁ దగు ఆంధ్రీకరణము.

మంగళాచరణ శ్లోకము

ఓన్న మోఽహంపదార్థాయ - లోకానాం సిద్ధిహేతవే
సచ్చిదానందరూపాయ - శివాయ పరమాత్మనే॥

(శ్రీ) నీలకంఠ శివాచార్యులవారు వేదములను, వేదాంగముల సభ్యునించి శ్వేతాచార్యులవలన బ్రహ్మోపదేశముఁ బడసియు తా నుద్దేశించిన బ్రహ్మసూత్రభాష్యము నిర్విఘ్నపరిసమాప్తిఁ జెందుటకు శిష్టాచారము ననుసరించి, అహంపదముతో చెప్పఁబడువాడు, మహేశ్వరుల ఉపాసనను సిద్ధింపఁజేయువాడు, సత్యము, జ్ఞానము, ఆనందమున్ను స్వరూపములుగా కలవాడు పరమాత్మయు ప్రణవవాచ్యుడు నగు శివునకు నమస్కారము. అని మంగళము నాచరించియున్నవారు.

ఆ స్తికులందఱికిని ప్రమాణమగు వేదరాశియందలి పూర్వ భాగము- ఇహలోకఫలములను, పరలోకఫలములను నిరూపించునట్టిది; ఉత్తరభాగము- పరమపురుషార్థమైన మోక్షము నుపదేశించునట్టిది; ఉత్తరభాగ మనఁదగు ఉపనిషత్తుల సమన్వయార్థమును తెలుపఁ దలచిన శ్రీ వేదవ్యాసభగవానులు రచించిన బ్రహ్మసూత్రములకు బోధాయన మహర్షి వృత్తిని వ్రాసియుండెను. బోధాయనుని తరువాత ననేకులు తమతమ యిష్టార్థములను కల్పించుటచే నూత్రములు కలుషితము లైనందున కలిగిన వేదవ్యాసుని ఆవేదనఁ గురైఱిగి పరమేశ్వరుఁడు శ్రీ నీలకంఠశివాచార్యరూపమైన అంశావతారమును పొందవలసివచ్చెను.

అహం పదార్థముతో ప్రియతమమగు ఇష్టలింగమును; “ఓన్నమః” “శివాయ” అను పదముల యర్థముతో శివపడక్షిరీ మంత్ర - స్వరూపమగు ప్రాణలింగమును; పరమాత్మపదార్థముతో సర్వాంతరమగు భావలింగమును భావించవలెనని నిరూపించినట్టి (శ్రీ) నీలకంఠాచార్యులు పాశుపతప్రతిష్ఠాఫలని తెలియుచున్నది.

జీవునియం దుపయోగింపఁబడు అహంపదము జీవాంతరాత్మ యగు పరమాత్మయందు పర్యవసానముఁ జెందుచున్నయది. మఱియు అహంపదము శక్తిశివుల కూడికయగు పరబ్రహ్మను బోధించును. ఇట్టి అహంపదార్థమగునట్టిదే అన్నమయమగు స్థూలశరీరముఁ జేందియుండు

ఇష్టలింగ మనఃబలగుచున్నయది. ఇష్టప్రాణభావలింగాను సంధానముఁ జేయువారికి నభిమతలోకము లందలి సుఖములఁ గలుగఁజేయువాడని “లోకానాం సిద్ధిహేతవే” అను పదము తేటపఱచుచున్నది.

లోకులనగా - లింగాంగసామరస్యము కలవారు. సిద్ధి యనగా ముక్తి; అద్వానిఁ బ్రసాదించువాడనియు చెప్పనచ్చును.

సర్వోత్కృష్టమగు ఆనందము లభించుట ముక్తిస్వరూప మనియు, పరమేశ్వరుఁడు నట్టి యానందము కలవాడై సద్రూపము నందును చిద్రూపమునందును వ్యాపించియుండుననియు ‘సచ్చిదానంద రూపాయ’ అను పదము విశదపఱచుచున్నయది.

“ఓమ్” అను బ్రహ్మవాచిశబ్దమువలన జగత్కారణము బ్రహ్మ యని తెలియుచుండుటవలన అశ్వాదికారణవాదంబును; “అహం పదార్థాయ” అనుటచే శివుఁడు శక్తివిశిష్టుఁడని విదితమగుటఁజేసి నిర్విశేషవాదంబును; “లోకానాం సిద్ధిహేతవే” అనుటవలన కర్మ జ్ఞానముల ఫలము నిరూపితమగుచున్నది. కావున కేవల కర్మవాదం బును; “సచ్చిదానంద రూపాయ” అను పదమువలన శూన్యవాదం బును; “శివాయ” అనుపదముతో ప్రాంచరాత్రాది వాదంబులును త్రోసివేయఁబడుచున్నవి.

సకల విద్యలందు నుత్కృష్టమగు శ్రుతిలో నుత్తమమగు రుద్రా ధ్యాయమున మధ్య విరాజమానంబగు పంచాక్షరియం దమరియుండు శివ శబ్దమునకు పాప పరిహారమునందు ఎంత శక్తికలదో అన్నిపాప ములను చేయుటకు కలియుగమున శక్యముకాదు గావున నిట్టి ఘహోత్తమమైన శివ శబ్దమును ఈ శ్లోకమున చేర్చుటచే - భాష్యార్థశ్రోత లకు వివిధ ప్రతిబంధములను తొలగించు శివనామశ్రవణము (ఇట) విహితమగుచున్నయది.

“శివ ఏకోద్యోయః శివంకరః సర్వమన్య త్పరిత్యజ్య” అను శ్రుతి ననుసరించి “శివునికన్న నితరులైన దేవతలను (మానవాదులను ప్రకృతిని) విడనాడి మంగళకరుడైన శివు నొకనినే పూజించవలెను ప్రార్థింపవలెను ధ్యానింపవలె” నను సంశము బోధపడుచున్నది.

ఈ భాష్యములోని మొదటి యధ్యాయమందలి సర్వ వేదాంత సమన్వయము “ఓమ్” అనుటచే శివునియందే కలదనియు; రెండవ యధ్యాయమందలి శ్రుతివిరోధ పరిహారము “అహంపదార్థాయ” అనుటచే అహంపదముతో తెలుపబడు చిదచిత్తులందు వ్యాపించు పరమాత్మ - ద్వైతాద్వైత శ్రుతుల విరోధమును పోనాడుటకై సమస్త ప్రపంచ రూపముగల శక్తితో కూడియుండువాడని తెలుపబడుచున్న దనియు; మూడవ యధ్యాయమందలి సాధననిరూపణము “లోకానాం సిద్ధిహేతవే” అనుటజేసి ముక్తికి సాధనము శివాను సంధానమని గావింపబడినదనియు; “నాల్గవ యధ్యాయ మందలి ముక్తిఫల ప్రతిపాదనము “సచ్చిదానందరూపాయ” అను పదముతో సచ్చిదానందమే ముక్తి ఫలమని నూచింపబడిన దనియు గ్రహింపవగును.

పరమేశ్వరునికి నద్వితీయత్వము సంగీకరించునెడ ద్వైత శ్రుతులకు విరోధము వచ్చును. నద్వితీయత్వముఁ గ్రహించునెడ అద్వైత శ్రుతులు సార్థకములు కాకుండును. ఇట్టియెడ శివాద్వైత సిద్ధాంతము పై శ్రుతుల నన్నిటిని సమన్వయించునదై సమరస మగుచున్నయది.

(సశేషము)

శి వా ల య ప్రతిష్ఠ

కృష్ణాజిల్లా గుడివాడ తాలూకా పై దేపూడి అగ్రహారంలోని శ్రీ గంగాపార్వతీ మల్లేశ్వరస్వామివారి ప్రతిష్ఠలు ది 9-2-57 తేదీన జయప్రదముగ జరుపబడినవి. ఇందులకుగాను శ్రీతాడికొండ వీర భద్రయ్య అనే అరవింద పాదసేవానందంగానూ - నేను మాత్రమే కలిసి వనూలుచేసిన చందామొత్తం రు 1941-2-0, బియ్యం రెండు బస్తాలు. అయిన ఖర్చు బియ్యంగాక రు 3018-1-6. ఇవి గాక దేవుని పంటలోనివి నాలుగుబస్తాల ధాన్యంగాడ వినియోగింపబడినవి. గాన రు 1076-15-6 అప్పుచేయబడినది. చందావేసిన భక్తులు దయచేసి త్వరలో తమ పైకం నాపేర పంపప్రార్థన.

. ఇట్లు

కొంపల్లి హనుమంతరావు

రిటైర్డు ఇంజనీరు - సత్యనారాయణపురం

గు డి వా డ

శ్రై ప గ్రం థ మూ ల

1. సంధ్యావందనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శ్రై వాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శ్రై వమహాపీఠమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశిక చందా వివరము

మహారాజ పోషకులు	...	116—0—0
రాజ పోషకులు	...	50—0—0
ప్రధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అడ్డన్ :— 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

వీరాధిపతి

ప్రిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి
వ ర ం గ ల్

అడ్డన్ :— 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (శయ) దుగ్గిరాల

[గుంటూరు జిల్లా]

మూలన :— వ్యాసములు - ఉత్తరములు - జ్ఞానములు - చందాధనము

ఈ పై అడ్డప్పులతో నొకదానికి సంపాదనలెను.

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీ శైవమహాపీఠ సంస్థాన ప్రధానము

సమీక్ష మాసపత్రిక

సంపుటము	హేవళంబి సంవత్సరము	సంచిక
౮	15—3—1957	౪

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగకాశ్రి

భాషాసమీక్ష.

శ్లో॥ శ్రీ వేదశాస్త్రార్థతత్త్వప్రభాసికా
సం దేహసందోహమహనిరాసికా ।
తత్త్వత్రయోద్భోధన సిద్ధదేశికా
జయత్ప్రియం శైవమతప్రకాశికా ।

శ్రీ శైవమహాపీఠము

స్నేహారోడ్డు, శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవాలయము

వరంగల్

విషయసూచిక

1. సంపాదకీయము

2. శ్రీ శైవమహాసభ పాలకవర్గ తీర్మానములు

3. శైవాచార్యులు, శైవుల గోత్రాదులు

—శ్రీ ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు, ఈమెస్త్రి

4. శైవకవుల చరిత్ర

..

..

5. నిర్వాణనిశేధి

—ముదిగొండ కొండయారాధ్య విరచితము

6. శివస్తుతి పూర్వక వ్యక్తుభాకాంక్ష - నిర్వేదప్రకారశ్చ

—పండిత నిర్మల శంకర శాస్త్రిగారు

7. మహాపాధ్యాయ శివయోగి ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రిగారి స్మారక వద్యములు

—శ్రీ శివదేవుని వీరభద్ర శాస్త్రిగారు

8. సైదేహాది అగ్రహారం శివాలయ ప్రతిష్ఠ

—శ్రీ కొంపల్లి హనుమంతరావుగారు

శ్రై వ మ త ప్ర కా శి క

శ్రీకైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు

స చి త్ర మా స వ త్రి క

సంపుటము

హేవళంబినామ సంవత్సరము

సంచిక

౮

15—8—1957

౪

సంపాదకీయము

ఆరాధ్యులలోఁ బ్రాచీనులెల్లరు సంస్కృత భాషా పాండిత్య దురంధరులే. వీరికి గురుత్వము ప్రధాన ధర్మము. శిష్యులకు మంత్రోపదేశ మొసగి శివలింగ దీక్షితుల నొనర్చి శైవాచారముల బోధించుటయే ప్రధానకృత్యము. ఆంధ్రదేశమందంతటను శిష్యవర్గము గలిగి పాశుపతదీక్షా దీక్షితులజేయు ద్వాదశారాధ్యగోత్ర సంతతివారే ఆరాధ్యులని వ్యవహరింపబడుచున్నారు.

సప్తరి గోత్ర సంజాతులయి శివదీక్షనొంది యిష్టలింగ - ప్రాణలింగ - భావలింగముల మూడింటిని పూజించు బ్రాహ్మణ సమూహమునకే ఆరాధ్యనామమును వర్తించుచున్నది.

ఈ 20 వ శతాబ్దమున శైవసంస్థానాధిపతులయి శివలింగ పూజ - స్వేష్టలింగమున నిరంతర మాచరించుచు తమ యశశ్చంద్రికల దిగంత వ్యాప్తముగా నొనర్చిన వారిలో కీ॥ శే॥ కందుకూరి బసవరాజుగారు అగ్రతాంబూలమందుకొన్నారు. శ్రావణీవిద్వత్సభను గంజాంమండలమునందుగల ఉర్లాం సంస్థానమున జరుపుచుండువారు. బసవరాజుగారి కాలమునను - వారి యనంతరము వారి సతీమణి

మహాలక్ష్మమ్మగారి కాలమందును - తదనంతరము రాజా లక్ష్మీ ప్రనాదరావుగారి యాజమాన్యముక్రిందను బసవరాజుగారి స్వగ్రామమైన ఉడ్లాం సంఘానము పండితుల వేదశాస్త్ర ఘోషలతో, ప్రతి స్వసంచుచుండెడిది. ప్రతివత్సరము శ్రావణికి 10 వేలు కవిపండిత సన్మానముక్రింద భర్తు చేయబడుచుండెడిది. 2 వేలమందికి ఆశ్వీజ నవరాత్రులలో కార్తికములో అన్నదానము జరిపి వస్త్రదానము చేయబడెడిది. చాగంటి నందికేశ్వరశాస్త్రిగారు ఇవటూరి నందికేశ్వర శాస్త్రిగారు శాస్త్రపరీక్షకులుగను, చాగంటి వీరభద్రావధానులుగారు వేదపరీక్షాధికారులుగ నుండెడివారు. నానాదేశాగత పండితులకు 500 మందికి సన్మానము జరిగెడిది. రాజా లక్ష్మీ ప్రనాదరావు జమీందారు శ్రైవమహాసభకు రు. 1000-0-0లు, విద్యార్థులకు రు. 150-0-0, గ్రంథభండారమునకు రు. 250-0-0 లు యిచ్చియున్నారు.

మన సంఘములో శ్రీమంతులు - ఉదారులు - నేడు కూడ వలువురు గలరు. అట్టివారందఱు గత శ్రైవసభాచరిత్రను - సింహావలోకనముచేసి ప్రస్తుతస్థితిగతుల విచారించుకొని శ్రైవపీఠ మూల ధనార్జనకై బద్ధకంఠులుకండని మా ప్రార్థన. సలహా లొసంగుడని మా విజ్ఞాపన - ఏలయన:-

సంఘే శక్తిః కలౌ యుగే -

శ్రీ శ్రైవమహాసభ పాలకవర్గ తీర్మానములు

శ్రీ శ్రైవమహాపీఠమునకు ది 16-6-1957 నాడు సమావేశమైన సభలో నన్ను కార్యదర్శిగా యెన్నుకొనినందున - ఈ క్రిందివారిని నేను పాలకవర్గముగ నియమించుచున్నాను.

1. శ్రీ ముదిగొండ ముబ్రహ్మణ్యశర్మగారు

2. శ్రీ అత్తలూరి వెంకటసుబ్బారావుగారు
3. శ్రీ కందుకూరి వటుకభైరవమూర్తిగారు
4. శ్రీ ముదిగొండ శంకరశాస్త్రిగారు
5. శ్రీ చాగంటి భాస్కరలింగశాస్త్రిగారు

ముదిగొండ కోటేశ్వరరావుగారిని పీఠమునకు ప్రహరణ కార్య దర్శిగా నియమించడమైనది.

గత సంవత్సరమునందువలె శ్రీ వసారస్వతపక్షము 1957 నందు జరుపుటకుగాను శ్రీ ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారిని, శ్రీ కొంపల్లి అంజనేయశాస్త్రిగారిని నిర్వాహకులుగ నియమించడమైనది.

(శ్రీ వైవమర చరిత్ర కార్యస్థానం -
మరంగల్

ది 16-6-1957

} శ్రీ వైవమర చరిత్ర కార్యస్థానం -
శివపురపు రామలింగం

శ్రీ వైవమర చరిత్ర కార్యస్థానం

(శ్రీ ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు-ఈమని)

రేవణాచార్యాదిస్తుతి

శ్లో. రేవణేశ్వరమఖిలార్థసిద్ధిదం
లింగజంగమగురుస్వరూపిణం
చిత్తవాణి సుతనోభజస్వమే
చింతనేన నుతినాసుపూజయా॥

శ్లో. వట్టలజ్ఞానసంపన్నం । వట్టింగాంగ వివేకినం
రేవణాసిద్ధయోగీంద్రం । గురుం వందే యతీశ్వరం॥

- శ్లో. శివయోగరతం సిద్ధం । శైవశాస్త్రవిచక్షణం
వానప్రస్థంచ యోగీంద్రం । వందేహం మరుల ప్రభుం॥
- శ్లో. ఏకమేవవరం బ్రహ్మ । వదంతం బ్రహ్మచారిణం
ఏకో రామ మహం వందే । శివలింగాంగతత్పరం॥
- శ్లో. శ్రౌత స్మార్త సమాచారం । పండితారాధ్యదేశికం
గృహీణం సర్వ ధర్మజ్ఞం । వందే ప్రత్యక్షశంకరం॥
- శ్లో. కాశీవిశ్వేశనికట । మటయిత్వాహతాధ్ధరిం
బభంజ విష్ణు భక్తాంస్తం । మన్యే మంచన పండితం॥
- శ్లో. గౌతమీతీరవిభ్రాజ । ద్దక్షవాతీ పురే స్థితం
భీమారాధ్యాత్మజం వందే । మల్లికార్జున పండితం॥
- శ్లో. గంధర్వభూత శత సప్తక శావమోక్ష
దానప్రభావ జగ దద్భుతకీర్తి భాజం
విశ్వేశ లింగ నిజ గర్భ జనిం మహాంతం
వందేహమీశ నిభ ముద్భుట దేశికాధ్యం॥
- శ్లో. శ్రీమతేదేశి కేంద్రాయ । స్వాత్మానంద ప్రకాశినే
వేమనారాధ్య గురవే । సమస్తేస్తు మహాత్మనే॥
- శ్లో. శ్రీమత్కృటి ఫలీ పురీ వర శివప్రాసాద సంవాసినం
లింగాంకైశ్చ విమర్శ దర్శన విదం వేదార్థ సంవేదినం
శశ్వత్సానిత శైవ ధర్మ సమయం శిష్య ప్రశిష్యాన్వితం
విశ్వారాధ్యగురుం నమామి సతతం విశ్వాభి వంద్యం విభుం.

(శైవ పంచకమునుండి)

ద్వా ద శా రా ధ్యు లు

ఉద్భటారాధ్యులు	}	ఆరాధ్య త్రయము
కోటిపల్వారాధ్యులు		
వేమారాధ్యులు		
మంచన పండితులు	}	పండిత త్రయము
శ్రీ పతి పండితులు		
మల్లికార్జున పండితులు		
రేవణసిద్ధులు	}	సిద్ధత్రయము
మరులసిద్ధులు		
ఏకోరామసిద్ధులు		
నీలకంఠాచార్యులు	}	ఆచార్య త్రయము
భట్ట భాస్కరాచార్యులు		
హరదత్తాచార్యులు		

శ్లో. ఉద్భటః కోటిపల్లిశ్చ వేమారాధ్య ప్రకీర్తితః

మంచనశ్రీపతిశ్చైవ మల్లికార్జునపండితః।

ఉద్భటారాధ్యులు - తద్వంశీకులు - ముదిగొండవారు
 కోటిపల్వారాధ్యులు (విశ్వారాధ్యులు) ఇవటూరివారు
 పాల్కురికివారు
 పాలకుర్తివారు
 పాల్గుమివారు

వేమారాధ్యులు	„	ములుగువారు
మంచన పండితారాధ్యులు	„	శివలెంకవారు
శ్రీ పతి పండితారాధ్యులు	„	శ్రీపతి పండితారాధ్యులవారు
	„	(పులివర్తి) కాశీనాథునివారు
మల్లికార్జునపండితారాధ్యులు	„	కాచాపురం వారి మొదలు -
	„	మూటకోడూరువారి వఱకు

శైవశాసిద్ధులు	„ గల యింటిపేర్లు గల వారు
	„ (యలకుట్టు) కాశీనాథునివారు
	„ చాగంటివారు
మరులసిద్ధులు	„ తాటికొండవారు
షోణామసిద్ధులు	„ మల్లంపల్లివారు

శైవులు (లింగధారి బ్రాహ్మణులు) యే యే గృహనామ
ములతో కలయుచుండిరో - ఆ యా ఇంటి పేర్లను - ఆ యా
గోత్రములను నీ క్రింద వ్రాయుచున్నాడ.

శైవశాసిద్ధులు

1. ముదిగొండవారు
2. తాటికొండవారు
3. కొమఱ్ఱజువారు
4. బుద్ధివాజువారు
5. కామరాజుగడ్డవారు
6. వీర వెల్లివారు
7. ఓగిరాలవారు
8. ఆరిక రేవులవారు
9. రాయనపాటివారు
10. వడ్లమన్నాటివారు
11. అండలూరివారు
12. ఇవటూరివారు
13. పాల్కురికివారు
14. పాలకుర్తివారు
15. పాల్కుమివారు
16. రెంటాలవారు

గోత్రము

భారద్వాజ సగోత్రము

„	„
„	„
„	„
„	„
„	„
„	„
„	„
„	„
„	„
„	„

కాశ్యప సగోత్రము

„	„
„	„
„	„
„	„

కంటపేరు

సోత్రము

17. బెండపూడివారు

కాశ్యప సోత్రము

18. తాళ్ళూరివారు

” ”

19. కంచివారు

” ”

20. కనవర్తివారు

” ”

21. ములుగువారు

కాంక్షేన్ద్ర సోత్రము

22. తాశిగడపవారు

” ”

23. శివపురపువారు

” ”

24. కొంపల్లివారు

” ”

25. నందిగామవారు

” ”

26. కొండపాటూరివారు

” ”

27. ధూపగుంటవారు

” ”

28. సింగరాజువారు

” ”

29. మాదలవారు

” ”

30. కానూరివారు

” ”

31. అయ్యగారివారు

” ”

32. శ్రీపతి పండితారాధ్యులవారు

కాశిక సోత్రము

33. కాశీనాథునివారు (పులివర్తివారు)

” ”

34. అత్తలూరివారు

” ”

35. శివలెంకవారు

సాలంకాయన సోత్రము

36. మల్లికార్జున పండితారాధ్యులవారు - గౌతమ సోత్రము

37. కాచాపురంవారు

” ”

38. నిర్మలవారు

” ”

39. జగితాలవారు

” ”

40. కొండాపురంవారు

” ”

41. చప్పివారు

” ”

గో. తము

శాతమస గోతము

42. ఇంకొల్లువారు
43. తోటచెర్లవారు
44. శారంపూడివారు
45. మడిపల్లివారు
46. గుడిపాటివారు
47. పత్తిపాటివారు
48. పెలుగోనేవారు
49. గిద్దెవారు
50. విద్యానగరంవారు
51. కాళేశ్వరంవారు
52. గుండివారు
53. పెలగడపవారు
54. రామగిరివారు
55. ఘట్టేపల్లివారు
56. అంబారుపేటవారు
57. కొడిమేలవారు
58. ముత్యంపేటవారు
59. కోడూరువారు
60. మానకొండూరువారు
61. విశ్వపతివారు
62. ముక్తికోడూరువారు
63. మూటకోడూరువారు
64. శిరిపురపువారు
65. సతానేనివారు
66. విశ్వాత్మలవారు

ఇంటిపేరు

సంగ్రహము

67. కాశీనాథునివారు (యలకుట్టు)	ఆత్మేయ సంగ్రహము
68. చాగంటివారు	“ ”
69. ముక్కువారు	“ ”
70. ఉప్పలూరివారు	“ ”
71. యథావాక్కులవారు	“ ”
72. సోమరాజువారు	“ ”
73. జోన్నలవారు	“ ”
74. మల్లంపల్లివారు	హరిత సంగ్రహము
75. పాల్కురికివారు	“ ”
76. పులిపాకవారు	“ ”
77. తుమ్మలపల్లివారు	“ ”
78. సోమవరపువారు	“ ”
79. శివదేవునివారు	శ్రీవత్స సంగ్రహము
80. తుమ్మరివారు	“ ”
81. కొమరిపూడివారు	“ ”
82. అన్నదేవరవారు	“ ”
83. ఆదిరాజువారు	“ ”
84. మూలంపల్లివారు	“ ”
85. భేతపూడివారు	“ ”
86. దామరాజువారు	“ ”
87. బీపేటవారు	“ ”
88. యద్దన్నపూడివారు	“ ”
89. తుర్లపాటివారు	కణ్వ సంగ్రహము
90. చామర్తివారు	“ ”
91. భండారువారు	పరాశర సంగ్రహము

సంఖ్య

గోత్రము

92. బొమ్మకంటివారు	పరాశర సగోత్రము
93. కస్తూరివారు	" "
94. గూడూరివారు	వసిష్ఠ సగోత్రము
95. కామర్సువారు	" "
96. కందుకూరివారు	లోహిత సగోత్రము
97. గాడెవారు	విష్ణువర్ధన సగోత్రము
98. బండవారు	అగ్నివైశ్య సగోత్రము
99. కలువలివారు గోత్రము ముందు లేదు	" "
100. గుడిమెళ్ళవారు	" "
101. తక్కిళ్ళవాటివారు	" "
102. కుమ్మనపల్లివారు	" "
103. కాకేనాథంవారు	" "
104. పీఠాంబరంవారు	" "
105. కొండవాటూరివారు	" "
106. పాంకోళ్ళవారు	" "
107. పెరిసేపల్లివారు	" "
108. కోరిమల్లివారు	" "
109. నిడమర్తివారు	" "
110. యెలకుర్తివారు	" "
111. గండ్రంవారు	" "
112. చెన్నావగడవారు	" "
113. నాగలూరివారు	" "
114. పిడుపర్తివారు	" "
115. ఈడూరివారు	" "
116. కొండగుడివారు	" "

కాశీనాథునివారిలో రెండు తెగలు గలవు. పెదపులివచ్చు గ్రామ మందునున్న కాశీనాథునివారు శ్రీపతి పండితాధ్యుల సంతతి వారు. వీరిది కాశికనగోత్రము. యలపట్టులోనుండు కాశీనాథునివారు రేవణాసిద్ధులసంతతివారు. వీరిది ఆత్రేయసగోత్రము.

పాల్కురికివారిలో నొకరు సోమనాథులు. కొటిపల్లె రాధ్యుల సంతతివారు. ఇవటూరివారి వంశీకులు వీరిది కాశ్యపస గోత్రము. మల్లికార్జున పండితాధ్యు కృతి శ్రోతయు - పాల్కురికి సోమనాథునిబావయునగు పాల్కురికి సూరనామాత్యుడు మారిన గోత్రోద్భవుడు.

మల్లికార్జున పండితాధ్యుల కాలవంశీకులైన - కాచాపురం వారు మొదలు మూలకోడూరువారి వఱకుగల యింటిపేర్లు గల వారందఱును జోన్మ్యులవారును - గాడెవారును - ఋగ్వేదశాఖీయులు. మిగతా వారందఱు యజుశ్శాఖీయులు.

శివదేవునివారు - గణపతిదేవునిగురువగు విశ్వేశ్వర శివదేశికుని సంతతివారు.

తుళ్లూరివారు - కొమిరిపూడివారు గణపతిదేవుని మంత్రి పుంగ వుండును - విశ్వేశ్వర శివదేశికుని సోదరుడైన శివదేవయ్య సంతతివారు.

అత్తలూరివారు ప్రతాపరుద్రుని మంత్రి శిఖామణి యగు శరభాంకుని సంతతివారు.

ములుగువారిలో ఇథంది ములుగువారనియు - మంచి ములుగు వారనియు రెండు భేదములు గలవు. ఇరువురి గోత్రము కొండిన్యస గోత్రమే. ఇథంది ములుగువారు మాత్రము భారద్వాజ గోత్రీకులతో సంబంధములు చేయరు.

ఏయే గోత్రములకు యే యే ప్రవరగలదో యద్దానిని నీ క్రింద వివరించుచున్నాడ.

గోత్రము

ఋషులు

భారద్వాజసగోత్రము - అంగీరస - భార్గస్పత్య - భారద్వాజ
కాశ్యపసగోత్రము - కాశ్యప - ఆవతార్ - వైధ్రువ
కౌండిన్యసగోత్రము - వాసిష్ఠ - మైత్రావరణ - కౌండిన్య
కాశికసగోత్రము - విశ్వమిత్ర - అఘమర్షణ - కాశిక
నాలంకాయసగోత్రము - విశ్వమిత్ర - అఘమర్షణ - నాలం
కాయస

గౌతమసగోత్రము - అంగీరస - ఆచూన్య - గౌతమ
ఆత్రేయసగోత్రము - ఆత్రేయస - అర్జ్యనాసన - శ్యావాన్య
హరితసగోత్రము - హరిత - అంబరీష - యవనాశ్య
శ్రోవత్ససగోత్రము - భార్గవ - చ్యవన - ఔర్వ - ఔష్ణవాన -
జామదగ్ని

కణ్వసగోత్రము - అంగీరస - అజామేళ - కణ్వ
పరాశరసగోత్రము - వాసిష్ఠ - శక్తి - పరాశర
వసిష్ఠసగోత్రము - వసిష్ఠ - వాసిష్ఠేంద్రియ - శక్తిమన్య -
పరాభవ - సంకృతి - పూలిమావ -
గౌరీహిత

లోహితసగోత్రము - విశ్వమిత్ర - దేవరాత - చికిత
అగ్నివైశ్యసగోత్రము - అంగీరస - భార్గస్పత్య - భారద్వాజ
కుక్కువ - అగ్నివైశ్యస

విష్ణువర్ధనసగోత్రము - అంగీరస - పవరకుత్స - త్రాసతన్య
పరాశరసగోత్రమువారిలో ద్వాదశాష్ట్రేయము వారున్నారు.
బౌద్ధకంటివారు ద్వాదశాష్ట్రేయలే.

తైవ కవుల చరిత్ర

ము. గొండ కొండయారాధ్యులు
ము. దిగొండ రామలింగాస్థిగారు (ఈమని)

కొండయారాధ్యులు ఉత్కలూర్నాథ్య సంతతికిఁ జెందినవారు. తండ్రి వీరభద్రారాధ్యులు - తల్లి అంబమ్మ. ఈరాధ్య బ్రాహ్మణులు - భారద్వాజసంజాతీకులు. స్వగ్రామము తెనాలి తాలూకా - ఈమని.

వీరభద్రారాధ్యుల ప్రథమ భార్య సుబ్బమ్మ. చిన్న తనమండే యామె చనిపోవుటచే వారు ద్వితీయ వివాహము చేసికొనిరి. ఆమెయే అంబమ్మ. ఆమెకు నొక కుమారుడుగలెను. వారే కొండయారాధ్యుల వారు. అంబమ్మయు దీర్ఘకాలము జీవించలేదు. అందువలన వీరభద్రారాధ్యులవారు తృతీయ వివాహము చేసికొనిరి. ఆమె పేరు జాలమ్మ. ఆమెకు కోటయ్యశాస్త్రి - మల్లికార్జునరావు - బసవయ్య అను మువ్వరు కుమారులును - బసవమ్మ - అన్నపూర్ణయ్యను నిర్వురు కుమార్తెలును గల్గిరి.

వీరభద్రారాధ్యులవారిది పండిత వంశము. ప్రథమ పుత్రుడగు కొండయారాధ్యులవారు నిర్వాణ నిశ్చేదీయను నొక గ్రంథమును రచించెను. అందు 132 పద్యములుగలవు. అది యొక భక్తిరస ప్రధాన మగు మత గ్రంథముగ నొప్పుచున్నది. పద్యములు హృద యంగ మములై వెలయుచున్నవి. శైవులు ముఖ్యముగ చదివి తెలిసికొనఁ దగిన మత విషయము లెన్నియో యందుఁగలవు. ముముక్షువులకు నిది మార్గోపదేశిని యనుటలో సందేహములేదు.

.రెండవకుమారుడగు కోటయ్యశాస్త్రిగారు - శైవ సర్వస్వము మున్నగు మత గ్రంథములను రచించి పండిత మాన్యుడై వెలయుచున్నారు. మూడవకుమారుడగు మల్లికార్జునరావుగారు ప్రస్తుతం

హైదరాబాదుకుండు ఆయుర్వేద కాలేజీలో ప్రిన్సిపాలుగారు - ఆయుర్వేద ఛాన్సిటల్లో సూపరింటెండెంటుగాను పనిచేయుచు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో విఖ్యాతి గడించి యున్నారు. నాల్గవ కుమారుడు బసవయ్య గారు స్కూల్ టీచరుగానుండి యున్నారు.

కొండయారాధ్యులవారి భార్య లింగాంబ. వారికి జ్వాలాపతి లింగశాస్త్రి - విశ్వనాథశాస్త్రియను నిరువురు కుమారులును - సంస్కృతమును కుమార్తెయు జన్మించిరి.

పండితవంశ చాంద్రదాయకులగుట కతన జ్వాలాపతిలింగశాస్త్రి పండితుడును కవియునై - విఘ్నేశ్వర కళ్యాణం మున్నగు పద్య గ్రంథముల నాంధ్రమునందును - భక్త కర్ణామృతం మున్నగు గ్రంథముల సంస్కృతమునందును మొత్తం 40 గ్రంథములు రచించి పేరంది యున్నారు. వీరిటీవల కాలిదానునిగూర్చి వ్రాసిన శ్లోకముల చూచి ఆఖల భారత సాహిత్య యకాడమివారు వీరిని బహుశ రించిరి. శతావధానము చేయుటచే శతావధాని యను బిరుదము గల్గెను. తై వ సభవారు కవిభూషణ బిరుదు నిచ్చిరి. జ్యోతిర్విద్యా విశారదులై జ్యోతిష్యమునందును వీరు ప్రజ్ఞగలవారై వెలయు చున్నారు.

ఇక రెండవవారు విశ్వనాథశాస్త్రిగారు సంస్కృతాంధ్రాంగ్ల హిందీభాషలయందనర్గళ పాండిత్యమును స్వతస్సిద్ధముగ సంపాదించు కొని మేధావియై వాసి గాంచి యున్నారు.

కొండయారాధ్యులవారు జీవించినది 31 సంవత్సరములు మాత్రమే వారు నిర్యాణ నిశ్చేజిని మాత్రము భక్తవర్సుల కిచ్చి విరోధికృత్యంవత్సర ఆశ్వీజ శు ౫ లు శివసాయజ్యమునందిరి.

నిర్వాణ నిర్దేశి

(గతపంచమునకు వచ్చి,

మొదటిగొండ కొండయారాళ్ళ విరచితము

మానసమందు నోదనసి, మాట పయింగల కోపమిట్లుచా
మానజ్ఞవాచుండేసి కలయర్థ మెఱుంగఁజే యెట్లొకైష్టపుల్
మేనునుపిడి విష్ణులయి, మిన్నక కొల్చుచు నుండఁ జెప్పగాఁ
గానఁజే నై నగల్గు ననుకంపను విష్ణువలంచు నెంచెనో, 121

మానవులందఱుక జననమాత్రము చేత సమానులైన వి
ద్యానయశీల ధర్మములయందలి కేదము కల్పివారు ని
ర్వాణపథంబులందు నవపద్ధతి ద్రొక్కుట యర్హమయ్యె నే
త్తైన చతుర్థతత్త్వ శివునందున భేదముచూప నేర్తుచే, 122

శివసాన్నిధ్యమునందు ముక్తపశువై, శీతాంశుమాళిక సహ
స్తవముక సల్పుచు మ్రోలనుండు వృషభేశస్వామికికగల్గు త
క్కువయేమో హరిముఖ్యులౌ సురలమొక్కుల్ గాంచుచుక బ్రేమ ని
త్య విలాసంబుల నుండుగా నిగమసిద్ధాంతం బిడేసాటిదో. 123

పరమంబైన రహస్యమానిది నిజప్రార్థకమెల్లక జనక
హరుండయ్యుక నిజరూపధారియయి భక్తాగ్రేసరుం డెప్పుడుక
హరుసేవింపఁ దలంచుఁగాని తను బ్రహ్మాస్మీతి వాక్యంబు ని
ద్దరలోఁగూడఁ దలంపఁడయ్యది ప్రమాదోద్భూతియై యుండుటక.

సరిలేనట్టి చతుర్థతత్త్వమగు నీశానుక భవానీ పతిక
గురుకారుణ్యముచే నెఱింగి మది సంకోచంబు లేకుండ త
త్కరమందుక గను చిప్టలింగమును నేకాలంబు పూజింప దు
ష్కర మేమున్నది తానె భక్తులకు మోక్షంబివ్వఁగాఁ జాలెడిక. 124

అట్లుగా భాగ్యతలో విరోధములలో, గ్రంథంబులో నాగ మం
బులలోనూ ప్రభుత్వము భక్తకథలక, పూర్వాపర వ్యత్యయం
ముందు మానించినచోట సత్యపథముం, బోధింపగా నెంచు భ
క్తుల గన్పాదము దీని నమ్మించు నెగ్గులోగల్గవే నాడునుక. 126

శివభక్తులలో వంకరేలుసికి చర్చింపంగఁ దద్రీతులక
భవకోటులో గరిష్ఠప్రవారియెడ లోపంబులో విచారించుచో
భవప్రైవారు ప్రసన్నంబునకుఁ ద్రోవక గానఁగాలేక యీ
యవనిక బుట్టుచుఁ జచ్చుచుండురు జగద్వ్యాపార సంబద్ధులై. 127

శివుడే బ్రహ్మకుఁ డాతనిక గొలుచుటక, జేకూరె మీకద్ది యం
చవనిక హాస్యము పల్కువారికిఁ దదర్థ శ్రీమహాసాఖ్య వై
భవమేతాద్భుతమే యెఱుంగ వృధివీపాలుండు భోగించు వై
భవముక గానఁగఁజేయునే ప్రజకు నెవ్వండెంచు లేదంచులక. 128

నూరును నిర్వదెన్నిది కనుంగవ కింపగు నిందు మెట్టులక
భీతనెక్కి యొక్కొకటి, దివ్యసుఖానుభవంబు నందుచుక
నేరువుతో శివుకగొలిచి నిల్చిన సత్కృపఁజూచి యాతఁడే
దీరుచు నిందునందును మధించెడు సంశయమేల భీతిలక. 129

ననుంగనినట్టి తల్లి చిననాటనే అంబమ మోక్షమందె నక
తనతలితండ్రి యిర్వూరును, తానయి పెంచిన తండ్రి పుణ్యులక
దనఘుండు వీరభద్రయ మహాత్ముండు తత్పద యుగ్మమందునక
మనమలరంగ సీకృతి సమర్పణఁ జేసితి భక్తి తృప్తితోక. 130

అనువమభక్తి భక్త చరణాబ్జముల న్మదిలోన నమ్మి త
ద్భవ కరుణాప్రసాదమునఁ, గల్గినభావములెల్ల పద్యరూ
పానరంగజేసినాడ తన, యోక్తులు తండ్రులకెల్లు సంతసం
బానరంగ నిచ్చునట్టులె మదుక్తులు శైవులఁ దృప్తిజేయుతక. 131

అలోపించుచో కొక్క మెట్టు పుదిలోనాళ్లుదముక జెందుచుక
 దూరంబందున సంస్కృతి స్థితమహాదుఃఖంబులక వీడుచుక
 పారంజా తుదిమెట్టునెక్కి గరిజావ్రాజేసుజేబట్టి క
 స్నీహక దుష్టుచు ధాత్రినిల్పితి నిటుల్, నిర్వాణ స్రేణేణిక. 132

~*~

శీచస్తతి పూర్వక స్పృశపాతాంత్రా

నిర్వేద ప్రకారశ్చ పండిత, నిర్మల శంకరకాష్ఠీ

శ్లో. పుణ్యస్య పాపస్యచ భోగకారే
 శంభాస్థిరస్యా ద్వరభక్తిభావః
 శ్రీ రాజరాజేశమహావ్రసాదా
 జ్ఞనుః కృతార్థం నిజరూపదర్శి ||

౧

శ్లో. గణేశ్వరే నందిని కార్తికేయే
 శ్రీ వీరభద్రదేవ మృకండునూనా
 రాజేశ్వరే దాశరథా చతుర్ముఖే
 వ్రదర్శితం ప్రేమభరం సుకాంక్షే |

౨

శ్లో. ప్రారబ్ధతో మేంఽగవిమోచనా త్వరం
 స్వర్గాది లోకేషు నివాససంభవః
 తద్రూపి నిర్నిద్రమహోగృహోత్పరం
 నస్యాన్నివృత్తో దయయా మహేశః ||

3

శ్లో. సందేశవత్తై రధిగమ్యవార్తః
 ప్రవక్తృనతీశ్చ శృణోమి సమ్యక్
 హరాత్పరిత్యక్త శివార్చనోఽహం
 దూయే సమాధానవియుక్తచేతాః ||

౪

శ్లో. వైవాతమాసీతవిధింతు శశ్వత్
 ప్రమాదస్థ మిహే శివచేష్టితాఞ్శః
 సర్వం శివాధీనమితీశ! భావం
 గోప్తుంచయోగ్యో సభవామి వైవాత్ ॥ ౫

శ్లో. భోగ్యస్య భోక్తుః పరియోజితు రైవ
 శివస్య లీలా మవిజానతోమే
 కథంచిదాధ్యపదం స్వలోకే
 భవేచ్ఛయా సంభవతీతి మన్యే ॥ ౬

శ్లో. కదాచిదార్త ప్రణమామి శంభుం
 కదాచిదాత్మేష్టఫలస్య హేతోః ।
 మాగం కదాచిద్వితనోమి భక్త్యా
 పూజాం కదాచి త్పరికల్పయామి ॥ ౭

శ్లో. ధ్యానం కదాచిచ్ఛ చిక్షేర్షు రస్మి
 జపం కదాచి ద్విదధే సుమత్యా
 తథాపి పూర్వైః సుకృతస్య త్యాగా
 న్నిరస్త సందేహమనో నలిందే ॥ ౮

శ్లో. భుక్త్యై కరామి మహతం శివపూజనం హి
 ముక్త్యైగృహీత పరబోధిత శూన్యవాదః
 యుక్త్యైపరాచరితడాంబిక మార్గగామి
 రక్తోవదామి హ్యనృతం పరవంచనారమ్ ॥ ౯

శ్లో. శివపూజానిమి త్రేన - భోగలాలసబుద్ధిమాన్
 శిష్యాన్ హిపీడయన్నిత్యం - ధనం గృహ్లామి కాంక్షయా ॥ ౧౦

శ్లో. వ్యసనైః పరిభూతః సుక - తృప్తిం లిందామినాత్మనః
 రుణదారిద్ర్య సంఘన్నః - జీవితాం దుర్భరాం వహే ॥ ౧౧

శ్లో. దైవాధ్యహితజన్మాఽహం - శివదీక్షాధృతవ్రతః
కదంచిత్యే కర్మణి రతః - భిన్నాస్యాంజై పునః పునః । ౧౭

మహాపాధ్యాయ శివయోగి

ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రి గారి స్వాకరపద్యములు

శివదేవుని పీఠభండశాస్త్రి గారు

ఉ. భూతి ధరించి లింగమెదఁబూని శివాక్షులు మేనదాల్చి వి
ఖ్యాత మడతరీ జవ వికాసము దోషగ బ్రహ్మసూత్ర సం
స్థిత శరీరివై మనుజవేష ధరాపరశంభుకై వడిక్
మాతలపుల్ ఘటించితి వమానుష సత్కృతి నుద్భటాగ్రణే. ౧

ఉ. పుట్టిననాటినుండి తమపూర్వుల మార్గమే మార్గదర్శిగా
బట్టుచు శేముషీకల నపారముగాంచి యనాది శైవ సం
ఘట్టిత శాస్త్రమర్మములకారణ మీశ్వరతత్త్వమొండె యం
చిట్టుల నీలకంఠ రచితేశ్వరభాష్యము నుద్ధరించితే. ౨

ఉ. బ్రహ్మపథాఖ్య గ్రంథమిలబారి జయధ్వని మీర దుష్కథా
జిహ్వగులన్ విదల్చి సువిశిష్ట బృహస్పత బోధనార్భటిక్
బ్రహ్మపదార్థముక్ దెలుపబాపురె పండితులెల్ల మిమ్ము వే
బ్రహ్మరథంబు బట్టుగతి బాసితివయ్య విమానయానతక్. 3

గీ. పెరిగితివి యాదినలద్భుటపీఠమందు
విఱిగితివి తుది ఘనశైవపీఠమందు
పరపరిగ్రాహ్యమే భవద్భాగ్యరేఖ
మహదుపాధ్యాయ పట్ట సామ్రాజ్య నిలయ. ౪

సీ. నిరతంబు శివగోష్ఠి నెరపుచుండు వాయి
మూలమంత్రములోన వ్రాలియుండె

గండర గండ్రై గందుమీరిన చేతి

గంటంబు శివశూల మంటియుండె

ఉత్తరోత్తర వృద్ధి హస్తీల్లు గ్రంథముల్

హరశిరశ్చంద్రికా యశముగాంచె

శైవదీక్షా దగ్ధః । శాశీరధర్మముల్

పరశివనాయజ్య పటమ గొనియె

గీ. నిటుల భవదీయ వస్తువుల్ నిశ్చలతను

పరశంబున బంధింప బడుటజూడ

మొదట దలచిన విధమున తుదిని జరిగె

శైవవీరమహాద్యక్షః । శాంతిగానుమ.

౫

గీ. భావి చారిత్రకారులు భవదమోఘు

దివ్యకృషి నెంచి భవదీయ భవ్యభూరి

నామధేయాక్షరంబు లనారతంబు

గురుపరంపర మాలలో గ్రుచ్చగలరు.

౬

గీ. అధికశతగ్రంథ నిర్మాత యప్పదీక్షి

తాగ్రణికి యగ్రజుడవు శతాతిరిక్త

శైవపుస్తక నిర్మాణ ధీవరుడవు

త్రిజగ దభినుత శాంభవ దీక్షితుడవు.

౭

సీ. కవిబుధ తార్కిక గజయాధ మధ్యలో

పండిత నత్కిర ప్రతిభగాంచి

శైవమహాజన సనకాది చయమున

దక్షిణామూర్తి తత్త్వము వహించి

అనవద్య హృద్యపద్యాను బంధములందు

పుష్పదంతున కోడిపోక నిలిచి

నిర్మల శివతత్త్వ నిష్ఠాగరిష్ఠత
ద్వాదశాచార్యుల పాదమొనరి.

గీ. అలరి నాడవు పేర్లన్న యాంధ్రభూమి
నుద్భటారాధ్య వంశాబ్ధి నుద్భవించి
నాగలింగాఖ్య చంద్రుడు నాగబజగి
కీర్తిచంద్రికలవని విస్ఫూర్తి జేసి.

౮

గీ. పుట్టుపీఠస్థుడంద్రు పై పెట్టుపేరు
సుస్థిరము మహాశైవ పీఠస్థుడంద్రు
రెంటగూర్చును యోగ్యతగంటిమయ్య
పూజ్య శివయోగినామ సాయుజ్యకామ.

౯

గీ. చరమగిరి రవివలె నీవ యరిగినంత
యుదయగిరినెక్కి వికసించె యుష్మదీయ
మతమ హేమాత్కృష్ట సేవాభిమాన కలిత
దివ్య కిరణాంకురంబులు దెసలు గ్రమ్మి.

౧౦

(చేపము.)

నైదేహాడి అగ్రహారం శివాలయ ప్రతిష్ఠ

డి 15-7-1957 శైవమత ప్రకాశిక పత్రికలో ప్రతిష్ఠ జరిపించితిమని మనవి చేసికొంటిని. ఈ శివాలయం తాడికొండ బుచ్చి వీరభద్రయ్య అయ్యవార్లంగారు కట్టించి 30 సంవత్సరాలై పాడుపడి ఉన్నప్పటికి దాతలు నిర్మలహృదయంతో యిచ్చిన చందాలవల్ల తాత్కాలిక ధ్వజంతో 9-2-1957 న ప్రతిష్ఠ జరిగి నందులకు వారి పేర్లను ఇచ్చట ఉదాహరించుచు మా హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతను తెల్పుకొనుచున్నాము.

1. శ్రీ వేలమూరి నాగభూషణంగారు మానుమకొండ రు. 116
2. శ్రీ మునిగొండ సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు తెనాలి 111
3. శ్రీమతి శింగరాజు సరస్వతమ్మగారు బందరు 100
4. శ్రీ సల్లభ నేని నాగయ్యగారు గుడ్లవల్లేరు 50
5. శ్రీ ఆలవాటి రామమూర్తిశేషిగారు బెజవాడ బస్తాబియ్యం
6. శ్రీ ఉప్పద్రవ్య చాపన్న శాస్త్రిగారు గుడివాడ బస్తాబియ్యం
7. శ్రీమతి శింగరాజు లక్ష్మీకాంతరావుగారిభార్య
సత్యవతమ్మగారు బందరు 50
8. శ్రీ తెలగపుష్పరై దేవూడి అగ్రహారం 50
9. శ్రీ గడ్లమణుగు వెంకటఅప్పారావుగారు గుడివాడ 25
10. శ్రీ చాపరాల సత్యనారాయణ హెడ్డాప్తుగారు వగైరా
గుడ్లవల్లేరు 25
11. శ్రీ యెండురు రామలింగయ్యగారు బ్రదర్స్ ఆకునూరు 25
12. శ్రీ మునిగొండ నాగవిశ్వనాథంగారు బెజవాడ 25
13. శ్రీ పెయ్యేటి వెంకట్రావుగారు గుడివాడ 25
14. శ్రీ తాడిగొండ వీరభద్రప్రసాదుగారు జంపెడ్డుపురం 25
15. శ్రీ కొండురు రామలింగంగారు వరంగల్లు 21
16. శ్రీ కొండురు బుచ్చిరామలింగంగారు వరంగల్లు 21
17. శ్రీ పద విద్యా ఆశ్రమంవారు గుడివాడ 20
18. శ్రీ కూరాళ్ళ మాధవరావుగారు గుడివాడ 20
19. శ్రీ శివలెంక మల్లికార్జునరావుగారు పెసరమిల్లి 20
20. శ్రీ లక్కరాజు గోకర్ణేశ్వర రావుగారు గుడివాడ 15
21. శ్రీ చెరువు శ్రీరాములుగారు గుడివాడ 15
22. శ్రీ మల్లంపల్లి భైరవప్రసాదరావుగారు బందరు 15
23. శ్రీ మల్లంపల్లి కుమారబ్రహ్మానందంగారు యలకుర్రు 15
24. శ్రీ కాశీనాథుని పూర్ణమల్లిఖార్జునుడుగారు బందరు 15

25. శ్రీ తాడికొండ వెంకటసుబ్బారావుగారు తోటవల్లూరు 15
26. శ్రీ ఇవటూరి నానందారాధ్యులుగారు బండరు 15
27. శ్రీ శివలెంక సదాశివరావుగారు గుడ్లవల్లేరు 15
28. శ్రీ ఆర్. రామకృష్ణారెడ్డిగారు కమ్మంమొట్టు 15
29. శ్రీ కలవగుంట వెంకటనారాయణరావుగారు లంకలకల్వగుంట 15
30. శ్రీ శివలెంక పిచ్చయ్యగారు గుడివాడ 15
31. శ్రీ పి. కృష్ణమూర్తిగారు గుడివాడబ్యాంకు 10
32. శ్రీ త్రిపురనేని శివప్రసాదరావుగారు గుడివాడ 10
33. శ్రీ మల్లంపల్లి రామలింగశాస్త్రిగారు గుడివాడ 10
34. శ్రీ వేములపల్లి కోదండరామయ్యగారు నందివాడ 10
35. శ్రీ వి. సుబ్రహ్మణ్యంగారు గుడివాడబ్యాంకు 10
36. శ్రీ తుర్లపాటి శేషచలంగారు గుడివాడ 10
37. శ్రీ కాపురి కామేశ్వరరావుగారు గుడివాడ 10
38. శ్రీ ఉప్పలూరు కనకసత్యనారాయణమూర్తిగారు గుడివాడ 10
39. శ్రీ ముదిగొండ మల్లిఖార్జునరావుగారు ఈమని 10
40. శ్రీ వేముగుంటి వ్యాసులుగారు నెప్పల్లె 10
41. శ్రీ కనకమేడల సీతారామయ్యగారు నెప్పల్లె 10
42. శ్రీ విస్సంశెట్టి వెంకయ్యగారు గుడివాడ 10
43. శ్రీ విస్సంశెట్టి కుటుంబరావుగారు గుడివాడ 10
44. శ్రీ తడవర్తి నాగపాతరావుగారి కుమార్లు బండరు 10
45. శ్రీ దేవిరెడ్డి రామరెడ్డిగారు చలివేంద్రపాలెం 10
46. శ్రీ దేవిరెడ్డి వెంకట్రామరెడ్డిగారు చలివేంద్రపాలెం 10
47. శ్రీ ఔతు మల్లారెడ్డిగారు చలివేంద్రపాలెం 10
48. శ్రీ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావుగారు తెనాలి 10
49. శ్రీ చింతా వెంకటసత్యనారాయణగారు తోటవల్లూరు 10
50. శ్రీ శివలెంక వీరేశలింగంగారు తోటవల్లూరు 10

51. శ్రీ తాడికొండ నాగేశ్వరరావుగారు బెజవాడ 10
52. శ్రీ చిలుకూరి బ్రహ్మనందంగారు తోటవల్లూరు 10
53. శ్రీ కరెడ్ల నర్సింహంగారు గుడివాడ 10
54. శ్రీ కలవగుంట శ్రీరామారావుగారు బందరు 10
55. శ్రీ శివలెంక పున్నయ్యగారు గుడివాడ 10
56. శ్రీ అడిపం మృత్యుంజయరావుగారు తోటవల్లూరు 10
57. శ్రీ ఆకారపు రాజా చెన్న విశ్వేశ్వరరావుగారు వరంగల్లు 10
58. శ్రీమతి కాశీనాథుని సరస్వతమ్మగారు బెజవాడ 10
59. శ్రీ చలసాని బ్రహ్మయ్యగారు నెప్పలై 10
60. శ్రీమమతి కాశీనాథుని త్రిపురాంబమ్మ అనే వరలక్ష్మమ్మగారు
గుడివాడ 10
61. శ్రీ పి. రాఘవరెడ్డిగారు హనుమకొండ 10
62. శ్రీ నూరి శీతారామశాస్త్రిగారు హనుమకొండ 10
63. శ్రీ టి. శేషగిరిరావుగారు వరంగల్లు 10
64. శ్రీ య్ కృష్ణగారు వరంగల్లు బ్యాంకు 10
65. శ్రీ రవ్వ రామనాథంగారు సన్న వరంగల్లు 10
66. శ్రీ హీరాచంద్ర పూనాచంద్రగారు వరంగల్లు 10
67. శ్రీ పి. కృష్ణమూర్తిగారు వరంగల్లు 10
68. శ్రీ కె. లక్ష్మణరావుగారు కమ్మంమెట్టు 10
69. శ్రీ పెన్నా సీతారాంరావుగారు సన్న వరంగల్లు 10
70. శ్రీ సయ్యదు హయాతుగారు కరీంనగరం 10
71. శ్రీ గుడివాడ సబుకోట్లగుమాస్తాలు 10
72. శ్రీ శింగరాజు సుబ్రహ్మణ్యంగారు బందరు 10

తతిమ్మావారంతా పదిరూపాయలలోపువారు

ఇట్లు

కొంపల్లి హనుమంతరావు,

రిటైర్డ్ ఇంజనీరు గుడివాడ

శైవ గ్రంథ మాల

1. సంధ్యావందనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాశీతమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశికి చందా వివరము

మహాశాసన పోషకులు	...	116—0—0
—శాసన పోషకులు	...	50—0—0
ప్రధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభివృద్ధులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అడ్డం :- 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పీఠాధిపతి

ప్రిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అడ్డం :- 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (వయా) దుగ్గిరాల

[గుంటూరు జిల్లా]

నూతన :- వ్యాసములు - ఉత్తరములు - శ్లాకులు - చందాధనము

ఈ పై అక్షరములలో నొకదానికి సంపించవలెను.

ది ఓరియంటల్ పబ్లికేషన్స్, తెనాలి

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీశైవమతమునకు సంబంధించిన వస్తువులను

చేర్చి వివరించుట

సంపుటము	హావలించి సంవత్సరము	సంచిక
౮	15—9—1957	౫

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

భాగ్యలక్ష్మణం.

శ్లో॥ శ్రీ వేదశాస్త్రాభివృద్ధిసభాసికా
సం దేహసందోహమహానిరాసికా ।
త త్త్వత్రయోద్భవ సిద్ధదేశికా
జయత్యయం శైవమతప్రకాశికా ।

శ్రీ శైవ మ హా పీఠ ము

పేటకాశోద్ధు, శ్రీ లక్ష్మీకర్ణుర జేవాలయము

వరంగల్

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయము

2. కైలాసము

—పీఠాభివతి

3. విశ్వదేవతలు

”

4. మలయాచలఖండము

—ములుగు పండితయ్య ఆయ్యవారు

5. శ్రీ గజానన సర్వస్వము

—సంపాదకులు

6. విఘ్న దర్పణము

”

7. శివపూజ కువయోగించు

పుష్పాదుల వివరము

—ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు - ఈమని

8. శైవకవుల చరిత్ర

”

”

9. మహాపాధ్యాయ ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రిగారి
సార్వరక పద్యములు

—శివదేవుని వీరభద్రశాస్త్రిగారు

10. పితృస్మృతి

—ముదిగొండ జ్వాలాపతిలింగశాస్త్రిగారు

11. సటరాజశతకమందలి పద్యములు

—ఇవఁబూరి సానందారాధ్యులవారు

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీశైవమతానుకూల పక్షమునను బయ్యరింపఁబడు

సచిత్రమాసపత్రిక

నంపులుము

హైదరాబాదు నగరము

నంబిక

౮

1957-58-1957

౫

సంపాదకీయము

ఆరాధ్యులననెవరు? ఆరాధ్యులన సర్వజనులచేత పూజింప బడదగినవారని అర్థము. అనాది నుండియు నీ పదము లింగధారి బ్రాహ్మణులకు వర్తించుచు వచ్చినది. మన పూర్వులు, అఖండ శివ పూజాధురంధరులుగను, శివదీక్షామంత్రోపదేశికులుగను, తపోనిష్ఠా మహిమా సమన్వితులుగను, పంచాక్షరీమంత్రోపాసకులుగను, శైవమత ప్రచారకులుగను, ఆశేషశిష్యజనపరిపూర్ణులుగను, శివతత్త్వ రహస్య ప్రతిపాదకులుగను, విశిష్టశేషముపీఠురంధరులుగను నయి యీ ఆరాధ్య పదమును సార్థకనామధేయముగా నొనరించి యుండిరి. వీరలు లోక కళ్యాణమునకై, మానవ విజ్ఞాన ప్రతిపత్తికై, సర్వమతోత్కృష్ట శైవమత ప్రచారమునకై ఆసేతు హిమాచల పర్వతము సంచ రించుచు స్వార్థరహితబుద్ధితో; శివమతోత్కృష్టతను నుపదేశించుచు, ప్రస్తుతము విదేశములనుండివచ్చి క్రైస్తవమతమును బోధించు మిషనరీలవలె, లోక శ్రేయస్సే పరమావధిగ గైకొని పంచాక్షరీ మంత్రము నుపదేశించుచు చతుర్వర్ణములయందును అనంత శిష్యు ళోటి గణమును సంపాదించి, వారలచేత మన్ననలందుచు, శివో

చాగుకులై అపరశివావతారములవలె ప్రకాశించుచుండిరి. నాటినుండి నేటి నఱకును ఆధ్యాత్మికపరిణామము సంచారము నొనరించుచునే యుండిరి. కాని దుష్కార్యవైశమున నేడు యీ పృథ్వి కేవలము ఉదర భోషణ మాత్రముగనే పరిణమించుట కడుంగడు విచారకరము. మన పూర్వులు వారి సంచార కార్యక్రమమునందు శిష్యగణములను కేవల శిష్యత్వాప్రదానముచేతనేగాక, జ్యోతిర్విద్యా విశారదులుగను, వైద్య శ్రేష్ఠులుగను, విద్యా బోధకులుగనుండి సమాజసేవచేసియుండిరి. సకల విద్యా పరిపూర్ణుడగు యీ వ్యక్తి ఒక చలన విద్యా సంస్థవలె సమాజ ఔన్నత్యమునకై సర్వ విధముల తోడ్పడుచుండెడువాడు. వైజ్ఞాన సంపత్తి యీ కాలమునందు ఏ కొద్ది మందియందో ద్యోతకమగు చున్నది. శైవమతము తన పూర్వపు ఔన్నత్యమును బొందవలెనన్న ఆమతమునందలి ప్రతివ్యక్తియు తన కనీసధర్మము నయినను నిర్వహించవలెను. ప్రతివ్యక్తియు మొదట తన్ను దాను సంస్కరించుకొని సమాజమును పునః సంస్కరింప మొదలిడవలెను. శైవమత రహస్యములు తెలుసుకొనుటకును తత్ప్రతిపాదకములయిన గ్రంథములను పఠించవలెను. కాలానుగుణ్యమున ఆంగ్లవిద్య నభ్యసించు విద్యార్థులు గాని, ఉద్యోగులుగాని యిట్టి పఠన ప్రతిబంధకముగా తలంచకూడదు. ప్రతియొక్క వ్యక్తియు సంస్కృతభాషాపఠనము నొనరించవలయును. ఆ భాషయందే భారతదేశముయొక్క వైజ్ఞానిక లౌకిక, పారలౌకిక, ఆధిక, సంపత్తిని ప్రతిపాదించు ఉద్గ్రంథములుండియున్నవి. ఈ గ్రంథములను మన దేశమునుండి తస్కరించి, యితర దేశీయులు - యిందలి హంశములే మనకు బోధించుటకు సాహసించుట మనము చూచుచునే యున్నాము. ప్రస్తుత కాలమునందు భారతపర్వమునందు కొన్ని ప్రదేశములలో సంస్కృతభాషపై విరుద్ధ ప్రచారము చేయుట చాల సంతాపకరము. ఇట్టి ప్రచారమువలన వైజ్ఞానిక పఠనము తప్పక సంభవించగలదు. శైవసమాజమునందు ప్రతివ్యక్తియు, లింగ

ధానించే ప్రసీతుడై - పంచాక్షరి మంత్రోవాసనచే తేజోవంతుడై,
భస్మధారణచే పరిశుద్ధుడై, మాసేశ్వరిశేవచే వినయముడయి, శైవ
సాహిత్యపరిచయచే విద్యావంతుడై, తీర్థప్రసాదసేవచే, ఆరోగ్యవంతుడై,
భాష్య ప్రవచనములచే పరిష్కృతుడై, దీక్షావలంబనముచే మనో
సంయమనముగలవాడై. మోక్షగామయై చరించవలయును. శైవశక్తి
లన్నియు లభించుటకు విశిష్టమగు చూర్పి జస్య సుకృతము నుండక
దప్పదు. అయినను నామాస్యవ్యక్తిగూడ “కృషిలో నాస్తి మర్హత”
మను సూక్తి ననుసరించి నిరింతర కృషి యొనర్చినచో వర్షక సాఫల్య
మును బొందుననుటకు యెంత మాత్రమును సందియము లేదు. ఇట్టి
కర్మ పదాభ్యాసమునకై శైవమత ప్రకాశిక యందు సులభమైన
అనేక విషయములు ప్రకటించుచుండుట విదితమే. చాతకులు ఏ తదవ
కాశము పురస్కరించుకొని శైవమత రహస్యములను దెలిసికొని,
సాధ్యమగునంతవఱకు వాటి నాచరించి శివానుగ్రహపాత్రు లగుదురు
గాక.

శైవ లాసము

శివారాధన మొనర్చినవారు శైవ లాసమునకు వెళ్ళుదురనుమాట
చిరకాలమునుండి సంప్రదాయసిద్ధమై వచ్చుచున్నది.

అట్టి శైవ లాసములు రెండున్నవని కొందఱు-ఒకటియని మఱి
కొందఱు. దీనినిగూర్చి స్కాందమహాపురాణమున యిట్లుగలదు.

ఆధునిక యుగమున యేది శైవ లాసమని చెప్పబడుచున్నదో అది
శైవ లాసముకాదు. భూశైవ లాసము - 2 మహాశైవ లాసము అని శైవ
సము రెండు విధములు. శివగణము-శివభక్తులు తప్ప తదితరు లేవ్వ
రచ్చటికి పోజాలరు.

అరంతికోటి బ్రహ్మాండముల కాధారభూతమైన యీమహా సకమునందు లక్షయోజన విస్తీర్ణతగలిగిన సారవంతమైన భూమిగలదు. దానికి 'స్వర్ణభూమి'యని పేరు.

దీనికి లక్షయోజనముల యెత్తున శంకరధామము గలదు. దీనినే 'మహాకైలాస'మని వేదవిదులు చెప్పుచున్నారు.

ఈ మహాకైలాసమునకు నాలుగు వైపుల 50 వేల యోజన ముల వెడల్పును, 20 వేల యోజనముల పొడవుగలిగి రజతమయమైన మందిరము గలదు. దానికి అష్టదిక్కుల యెనిమిది ద్వారములుగలవు.

పూర్వద్వారమున విఘ్నేశ్వరుడు - ఆగ్నేయమున భృంగిరిటి- దక్షిణమున మహాకాలుడు - నైఋత్యందు వీరభద్రుడు - పశ్చిమద్వార మున వీరభద్రుడు - ఉత్తరద్వారమున సుబ్రహ్మణ్యుడు - ఈశాన్యమున నందికేశ్వరుడుకలరు. అచ్చట గల శంకరపరివారమునకు లెక్కయేలేదు.

సత్యము

విశ్వేదేవతలు

యజ్ఞాదులయందు శైవులుచెప్పకొను విశ్వేదేవతలు

శ్లో. బ్రహ్మచ ఈశ్వరా యజ్ఞే । తీర్థతేచ సదాశివా
ఆద్వితీనందికాశౌచ । నందీశానా మహాలయే ॥
ద్వాదశాహే వృషస్కందా । దేవచండోచనాందికే
షణ్ణవత్యుపరాగేషు । కూర్చే । భృంగి వినాయకా ॥

యాగములందు	-	బ్రహ్మ, ఈశ్వరుడు
తీర్థములందు	-	బ్రహ్మేశ సదాశివులు
ఆరాధనకాలమున	-	నందిమహాకాళులు
మహాలయములో	-	నందీశానులు
ద్వాదశాహస్సున	-	వృషస్కందులు

నాందిఅరాధనలో - దేవదూతలు

కూర్చునిపూజనమందు - భృంగ విసాయకులు

ఈ విధముగ కర్మపూజలు స్మరించుకొందురు గాత.

అ. ౧౦౦.

మలయాచల ఖండము

(శివతత్త్వ సుధానిధి)

మలయాచలఖండమును మహాగ్రంథము స్కాంద పురాణాంతర్గతమైనది. ఇది సంస్కృతములో నున్నది. దీని నిదివరకెవరును తెలిగించి యుండలేదు. ఘమాన నూరువత్సరముల క్రితము దేవీభాగవతాది శతగ్రంథకర్తయగు మహాకవి, ముల్లు పాపయాదాధ్యులవారితమ్ముడగు బసవరాధ్యులవారి పుత్రుడు మృత్యుంజయరాధ్యులవారిచే మృదుమధుర కైలితో సర్వజన హృదయానందకరమగునట్లు కరతలానులకముగా తెలుగులో నిది పద్యకావ్యముగా రచింపబడినది. ఈ కవిచే కుమారసంభవమును సంస్కృతకావ్యము గౌరీపరిణయమును పేరుతో తెలుగులో పద్యకావ్యముగా రచింపబడియుండి యది (60 సం॥) క్రితము యచ్చుబడి పండితపామరు లందఱిచే నావరింపబడి యున్న విషయమే గదా!

ఈ మలయాచలఖండములో 2 భాగములు 5 అశ్వాసములు గలవు. 1 వ భాగమందు 2 అశ్వాసములు గలవు. 1 అశ్వాసమందు విద్యావిద్య స్వరూపనిర్ణయము- 2 అశ్వాసములో జీవన్ముక్తి విషయమున్ను- వేదాంతలకు, పండితులకు, పామరుల కందఱకును సుబోధకమగునట్లు చక్కగా మనోరంజకముగా ద్రాక్షాపాకముతో పారాయణమునకు యోగ్యముగ వర్ణింపబడి యున్నది.

౩ భాగము తృతీయాశ్వాసములో జీవుడు, గురూపదేశమున సత్త్వాంతర్యామియైన పరమేశ్వరుని ధ్యానసమాధులతోను, ప్రణవ పంచాక్షర్యాది మహామంత్రముతో నెట్లు తెలుసుకొనునో- యా విషయము వర్ణించబడినది.

౪ చతుర్థాశ్వాసములో దారుకావనవిహారలీల బహు శృంగారముతో వర్ణింపబడినది-

5) పంచమాశ్వాసములో ఉరులింగోద్భవము, విభూతి, రుద్రాక్ష, లింగధారణ, లింగార్చన మహామంత్రాది పునశ్చరణా విధానములును; వజ్రాశ్రమాచారములకు తగునట్లు యధావిధిగా వర్ణింపబడినవి.

ఇట్టి ధర్మార్థకామమోక్ష సాధనమూలమైన మహాగ్రంథరాజమును, నచ్చొత్తించి వెలువడజేయుట చాలా ముఖ్యావసరము. దాతలైనవారలు ధనసహాయముచేసి పురాతనగ్రంథ ముద్ధరించగలరని గోరుచున్నాము.

ప్రధానపోషకులు రు 10—0—0

పోషకులు 5—0—0

అభిమానులు 3—0—0

యీ క్రింది అడ్రసుకు విరాళములుగా పంపగలరు-

రాజవైద్య

ములుగు పండితయ్య అయ్యవారు

ఈ మ ని P. O.

తెనాలి కాలాకా

గుంటూరు జిల్లా

శ్రీ గజానన సర్వస్వము

[సంపాదకులు]

ఇది యొక సాహితీ సంచిక. శ్రీ చాగంటి భాస్కరలింగశాస్త్రి గారి సంవాదకత్వమున వెలువడిన సచ్చిత్ర సంచిక. ఇందలి గజానని చిత్రమెంతయో చూక స్వణీయముగనున్నది. గజాననిచరిత్ర మున్నగు సర్వవిషయములు పండితాదరణీయములై - మిక్కిలి జ్ఞాఘనీయములై నూతన శోభను గలిగించుచున్నవి. వరంగల్లులోని కైఫషాచారిణీ సంస్కృత పాఠశాల యందలి విద్యార్థులచే వీరి సం'ల పూర్వమందు బ్రారంభింపబడిన గణపతి నవరాత్ర్యత్సవము నేడును నిర్విఘ్నముగ గొనసాగుచుండుట - దాని కధ్వర్యము భాస్కరలింగశాస్త్రిగారు వహించి సర్వతోముఖముగ విస్తరింపజేసి విజయవంతముగ నొనర్చుట ముదావహము. ఆ గజాననిని యందలి భక్తి శ్రద్ధలే యీ గజానన సర్వస్వము వెలువరించుటకు బ్రోత్సాహము గల్గించిన వనుటలో సంశయములేదు. ప్రతి సంవత్సర మొక సంచికను బ్రకటింప వీరి యాశయమైనటుల గన్పించుచున్నది. వీరి యుద్యమము సఫలమగుటకు గజాననుడు తోడ్పడుగాత! కావలసినవారు వివరములు జెలిసి కొనుటకై యీ క్రింది అడ్రస్సుకు వ్రాయుడు.

అడ్రస్ :

చాగంటి భాస్కరలింగశాస్త్రిగారు

మెయిక్రోడ్, వరంగల్.

విజ్ఞానదర్శనము

[సంపాదకులు]

ఈ గ్రంథము మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల కోట్టింగమూర్తి అయ్యవారిచే రచింప బడినది. ఇందు గురు శిష్యుల సాంప్రదాయ విషయములు విమర్శించి విపులముగ వ్రాయబడినవి. అముద్రిత గ్రంథము. శతావధాని ముదిగొండ జ్వాలాపతిలింగశాస్త్రిగారిచే గొంతపఱకు బరిష్కరింపబడినది. పండిత పామరులకు నావశ్యకమగు గ్రంథము.

వీరొకతజీ సంచారము వెళ్ళినపుడు మార్కాపురంతాలూకా-ముడివేముల గ్రామకాపురస్థులగు శతావధాని ఉప్పల వేంకటశాస్త్రి గారు వీటి గ్రంథమును జూచి నీ క్రింది యభిప్రాయ మిచ్చి యున్నారు. విజ్ఞానదర్శనమందు వీరు రచించిన పద్యములు నక్క డక్కడ గలవు. ధార సరళమైనది. వీరు యితర గ్రంథములనుండి యెత్తి వ్రాసిన శ్లోకములును, పద్యములును, పాఠ్యములును-శ్రావ్యములై యున్నవి. వీరి గ్రంథమునుగూర్చి వారు వ్రాసిన పద్యములలో నొకదాని నిట నుదహరించుచున్నాడ.

సీ. అనఘ శ్రీ మల్లికా, ద్భున పండితారాధ్య
వనరాశి చంద్రతా, వక మనోజ్ఞ
విజ్ఞాన దర్శన, విదితార్థ మార్గచ
యంబునకెల్ల గ్రా, హ్యంబుకాదె
శ్రద్ధాశువులు ప్రీతి, జదివిన జ్ఞానము
బడసి యశమ్మిహ, పరములందు
జెంది సంభావ్యులై, చెలగుటకేమి సం
శయము లేదీనుడి, సత్యము సుమి

గీ. యిటుల కావ్యములకారచి, యిది నీవు
వార్యదీపతి కరుణల, బాత్తుడవయి
విబుధతతీచేత గడు నాది, వింపబడి మె
లంగుమ ? పదిరక్తి కో, ట్లింగమూర్తి.

ఇట్టి పరమార్థమును దెలుపు నీ గ్రంథమును ముద్రించుటకై
భక్త మాహేశ్వరులందఱు యథాశక్తి తోడ్పడుదురుగాత.

అచ్చిన్ :

మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల తోట్లింగమూర్తి అమ్మవారు

నందికెక్కట నిలయము -

ఈతముక్కల - (వయా - బంగుమారు - బంగులుతాలూకా

శివపూజకు నుపయోగించు పుష్పాదుల

విచరము

[ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు - ఈమది]

నంద్యావర్తము- శ్రియావర్తము- గన్నేరు- తుమ్మి-పున్నాగ
మందారము- కమలము- తెల్లజిల్లేడు- నల్లకలువ- లొడ్డుగ-
ఉమ్మెత్త- వావిలి- మారేడు- అగిసె- మాలతి- బండిగురివింద-
జాజి- మల్లె- పాలలము వీని పుష్పములు శివపూజ పుపయోగించును.

వీటిలో తెల్లని వన్నెగలపూలు సాత్వికములు-ముక్తిప్రదంబులు
నగును. అవి యీశ్వరుని కత్యంత ప్రియకరంబులు. ఎఱ్ఱనివన్నెగల
పూలు రజోగుణ ప్రధానంబులును, భోగప్రదంబులునగును. పచ్చని
వన్నెగలపూలు సత్వరజోగుణ మిశ్రంబులును, భుక్తి ముక్తి ప్రదంబులు

నగును. నల్లకలువతప్ప తక్కినవి నల్లనివన్నెగల పూలు తమోగుణ ప్రధానంబులుగాన నీశ్వరపూజకు నుపయోగించ కూడదు.

పూవులలో రేల తుమ్మిపూవులును- పత్రములలో చిల్వంబును శివపూజకు ప్రత స్తములైనవి.

చేతబట్టుకొని తెచ్చినవిగాని - వస్త్రములో నునిచి తెచ్చినవిగాని - ఆముడవాటలో కోసియుంచి తెచ్చినవిగాని - అపవిత్రులగు జనులు తెచ్చినవిగాని శివపూజకు నుపయోగించ గూడదు.

మఱియు నేలమీద పడినవి - వాసన చూచినవి - కింజల్కములు లేనివి - పుసువులుగలవి - తొడిమెలేనివి - వ్రణముగలవి పూజకు నుపయోగింపరాదు.

నీటియందుగాని, మెట్టయందుగాని పుట్టిన పుష్పములను పుట్టిన విధముగనే పూజింపవలయును. అనగా వెలికిలగానే యుంచవలయును. చిల్వపత్రమునైనచో బోరగిలపెట్టవలయును.

పుష్పముల నన్నిటిని బూజించి తరువాత చిల్వము నుంచవలయును. చిల్వముమీద భస్మము నుంచవలయునుకాని భస్మము మీద నింకొక దానిని నుంచకూడదు.

బంగారముచే నిర్మింపబడిన పుష్పములకు, పత్రములకు నిర్మాల్మ్య దోషములేదు. ఒకసారి పూజించినది తిరిగి పూజకు కూడవను నిషేధములేదు. కావున నుపర్ణ నిర్మితములగు పుష్పములతోడను - పత్రములతోడను నిత్యము పూజించవచ్చును. ఇట్టి పూజాఫలమింతయని చెప్ప నలవికాదు. షసంతర్తువునందు - కడిమి, సంపెంగ, పున్నాగము బృహతి వీని పూలతో శివుని బూజించిన అశ్వమేధయాగఫలము లభించును.

గ్రీష్మర్తువునందు - పాటలి, మల్లె, మారురేకులుగల కమలము వీనితో శివుని బూజించిన అగ్నిష్టోమ ఫలము కలుగును.

వర్షర్తువునందు - కమలము - మల్లెపల్లవ్వు వీనితో శివుని బూజించిన అశ్వమేధఫలము కలుగును.

శరదృతువునందు సల్లకలుష - కల్లాము కలుషలతో నొక తెగపువ్వు) ఉమ్మెత్త, జాజి వీని పూలతో శివుని బూజించిన సత్ర యాగ ఫలము కలుగును.

హేమంత ఋతువునందు జాజి, సల్లకలుష, గచ్చేరు వీని పూలతో శివుని బూజించిన నూనయజ్ఞములు చేసినందున గలుగు నంత సుకృతంబు గలుగును.

శిశిర ఋతువునందు కొండ గోగు పువ్వులతో శివుని బూజించిన సర్వ క్రతు ఫలము గలుగును.

శైవ కవుల చరిత్ర

చాగంటి వీరమాంబ

[ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు - ఈమెని]

ఈమె నివాసము రాజమహేంద్రవరము. తమకు తాలూకా ఐతంపూడి యగ్రహారముననుండిన వీరభద్రారాధ్యు లీమెకు గురు వర్యులు. ఈమె శివభక్తిని - వేదాంతవిషయములను బోధించు ననేక గ్రంథముల రచించెను.

ఈమె రచించిన గ్రంథములు శ్రీశైల మల్లేశ్వర స్తోత్రములు. ఇందు 'శ్రీగిరినివాస! మల్లేశ! చిద్విలాస' అను మకుటముతో 47 గీత పద్యములును - తరువాత నొక గీతమాలికయు - మంగళ హారతులు మున్నగునవి గలవు.

2. గౌతమీ సంకీర్తన. ఇందు గోదావరినదీ మాహాత్మ్యము-
శివకీర్తనలు - పండకము మున్నగునవి గలవు.

3. పల్లవులగురుబోధనారము. ఇందు వేదాంత విషయము
గలదు.

ఈమె భక్తి రస మొలుకునట్లు గ్రంథముల రచించుటయే గాక
నాజమహేంద్రవరములో భక్తాదుల యిండ్లకు స్వయముగావెళ్ళి శివ
భక్తి సనేక విధములుగఁ బ్రబోధించి వాసి గాంచినది.

మహాపాథ్యాయ, శివయోగి

ముదిగొండి నాగలింగశాస్త్రిగారి

స్మారక పద్యములు

[శివదేవుని వీరభద్రశాస్త్రిగారు]

(గత సంచిక తరువాయి)

సీ. మహి సనాతనశైవ మాతృఫాలస్థలి
తీలకంబు కలముచే దిద్దినావు
దుస్తరగంభీర విస్తరశైవాభి
తల రత్నరాసులు ద్రవ్వినావు
సందేహ సందోహముం దేగువారికి
బ్రహ్మపథము జూపి బ్రబలినావు
శ్రుత్యాగమస్మృతుల్ శోధించి లెస్సగా
శైవాహ్నికస్ఫూర్తి సలిపినావు
గీ. యింక చేదగు కార్యంబు లెన్నోయుండ
దలచరానట్టి దలపుగా ధరణివిడి

బ్రహ్మసాయుజ్యమందున బుద్ధినావు
పూత ముదిగొండవా—నీ పూర్వచంద్ర.

౧౦

గీ. అర్చమింబితి రవిబోలె, నమః సీవు
బంధువులకెల్ల ద్భక్త భాగ్యముజీవి
యర్చమించునె యాచంద్ర; మైన కీర్తి
యుగయుగంబుల భరణిపై చుండుగాక.

౧౧

సీ. అలవర్చినాదవీ నఖలాంధ భూమిని
వదవాక్యరచనైక క్రాంతిమంబు
ఊరేగినాదవీ యోగుగల్లు పూన
గంధసింధురమెక్కి ఘనతమెఱయ
సాగించినాదవ శ్రాంత మీసటలేక
ఘనశైవభాష్య సత్కార్యదీక్ష
కృపగాంచినాదవా కృత్తివాసునిచేర
శంభుశతకముజెప్పి సర్వగతుల

గీ. నవని నా చంద్రమెయిండ నెవరుగలరు ?
బ్రతికినన్నాళ్ళు సత్ప్రభ ప్రబలజేసి
యర్థవత్తైన యారాధ్యుడనెదు బిరుదు
నందుకొంటివి నాగలింగాభిధాన.

౧౩

సీ. రామనాథపురస్థ రాత్నభాస్థలిలోన
వ్యాకరణపరిక్ష నందినావు
శివజగత్కారణ సిద్ధాంత మొనరించి
యాత్మకూసులోజయ మందినావు
సాహిత్య పరిషత్తు సాన్నిధ్యమున మహా
పాధ్యాయ బిరుదంబు బడసినావు

శైవజనాన్యుత సత్సభావీతంబు
పెక్కుమాగులుసేవ యెక్కినావు

గీ. జగతి శివయోగివరుడన జాలినావు
ఛాత్రులందర బుధులుగా సల్పినావు
కులమతములకువన్నె చేకూర్చినావు
చిటికలో శంభులోకంబు జేరినావు. ౧౮

సీ. జ్వాలాంబికాఘోర సంతాన జలధిలో
రాణించుమేలైన రత్నమీవు
ఉభయభాషామాతృ శుభపాదపద్మముల్
కోరి పూజించు పూ జారివీవు
ముక్తి సీమంతినీ ముక్తాఫలంబుల
గుట్టుబాసిన జగ జైట్టి వీవు
నిర్మల శివ తత్త్వ నిర్వాణలభిక్తై
విధి పథంబునుదెల్పు వేల్పువీవు

గీ. స్వస్వజీవన ధాన్యంబు శైవఫలక
మందు నులిపిన భూమి ఖామందువీవు
శూలిపాదాగ్రములనొప్పు సుమములందు
నాగలింగాఖ్యపుష్పమై నావు నేడు. ౧౯

సీ. అల్లారుముద్దుగా నాడె ద్రావిడమందు
శైవవాఙ్మయమెల్ల శైశవమున
దుర్వాదఖండనో త్సుకయేచు సభలందు
జయమందెవర వీర శైవమగుచు
వృద్ధావృమున రస వృద్ధిగా శైవంబు
ముందేగె పటిమతో మూడుకాళ్ల

శ్రీ వచింతామణి ఛాయల నన్దింబి

శ్రీ వంబు శేరిడ్రోగ్ గర్విమందే

గీ. సమయవిస్మయముగా భవ తృప్త్య దివ్య
సత్వ తేజము శాంభవ చారమగుచు
వెలుగు వెలిగించె దిక్కులుల్ పెల్ల బోవ
సఖల బుధగేయ నాగలిం గాడి ఛేయ.

౧౬

సీ. భారతీమంజీర వాహ్లాములకీవి

రవణించె నీ జిహ్వా కవచగతిని

నిర్మలమందాకి నీ తోయములచాయ

ప్రవహించె నైర్వాణి పలు తెరంగు

నటరాజ భక్తాని నావాక్సార్థటి

ఘీపెట్టె శాస్త్రార్థ ఘీంకరణము

సురపాద పోద్యూత సుమగుచ్ఛవాసనల్

వెదజల్లె విజ్ఞాన విషయ రుచులు

గీ. జన్మ జన్మాజ్జితంబైన సకల పుణ్య

మిట్లు ఫలియించె నాంధ్ర భూమి ప్రసిద్ధ

తాడికొండ పురంబున తావకీయ

నామమున విశ్వకళ్యాణ ఛామమగుచు.

౧౭

గీ. సర్వజిద్వర్ష మాఘ మానసితపక్ష

శుక్రవార తృతీయ నస్తోకమహిమ

నరిగినాడపు కైలాస యాత్రజేయ

వచ్చు శివరాత్రికినిజేర వలయు ననుచు.

౧౮

పితృ స్తుతి

[సతాచారాని, ముడిగొండ జ్వాలాపతిలింగశాస్త్రిగారు]

శా. శ్రీ లన్నించి గృహాంతరంబుజనితో చిన్నారిపొన్నారి లే
కాలంబంబున ముద్దుముచ్చటల బంగారం బటుల్ చూడ న
చ్చాలంకార విభూషణంబు కొమరుప్రాయంబునుం జెల్లె వి
ద్యాల్గీ. కృపనొప్పి కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ ! 1

మ. ఒక యేడాది గతింపకుండ జననీయోగంబు వాయంగ ని
న్నకటా ! తల్లియొక్క పుండునను మాటైనన్ మదిందోప నీ
యక నే ప్రొద్దునుబెంచె బ్రేమమతి వియ్యమ్మన్ ధర్మవీడి చిం
తకు తాపానటు పోతె కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ ! 2

మ. జనకుండన్నను పీఠభద్రయసుధీ చంద్రుండె నీ వ్రాతకై
యనయంబున్ మనమందు నెంత ఘన శోకాబ్ధిన్ మునింగెన్ జగం
బనిమేషంబుగ వ్రేలుజూపె మఱి యం దారీతి లేదంచు తా
తను మాత్రంబుననిల్చె కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ ! 3

మ. అనుజుల్ నిన్నిడినట్టి దుఃఖమున న య్యా పెక్కువర్షంబు లే
పనియున్ జేయక నిస్పృహన్ నిలచి సంభావించుచున్ నిన్ను నీ
జన నాద్యాచరితో త్తమ క్రియల నిచ్చల్ ముగ్ధులైయుండి రెం
తని వాక్రుచ్చుదు మంచు కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ ! 4

మ. తనయస్నిగ్ధ మనోనురాగముమదిన్ దండ్రీన్ జరాకాంతు ధా
రుణి నేరీతి విడంగ నేర్తునను కారుణ్యంబు గన్పింపఁ ద
మ్మునితోవృద్ధుడు తండ్రి పిల్లని నీ పోవేళన న్రితి నెం
తని భావింపఁగ నేర్తు కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ ! 5

మ. కవితలో నేర్చి త్వదీయ దివ్య పదయుగ్మం బంధునకాపెట్టి త
త్కవితామాధురీమెచ్చి నాపంప మా బ్రంబించి డీపింప నా
భవమప్పేళ కృతార్థ మయ్యెను నొ సంపాదించ విద్వాంసు లం
తవిశేషంబాకొ నాకు కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ! 6

మ. తలవక నేరకబోతి నేటికి భవ తాహిత్య సంపత్తి ను
జ్వల ధారాళ మతప్రబోధక కవితృకౌఢి నీ పితం గ
న్నులకు బంధువుచేసి నేనొదవ సంతోషంబు వక్షింపగా
దలమే తావక శక్తి కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ! 7

మ. వటువుం జేయుటచే పితృణమును దీర్చుక జాలితకగాని ధూ
ర్జటినింబోలు శివాంధ్రు భక్తి కవితా సమ్రాట్టులొ నిన్ను న
క్కట భాషాద్వయ సత్కవితృ పిలసత్కావ్యంబులకావ్రాసియు
క్కట సంతోషముగూర్చు కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ! 8

మ. కవితక వ్రాయగ నేర్తువన్ననుడి యాకాశంబులో వాణియై
చెవికి సోకిన వ్రాత పాత్రముల వీక్షింపక బ్రయత్నించి యె
న్నివిధాలో కనుగొంటి నేటికిని నీ నిర్వాణ నిశ్రేణి వే
ద విదగ్రత్వముగన్న కొండయసుధీ, తండ్రి కులగ్రామణీ! 9

మ. నను గన్నందుకు సంతసించితివి నక జ్వాలాపతీయన్న నూ
యని యన్నందుకె సంతసించితి వలె యానాడు నేమండి మ
ద్వినయారాధితపాదవద్మృడవునై వీక్షించి మోదంబు జెం
దను నోచంగను బోతి కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ! 10

మ. అనఘా! నీవు వివంగ మెచ్చగ నవో హత్ నాకు విస్పించ నూ
తన మార్గంబులుఁ జూప మీకృప జగద్గణ్యంబుగా సంస్కృతం
బున నాంధ్రంబున నింక నెన్ని కృతులకా బ్రోవుల్ ధరకబోయెనో
తనువుక శక్తియు నీవె కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ! 11

మ. నిను గన్నట్టులెయిండె నేడు గన నీ “నిర్వాణ నిశ్చేషి” ని
న్ననుఁ బూజింపఁగలేని లోపమును మాన్పుకొ గాదె నాచే సమ
ర్చనముకొ గాంచిన నీదురూపమగు నీ గ్రంథంబు చేకూర్చె నూ
తన విజ్ఞానము మాకు కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ! 12

శా. సేవాధర్మము పుత్ర ధర్మమును భాసింపఁగఁజేయుకొ ధరకొ
తావుకొపై డికి గల్గినట్టులది యందందకొ గనకొ జాలి నే
నా విన్నాణపు మాటకుకొదగను గాదా యంచు నున్నంత చిం
తా విశ్రాంతి నొసంగె కొండయసుధీ, తండ్రి కులగ్రామణీ! 13

శా. నికున్నాకును నొక్కరే గురువు కానీ యైన నీకూర్చు సే
వాకల్పదుమ మంత చిన్నపుడె సంభావ్యంబుగానయ్యె నా
నీ కావ్యంబు మెఱుంగు వెట్టిన దహా “నిర్వాణ నిశ్చేషి” విం
తొకలోపిజ్జ్వల వృత్తి కొండయసుధీ తండ్రి! కులగ్రామణీ! 14

మ. అనఘా! జీవితకాలమంతయును విద్యాలక్ష్యు లే కాలముకొ
నినుమర్యాదగఁజూచెనన్ననుడులకొ విన్నవ్వు డస్మన్మతికొ
వినుతింపకొ దలఁపయ్యె మాయెడననకొ విద్యత్సుదారిద్రతా
ధ్వని మాత్రంబుఁగ నిల్చె కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ! 15

శా. అయ్యా! మాయెడ నీమనంబునను నెయ్యిం బెంతదో గానీ తా
తయ్యకొగన్నుల నశ్రుబిందువులు చిందకొ జూచి మా వంకకుకొ
జెయ్యకొజూపుచు సౌంజ్ఞ చేసితివటే, జ్ఞేమంబుగాఁజూడ గు
ర్తయ్యా మమ్ములతాత కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ! 16

శా. కైలాసంబున దల్లిదండ్రులు నినుకొ గారాముతోఁజూడ మీ
రాలుకొ భర్తయు భక్తి నీశ్వర సపర్యాస క్తులె యుండి మ
మ్మాలోకింతు రటంచు నెంతుఁ గృప నాహ్లాదింపుడీ బిడ్డ ప
ద్యాలకొ ముద్దొనరించి కొండయసుధీ తండ్రి కులగ్రామణీ! 17

మ. భవదీయోత్తమ సత్కవిత్వ రచనా పాణిణి లోకగన్న నీ
 శివధర్మజ్ఞత తత్త్వబోధము సదా శీల వ్రతాచార పా
 వ్యవ సంపత్తి ధ్వనించు నీ కృతి నమస్కారంబుతో విచ్చు గం
 స్తవముకజేయుచు నాత్మ కొండయనునీ, తండ్రి పులగ్రామనీ! 18

శా. దారాపుత్రులమాట యేమని మదిక దక్కింపితో తిండి నీ
 కై, రాతిం బవలొక్కతెగను దుక్కింబండు టూహింతువో
 సారంబైన నసారమైన విశువక సందార మూహించి తో
 నేరక నీ మనసిట్టిదంచు గని నీ నిర్వాణ నిశ్రేణీనిక. 19

—o—o—o—

శ్రీ శివాయ నమః

శ్రీ మదివటూరి సానందారాధ్య విరచిత నటరాజ శతకమునుండి
 గ్రహింపబడిన మణికొన్ని

పద్యములు

నీ. వటలు సద్యోజాత వక్త్రంబుచేనొప్పి
 దీపించునటువంటి దేవుడెవడు
 వామదేవాఖ్యమా మోమున జెన్నారి
 వెల్లొందునటువంటి వేల్పుడెవడు
 భాసురాఘోరాఖ్య వదనంబు రవళింప
 పటుశక్తుడౌ భగవంతుడెవడు
 పుణ్యతత్పురుషంబు ముఖమున భాసించు
 ధర్మస్వరూపుడౌ వైవమెవడు

గీ. ఎవడు నీశానముఖముచే నెసగుచుండు
 బంచభూతంబు లెవనిచే బ్రభవమందు

నట్టి దేవుడవీవయ్య యష్టమూర్తి
హాళి ధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ॥

1

సీ. ఏ వేల్పు సృష్టికి హేతువై యొప్పారి
బ్రహ్మదేవుండొచు బరగినాడు
ఏ వేల్పుపోషణ హేతువై యొప్పారి
వైకుంఠుడై పేరు వడసినాడు
ఏ వేల్పు సంహార హేతువై దీపించి
జగతిరుద్రుండొచు నెగడినాడు
ఏ వేల్పు మువ్వర కేకరూపుండొచు
శివనాముడై కీర్తి జెందినాడు

గీ. అట్టి పరతత్వమూర్తియకా నాదిదేవు
డఖిల బ్రహ్మాండముల దన యందుగల్గు
దేవదేవుడవీవుగా దెలిసినాడ
హాళిధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ॥

2

సీ. ప్రథమమూలాధార వరచక్రమందున
గణపతిరూపంబు గాంచినావు
అభవ! స్వాధిష్ఠాన మనుచక్రమందున
బ్రహ్మరూపంబున బరగినావు
మణిపూరకంబను గణితచక్రంబున
విష్ణురూపంబున వెలిగినావు
పటుతరానాహత వరచక్రమున రుద్ర
లలితరూపముచేత నిలిచినావు

గీ. సారిది నీశుడవైతివి శుద్ధమందు
జెలగి యాజ్ఞేయమున నదా శివుడవగుచు

గ్రమత శివుడైతివల సహస్రారమందు
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ||

3

సీ. భక్తస్థలంబున బటు దివ్యరూపమా
నాచారలింగంబ వౌచునిలిచి
మాహేశ్వరస్థలి మాన్యమై దనరారు
నద్భుత గురులింగ మాచువెలిగి
పరమప్రసాదాఖ్య భవ్యస్థలంబున
నతిశయ శివలింగ మాచుదనరి
ప్రాణలింగస్థలి భక్తుల కెల్లను
నమలమా చరలింగ మాచువజలి

గీ. శరణతలమందు తత సుప్రసాదలింగ
మగుచు నైక్యస్థలంబున నధిక తేజ
మున మహాలింగమైతివి ముక్తిసాగ
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ||

4

సీ. మహిమీద జనియించు మనుజసంతతిభోవ
నమలమా గురురూప మందినావు
సూలదేహంబును శుద్ధిగావింపంగ
నిష్ట లింగాకృతి నెగడినావు
సూక్ష్మదేహంబును శుచిమంతమునుజేయ
బ్రాణలింగాకృతి బడసినావు
కారణదేహ సంస్కరణంబు గావింప
భావలింగాకృతి వజలినావు

గీ. త్రివిధ లింగాత్మకంబౌచు దివ్యమైన
పాశుపతదీక్ష సంసార పాశములను

తెంచు మార్గము శ్రుతుల బోధించినావు
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ||

5.

సీ. ఏ మహాదేవుని యెనలేని లీలల
సర్వభూతంబులు సంస్తుతించు
ఏ భూతనాథుని యిద్దనామావళి
పరనంబుచే సర్వ బాధలడగు
ఏ భగవంతుని యెనలేని సత్కథా
కర్ణనంబున నాత్మ కలుషమడగు
ఏ మహాత్మునిపాద మెందఱుభక్తుల
హృదయసీమలయందు గదలుచుండు

గీ. అట్టి షరమాత్మ పవ్యయుం డజాడవఖిల
లోకరక్షకమూర్తివి లోకవంద్యు
డమలగుణరాశిపని భక్తు లండ్రు నిన్ను
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ||

6

సీ. నరుని యజ్ఞానంబు నాశనం బొనరింప
పరమోత్తముండైన గురుడువలయు
గురుదత్తమైనట్టి హరదీక్ష దీపించు
పరమేశలింగంబు బడయవలయు
లింగార్చనాభక్తి సంగాత్ముడౌ దివ్య
మాహేశ్వరునిగొల్చి మనగవలయు
మాహేశ్వరాదిక మహితపాదోదక
పానంబుచే శుద్ధి బడయవలయు

గీ. హరనివేదిత నైవేద్య మందవలయు
భస్మరుద్రాక్షశివమంత్ర భరితుడైన

యతడె రక్షితుడావరణాప్తకమున
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ॥

7

సీ. పరమలింగాచార భరితుడై నిత్యంబు
పరమేశ! నినుగొల్చు భక్తుడెవడు
భవ్యసదాచార భాగ్యుడై నిరతంబు
పశుపతి! నినుగొల్చు భక్తుడెవడు!
మహిని శివాచార మహితసంపన్నుడై
భవ నిన్నుగొల్చెడు భక్తుడెవడు
లలితగణాచార లక్ష్మ్య లక్ష్మితుడౌచు
పరమాత్మ! నినుగొల్చు భక్తుడెవడు

గీ. సచ్చటాచారవంతుడై సాంబ! నిన్ను
భావనారంగమున నిల్చు భక్తుడెవడు
వాడెగా నీదు భక్తుండు వసుధయందు
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ॥

8

సీ. దృగవధానముచేత దృష్టిని నిలుపుచు
దృగ్విలీనతచేత దృష్టినొంది
దృక్పూజచేతనే దృశభక్తి నేవించి
త్వగ్వాప్తి నింద్రియ తతిమఱల్చి
పరుగిడు నిజ మనోవ్యాప్తిని బంధించి
మనసు నీ యందున మలిపి నిలిపి
భావనార్చనచేత భవబంధమునుద్రెంచి
గణ సమస్కృతి నిన్ను గణనజేసి

గీ. మగుణగణ శీలు నిన్ను సంస్తుతి యొనర్చి
మహితమైనట్టి నీలీల మగుడుడైన

మనుజుడవ్యయపదభాగ్య మనుభవించు
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహిత తేజ||

9

సీ. నిర్మల దర్శన సీ రాజనంబిడి
యవసరహారతి నమరసలిపి
నెమ్మిలోమజ్జన సీరాజనమునిచ్చి
మాంగల్యదీపంబు మమత సల్పి
కర్పూరహారతి ఘనముగా నొనరించి
శృంగార తేజంబు జెందజేసి
నతమహా సీరాజనంబును గల్పించి
యానందహారతి నమరబట్టి

గీ. క్రమముగా నొప్పుతుది నసంఖ్యాతనామ
హారతిని బట్టి సీపూజ యనవరతము
జేయు భక్తుడు నీలోన జేసనిజము
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహిత తేజ||

10

సీ. పార్వతీవతి! నీదు పరిణయ విభవంబు
గనజాలనటువంటి కన్నులేల
అభవ! నీ యుత్సవ మనుసరించుచు వెంట
భావించి నడువని పదములేల
కైలాసవాస! నీ కల్యాణ కథనంబు
వినజాలనటువంటి వీనులేల
పురహర! నీ పాదముల పూల పూజలు
జేయజాలనియట్టి చేతులేల

గీ. నాగభూషణ సీ పుణ్య నామసమితి
పలుకగా జాలనటువంటి వదనమేల
పురుషునకు పుణ్య నరజన్మ పొదలువేళ
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహిత తేజ||

11

శైవ గ్రంథ మాల

1. సంఖ్యాపందనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాశీతమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశితి చందా వివరము

మహాదాశ పోషకులు	...	116—0—0
—జ పోషకులు	...	50—0—0
ప్రధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
ఆశీర్వాదులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అక్షరము : — 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పితాధిపతి

ప్రిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అక్షరము : — 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (వయా) దుగ్గిరాల

సూచన :— వ్యాసములు - ఉత్తరములు - జ్ఞానులు - చందాధనము

ఈ పై అక్షరములలో నొకదానికి సంపించవలెను.

ది ఓరియెంటల్ పబ్లికేషన్స్, తెనాలి

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీ శైవమతానికి వచనములు ప్రచురించుటకు
నిర్వహించుచున్నది

సంపుటము	హేమకళంబు సంవత్సరము	సంచిక
౮	18-19-1957	౬

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

భాషావేది.

శ్లో॥ శ్రీ వేదకాస్త్రార్థతత్త్వప్రభాసికా
సం దేహసందోహమహనిరాసికా ।
తత్త్వత్రయోద్భవ సిద్ధదేశికా
జయత్సియం శైవమతప్రకాశికా ।

శ్రీ శైవమహాపీఠము

హేమకళంబు, శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవాలయము

వరంగల్

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయము

—సంపాదకులు

2. శైవ్రతములు

—పీఠాధిపతి

3. విరాళము

—సన్నిధానం వెంకటేశ్వరశర్మగారు

4. శివశబ్దమహిమ

— రెంటాల వీరభద్రశాస్త్రిగారు

5. పురాణోక్తదీక్షావిధి

—ములుగు వీరమల్లయ్య ఆయ్యవారు

6. శివలింగధారులు గమనించవలసిన విషయములు

—పీఠాధిపతి

7. మహాకైలాసము

”

8. శ్రీ శైలక్షేత్రము

—సంపాదకులు

9. భామరీశతకం

”

10. సద్గురుప్రభా

—అనుమోజు కోట్టింగచార్యులుగారు

11. దశావధానములు

—ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు ఈమని

శైవ మత ప్రకాశిక

శ్రీశైవమహాదేవ పరమమనః ప్రాచురించబడు

సచిత్ర మాస పత్రిక

సంపుటము

హవరంజిరామ సంవత్సరము

సంచిక

౮

15-10-1957

౩

సంపాదకీయము

శైవసభ వరంగల్లులో జరిగి మూడు మాసము లయినది. స్థానికాకార్యక్రమము ఈ విజయదశమినుండి ప్రారంభింపబడినది. స్థానిక శైవ సాంఘిక సమావేశము పీఠాధిపతుల యధ్యక్షతతో జరుపబడినది.

ప్రతి శైవుడు - ప్రతి దినము శైవ సంఘమున జన్మించినందు లకు పత్రిక పోషణకింద - ఒక్క నయాపైస శివార్చణబుద్ధితో ధర్మముచేయవలెను. పత్రికా పకసము నేను చేయుచున్నానా? లేదా? అను వాద వివాదముల కిందు తావులేదు. ఒక దీపము వెలిగించి - కోమలము లయిన బిల్వదళములతో - కాంతివంతము లయిన కుసుమ వినరముతో తన శివలింగము నభిషేకించి పూజించి నివేదించి శివప్రసాదము గొనుటయు - శివనామ సంకీర్తన మొనర్చి కాలోచిత కృత్యముల నిర్వహించుటయు, శివలింగధారుల కీరెండు ప్రధాన కార్యములు.

ఆరాధనవిధి శివమేధము - దీక్షావిధి - మొదలగు గ్రంథములు ముద్రించవలసియున్నది. 1954 సంవత్సరమునుండి యేలేటిపాడు

అగ్రహార వాస్తవ్యులగు రెంబాల వీరభద్రశాస్త్రిగారును - 1930 వత్సరమునుండి వరంగల్ శైవబృందమును - ఎన్నోమారులు ముద్రించవలయునని ప్రాసినను - ప్రయోజనములేదు.

ఏలయన :- తగినంత మూలధన మాయనకులేదు. వీరభద్రాధ్యుల వారయిన అందుకు వలయు ధన సంపాదనమును చేసియుండలేదు. సాంఘికులూ విరాళము లిందుపై యిచ్చియుండలేదు. ఇక మత గ్రంథములు ముద్రింపబడుట ఎట్లు ?

అచ్చుపడని పుస్తకము లసలే పడలేదు. ముద్రింపబడినవా ? పునస్పృక్షణము గోరుచున్నవి. సాంఘికులుగాని తదితరులుగాని, ఉచితముగ నిచ్చిన గైకొనెడి వారేగాని వారికి ఖరీదుపెట్టి కొనవలసిన యవసరములేదు. నిజముగా నీ పుస్తకము తెవరి కవసరమన శ్రౌత స్మార్త కర్మల చేయించు మనలోని యాజ్ఞకులకు - ధర్మ శాస్త్రజ్ఞులగు పండితుల కావశ్యకములు.

ఈ విషయము గుర్తించియే సర్వధారి సం॥ర మార్గశిర శుద్ధ విదియ గురువారము రాత్రి 7-30 నిమిషములకు శైవచార్యుల సంఘము - అనగా యాజ్ఞకుల - సంఘము నొకదానిని నెలకొల్పితిమి, ఇట్టి సంఘములు గాని తన్నియుక్తులయిన శైవచార్యు లిద్దరు శైవులు గల ప్రతిగ్రామమందున నుండి - శైవుల గృహములందు జరుగు శుభాశుభ కార్యములు నెరవేర్చుచుండవలయును.

ఇట్టి పురోహితుల ప్రాబల్య ముండిన నే గాని ధర్మాచరణ విధి ప్రతిపాదక గ్రంథావశ్యకత గోచరించదు. ఇట్టివారును మన సంఘమున సన్నగిల్లిరి. ఒకవేళ యున్నను స్వసాంఘికులు - వారిని బ్రహ్మత్వ పదవి నొసగి తమ కార్యనిర్వహణానంతరము వారికి తగు మర్యాదలు చేయకపోవుటయు కూడ మరొక కారణమని భావించబడుచున్నది.

కర్మనిష్ఠులయిన - పెద్దలు - అచ్చటచ్చట వారమురోజులు -
 శ్రైవధర్మాబిలాషులకు శ్రైవధర్మముల ప్రమాణముగ బోధింపజేయు
 నేర్పాటులు గావింపవలెను. యువకులు, సంస్కృతాద్వైతమున - శ్రైవ
 లాంఛనము లయిన భక్త్యుద్బాధాకాదులు ధరించినందున - కూడా
 పితల మాటలు వివక్షించినందున - తద్వినములు పెల్లనందున శివపూజ
 మానినందున తమకు గల్గిరాడి లాభనష్టములేమో మహేశ్వరులచలన
 దెలిసికొనవలెను. ఏ గ్రంథములో నున్నదన్నను ప్రమాణము
 చూపించవలెను. సందేహముగలవారు రిష్టైకాక్షి వ్రాసిచో వెంటనే
 జవాబు పీఠము నుండి వ్రాయబడును. నేడే యువకులందఱకు చదువులు
 బిగించండి. స్పృహలు - యువకులు ఈ గ్రంథమునకు కావలసిన పరిశ్ర
 ములు నేకరించి సూర్యభగవాను డచ్చాదికి చేరికయందే శివభక్తి
 ప్రచారము శ్రైవపీఠముద్వారా జరుగునటుల తగు సహాయ మాచ
 రింప గోరెద.

స్వప్తి సర్వేజనా స్తుతివోభవంతు.

శ్రైవ స్తుతిములు

1. సిద్ధివినాయక వ్రతము	11. మంగళగౌరీ వ్రతము
2. కుమార వ్రతము	12. కేదారేశ్వర వ్రతము
3. వీరభద్ర వ్రతము	13. సోమవత్యామావాస్య
వ్రతము
4. నందికేశ్వర వ్రతము	14. హరితాలిక వ్రతము
5. లక్ష్మవర్తి వ్రతము	15. కోటి బిల్వార్చన వ్రతము
6. ఉమామహేశ్వర వ్రతము	16. లక్ష్మ బిల్వార్చన వ్రతము
7. సోమవార వ్రతము	17. శనిత్రయోదశీ వ్రతము
8. భీమేశ్వర వ్రతము	18. పక్షప్రదోష వ్రతము
9. కార్తీకమాస వ్రతము	19. ఆకాశదీప వ్రతము
10. శ్రావణమాస వ్రతము	

20. శివపూజాద్రవ్య వ్రతము
21. బిల్బువ్రతవిధి విధి
22. గురుయోగాతా వ్రతము
23. సరలక్ష్మీ వ్రతము
24. వాసుపతి వ్రతము
25. నిత్య మాహేశ్వర వ్రతము
26. నిత్య సువాసిని వ్రతము
27. పంచాక్షరీ మంత్రోపదేశవిధి
28. ఆస్థాచరణ వ్రతము
29. చతుష్పక్షిణీల వ్రతము
30. పంచభోజన విధి
31. సర్వ దేవతాధన విధి
32. సర్వతోలింగమండల విధి
33. భక్తతోమండల విధి
34. అష్టలింగమండల విధి
35. లింగమండల విధి
36. పన్న విధి
37. కాశీ సంతర్పణ విధి
38. దేవిపూజా విధి
39. కాలక్షైరస సమారాధన విధి
40. సువాసిని మాహేశ్వర పూజా విధి
41. మాతాపితృ పూజావిధి
42. మాసశివరాత్రి వ్రతము
43. మాఖమాస వ్రతము
44. సరస్వతీ వ్రతము
45. గురునాథ వ్రతము
46. లక్ష్మ పుష్కార్చనా వ్రతము
47. గజగారి వ్రతము
48. దుర్గాష్టమీ వ్రతము
49. దూర్వాసగణేశ వ్రతము
50. ఏకాదశీ వ్రతము
51. లక్ష్మవర్తి వ్రతోద్ధావన విధి
52. బృహత్స్వయాగారివ్రతము (ఉండ్రాశ్మతద్వై)
53. చంద్రోదయోమా గారివ్రతము (అట్లతద్వై)
54. నాగపంచమీ వ్రతము
55. సంకట చతుర్థి వ్రతము
56. గ్రామ దేవతా వ్రతము
57. నవరాత్రి వ్రతము
58. కార్తీక నక్ష వ్రతము
59. మాస వ్రతము
60. ఏకాదశీ సోమవార వ్రతము
61. మహాశివరాత్రి వ్రతము
62. సుబ్రహ్మణ్యషష్ఠీ వ్రతము
63. వై శాఖపూర్ణిమా వ్రతము
64. ఆషాఢ " "
65. కార్తీక " "
66. మాఖ " "
67. ఆర్ద్రా వ్రతము
68. కృత్తికా వ్రతము
69. గణపతి నవరాత్ర వ్రతము
70. మృత్యుంజయ వ్రతము
71. వసంత నవరాత్ర వ్రతము
72. సంవత్సరాది మహోత్సవము
73. మాఖపంచమీ వ్రతము

74. సంకషమణ ప్రతములు	79. కోటి లింగార్చనా నతము
75. హోలీ మహోత్సవము	80. శుక్రవార నతము
76. మాన్దశిర పూజ్ఞి మాన్దశితము	81. శ్రావణపూజ్ఞిమా నతము
77. శ్రేష్ఠపూజ్ఞిమా నతము	82. దశలక్ష్మి నతము
78. భాగినిక పూజ	83. ఆశ్వీజ పూజ్ఞిమా నతము

విరాళము

శివాద్వైత సింధంత ప్రచారము గత శ్రావణ మాసములో మహాబూబునగరజిల్లా పాదునగరమున అమృతతలెంగేశ్వర స్వామివారికి ప్రతిదినము ఏకాదశ రుద్రాభిషేకము సహస్ర బిల్వార్చన జరిగినది.

ఈ సందర్భములో కలకల్ల నాంబశివుడుగారు తమగురువులయిన మల్లికార్జున పండితాధ్యుల నాగలింగశాస్త్రిగారిచే అష్టావరణ ములగూర్చి యువన్యాయము లిప్పించి 116-0-0 లు సన్మానించిరి. శైవ మత ప్రకాశికా సముద్ధరణకై 116-0-0 లు గూడ యివ్వవలయునని గురువులు వచించిరి. వాదానము జరిగినది. నాంబశివుడుగారిదివరలో 6 వేలు వ్యయపరచి ధర్మసత్ర మచట కట్టించిరి. ఈశ్వరుడు వీరి మనో రథముల సిద్ధినొందింప జేయుగాత.

పాదునగరు

11-9-57

ఇట్లు

సన్నిధానం వెంకటేశ్వరశర్మ

శివశబ్ద మహిమ

రెంటాల వీరభద్ర శాస్త్రిగారు

(వరేటవా జగ్గహరణ - గోదావరిజిల్లా)

వష్టి - లోకహిత మిచ్చుతీతివా - షశకాంతా వితిధాతోః
సర్వం స్వస్మి స్పృకాశ యతీతివా - శివః । శివనామ జపేన విఘ్నః-

ప్రయోగాః శాత్రవాః శామ్యంత్యనేనేతి శివః । శేతే సర్వమస్మి
న్నితివా శివః ।

శ్లో॥ హిసిధాతో స్పింహదూపః । వశకాంతౌ శివస్మృతః
వక్ష్యవ్యత్యయంస్పిన్ధః । పశ్యకః కశ్యపోయథా॥
శివా సర్వమంగళా శబ్దార్థవ విభాజ్యసంబంధేన
ఆస్మిన్సర్వత తతి శివః । ఆత్మాదిత్వాదచ్యుత్యయః॥
అతశ్శివశబ్దోచ్ఛ్రావణేన సర్వదోషావినశ్యంతి
సర్వమంగళాని భవంతి తదుక్తం స్కాందే—

శ్లో॥ వేదేషునా ముఖలేషుచ మంత్ర తంత్ర
శాస్త్రేషునా రమపి శబ్ద సముద్రసారం ।
నారేషు నారమిదమేవ శివేతినామ ।
యేనాపికేన సకృదుచ్చరితం సధన్యః॥
భాగవతే॥ వశీచినాప్యేవం ప్రబోధితః దక్షవచః

శ్లో॥ యద్యత్పక్షం నామగిరేతం నృణాం,
సకృత్సంగాదఘనూశుయంతియత్
పవిత్రకీర్తి తమలంఘ్యశాసనం
నివాసహంద్యాప్తి శివం శివేతరః॥
అతశ్శివశబ్ద సర్వత శబ్దః కోపినా స్తీతి
విజ్ఞాపయన్నితో విరమామి॥

విజ్ఞాపన

ములుగు వీరదుష్టయ్య ఆయుధులు

మహేశ్వరులారా !

నేను నా పూర్వులు వ్రాసిన దీక్షావిధిని చాలాకాలమునుండి జాగ్రత్త పరిచితిని. ఈ పురాణోక్త దీక్షావిధి మొచ్చుటను ముద్రించ బడిలేదు. శివలింగాధారణ అష్టావశవర్ణములయందు గలదు. ద్విజేశ్వరులగు వారందఱికి శివదీక్ష యిచ్చుటకు ఇదియే మూల గ్రంథము. శైవ మత ప్రకాశికలో ప్రకటించుటకు కోరుచున్నాను.

ఈ గ్రంథమును వ్రాసినవారు వ్రాసిన గ్రంథము చివర శ్లోకము చదువుకొన్నచో ఈ గ్రంథము వ్రాయుటకు వారెంత కష్టపడి యుందురో, తమకు విశదముగా తెలియ గలదు.

శ్లో॥ బద్ధపృష్ఠకటి గ్రీవః స్థూచక్షురధోముఖః ।

కష్టేన లిఖితం గ్రంథం పుత్రవత్ప్రచీ పాలయః ।

శిష్యసంచారముగల వారిందఱికి, ఈ పుస్తకము అత్యవసర మైనది గనుక సంచారపరులందఱు తప్పక శైవమత ప్రకాశికకు చందాల వసించి చందాదారులుగా చేరగోరుచున్నాను. మఱియు శైవాచార్యులందఱు ఇట్టి పుస్తకములను ముద్రించుట కొఱకు నాంధ్రీ కుల ప్రోత్సాహపరచెదరు గాత.

శ్రీశివాయ గురవేనమః

పురాణోక్త దీక్షావిధి

శ్లో॥ అచింత్యావ్యక్త రూపాయ నిర్గుణాయగుణాత్మనే

సమస్త జగదాధార మూర్తయే బ్రహ్మణేనమః ॥

దక్షిణామూర్తిస్తుతి

శ్లో॥ ఓం నమః ప్రణవాక్షాయ శుద్ధ ఘ్నానైకరూపిణే
నిర్మలాయ ప్రసన్నాయ దక్షిణామూర్తయేనమః ॥

మల్లికార్జున స్తుతి

శ్లో॥ శ్రీమల్లికార్జునం దేవం చిద్గుణం చెన్న సంజ్ఞికం
గురుభక్తేశ్వరాత్మానం గుణాతీత ముపాస్మహే ॥

గజపతి స్తుతి

శ్లో॥ గజపదన మచిన్త్యం తీక్ష్ణదన్తం త్రినేత్రం ।
బృహదుదరమునీశం భూతరాజం పురాణం ।
అమరవర సుపూజ్యం వైకదన్తం సురేశం ।
పశుపతి సుతమీశం విఘ్నూరాజం నమామి ॥

శ్లో॥ వాగీశాద్యాస్సు మనస స్పర్వాగ్మానుపక్రమే ।
యనత్వా కృతకృత్యాన్యః తం నమామి గజాననం ॥

గౌరీపతి ధ్యానం

శ్లో॥ తదేవలగ్నం సుదినం తదేవ తారాబలం చంద్రబలం తదేవ
విద్యాబలం దైవబలంతదేవ గౌరీపతేతేంఘ్రియుగం స్మరామి॥

శ్రీపతి పండితారాధ్యస్తుతి

శ్లో॥ శ్రీమచ్ఛ్రీపతి పండితాన్వయ సుధాసిన్ధ్యాది మూలోగురు
స్వామీ శ్రీజయవాటికా నగర సంఘానో ద్విజాగ్రేసరః
శ్రీ మల్లేశ్వరలింగ గర్భ జనన శృంగారభాస్యద్యశో
ధామా యస్సకలార్థ ముక్తిఫలదన్తం భావయేఽహం సదా.

శ్లో॥ స్వభక్తౌదృతిం భావ్య చిత్రేమహాగ్ర ప్ర
భావశ్శమీభూభవేబద్ధవస్త్రే

ప్రభుః కీలితాంగార భాస్వత్ప్రమాణం
విభక్తానుయస్తం పృథ్విశ్చైవ స్థూమి॥

శ్లో॥ చాక్షుషీనామ సంయుక్త వీక్షయాపీక్ష్యయోంత్వజా
అక్షుద్రవివ్రమకరో దక్షయం తం భజామ్యహం
శతాధిక చరద్గురు చరేశ హేతువాక్యార్థ ఇ
మతాన్వయ వివృద్ధయే మహిత శిష్యసంప్రాప్తతః
సతీనిలమధ్యమే భువి విలిప్యభూతిం నచా
సుతాంశ్చకర సంజ్ఞకాః జనయతిస్త్వయ స్తంభజే ।

నందీశ్వరచానమ్

శ్లో॥ యత్రయోగీశ్వరశ్శంభుః, యత్రధర్మోవృషేశ్వరః
తత్రశ్రీర్విజయోభూతిః, ధ్రువానీతిర్నతిర్నమా ॥

శివస్తుతి

శ్లో॥ స్మృతే సకల కల్యాణభాజనం యత్రజాయతే
పురుషం స్తమజం నిత్యం వ్రజామి శరణం శివమ్ ।
సర్వదాసర్వ కార్యేషు నాస్తి తేషామమంగళం
ఏషాంహృదిస్థో భగవాన్ మంగళాయతనం హః॥
లాభస్తేషాం జయస్తేషాం కుతిస్తేషాం పరాభవః
ఏషామిందు నిభాకారోహృదయస్థో మహేశ్వరః
అపదామపహర్తారం దాతారం సర్వసంపదాం
లోకాభిరామం శ్రీసోమం భూయోభూయోనమామ్యహం॥

పార్వతి స్తుతి

శ్లో॥ సర్వమంగళ మాంగళ్యే శివేనర్వార్థ సాధకే
శరణ్యే త్రియంబకే దేవీ నారాయణి నమోస్తుతే ॥

ఉమామహేశ్వరస్తుతి

శ్లో॥ సమశ్శివాభ్యాం సవహవానాభ్యాం
 సురశ్శివాశ్చైష్టవపుర్ణాభ్యామ్
 సగేంద్ర కన్యా సృష్టకేతనాభ్యాం
 సమోనమశ్శంకర వాచ్యతీభ్యాం ॥

స ఋ స్తు తి

శ్లో॥ శ్రీసంది భృంగినిటపీరక పీఠధ్రు
 చండీశ్వర ప్రమథముఖ్య మహాగణేశభ్యః
 శ్రీమద్రమంత్రనుత రుద్రసహస్రకోటి కోటిభ్య ఏవ
 ముహూరస్తు నమో మహద్భ్యః ॥

గు రు స్తు తి

శ్లో॥ కృతప్రమాణైః శ్రీభీరేవ మద్భుతైః
 యుతాస్త్రయోయేత్యురు గౌరవాంఛితాః
 స్వతంత్రీణ శ్చైవ జనానురాగిణాం
 స్తుతిం గురూణాం సుమతిః కరోమ్యహం ॥

మా హేశ్వర స్తు తి

శ్లో॥ సమీహితార్థప్రద కామధేనవః
 సమస్తపాపాటవిచిత్రభానవః
 భవాంధకార చ్ఛటచంద్రభానవః
 పునస్తుమాంజైవ గణాంఘ్రిరేణవః॥

స ర్వ స్తు తి

ఉమామహేశ్వరాభ్యానమః, తద్వామభాగే లక్ష్మీనారాయణా
 భ్యానమః, దక్షిణభాగే వాణీహిరణ్యగర్భాభ్యానమః, తత్పురోభాగే
 శచీపురందరాభ్యానమః, అరుంధతీ వసిష్ఠాభ్యానమః. దూర్వాన,

కౌశిక, దధీచి, గౌతమాది మహావాసుపతేభ్యోనమః, గురగేనచర
మూర్తిభ్యోనమః నూతనపురాతన మహాభక్తగణేభ్యోనమః మహా
ప్రమథగణేభ్యోనమః, దుగ్ధాగణపతిత్వేత్ర వాలకేభ్యోనమః, అనన్త
కూర్మవర కమలాసనాయనమః, సర్వేభ్యోమహాజనేభ్యోనమః.

గురుః ఆచమ్య, వ్రాణానాయమ్య, ఉత్తిష్ఠంతే..... బ్రహ్మ
కర్మసమారభే, ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శివతిత్తానుభవే కభ్యు
దయముహూర్తే ఏతేశాం యజమానాదీనాం సర్వేనాం మమకేష్య
ణాం విభూతి రుద్రాక్షలింగధారణ సంక్రొషదేశేన శివదీక్షాం కరిష్యే
మాణః మంలవవేదికాస్థల శుష్కర్థం, అన్యయజమానస్య గోత్రస్య
నామధేయస్య మమశిష్యస్య అత్సదస్యగృహస్థల భూభాంజ సిద్ధ్యర్థం
శాంత్యర్థమభ్యుదయార్థంచ మహాజనైశ్చమా శుద్ధి పుణ్యాహవాచనం
కరిష్యే ఆదానిర్విష్ణు పరిసమాప్త్యర్థం గణాశపతిప్రాజాంకరిష్యే।

క ల శ పూ జ

శ్లో॥ కలశశ్యముభేరుద్రః కంఠేవిష్ణుస్సమాశ్రితః
మూలేతత్రస్థితో బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాస్మృతాః।

ఇతి కలశస్యాపరిహస్తం నిధాయ—

శ్లో॥ గంగేచయమునేచైవ గోదావరి సరస్వతీ
నర్మదే సింధు కావేరీ జలేస్మిన్నన్నిధింకురు.

ఇతి సకలతీర్థానావాహ్య - గణపతి వ్రాణ ప్రతిష్ఠాం కృత్వా -
గణానాం త్వా గణపతిం కవీనాం కవిముత్తమం
బ్రహ్మణాం జ్యేష్ఠరాజంతు, విఘ్నేశత్వంహి హహిమాం,
ధ్యాయామి ధ్యానం సమర్పయామి
ఆవాహయామి ఆసనం సమర్పయామి
పాదయోఃపాద్యం, హస్తయోరర్థ్యం సమర్పయామి ॥

పంచామృత స్నానం

శ్లో॥ పంచామృతైః గంధతోయైః, కుశతోయైః
ఫలోక్షైః ఆభిషించ్ఛామి దేవేశ భవంతం శ్రీగణాధిప
పంచామృతస్నానం సమర్పయామి శుద్ధోదకస్నానం
శుద్ధాచమసీయం సమర్పయామి.

ప స్త్రం

శ్లో॥ అపిద్యాపటలధ్వంస, జగన్నిర్మాణకారక
నూత్న పస్త్రమిదం శంభోగృహ్యతాం భక్తవత్సల.
ఇతి పస్త్రం సమర్పయామి.

యజ్ఞోపవీతమ్

శ్లో॥ లంబోదర గణాధీశ పరమానందదాయకా,
యజ్ఞోపవీతం దాస్యామి, సర్వవిఘ్న వినాయక॥
గణాధిపాయనమః యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి—

భ స్మమ్

శ్లో॥ మేరుమందర తుల్యాని వాపాని వివిధానిచ,
సశృంతి భస్మనా యేన తద్విభూత్యా సమర్చ్యతే॥
ఇతి విభూతిం సమర్పయామి—

గంధమ్

శ్లో॥ చందనాగరు కస్తూరీ కర్పూరాగరు సంయుతం,
తుభ్యందాస్యామి దేవేశ దివ్యగంధం గణాధిప॥
గంధం సమర్పయామి—

అక్షతలు

శ్లో॥ పక్షిధ్వజవిరించాద్యైః సిద్ధైర్యక్షాది భిర్నుత
అక్షతైః పూజయామిత్వాం తురగీ కృతమూషక॥
ఇత్తక్షతాః సమర్పయామి—నానాభరణాని సమర్పయామి —

ప్రస్తుతము

ఓం సుముఖాయనమః - ఓం ఏకదంతాయనమః - ఓం కపి
లాయనమః - ఓం గజకర్ణకాయనమః - ఓం లంబోదకాయనమః -
ఓం వికటాయనమః - ఓం విష్ణునాభాయనమః - ఓం గణాధినాయనమః -
ఓం భూమకేతివేదనమః - ఓం గణాధ్యక్షాయనమః - ఓం చాల
చంద్రాయనమః - ఓం గజాచనాయనమః - ఓం వక్రతలందాయనమః -
ఓం శూర్పకణ్ణాయనమః - ఓం కేరిందాయనమః - ఓం స్కంద
పూర్వజాయనమః - శ్రీమహాగణాధిపతియేనమః - నానావిభిః పరి
మళ పత్రపుష్పాః సమర్పయామి—

హరిః

శ్లో॥ వనస్పత్యున్నతైర్ధివైశ్చన్నానాగంశైస్సుసంయుతః,
అప్రేయశ్శుభ్రదేవానాం మాహాయః ప్రతిగృహ్యతాం,
ఘాపమాఘాపయామి—

పీఠం

శ్లో॥ సాజ్యమేకార్చి సంయుక్తం నహ్నిచా యోజితంస్త్రియం
గృహాణ మంగళం దీపం తైలోక్సం తిమిరాపహం,
భక్త్యాదీపం ప్రయచ్ఛామి దేవాయ పరమాగ్నినే
ఇతి దీపందర్శయామి—ఘాపదీపానంతరం ఉచమనీయం సమ
ర్పయామి— నైవేద్యం సమర్పయామి—మధ్యేమధ్యే చానీయం ఉత్తరా
పోశనం—హస్తప్రక్షాలనం—సమర్పయామి.

తామ్రం

శ్లో॥ పూగీ ఫలైస్సకర్పూరైర్నాగవల్లీ పత్రైర్హృతిం,
ముక్తామూర్త సమాయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతాం!
ఇతి సదక్షిణ తాంబూలం సమర్పయామి—
నీరాజన మంత్రపుష్ప ప్రదక్షిణ సమన్కూడాన్ సమర్పయామి—

శ్లో॥ యస్మిన్ పుత్రాచనామోక్త్యా తపఃపూజాక్రియాదిషు
న్యూనం సంపూర్ణతామేతి సద్యోవస్తే గణాధిప॥
మంత్రహీనం క్రియాహీనం- భక్తిహీనం గణాధిప
యత్సృజితం మయా దేవ పరిపూర్ణం తదస్తుతే॥

చ ద్వా స స

యజ్ఞేన దేవతాన్ ర్వేదాయజంత మతంద్రితాః
ప్రథమంతాని సద్భావే ధర్మాన్యాసంతిపేష్టపే,
తేస్వయంతి మహీయాంసః సాధ్వాన్ స్తివన్ నియే॥
నికతుండమహాకాయ సూర్యకోటిసమప్రభా
స్విర్విఘ్నం కురుమేదేవ సర్వకార్యేషు సర్వదా॥
యాంతుదేవ గజైర్నార్థ పూజామాదాయసాంప్రతం,
ఇష్టకామ్యార్థ సిద్ధ్యర్థం పునరాగమనాయచ॥

గణపతిః యథాశానం ప్రవేశయామి—

ఓం

శివ

శివలింగధారులు గమనించవలసిన విషయములు

ఉద్ధృత ప్రకరణము :

శివలింగధారులు సూర్యోదయమునకు పూర్వమే 5 ఘడియల
ప్రాద్దు ఉన్నదనగా మేల్కొని తమ యిష్టలింగమును శివశివా యని
కన్నుల కద్దుకొనుచు శయ్యనుండి లేచి కాలుచేతులు కడిగికొని
మొగమున పొడి భస్మమును ధరియించి—

శ్లో॥ అజ్ఞాన తిమిరాంధస్య జ్ఞానాంజన శలాకయా
చక్షురుస్మీలితమ్ యేన తస్మై శ్రీ గురవేనమః ॥

శ్లో॥ అశేష కామ్యార్థ ఫల ప్రదాయకాః
నిరంతరాయాతే విష త్తేనాశికాః
భవాన్తి సంతారణ నావికామామ్
పునంతే మాహేశ్వర వాచవాంశుః

శ్లో॥ వ్రాతస్త్వరామి పరమేశ్వర పుణ్యనాను
శ్రేయఃపదం నకల ముఖ వినాశకేతుం
సంసారచాప తపనం కలికల్పనిష్ఠం
గోకోటిదాన ఫలపం స్తుజేన పునాం.

అని గురుచరేశ్వరుల స్మరించి గతదినకృతి వాచకార్థములు, పశ్చాత్తాపము చెంది ప్రకృత దినకృత్యము నాలోచించి గురుచరేశ్వర ప్రతిబింబములను దర్శనమును దర్శించి నిత్యకృత్యముల నిర్వహింప నారంభించవలెను.

౧. పార్వీహరవిధి :

తైపులు పాదుకల తొడిగికొని జలపూర్ణకలశమును పండమును గైకొని గ్రామ బహిర్దేశమునకు వెళ్ళి జందెము, శివసూత్రము మొదలైనవి పుకు వ్రేలాడవేసి తలకు బట్టచుట్టుకొని మలమూత్రముల విశించి బావియొద్దకు వచ్చి, హస్త వాదముల కడిగికొని పుక్కిలించి వేయవలెను. పిదప జందెము సుపవీతముగా ధరించి శివలింగ పీఠిక హృదయమునం దుండునటుల సరిచేయవలెను.

దంతధావనము :

వేప, కానుగు, తుమ్మ, ఉత్తరేణు పుడకలలో ఏదేని యొకటి తెచ్చికొనిగాని, దంతధావన చూర్ణముతోగాని, తర్జనవ్రేలును (చూపుచు వ్రేలును) వదలి తక్కిన వ్రేళ్ళతో పండ్లు తోముకొని నాలుక గీచికొని నీటితో ముఖమార్జనము చేసికొని శుభ్రమైన వస్త్రముతో తుడుచుకొనవలెను.

తిరువార పూజ కవసరమైన పంచపాత్ర, చెంబు, ఉద్ధరిణి, అభిషేకపత్కము శుభముగా తోముకొని వస్త్రముతో తుడిచి, చిత్రాననము, విభూతిపండు, జపమాలను సమకూర్చుకొని, వీనిని పరిశుష్టప్రదేశముందుంచి స్నానముచేయవలెను.

స్నానము :

తిరుకము చెంబుకేసపుడు శంభవేస్వాహా, శంకరాస్వాహా, శాంతాయస్వాహా అని ముమ్మాది ఆచమనముచేసి ప్రాణాయామము చేసి శివశివశింభా జ్జయూ వ్రవర్తమానస్య ఆద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయ బ్రహ్మణే శ్వేతపహకల్పే నై సస్వత మన్వంతరే కలియుగే వ్రథమనదే జంబుద్విపే భరతిన్దరే భరతఖండే మేరోః దక్షిణదిగ్భాగే శ్రీశైలస్య ఈశాన్యప్రదేశే కృష్ణాకావేర్యోర్నధ్యదేశే సమస్తదేవతా మాహేశ్వర గురుచరణ సన్నిధౌ అస్మిన్వర్తమాన వ్యావహారిక చాంద్రమానేన...సంవత్సరే...ఆయనే...ఋతౌ...మాసే...పక్షే...తిథౌ...వాసరే శివసక్షత్రే శివయోగే శివకరణే ఏవంగుణ విశేషా విశిష్టే శుభే అభ్యుదయ ముహూర్తే మమ సమస్తపాపక్షయారం శ్రీవరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం వ్రాతస్మిన్ మహంకరిష్యే అని సంకల్పము చేసి గంగాధ్యూనము చేయవలెను.

గంగాధ్యూనం :

శ్లో॥ గంగా గంగేతి యో బ్రూయాద్యోజనానాం శతైరపి,
ముచ్యతే సర్వపాపేభ్య శ్శంభులోకం సగచ్ఛతి॥
అంబత్వద్దర్శనా న్ముక్తి ర్నజానే స్నానజం ఫలం,
స్వర్గారోహనసోపాన మహాపుణ్యతరంగిణి॥
యోఽసౌ సచ్చిత్సుఖవపుః పరమాత్మా పరశ్శివః,
స ఏవ రుద్రరూపేణ గంగాభో నాత్రసంశయః ॥
విశ్వేశం మాధవం డుంధిం దండపాణిచంద్రైరవం,
పంచే కాశీంగుహం గంగాం భవానీం మణికర్ణికాం॥

భైరవప్రార్థన :

శ్లో॥ అతితీక్షణ మహాకాయ కల్పాంత దహనోపమ,
భైరవాయ నమస్తుభ్య మనుజ్ఞాం దాతు మర్హసి!
త్వంరాజా సర్వతీర్థానాం త్వమేవ జగతః పితా,
యాచితోదేహి మేతీర్థం సర్వచావాప నుత్తయే!

అని ప్రార్థించి బొడ్డులోతు సిటనిలిచి శిఖను రెండుగా విడదీసి ముమ్మారు మునిగి శరీరము తోముకొనవలెను. పిదప శిఖను ముడి వైచి ఆచమనముచేసి మమ సమస్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం పరమేశ్వరాధనాది శ్రోతస్మార్తనిఖల ధర్మానుష్ఠాన యోగ్యతా సిద్ధ్యర్థం ప్రాతఃస్నాన మహంకరిష్యే.

అని సంకల్పముచెప్పి ఈ క్రిందిమంత్రముల నుచ్చరింపవలెను.

జలాభిమంత్రము :

అపోవా—ఆపటం

శ్లో గంగేచయమునే కృష్ణేగోదావరి సరస్వతీ
సర్వదే సింధుకావేర్యాజలేస్మిన్ సన్నిహౌకురు!

అని ప్రార్థించి శివశివాయని పలుకుచు హిరణ్యశృంగం పునః పునః. అని వరుణనూక్తము పఠించుచు స్నానము చేయవలెను.

మార్జనమ్ :

అపోహిష్టామ, హిరణ్యవర్ణ, పవమానస్సువర్ణనః, పునాతు అను మంత్రములచే ఉదకమును బొటనవ్రేలితో శిరస్సున చల్లుకొని మరల స్నానముచేసి నమోగ్నయేనమోభ్యః అని సమస్కారము చేయవలెను.

అలోచన పూర్వక మవగాహనమే

యదవాం క్రూరమ్ - అఘమర్షణః అని మంత్రము చెప్పుచు బాలనివ్రేలుతో యజ్ఞోపవీతమును గ్రహించి ఆ వ్రేలితో ఉదకమును ప్రక్షాళనముగా తిప్పుచు ముమ్మారు న్నానము చేయవలయును.

ఆఖేమంత్రనిమ్.

ఇమమే - సుహృదుయ అను మంత్రముచే జలమును మంత్రించి-

అఘమర్షణ నూక్త పఠనం అవగాహనంచ - ఋతంచ మొదలు శిశాధి అనువఱకు అఘమర్షణ నూత్రము పఠించి ఉదకము వాసనచూచి వాపపురుషుడు చూర్ణమయ్యెనని యెంచి జలమును యెడమప్రక్క విడువవలయును. ఇదే అఘమర్షణము.

స్నానాంగ ఉచ్ఛ్రవము

ఏవంగుణ - పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం దేవాది తర్పణం కరిష్యే అని దేవతీర్థముతో తర్పణము చేయవలెను.

దేవతర్పణం :

౧. బ్రహ్మాదయో యే దేవాస్తాః దేవాగ్ స్తర్పయామి॥

౨. భూరేవాగ్ స్తర్పయామి॥

౩. భూవర్దేవాగ్ స్తర్పయామి॥

౪. సువర్దేవాగ్ స్తర్పయామి॥

౫. భూర్భువస్సువర్దేవాగ్ స్తర్పయామి॥

ఋషితర్పణం :

యజ్ఞోపవీతమును నివీతముగా (తావళము మాదిరిగా) ధరించి ఋషితీర్థముచేత రెండేసి పర్యాయములు తర్పణము చేయవలయును.

౧. కృష్ణద్వైపాయ నాదయో యే ఋషయస్తాః ఋషీగ్ స్తర్పయామి తర్పయామి॥

౨. భూర్ ఋషీగ్ స్తర్పయామి తర్పయామి :
౩. భువర్ ఋషీగ్ స్తర్పయామి తర్పయామి :
౪. సువర్ ఋషీగ్ స్తర్పయామి తర్పయామి :
౫. భూర్భువస్సువర్ ఋషీగ్ స్తర్పయామి తర్పయామి :
౬. గ్నిష్వాత్తాది పితృతర్పణమ్.

ప్రాచీనావీతియై అనగా యెడమ చేతివూడ జం దెము చేసికొని మూడేసిమాల్లు తర్పణము చేయవలెను.

౧. శోమః పితృమాతృ యమోఽంగిరిన్వా నగ్నిష్వాత్తాగ్నిః కవ్య వాహనాదయోయే పితరః తాన్ పితౄన్ స్తర్పయామి తర్పయామి ||

౨. భూః పితౄగ్ స్తర్పయామి తర్పయామి తర్పయామి :
 ౩. భువః పితౄగ్ స్తర్పయామి తర్పయామి తర్పయామి :
 ౪. సువః పితౄగ్ స్తర్పయామి తర్పయామి తర్పయామి :
 ౫. భూర్భువస్సువః పితౄగ్ స్తర్పయామి తర్పయామి తర్పయామి :
- తటే ఉదకప్రక్షేపణమ్.

యక్ష తర్పణమ్ :

జం దెము నువవీతముగా ధరించి స్మృత్యాచమనము చేసి

శ్లో॥ యన్మయా దూషితంతోయం శారీరమల సంయతం
తస్య పాప విశుద్ధ్యర్థం యత్కృణం తర్పయామ్యహం :

శ్లో॥ అసంస్కారాశ్చ యేకేచిజ్జలాశాః పితరో మమ
తేషా మాప్యాయ నార్థాయ దీయతే సలిలం మయా :

ఈ శ్లోకమును చదువుచు దోసిలితో రెండుమాల్లు ఉదకమును ఒడ్డున విడువవలయును.

వస్త్ర నిష్క్రమణం :

శ్లో. యేకే చాస్కత్కులేజాతా అపుత్రాగోత్రిణోమృతాః

తే గృహ్వాన్త మయాదత్తం వస్త్రనిష్క్రేడ నోదకం ॥

ఈ శ్లోకమును చదువుచు వస్త్రము నాలుగు మడతలుపెట్టి బట్టన పిండుకొనవలయును. పిదప మంచి ప్రదేశమున వస్త్రము నాకవేసికొని ఉచితప్రదేశమున పూజాపరికరములు గైకొని మధ్యన పెట్టికొనవలెను.

స్నానవిధి సమాప్తము

మహా కైలాసము

గతసంవత్సరము

పశ్చిమద్వారమున మహాశాస్త్రయు, వాయవ్య ద్వారమున దుగ్గాదేవియు, ఉత్తరమున సుబ్రహ్మణ్యుడును, ఈశాన ద్వారమున గణపాలకుడయిన నందీశ్వరుడు నుండును. వీరికిగల అనుచరులకు చెక్కలేదు.

50 వేల యోజనముల వెడల్పుగల యా పట్టణమునందు 10 వేల యోజనముల యెత్తున వజ్రమణి నిర్మితములగు 3 శిఖరములు గలవు. దానిలో 10 వేల యోజనముల యెత్తున పది శృంగములు గలవు. ఇవి పద్మరాగమణులచే చేయబడినవి. వాటిలోజల 3 యోజనముల యెత్తున ఒక కోటియోజనముల విశాలముగలవై వైడూర్య మణిఖచితములైన శిఖరములు గలవు. ద్వారమునకు వెలుపల 10వేల యోజనముల విస్తీర్ణముగల భూమిగలదు. లోపల భూమి 40 యోజనముల విస్తీర్ణతగలిగియున్నది. ఈ భూమిలోగల శిఖరములమీద తారతమ్యము ననుసరించి సాలోక్యముక్తి చెందినవారుండురు. వా

మనస్సున కనుకూలమైన యిల్లు కోట బావి చెరువు నదీనదములుండును.

ఈ భోగభూమి అవ్వరస్మీలచేతను దివ్యములయిన చానీయముల చేతను ఆహారవదార్థములచేతను నిండియుండును. అగ్రహారములయిన శివగణములును - సౌందర్యముగల రుద్రకన్యకలుండును. కల్పవృక్షములు కామధేనువులు చింతామణులు విశేషముగా నుండును. ఎవరెవరు యే వస్తువులను కోరుదురో ఆ వస్తువులు సిద్ధమై యుండును.

శ్రీశైల క్షేత్రము

శ్రీశైల క్షేత్రమునకు 18 లక్షలు ఖర్చుపెట్టి తారుకోట్ల నిర్మించబడినది. బస్సు సర్వీసు యేర్పాటు చేయబడినది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 20 వేలు ఖర్చుపెట్టి సత్రం కట్టించవలచినది. ఇదిగాక 100 గడులతో ఆధునిక పద్ధతులతో లక్షరూపాయలు ఖర్చుపెట్టి నిర్మించటానికి ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. 50 వేల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి 12 భవనాలు కట్టించినారు. గవర్నరుగారు యిదివరకే అమూల్యమైన ఆభరణం స్వామివారి కర్పించినారు. దానివిలువ యెంతో యిప్పటికి నిర్ణయించబడలేదు. అంతపురం పర్వతము మల్లికార్జునస్వామివారి పూజకై రజతపాత్రలు సమర్పించుతారట. ఇంకను తదభివృద్ధికై ధర్మాత్ములు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఆంధ్ర పత్రిక 31-10-57, నేటివరకు శ్రీశైల క్షేత్రమున ఆచార్య కృష్ణమూర్తి వహించినది ఆరాధ్యులే. ఆరాధ్యులలో శ్రీవతి పండితారాధ్యులవారి పీఠమందే యున్నది. తదితర పీఠములు శిఖిలావస్థ నొందుచున్నవి. ఇట్టి మహాస్థలమును నేటికి అఖలభారత దేశ తీర్థయాత్రా స్థలముగా నొనర్చ సంకల్పించిన పుణ్యాత్ముల కందరికి మా ధన్యవాదములు.

భ్రామరీ శతకము

భ్రామరీ శతకము : ఇందు 151 పద్యములతో శ్రీశైల భ్రమరాంబిక సుతించబడినది. గ్రంథకర్త ముదిగొండ నాగవీరయ్యశాస్త్రి గారు (సికింద్రాబాద్) వీరు శివపురాణము, హరదత్త విజయము, సుభద్రా కళ్యాణము మున్నగు గ్రంథముల రచించిరి. వీరి కవిత్వము ప్రాతాచాకము గలిగి నన్నయ తిక్కనాది ప్రాచీనకవుల కవితా భావితో తులనాగుచుండు స్వభావోక్తులు మెండు. మచ్చునకు 2 పద్యము లుదహరించుచున్నాడ.

మ. తలలేదించుక జుట్టుయేని, మొకమందాలేదు బొట్టెద్దియన్
తొలిపల్కక్షరమేని నాల్గు గనదెందుం బెద్ద టోపీలు లా
గులునుం గోటులు వేసియుందురెటుల స్మర్తిపకావచ్చు బా
పలు వీరంచు; నొకండు చెప్పినను విశ్వాసంబెటుల్ భ్రామరీ ॥

మ. వేదంబొప్పికొంగరాదు మఱి యవ్వేదోక్త కర్నాళి నా
మోదింపం దలపెట్టరాదు మఱియన్ మాధ్యంబునుం బూనగా
రా దే దైవతమూర్తినిం గొలువగా రాదంచు వాదించు దు
ర్ధిదుద్దాంతలు బోధలైరి కనరాదే తల్లిరో భ్రామరీ॥

సద్గురు ప్రభూ

(ఆనుమోజు కోట్లంగాచార్యులు)

చం. కుసుతలమార్చి పాండవుల కోరికదీర్చి యనేకదైత్యసం
హరణ మొనర్చి మాతృపితాదుల మేలొనగూర్చినట్టి యా
హరి తనదా పురాకృతఫలంబునగాదె తలంప నీచుడౌ
యెరుకని యమ్ముదాకి కుతికెండి యరణ్యములోన నొంటిగా
నొరిగె భువింజయింప నెవడోపు విధిన్నివ సద్గురుప్రభూ॥

ఉ. అన్న సమస్తలోకముల కాయువునివ్వనుకర్త తిండి యా
పన్నశరణ్యుడో తనదు మామ సుధాకరమూర్తియైన వా
డిన్నిటయొప్పు కాముడు మహేశునిచేత ననంగుడయ్యెగా
మున్నె పురాకృతానుభవము న్విడజాలరు నన్నును ప్రభూ !

దశావధానములు

(ముదిగొంటి రామలింగశాస్త్రిగారు - ఈమఁ -)

శివపూజా సమయమునందు శివపూజను పడ్డట్ల విధాన
ముతోఁ జేయవలయును. భక్తస్థలములో భస్మమద్రాక్షల భరించి,
దీపారాధనచేసి, గణానుజ్ఞనొంది, ప్రాణాయామముచేసి, దేశకాల
సంకీర్తము గావించి సంకల్పము చేయవలెను.

మహేశ్వరస్థలమునందుఁ దన వామహస్తము నభిమంత్రించి,
భస్మాసనము నేర్పరిచి, యిష్టలింగమును లింగపేటికనుండి తీసి కర
పీఠమునం దుంచుకొని ఆవాహనముచేసి పడమరే మహామంత్రమును
లింగన్యాస కరన్యాసపూర్వకముగా జపింపవలయును.

మూడవది ప్రసాదిసలం. ఇందు లింగముమీద భస్మ నునచి
లింగమును తెప్పలార్పక నిరీక్షించవలయును. ఇదియే లింగనిరీక్షణ.
దీనిని దశావధాన పూర్వకముగ నొనరింపవలయును.

ప్రథమావధానము

ఇందు దృక్పటుత్వము, దృగ్విన్యాసము, దృగ్విలీనత్వము,
దక్షిణరత్నము అను నాలుగు విషయములు గలవు. ఈ నాలుగుచేరి
ప్రథమావధాన మగును.

దృక్పటుత్వం :- దృష్టి మనస్సుతోను ప్రాణముతోను గూడి
యిష్టలింగమునందు లగ్నమగుటయు, దృష్టియను గోడయందు లింగ

సూపము చిత్రింపడినట్లు భావించుటచే దృష్టిలింగరూపము నొందుటయు, బంగారుతో ప్రతిమచేయగా బంగారము ప్రతిమారూపము నొందినవిధమున తనదృష్టి లింగాకారము నొందుటయు దృక్పటుత్వమగును.

దృగ్విన్యాసః :- గణేశ్వరుడు చూచునట్లు తంబుర తీగలుంబోలు చూపులతో శివునిచూడవలయును. మఱియు దేవతలు చూచునట్లు అంగవికార రహితంబుగను నందీశ్వరుడు గాంచునట్లు లవినా భావంబుగను లింగమును చూచుచుండుట దృగ్విన్యాస మనంబడును.

దృగ్విలీనత్వము :- గురుడు చెప్పినమంత్రములు శిష్యుని చెవియందు లయించునట్లు సాధకుని దృష్టి చేతయందుంచిన యిష్టలింగమున లయించునట్లు సాధకునిదృష్టి చేతయందుంచిన యిష్టలింగమున లయింపవలయు. వేదాంతములు శివుని ధరించినట్లును, లతలు కల్పవృక్షమును జుట్టుకొనునట్లును, బాణము లక్ష్యమునందు నాటునట్లును, పుత్రులు తండ్రిని కొంగలించుకొను నట్లును, త్రాళ్లు మదపు పేనుగును బంధించునట్లును, ఎఱుకువాడు వేసినవల మృగమును బంధించునట్లును, భార్యను భర్తకొంగలించుకొనునట్లును, శిల్పిపట్టిన సూత్రము శిల్పమును గూడునట్లును, గంధద్రవ్యముల సువాసన శరీరమునకు బట్టునట్లును, నదులు సముద్రమున లయించునట్లును, ఎఱ్ఱగదాల్చినలోహము నందు నీ రింకిపోవునట్లును తన దృష్టి శివునందు లీనమగుట దృగ్విలీనతయనబడును.

దృక్స్మరత్వం :- దృష్టి నేత్రాంతము నొందకయు, నీరుగ్రమ్మకయు, లింగము మీదినుండి చలింపకయు, క్రూరభావములేకయు, మాంద్యము లేకయు నిట్లు అంగగుణములులేక స్థిరముగా నుండుట దృక్స్మరత్వ మనబడును.

[సశేషము]

శైవ గ్రంథ చూల

1. సంధ్యావందనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవహిక్మము	...	1—0—0

ఈపై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాపీఠమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శ్రైవమత ప్రకాశిక చందా వివరము

మహారాజ పోషకులు	...	116—0—0
రాజ పోషకులు	...	50—0—0
ప్రభాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అడ్రస్ :— 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పీఠాధిపతి

ప్రిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అడ్రస్ :— 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శ్రైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (నయా) దుగ్గిరాల

— వ్యాసములు - ఉత్తరములు - జ్ఞాకులు - శ్లోకాధనము

ఈ పై అడ్రసులలో నొకదానికి పంపించవలెను.

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీవైగమహాశివ మహామయ ప్రభువారిపాదములకు
సమర్పించుటకు

సంపుటము	హేమలేంద్ర సంవత్సరము	సంచిక
౮	15—11—1957	౩

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

భాషాన్వయి.

శ్లో॥ శ్రీ వేదశాస్త్రార్థతత్వప్రభాసికా
సందేహసందోహమహానిరాసికా ।
తత్త్వత్రయోద్బోధన సిద్ధదేశికా
జయత్పియం శైవమతప్రకాశికా ॥

శ్రీ శైవమహాపీఠము

స్థాపకాధ్యక్షులు, శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవాలయము

వరంగల్

విషయ సూచిక

1. గురుచరేశ్వర స్తుతి

2. సంపాదకీయము

—సంపాదకులు

3. శైవమతప్రకాశిక - నియమములు

—పీఠాధిపతి

4. యజ్ఞోపవీతధారణవిధి

”

5. శివసూత్రధారణవిధి

”

6. శివపూజావిధి - అందలి భేదములు

”

7. మహాకైలాసము

”

8. పురాణోక్త దీక్షావిధి

పుణ్యహవాచనము ములుగు వీరమల్లయ్యగారు

9. దశావధానములు

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు - ఈమని

10. నీలకంఠభాష్యము

నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారు

శైవ మత ప్రకాశిక

శ్రీశైవమతమునకు పక్షమునకు నుచుండినవారికి

సంస్కరణ మాస పత్రిక

సంపుటము

హైదరాబాదు సంవత్సరము

సంచిక

౮

15-11-1957

౩

సంకల్ప ప్రతి

శ్లో॥ శివమేవా ప్రధానేన శిష్యాన్యవైరయేత్తుదా
గురువష్టాభిషిక్తాయ నమస్త్యైశ్చనాత్మకే॥

చర ప్రతి

శ్లో॥ నమోస్తు చర లింగాయ శైవ సింహాంత బాధినే
మనేశ్వరాయ విష్ణవాయ గురూకాం గురవేనమః॥

ఈ శ్లోక ప్రతి

శ్లో॥ నమోస్తు శివలింగాయ । లింగ బంగమ రూపితే
నవలింగాభిఖానాయ । భుక్తి ముక్తి ప్రదాయినే॥

[illegible][illegible]

శ్రీయుత కొమరవెల్లి చాలరాజగుప్తగారు భగవద్గీతాభాష్యమును ముద్రింపించి యున్నారు. గీతాభాష్యము కావలసిన మాహేశ్వరుని వారిపేరున ఉత్తరమువ్రాసిన యుచితముగ బడయగలరు.

శైవమహాపీఠము వరంగల్ నగరమున నెలకొల్పిననాటినుండి
కార్యాలయమున జరుగుచున్నవని చివకి చీకై వోవుచున్న తాళవత్ర
గ్రంథములతో వ్రాతప్రతులతో సరిచూచి అచ్చువేయుట కర్తమగు
నటుల తిరిగి ఉపనిషద్భాష్యము అచ్చుకాపీలు వ్రాయుటయే.

ఇట్టి మహాత్కార్య నిర్వహణములో పీఠాధిపతులకు విద్యా ప్రవీణ ముద్యోగిండ శంకరశాస్త్రి ప్రభృతులు తోడ్పడుచున్నారు. ఇయ్యది సమాప్తమయిన వెంటనే ఉపనిషద్భాష్యము కూడ ముద్రించబడును.

ముద్రాదామచకగు ధనవ్యయము భరింపకుటకు నానానముచేసిక
వదాన్యచూపామగులు వరంగలొనగరమున సువర్ణసింహ నస్తకశిఖా
మగులు - యిష్టలింగభావలు శైవ మతాభిమానులైన కొందఱు
గామలింగశ్రేష్ఠిగారు, బుచ్చి రాజలింగశ్రేష్ఠిగారు, మంకయ్య
లింగం శ్రేష్ఠిగారు.

వీరు బల్లహలైదులోనున్న జమ్మికూటలో కొప్పు శివాలయ
మును కట్టించి నేటివరకు క్రమముగ పూజాపూజోత్సవాదులు మహా
తైభవముగ చేయుచున్నారు. శాలినీ తంత్ర మను మంత్రశాస్త్ర
గ్రంథమును మల్లికార్జున పండితాచార్య చరిత్రమును శైవాచార్య
చరిత్రమును ముద్రించి శివార్చన బుద్ధితో నందరికి ఉచితముగా
యిచ్చియున్నారు.

ఇంతిహేగావ శైవమహాపీఠమునందు వీరు శాశ్వతసభ్యులు -
శైవమహాపీఠ ధవననిర్మాణమునకై 900—0—0 పూజాయలు
యిచ్చియున్నారు. వీరు మాహేశ్వరాచార పూజయగులు - శైవ
మతోపకారకులయిన వీరు త్వరలో భాష్యమును ముద్రింపించి శైవుల
మనోరథముల నెరవేర్చుదురని మా సలహా. శైవమత విజయ
స్తంభములలో నొక స్తంభమున సువర్ణాక్షరములతో వారి నామ
ములు లిఖింపించి ఆచంద్రార్కము వారి యశశ్చంద్రికల ప్రకాశింప
చేయవలెనని మా తలంపు.

అభ్యర్థన

శైవులున్న ప్రతి గ్రామమునుండియు - పట్టణమునుండియు శైవ మతి ప్రకాశికను యింకను నభివృద్ధి పరచుటకు శైవులలో యువకు లయిన కార్యకర్త లపేక్షింపబడుచున్నారు. పత్రికకు వ్యాసములు నవనకూర్చుట - శుభాశుభసమయములందు విరాళములు - చందాలు వసూలుచేయుట - మున్నగు కృత్యముల వారు నిర్వహించవలెను. అట్టి యుక్తాహువులున్న మా కార్యాలయమునకు తెలుప గోరు చున్నాము.

మా వరంగల్ నగరమున - విరాళముల వసూలుచేయుటకు - శివతెంక అవరణాజలింగముగారు - చందాలు వసూలుచేయుటకు నందిగామ పుల్లయ్యగారు - ఏర్పాటు చేయబడినారు - విరాళముల ఖాతా ప్రతినెల ప్రకటింపబడును - ప్రతి యూరునుండికూడ విరాళ ముల వసూలుచేసి పంపించ సంఘాభిమానులు - కోరబడుచున్నారు.

పేరు	గ్రామము	విరాళము	తేదీ
1. చాగంటి భాస్కరలింగశాస్త్రి గారు కాశీయాత్రా సమారాధ నలో గంగపూజా సమయమున యిచ్చినది.	వరంగల్లు	1-0-0	1-10-57
2. కొంమారి బుచ్చిరాజలింగం శ్రేష్ఠిగారు - వారిగిన్నీలో జరి గిన మా హేశ్వర సమా రాధనలో యిచ్చినది.	వరంగల్లు	6-0-0	1-10-57

7-0-0

వైద్యుల ప్రత్యేకత (సచిత్రమాసపత్రిక)

కార్యకర్తల సంఘము 1957-1958

వైద్యుల సంఘము	- విశాఖపట్నం
వైద్యుల సంఘము	- ముదినోడ మున్సిపాలిటీ
వైద్యుల సంఘము	- ముదినోడ మున్సిపాలిటీ
వైద్యుల సంఘము	- ముదినోడ మున్సిపాలిటీ

వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక

వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక - వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక

వి. వి. వి. వి. వి.

1. వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక - వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక
2. వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక - వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక
3. వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక - వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక
4. వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక - వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక
5. వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక - వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక
6. వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక - వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక
7. వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక - వైద్యుల సచిత్రమాసపత్రిక

అర్హత

శైలిని ప్రతి గ్రామమునుండియు - పట్టణమునుండియు శైవ నాథ ప్రకాశికను యింకను నభివృద్ధి పరచుటకు శైవులలో యువకుల యింక కార్యకర్తల పేక్షింపబడుచున్నారు. ప్రతికకు వ్యాసములు గుణకాగ్నిలు - శుభాశుభసమయములందు విరాళములు - చందాలు ఇతరులుచేయుట - మున్నగు కృత్యముల వారు నిర్వహించవలెను. ఇట్టి యుత్సాహపరులను మా కార్యాలయమునకు తెలుప గోరుచున్నాము.

మా వరంగల్ నగరమున - విరాళముల సనూలుచేయుటకు - కలెక్షన్ ఆరుగజలింగముగాని - చందాలు సనూలుచేయుటకు నందిగామ పుల్లయ్యగారు - ఏర్పాటు చేయబడినారు - విరాళముల ఖాతా ప్రతినెల ప్రకటింపబడును - ప్రతి యూరునుండికూడ విరాళముల సనూలుచేసి పంపించ సంఘాభిమానులు - కోరబడుచున్నారు.

పేరు	గ్రామము	విరాళము	తేది
1. చాగంటి భాస్కరలింగశాస్త్రి గారు కాశీయాత్రా సమారాధనలో గంగపూజా సమయమున యిచ్చినది.	వరంగల్లు	1-0-0	1-10-57
2. కొంఠూరి బుచ్చిరాజలింగం శ్రేష్ఠిగారు - వారిగిన్నీలో జరిగిన మాసేశ్వర సమాధానలో యిచ్చినది.	వరంగల్లు	6-0-0	1-10-57

7-0-0

వైచమతప్రకాశిక (సచిత్రమాసపత్రిక)

కార్యకర్తపర్వము 1957-1958

విద్యవేత్తకులు - పీఠాధిపతులు
 స్వస్థాపకులు - ముదిగొండ సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు
 సంపాదకులు - ముదిగొండ మల్లేశ్వరరావుగారు
 సహాయ సంపాదకులు - భాస్కరపేట ముదిగొండ రామలింగరామిరెడ్డి
 గాన - ఉమని

వ్యాసరచయితలు

వైచమతాభిమానులు - వైచమతాభిమానులు

వియమములు

1. పత్రికకు యే నెలలో చందాయిచ్చినను - చంద్రమాసంతా వైచమాసము మొదలు - ఫిబ్రవరి 30 వరకు చందాదారుగ నెంచబడును.
2. వ్యాసముల నొకపైపుననే విడివిడిగా పెద్ద అక్షరములతో వ్రాసి పంపవలెను. ప్రకటించిన వ్యాసములు తిరిగి పంపబడవు.
3. ప్రతి ఇంగ్లీషునెల 15 వ తేదీ పత్రిక నొసగును.
4. ఫోటోలు పేయించుకొనవలచువాడు - 10-0-0 లు స్లెక్కుకై పంపవలెను.
5. పత్రికలు 25 వ తేదీలోపుగ చేరనిచో ఉత్తరము వ్రాయవలెను. తరువాత సంపాదకుల జవాబుదారితోదు.
6. మనోహరములయిన చిన్న వ్యాసములు ప్రకటించబడును.
7. చందా సం॥ నకు రు 3-0-0 లు యియ్యవలెను.

8. చంద్రుని వి-0-0 లు ముందుగా చెల్లించనిది పత్రికరాదు.
9. శైవ సంఘాభివృద్ధికరమయిన సర్వవిషయము లిందు ప్రకటింపబడును.
10. ఆర్థికశాఖ సంవత్సరాంతమున లెక్కలను ప్రకటించును.

—o—o—o—

యజ్ఞోపవీత ధారణవిధి

సంకల్పము

ఆచమ్య॥

సాక్షానాయమ్య దేశకాలా సంకీర్త్య

మమకౌతస్మార్త నిత్యకర్మానుష్ఠాన యోగ్యతాఫల సిద్ధ్యర్థం
యజ్ఞోపవీత ధారణం కరిష్యే॥

అలంకరణం

అని సంకల్పముచెప్పి యజ్ఞోపవీతత్రయము సలంకరించి గాయత్రి
దేవతను ధ్యానించి ఈకింది మంత్ర ముచ్చరించుచు కుశిచేతిమీదుగా
ధరించవలెను.

ధా ర ణ ం

యజ్ఞోపవీతం వరమంపవిత్రం ప్రజాపతేర్యత్సనాజం పురస్తాత్ ।
ఆయుష్యమగ్ర్యం ప్రతిముంచశుభ్యం యజ్ఞోపవీతం బలమస్తుతేజః॥

అని ఒక యజ్ఞోపవీతమును ధరించి—ఆచమనముచేయవలెను—
ద్వితీయయజ్ఞోపవీతధారణం మమనిత్యకర్మానుష్ఠాన యోగ్యతాసిద్ధ్యర్థం
ద్వితీయ యజ్ఞోపవీతధారణం కరిష్యే॥

అని పైమంత్రముచ్చరించుచు 2 వ యజ్ఞోపవీతము ధరించ
వలెను.

తృతీయ యజ్ఞోపవీతధారణం

ఆచమనముచేసి - ఉత్తరీయార్థం తృతీయ యజ్ఞోపవీతధారణం కరిష్యే.

అని సంకల్పించి పూర్వముమాదిరిగ పైమంత్రముచే తృతీయ యజ్ఞోపవీతమును ధరించవలెను.

తరువాత రెండు జంఁదెములకలిపి పట్టుకొని పదిసార్లు గాయత్రీ మంత్రము జపించవలెను. పిమ్మట రెండుమాల్లు ఆచమనముచేసి - యీ క్రింది శ్లోకము చదువుచు జ్యోతిపవీతమును తీసివేయవలెను.

జ్యోతిపవీత విసర్జనం

శ్లో॥ ఉపవీతం ఛిన్నతంత్రం ।

జీర్ణం కశ్యపదూషితం ।

విసృజామి యశోబ్రహ్మ ।

వరోచ్ఛ దీర్ఘాయరస్తుమే ॥

శివసూత్ర ధారణవిధి

శైవులు తమ శివసూత్రము శిఖిలమైనపుడు, సూతనసూత్రము ధరించవలెను. శివసూత్ర మనగా బంగారముతోగాని, వెండితోగాని చేయబడిన లింగకాయను మెడలోగట్టుకొనుట కుపయోగించిన త్రాడునకు పేరు. ఈ సూత్రమునందు 1-3-6-9-36 సూక్ష్మ తంత్రువు లుండవచ్చును.

పట్టుత్రాడుగాని, బంగారుత్రాడుగాని, కదురుతో వడికినదారము గాని వాడుకొనవచ్చును. శివసూత్రము విచ్చిన్నమయినపుడు సూత్న సూత్రమును తెచ్చి కుంకుమతో భస్మముతో దాని నలంకరించి లింగ

కాయతోగొచ్చి మూలమును గట్టిగ వేసి మూలమంత్రమునుగాని, ఈ కేంద్రమంత్రములనుగాని ఉచ్చరించుచు మెడలో ధరించనలెను.

శ్రు! క్షుం ప్రధానమమ తాక్షరం హరః।

క్షుం తాక్షరం శతే దేవ పతః।

తస్యాభిధ్యానాద్యోజనాత్తత్వధావాత్।

భూయ శ్చాంతే విశ్వమాయా నివృత్తిః॥

శ్లో॥ ఛాయా తస్మా జీవ శివావసౌ గురుః।

శివోస్య శిష్యః ఖలు జీవ సంస్థకః।

లింగంచ శ్చోత్తిర్దహద ప్రకాశకం।

హానాసిలోయ శివనూత్ర ముచ్యతే॥

—॥—

శివపూజావిధి

శివలింగధారు లొనర్చు శివపూజ నాల్గు విధములుగ నున్నది.

1. మజ్జనము	2. అవసర పూజ
3. లఘు శివపూజ	4. మహాశివ పూజ

మజ్జనవిధి

ఇది కేండు విధములు

1. చరలింగధారులు చేయువిధానము
2. చరవిడిపించి శివపూజపట్టనివారు చేయువిధానము.

చరలింగధారులు

గురువువలన శివలింగధారణ దీక్షనుపొంది 3 రోజులు పసుపు చంద్రమునందు లింగమును మెడలో కట్టుకొని 4 వ రోజున గురువు

వలనగాని - మహేశ్వరునివలనగాని - లేక వెండిచేత చేయబడిన నాగవాసములమధ్య దూకలో పట్టుపట్టముతో చుట్టిన లింగమూర్తి నుంచి కొత్త దారములతో జాలిపోసి దానిపైన లక్ష్మవేయబడిన లింగకాయను పట్టుత్రాడుతో చంక క్రిందిగా మెడలో ధరించిన బాల బాలికలు - చరలింగధారులు ఉపనయనము కాగానే బాలురును - వివాహముకాగానే బాలికలును 8 వ వత్సరముమొదలు 16 వ వత్సరములోపల శాంభవదీప నాందవతెను. ఇట్టివారే చరలింగధారులు అనబడుదురు.

పీఠ స్నానము సంధ్యావందనము చేసిన పిమ్మట పడమరీ మంత్రము 108 మార్లు జపించి భోజనము చేయవలెను.

పడమరీ బహువిధి

అస్యశ్రీ పడమరీ మహామంత్రస్య । పరబ్రహ్మఋషిః । గాయత్రీ ఛందః । పరశివోదేవతా । ఓం బీజం । నమశ్శక్తిః శివాద్యేతి కీలకం । మమ పరశివప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః ॥

కరన్యాసము

ఓం అంగుస్తాభ్యాం నమః
నం తర్లనీభ్యాం నమః
మం మధ్యనూభ్యాం నమః
శిం అనామికాభ్యాం నమః
వాం కనిష్ఠికాభ్యాం నమః
యం కరతల కరపృష్ఠాభ్యాం నమః

హృదయాదిన్యాసము

ఓం హృదయాయ నమః
నం శిరసే స్వాహా

మం శిఖాయై వషట్

శిం కవచాయహుం

వాం నేత్రత్రయాయవౌషట్

యం అస్త్రాయఫట్

భూర్భువస్సువరోం - రెండువేళ్ళను తగిలించి

ధ్యా స ం

శ్లో॥ చైతన్యం పరిపూర్ణ మేకమచలం । జ్యోతిర్నయం వ్యాపకం
తత్త్వంచాక్షరమంత్ర వాచ్యమమలం । సూక్ష్మాతి సూక్ష్మంపరం
లింగంబ్రహ్మసనాతనం । సుమనసాధ్యా తవ్యరూపం సదా
బాహ్యభ్యంతర సంస్థితం పరశివం । ప్రాణేశ్వరంభావయే,

గురుధ్యానము

శ్లో॥ అష్టాన తిమిరాంధస్య జ్ఞానాం జనశలాకయా

చక్షురున్నీ లితంయేన తస్మై శ్రీ గురవేనమః.

అని గురువుకు నమస్కరించి తన మెడలోనున్న రుద్రాక్ష
తాపశమును తీసికొని 108 మార్లు షడక్షరీమంత్ర జపము చేయ
వలెను. తరువాత మరల షడక్షరీమంత్ర దేవతాధ్యానముచేసి

ఓం భూర్భువస్సువరోం -

పరశివార్పణం

“మయాకృత మేత త్వర్వం పరశివార్పణమస్తు”

అనుచు-ఉద్ధరిణెను నీరునుతన చేతినుండి అభిషేకవల్లెములోవదలవలెను.

భో జ న వి ధి

వండిన పదార్థములన్నియు విస్తరియందు వడ్డించిన తరువాత
ఒక ఉద్ధరిణెను నీరు చేతిలో పోసికొని “ఓం భూర్భువస్సువరోం - తత్త్వ

వితుర్వశ్యం భగోదేవస్యధీమహి - ధియో యోనః ప్రచోదయాత్” అను మంత్రము చదువుచు విస్తరిమీద నీళ్లుచల్లి “సత్యం త్వత్తేన పరిపింఛామి” అని పగటిపూటను - “ఋతంత్యా సత్యేన పరిపింఛామి” అని రాత్రిపూటను చదువుచు విస్తరిచుట్టు నీరు త్రొవ్వచు విడువవలెను.

తరువాత తన చరలింగమును యెడమచేతితో పట్టుకొని ఓం ఆచారలింగ గురులింగ శివలింగ చరలింగ ప్రసాదలింగ మహాలింగ ముఖేభ్యస్వాహా అని ఉచ్చరించుచు తన లింగమునకు పుడిచేతితో నివేదనము చేయవలెను.

తరువాత కుడిచేయి అరచేతిలో నీరు పోసికొని అమృత మస్తు అమృతోప స్తరణమసి అని ఆజలము నోటిలో పోసి కొని ఎడమచేయి మధ్య వ్రేలిని విస్తరి యందుంచి -

ఓం ప్రాణాయస్వాహా
ఓం అసానాయస్వాహా
ఓం వ్యానాయస్వాహా
ఓం ఉదానాయస్వాహా
ఓం సమానాయస్వాహా
ఓం బ్రహ్మణేస్వాహా

అని 6 సార్లు ఆరు మెతుకులను నోటిలో వేసికొని విస్తరిలోని చేతి వ్రేలినితీసి ఈశాన్యదిక్కునందు పోసిన నీటిని ముట్టికొని తన వ్రేలిని తీసికొని భుజించవలెను. భోజనానంతరము “అమృతాభి ధానమసి” అని చేతిలో నీరు పోసికొని కొంత త్రాగి శేషమును

శ్లో॥ కారవేదపుణ్యనిలయే పద్మాద్భుద నివాసినాం
అర్చినామువకందత్త మక్షయ్య ముపతిష్ఠతు.

అనుచు క్రింద విడువవలయును. అనంతరము చేయి కడుగు
కొని - పుక్కిలి చిమ్మి వేసి - కాళ్లుచేతులు తుడిచికొని తాంబూలము
వేసికొని విశ్వ కృత్యములు నిర్వర్తించుకొనవలెను.

భజించునపుడు ఆస్వంతములయందు ద్రవపదార్థములను -
భజించవలెను. తూర్పు - దక్షిణము - పడమర ముఖముగ కూర్చుండి
భజించిన - ఆయువు - శ్రీ - విశ్వరూపము - కీర్తియు కలుగును.

చరలింగధారణగల బాలికల పూజావిధానము

బాలికలు స్నానానంతరము శుభ్రవస్త్రముధరించి ముఖమున
కుంకుమబొట్టుపెట్టికొని - ఈ క్రింది శ్లోకముతో -

పరశివధ్యానం

శ్లో॥ చైతన్యం పరిపూర్ణ మేక మచలం త్యోతిర్మయం వ్యాపకం
తత్పంచాక్షరమంత్ర వాచ్యమమలం సూక్ష్మాతి సూక్ష్మంసరం
లింగంబ్రహ్మసనాతనం సుమనసాధ్య తవ్యరూపం సదా
బాహ్యభ్యంతర సంస్థితం పరశివం ప్రాణేశ్వరం భావయే. "

అని శివలింగధ్యానముచేసి పడక్షరీమంత్రమును 108 స్పృశి
ప్రణామోజు జపముచేసి తిరిగి పై శివధ్యానమును మరల చేసి

తత్సత్ పరివార్పణమస్తు -

అని నీరు పల్లెములో వదలవలెను -

భోజనవిధి

విస్తరిలో అన్నమువడ్డించిన తర్వాత - ఓం ఆచారలింగ -
గురులింగ - శివలింగ - చరలింగ - ప్రసాదలింగ మహాలింగ ముఖేభ్య
స్వాహా అని చరలింగము ఎడమచేతితో పట్టుకొని నివేదనచేసి
భుజించవలెను.

ఏ పదార్థములు తాను తిన్నను తనలింగమునకు నివేదించి తినవలెను.

రజస్వలకాగానే స్త్రీలు - చరవిడిపించుకొని మజ్జనము పెట్టుకొనవలెను.

చరనుండి శివలింగమును మహేశ్వర పాదపూజచేసి విడిపించి కొనిన యిష్టలింగధారులు శైవమత ప్రకాశిక 6 సం॥ 1 వ సంచికలో ప్రాసిన విధముగ ప్రతిదినము మజ్జనము నిర్వర్తించి - షడక్షరిని జపించి చరలింగధారులవలె నివేదన మాచరించవలెను. 16 నుండి 20 వత్సరములలోపు వయస్సుగలవారు తప్పక మజ్జన మొనర్చుకొనవలెను - చరలింగధారుల మాదిరి భోజనాది కృత్యముల చేసికొనవలెను.

ఇదియే చరవిడిపించి శివపూజపట్టని శివలింగధారుల విధానము.

ఇకముందు - అననరపూజనుగూర్చి వివరించుదుము.

మహా కైలాసము

(గతసంచిక తరువాయి)

ఇంతేగాక సాహస్యముక్తిని, సామీప్య ముక్తిని పొందుచున్నారు. లోపలశిఖరములయొక్క కాంతులచేత దిక్కులు ప్రకాశించుచుండును. 40 వేల యోజనములయెత్తున 10 కోట్ల పుష్పరాగములచేత చిత్రింపబడిన నొక శిఖరముగలదు. అచ్చట శివపూజచేయు గంధర్వులు, యక్షులు, కిన్నరులు, గరుడులు, నాగులు మొదలగువారు ఎవ్వరును భోగము అనుభవించుచుండురు.

దానిలోపల 50 వేల యోజనములయెత్తున కోటిగోపేధికముల చేత ఏర్పరచబడిన శిఖరముగలదు. ఇక్కడ వారివారి పదభ్రష్టులైన ఇంద్రగణము శివారాధన చేయుచుందురు.

దీనితర్వాత 80 యోజనములయెత్తున 10 లక్షల నీలములతో కట్టబడిన శిఖరప్రదేశముగలదు. ఇక్కడ పదభ్రష్టులైన చతుర్ముఖ బ్రహ్మలు శివపూజ చేయుచుందురు.

దానితర్వాత గారుత్మతమగులచే కట్టబడిన లక్షశిఖరములు గలవు. ఇక్కడ లింగమూర్తికనేకులు శివపూజ చేయుచుందురు. వీరి అధికారికాలము ముగిసినతర్వాత శివధ్యానముద్వారా తమదోషము నుండి లిముక్తులై అక్కడకు 70 వేల యోజనములయెత్తున నున్న శిఖరములయందు నివసించుచు సాయుజ్యముక్తిని పొందుదురు.

దీనికంటే 40 వేల యోజనములయెత్తున 10 వేల యోజనములు పెడల్పుగల ముత్యాలశిఖరముల మందిరముగలదు. దీనియందు పశు పాశజ్ఞాన సహితులై గురుసేవయొనర్చి సారూప్యముక్తినిపొంది - హృదయమున శివధ్యానము చేయువారుందురు. పెద్దలయందు దయ గలిగి నిత్యముక్తి గల్గియుందురు. శివాజ్ఞచే నిత్యము కైలాసమందు వసించుచు తమ తేజస్సుచేత ప్రకాశమానులై యుందురు.

దీనిలోపల 90 వేల యోజనములయెత్తున ఒక వేయి యోజనముల పెడల్పుగల స్ఫటికశిఖరములయొక్క మందిరముగలదు. వీటి యందు సాయుజ్య సార్థికముత్తులపొంది, నంది, భృంగి, మహాకాలుడు, వీరభద్రుడు మొదలగువారు నివసించుచుందురు. ఈశ్వరాజ్ఞచేత కోట్లగలది బ్రహ్మాండముల సృష్టిచేయుటగాని, నశింపజేయుటగాని, మార్చుటగాని సమర్థులైనందుచు కైలాసమును రక్షించుచుందురు.

దీనిలోపల నూరు యోజనములయెత్తున నూరు ఆమడల పెడల్పున వజ్రములచే నిర్మింపబడిన మందిరముగలదు. దాని ప్రకాశము

ఈశ్వర నివాసమందరములో వెలుగుచుండును. పరమేశ్వరుడు అమ్మవారి శక్తులును - కుమారస్వామి - వినాయకుడు నివసించుచుండును. వారు ఉమా మహేశ్వరుల సేవచేయుచుందురు.

ఈ ప్రదేశమునకు లక్ష యోజనముల యెత్తున పరమశివుని నివాసముగలదు. దేవతలు అక్కడకు వెళ్ళ వీలులేదు. దీనిని అంతఃపురమని చెప్పెదరు.

దీని తరువాత పరమేశ్వరుని స్వగృహము గలదు. అందు 11 యోజనములయెత్తున జ్యోతిర్మయ శిఖరములుగలవు. తర్వాత సదాశివుని మందరముగలదు. దానిపైన జ్యోతిర్మయమైన దివ్యసింహాసనముమీద సదాశివునితో పరాశక్తి ప్రకాశించుచుండును. వెలుపల నున్నవారందఱు శివధ్యానమువలన క్రమముగా ముక్తి నొందుచుండును. ఈ మహాకైలాసము మాదిరిగా భూకైలాసమందుగూడ సమానమైన చిహ్నములుగలవు. ప్రళయకాలమందు అంతా యేకమై సృష్టికాలమందు శివానుగ్రహమున బ్రహ్మాండము లుద్భవించుచుండును.

మ.రా.: ఇంతవఱకు ఈ మహాకైలాసవిషయము గొరభాహ్వనండి బయలుదేరి వచ్చుచున్న కల్మాషిపత్రిక ఆఫీసువారు ప్రకటించిన శివాంకమునుండి అనువదించబడినది.

పుణ్యాహ వాచనము

ఓం పుణ్యాహం దీర్ఘమాయురస్తు-శివా ఆపస్సంతు-సౌమనస్యమస్తు - అక్షతంచారిష్టంచాస్తు-గంధాఃపాంతు - అక్షతాఃపాంతు-పుష్పాఃపాంతు - తాంబూలానిపాంతు-దక్షిణాఃపాంతు-సౌమంగళ్యంచాస్తు.

ఇతి శ్రీ సులశానాదాయ పూజాంశృత్వా -

చే ప తా ధ్యానం

శ్లో॥ పద్మోద్భవం వేదవిదం పురాణం
బ్రహ్మణమీశం జగదాదికారణం
స్తోత్రంకం స్యుచ్ఛత మాదితేయాన్
సర్వేషాం సదాహం శరణం ప్రపద్యే॥

శ్లో॥ దివాకరం ప్రియై సహస్ర హస్తం
తేజోమయం కర్మ సునాక్షిణంపరం
బ్రహ్మాండ విష్ణుద్వి సురస్వరూపం
రవి సదాహం శరణం ప్రపద్యే॥

శ్లో॥ యశాశాసేత్తో శతయస్కద్ధిమేతి
యం యాంత్యమస్త్య పితృదేవతాశ్చ
తం వైవరేణ్యం దశపట్కలానిధిం
సోమం సదాహం శరణం ప్రపద్యే॥

శ్లో॥ మహేశ్వరస్థాన నివాసయోగ్యం
రక్తాంబరాలంకృత భూమితాంగం
సువర్చసంభూమి సుతంసువేపం
భౌమం సదాహం శరణం ప్రపద్యే॥

శ్లో॥ విశుద్ధ బుద్ధిం రవి సోమ భాసం
సత్యస్వరూపం శ్రుతివేద్యమానం
సువర్చసం సంప్రతి విశ్వరూపం
బుధం సదాహం శరణం ప్రపద్యే॥

శ్లో॥ బుద్ధైస్సమీడ్యం శ్రుతిసార భూతం
సమస్త వేదాంత విదంవరేణ్యం

ప్రజాపతేరాత్మజ మద్వితీయం
గురుం సదాహం శరణం ప్రపద్యే ॥

శ్లో॥ వర్షప్రదం చింతిత సిద్ధిదంచ
సర్వప్రదం సజ్జనసంఘ పూజ్యం
తంభార్గవం యోగవిశుద్ధ సత్త్వం
శుక్రం సదాహం శరణంప్రపద్యే ॥

శ్లో॥ శనైశ్శనైర్గచ్ఛతి యోజనేషు
శనైశ్శనైర్భోగతతిం ప్రదత్తే
రవేస్తనూజం సుజనప్రసన్నం
శనిం సదాహం శరణంప్రపద్యే ॥

శ్లో॥ యందేవసంఘేఽమృతపాన లుబ్ధం
చిచ్ఛేద విష్ణుం దితిజం మహేమాగ్రం
యాశాశ్చసౌ విగ్రహమూర్ధయక్తా
తౌ రాహుకేతూ శరణంప్రపద్యే ॥

శ్లో॥ తారాగణాః కేతువోరోహిణీయాః
సప్తర్షయ స్సర్వదాదీప్యమానాః
ఉల్కాపాతా విద్యుతశ్చాతి భావః
మోదం కుర్యుస్సంతతం సుప్రసన్నాః ॥

శ్లో॥ ఇమం స్తవం వద్మాసనేన ప్రణీతం
యే శ్రద్ధధానాః పుణ్యాహకాలే పఠంతి
తేషాంగ్రహాతే విషయస్థాయినోపి
ఏకాదశస్థాన ముదావరదాభవంతి ॥

శ్లో॥ ఆయుష్య మారోగ్య మతీవసౌఖ్యం
 ధర్మాధికాహూః బహుపుత్రలాభం
 శతృక్షయం రాజసు పూజితంచ
 యచ్ఛంతి సూర్యాది నవగ్రహస్తే॥

శ్లో॥ ధనకనక సమృద్ధిః ధ్యానమైశ్వర్యవృద్ధిః
 యువతిజన సమృద్ధిః పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిః
 పరిజనపశువృద్ధిః కౌశలం ధర్మవృద్ధిః
 తపభవతు సమస్తం మంగళం శాశ్వతంచ॥

అనేనమంత్రేణ దక్షిణకలశ మధ్వుత్య ఈశాన్యకలశే కించి
 స్కించి దుదకంనయేత్ శాంతిరస్తు, పుష్టిరస్తు, యుష్టిరస్తు, వృద్ధిరస్తు,
 ఆయుష్యమస్తు, ఆరోగ్యమస్తు, ఈశాన్యాం బహిర్దేశే అరిష్టనిరసన
 మస్తు యత్పాపం తత్ప్రతిహతమస్తు-యచ్ఛేయస్తదస్తు ఇంద్రాది లోక
 పాలాః ప్రియతాం ఆదిత్యాది నవగ్రహస్త ఏష్యంతు నైరుత్పాదిశి
 ఘోరాణి శామ్యంతు । పాపాని శామ్యంతు ఈతయశ్యామ్యంతు
 సకల శుభాని వర్ధంతామ్ సర్వ మంగళానిభవంతు సర్వేశక్తాది
 నిర్జః ప్రియంతాం భృగీశ్వరాది మహాశైవాః ప్రియంతాం శివ
 చతుర్దశ్యాది శివతిథయః ప్రియతాం భవంతో బృవంతు పుణ్యాహం
 యజమానాయ శుద్ధి వృద్ధ్యభివృద్ధి కర్మణి మహాజన సేవకాయ ఆశిష
 మపేక్షమాణాయ స్వస్త్వస్తు ముఖసమం కలశముద్ధరేత్. శతాయు
 రస్తు, గోత్రాభివృద్ధిరస్తు, పౌత్రాభివృద్ధిరస్తు శాంతిః పుష్టిశ్చాస్తు
 శుభమస్తు సర్వసంపదస్తు సర్వతస్సుచిరస్తు ఇతికలశేషు బ్రాహ్మణై
 రక్షతాన్కారయిత్వా

శ్లో॥ గంగా వేగవతీచ సూర్యతనయా సారస్వతో నర్మదా
 కృష్ణా గౌతమి ముఖ్య పుణ్యతటిని బ్రహ్మాండమధ్యేఖలే
 తీర్థస్నానవిశేషకోటి ఫలదాయద్యద్విధౌతత్ఫలం
 శంభోపాదజలం సదా శుభకరం కుర్యాత్సదామంగళం॥

ఇతి మండలం సంప్రోక్ష్య ప్రాచ్యం మార్జయంతాం, డక్షిణాయాం మార్జయంతాం, ప్రతీచ్యం మార్జయంతాం, ఉదీచ్యం మార్జయంతాం, ఉగ్రధాయాం మార్జయంతాం ఇతిజలేన మార్జనం కృత్వా.

సర్వేభ్యో మాహేశ్వరేభ్యో ఉమామహేశ్వర స్వరూపేభ్యో ఉమామహేశ్వర ప్రీత్యర్థం మనసోత్సాహ పరిమిత హిరణ్యం తుభ్య మహం సంప్రదేనమమ - ఇతి సదక్షిణాక్షతోదక తాంబూలానిదత్వా ఆయుష్మాభివృద్ధిరస్తు సర్వసంపద స్థితి ఆశిషందత్వా - శాంభవదీక్షా మారభేత్.

ఇతి పుణ్యాహవాచనం సమాప్తం

ప్రశాంతానందములు

(గతసంచిక తరువాయి)

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు, ఈమని

రెండవ దృగవధానము

దృక్పూజ : శివుని జూచుకొలది యానందమునొందుచుండుట దృక్పూజయగును. ఇందు దృష్టి యేలింగమునకు స్నానోదక రూపంబును - దృష్టియే గగ్నాక్షతరూపంబును-దృష్టియే పుష్పరూపంబును-దృష్టియే ధూపరూపంబును-దృష్టియే నీరాజనరూపంబును-దృష్టియే నైవేద్యరూపంబును - దృష్టియే తాంబూలరూపంబును - దృష్టియే పుష్పాంజలిరూపంబును నగును. ఇట్లు లెనిమిదివిధములనగు దృష్టితో లింగార్చనముచేయుట దృగవధానంబగును.

మూడవ దృగవధానము

త్వగ్యాప్తిక : దరిదుడు పెన్నిధిని గ్రహించునట్లును - అడయేనుగు మవపుటేనుంగును స్పృశించునట్లును - గౌరీదేవి లీలా

కమలమును గ్రహించునట్లును - పతివ్రత ప్రియుని గాత్రమును సేవించు నట్లును సాధకుడు లింగమును తనచేతితో స్పృశించుచు సుర్యసుఖము నొందుచుండుట త్వగ్యాప్తి యని చెప్పబడును.

వాల్మవ యవధానము

స్తుతిః : వేదములయందు, నుపనిషత్తులయందు గల మంత్రములచేతను - పురాణోక్తులచేతను నీశ్వరుని స్తోత్రముచేయుట స్తుతి యని చెప్పబడును.

ఐదవ యవధానము

మనోవ్యాప్తి : ఆగ్నియందు వెన్నకరగిపోవునట్లును - దీపము పండు కర్పూరము లయించునట్లును - నీరునందు నుప్పు కరగిపోవునట్లును - సముద్రమునందు వడగండ్లు కరగిపోవునట్లును - తన శరీరము యింద్రియములతోగూడ లింగమునందు లయించినట్లు భావించుట మనో వ్యాప్తి యని చెప్పబడును.

ఆరవ యవధానము

సానురాగమనోర్చనం : ఆనందబాష్పంబులె స్నానంబును - ఆసక్తియే గంధంబును - రోమాంచమే పుష్పమాలికయు - తత్త్వ సంపదయె విభూతియు - తనదు సద్వాసనయె ధూపంబును - జ్ఞానాం శుశ్రులే దీపజాలంబులును - ప్రాణమే నైవేద్యమును - అతీంద్రియ త్వమే తాంబూలంబును - స్తోత్రమే మంత్రపుష్పంబును నీవిధంబున తనచిత్తమే సకలోపచారము నొందవలయు. స్నానోపచారమునందు చిత్తమే జలధారారూపము నొందవలయు - పూజయందు చిత్తమే సుగంధపుష్పరూపము నొందవలయు - గంధోపచారమునందుచిత్తమే శ్రీ గంధరూపము నొందవలయు - ధూపోపచారమునందు మనస్సే ధూపద్రవ్యరూపంబు నొందవలయు - మంగళహారతి యిచ్చునప్పుడును మనస్సే తద్రూపమునొందవలయు - నైవేద్యదాన సమయమునందును

చిత్తి మే భక్త్యభోజ్యాదిరూపత నొందవలయు, ఇదియే సానురాగ మనోర్పనము.

విడవ యవధానము

గణప్రణామః : లింగమునందే రుద్రగణములనుగాంచి రుద్రాను వాకములతో వారిని నమస్కరించుట గణప్రణామమని చెప్పబడును.

ఎనిమిదవ యవధానము

గణస్తుతిః : లింగమునందు రుద్రగణములను భావించి రుద్ర సూక్తములతో స్తోత్రముచేయుట గణస్తుతియని చెప్పబడును.

తొమ్మిదవ యవధానము

గణలీలానంద మగ్నత : ఏ మహానుభావులు ఇచ్ఛామాత్రము చేతనే భూమియందు సూర్యచంద్రాది గ్రహనక్షత్రములతో గూడిన దినమును సృజింతురో - మఱియు నెవ్వారలు అష్టగుణైశ్వర్యము నొందియు నాశ్చర్యమందరో - ఇంక నెవ్వారలు చేయుపనులనుచూచి పరమేశ్వరుడే యాశ్చర్యమందుచుండునో అట్టి ప్రమథులలీలల నే నము ద్రంబున నానందముతో మునుంగుచుండిన గణలీలానంద మగ్నత యని చెప్పబడును.

పదియవ యవధానము

లింగనిమగ్నత : లింగమునందే తన చిత్తములయించుటాజేసి యితరము నెఱుంగకుండుటచే బాహ్యమునందు సృష్టిచేతను అంతర మునందు మనస్సుచేతను లింగమెల్లప్పుడు లగ్నమైయున్నది. కావున సర్వకాల సర్వావస్థలయందును లింగముకంటె నన్యము గోచరింప కుండుటయే లింగనిమగ్నతయని చెప్పబడును.

ఈ దశావధానములు ప్రసాదిస్థలములోనుండి సాధకుడు నిత్యా భ్యాస పూర్వకముగా సాధించి యనుభవములో నుంచుకొనిన సర్వ విషయము లాతనికి ప్రత్యక్షముగ గన్పించుచుండును. మల్లికార్జున పండితారాధ్యులు మున్నగువారలు శివపూజాకాలమునందు అగతా

నాగతవిషయములు చెప్పియుండినటుల వారివారి చరిత్రలవలన దెలియుచున్నది. అందుకు దశావధానముల దెలిసికొని యాచరణలో నుంచుటయే కారణంబని చెప్పక తప్పదు. కాన శైవులందఱు వీటిని గుఱుముఖతా బాగుగా దెలిసికొని యాచరణయందుంచుకొందురుగాత.

(మహా శివపూజావిధినుండి)

శ్రీ సి ల కం త భాష్యము

అంకిత ర్త :- నిర్మల చంకరకాష్ట్రుగాదు

(శ్రీకంఠ విద్యాభూషణ, సంస్కృతసాహిత్యరత్న)

అబ్బాది కారణవాదము :

“ సృష్టి ప్రారంభములో రెండు అణువులు (చిన్నవి) కూడి పెద్దవై క్రమముగా కూడుచు ఈ ప్రపంచమును నిర్మించినవి ” అని తార్కికుల యభిమతము.

నిర్విశేషవాదము :

ఇద్దానినే యద్వైతమందురు. “ గుణములు స్వరూపము మొదలగు విశేషములు బొత్తిగాలేనట్టి బ్రహ్మము - గుణములు రూపముగల జగమునకు కారణమైనది. నిర్విశేషమగు బ్రహ్మమునందు జగము నాకోపించి జగద్రూపముగా చూచుట భ్రాంతియగును. ఇట్టి భ్రమను వీడి సోఽహంభావనఁజేయుట ముక్తి ” యని స్మార్తులు చెప్పుచుందురు.

కర్మవాదము :

“ జీవులు ఆచరించు కర్మము - అపూర్వముగా పరిణమించి స్వర్గ నరకములందు సుఖదుఃఖములను కలుగజేయును. ఇట్టి కర్మదగు

ఫలము ననుభవించుటకు ఈశ్వరుని అనుసంధానము అవసరములేదు” అని మీమాంసకుల యుద్దేశము.

శూన్యపదము :

“నిర్విశేషవాదముతో సరిదూగును. బ్రహ్మము సచ్చిదానందరూపము గాక భూతాకాశమువలె శూన్యమైనట్టిది” అని అచలులు కందార్థములతో ఆర్భాటముఁ జేయుచుందురు.

పాంచరాత్రాదివాదము :

పాంచరాత్రములనఁబడు ఆగమముల నంగీకరించి విష్ణుభక్తులగు వారు పాంచరాత్రులు; “అంతస్తమో బహిఃసత్త్వః” అని చెప్పఁబడు నారాయణుఁడు సర్వోత్తముడనియు మోక్షప్రదుడనియు చెప్పవాదము.

(శ్రీమమతప్రకాశిక, సంపుటము ౮, సంచిక ౩, పే. 20 - 23, తరువాయి)

శ్లో॥ నిజశక్తిభిత్తి నిర్మిత - నిఖిల జగజ్జాలచిత్తనియంబః ।

నజయతి శివశివరాత్నా - సకలాగమసార సర్వస్వమ్ ॥

ఎల్లకాలము తన నాశ్రయించియుండు శక్తియనఁబడు గోడయందు లోకముల నన్నిటిని సమూహము అనెడు చిత్తగువుల చేరికను నిర్మించువాడును, వేదములు మొదలగు ఆగమముల సారములనఁదగు ఉపనిషత్తుల సర్వస్వము - అనగా నవ్యానియందు బాగుగా నిరూపింపఁబడిన ముఖ్యాంశముయొక్క సంపూర్ణలక్షణము కలవాడును; జీవాత్మను నియమించువాడగుటఁజేసి పరమాత్మ - యనఁదగు శివుఁడు - తా సృష్టించిన చేతనాచేతన ప్రపంచమునకంటె నతిశయముగా విరాజిలుచున్నవాడు.

శివుఁడు సర్వోత్కర్షతో నుండువాడని చెప్పటకు వేదాంతములు - ప్రమాణములగుచున్నవి. శక్తియందు జగమును చిత్రించువాడగుటచే జగమునకు శక్తిగాక తానే కారణమగుచున్నవాడు.

పరమాత్మ - అజ్ఞానము లేనివాడగుటను అనంతములైన కల్యాణ గుణములుగల పరిశుద్ధ-స్వరూపము గలవాడగుటను తత్త్వవేత్తలు శివుడని చెప్పుచున్నారు. వేదాంతప్రతిపాదిత సంపత్తిగలవాడగుటచే వేదాంతసర్వస్వము శివునియందే తాత్పర్యము గలది యగుచున్నది. పరమేశ్వరుడు ఎల్లపుడును జీవభిన్నుడని “పరాత్మా” యను పదము తేటపఱచునది; జగమునకు చిత్రసామ్యమువలన “జగన్మిథ్యా” యని భావింపరాదు. చిత్రమువలె నానావిధములు కలిగిన జగము సత్యమైనట్టిది; గోడ చిత్తరువుగూడుట నిత్యముకానట్లు అపరాప్రకృతి వికారములైన పృథివీ జల అగ్ని వాయు ఆకాశాది అచేతనములందు పరాప్రకృతి సంబంధముగల చేతనులు (జీవులు) ప్రవేశించి యుండుట మాత్రము అనిత్యమగుచున్నయది.

వస్తునిర్దేశరూపమైన మంగళాచరణమును తెలుపున దీశ్లోకము. ఆశీర్వాదరూపమగు మంగళాచరణమును దిగువశ్లోకముతో గావించుచున్నవారు.

శ్లో॥ భవతు సభవతాం సిద్ధ్యై - పరమాత్మా సర్వమంగళోపేతః,
చిదచిన్మయః ప్రపంచః - శేషోఽశేషోఽపి యస్యైషః ॥

సర్వమంగళ యను పేరు గల శారీరేవితో కల్యాణ కర గుణము లన్నిటితోడను కూడియుండువాడు, పగలు రాత్రి యను విభాగము, సత్తు అసత్తు అనువాని వివేకంబును లేని మహాప్రళయ సమయములో - తనకంటె రెండవ వస్తువు (ప్రపంచము నధిష్టించునది) లేనివాడును ఉత్తమ పురుషుడునగు సదాశివుడు - భాష్కార్థ శ్రవణముఁజేయు మీ యందరి మనోఽభీష్టములను సిద్ధింపజేసి విజ్ఞానమును కలిగించుగాత.

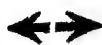
శైవ గ్రంథ మాల

1. సంధ్యావందనము	...	0—8—0 .
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాపీఠమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశిక చందా వివరము

మహారాజ పోషకులు	...	116—0—0
రాజ పోషకులు	...	50—0—0
ప్రధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అక్షన్ :— 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పితాధిపతి

సిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అక్షన్ :— 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (నయా) దుగ్గిరాల

మూలన :— వ్యాసములు - ఉత్తరములు - క్లాగు

ఈ వై అక్షరములలో వ్రాశానికి సంపించి

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీశైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు

సప్తత్ర మాసపత్రిక

సంపుటము

హేవళంబి సంవత్సరము

సంచిక

౮

15—12—1957

౮

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

భాషాప్రవీణ.

శ్లో॥ శ్రీ వేదశాస్త్రార్థతత్త్వప్రభాసికా
సం దేహసందోహమహానిరాసికా ।
తత్త్వత్రయోద్బోధన సిద్ధదేశికా
జయత్వియం శైవమతప్రకాశికా ॥

శ్రీ శై వ మ హా పీ ఠ ము

స్నేహకోర్కె, శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవాలయము

వరంగల్

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయము

—సంపాదకులు

2. శివపూజావిశేషములు

—పండిత ముదిగొండ కోటయ్యశాస్త్రి ఆయ్యవారు

3. శివభక్తిసుధా

—ముదిగొండ జ్వాలాపతిలింగశాస్త్రిగారు—శతావధాని

4. నటరాజ శతకము

—ఇవటూరి సానందారాధ్యులవారు

5. శ్రీ నీలకంఠభాష్యము

నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారు

6. ఆహ్వానము

—సంపాదకులు

7. శబరీవిలాపము

”

8. ఓంకారము - శివలింగము

—ముదిగొండమల్లికార్జునరావుగారు (తాడికొండ)

శైవ మత ప్రకాశిక

శ్రీశైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు

స చిత్ర మా స ప త్రి క

పంపుటము

హేవళంబినామ సంవత్సరము

సంచిక

౮

15-12-1957

౮

సంపాదకీయము

శైవ మొకప్పుడు భారతావనిలో సగ్రస్థానము వహించి కాశ్మీరము మొదలుకొని కన్యాకుమారివఱకు పేరు ప్రఖ్యాదులతో దులతూగి యున్నది. కాలక్రమేణ యితర మత ప్రవక్తల వివరీత ప్రచారమువలన లింగధారణ లేని శైవము కాశ్మీర మందును - బసవేశ్వర మత ప్రచారమువలన వర్ణాశ్రమ ధర్మ విరహిత శైవము కన్నడ దేశ మందును - నాయనార్ల ప్రచారమువలన కేవల శివభక్తి అరవదేశ మందును ప్రచారములోనికి వచ్చినది.

ఆంధ్రదేశమందు మాత్రమే వర్ణాశ్రమ ధర్మములతో గూడిన లింగధారణగల శైవము నేడు ప్రచారముగ నున్నది. ఉద్భటారాధ్యుడు కాశ్మీర రాజగు జయాపీడుని సభలో విద్యావతిగానుండి - కాశీలో విశ్వారాధ్య పీఠమును స్థాపించి భోజ మహారాజునకు లింగధారణ దీక్షనిచ్చి జగత్ప్రసిద్ధిబడసి యుండెను. ఆనాడుత్తర భారత దేశములో లింగధారణగల శైవమే లేకున్న ఉద్భటునివలన రాజాధిరాజులు లింగధారులగుట - యచట లింగధారి శైవులుండుట తటస్థమింపదు.

పూర్వము ఆంధ్రదేశమునకే పలుప్రాంతములనున్న యారాధ్య శిఖామణు లరుదెంచి నివాసముల నేర్పాటుచేసికొన్న కతన నితర ప్రాంతములయందు వర్ణాశ్రమ ధర్మసహిత లింగధారణగల శైవము ప్రచారములో లేక మృగ్యమైనది.

గణపతిదేవుని మంత్రియగు శివదేవమంత్రి కాశీనగరమునుండి మల్లికార్జునారాధ్యులవారిని రుద్రుని దోష నివారణార్థము తీసికొని వచ్చి వారికి ముదిగొండ యను గ్రామము నగ్రహారముగ నిప్పించి యచటనే నివాస మేర్పరచుకొనునటుల చేయుట చారిత్ర ప్రసిద్ధమగు విషయమేగదా!

ఆనాడు శ్రీశైలములో శ్రీపతి పండితుని పీఠమున్నటుల తెలియుచున్నది. పుష్పగిరి మున్నగు నిప్పటి పీఠములనాడు శైవులు స్థాపించినవనియే చారిత్రక పరిశోధకులు ఆంధ్రులచరిత్రయందు నుడివి యున్నారు.

నేడు చూచుచుండగనే యగ్రహారము లెందఱివి హరించి పోలేదు. అటులే యానాటి ద్వాదశారాధ్యులు నేర్పాటుచేసిన పీఠముల ధనాభావముచే నితరులకువదలి కేవల శిష్యసంచారముమీఠా యాధారపడి యుండుటవలన నీనాడు పూర్వవిషయముల స్వప్నగాథల వలె తలంచవలసి వచ్చుచున్నది.

ఆరాధ్యులు (లింగధారీ బ్రాహ్మణులు) చాతుర్వర్ణ్య గురుత్వమును వహించి విఖ్యాతిగాంచిరే గాని యేనాడును లింగధారణలేని విప్రులకుగాని - లింగధారణగల బ్రాహ్మణేతరులకు గాని శిష్యులుగ నుండలేదు. ఈవిషయము శాస్త్ర ప్రసిద్ధమేగాక చారిత్రకదృష్టిలో గమనార్హము. శంకరాచార్యులవారు యేకాచార్యులవలన పీఠలింగమును స్వీకరించిరేగాని ఆరాధ్యులు లింగధారణను శైవేతరులనుండి నిష్కర్షించినట్లునుండి గ్రహించుట కవకాశమే గన్పించదు. చరిత్రలయందు

దెచ్చటను కనివిని యుండలేదు. కొందఱీనాడట్లు వచించుట యవిచార మూలకము.

లోకమునందీ నా డందఱు పురోభివృద్ధిగాంచ నెంచుచుండుట చూచుచుంటిమిగదా! మనమును మన పూర్వపు ఔన్నత్యమును సంపాదించుటకు యత్నించుటయేగాక చారిత్రక విషయముల పరిశీలించి యున్నతస్థితిని గాంచగలందులకు యత్నింతురు గాత ?

శివపూజావిశేషములు

పండిత ముదిగొండ కోటయ్యశాస్త్రి ఆయ్యవారు

1. లింగధారియగు విప్రుడు నిజలింగమును వట్కాలముల యందుగాని, యేకకాలమునగాని, ద్వికాల - త్రికాలములయందుగాని కరపీఠము నందుంచుకొని వట్స్థలూత్తక విధిచే వట్త్రింశత్పూజోపచారముల నర్పించవలయును.

2. స్వజాతి విహితమును విధ్యుక్తమునునగు కర్మముల నాచరింపక యొనర్చిన పూజనము శివప్రీతికరము కానేరదు. శివభావనయాచేసిన కర్మములన్నియు శివార్చనా రూపములే యగుచుండును.

3. సర్వేంద్రియములను శివాంగములుగ గుర్తించి తదింద్రయవ్యాపారములన్నియు శివార్చనా భావిత మొనర్చినచో భోగోపభోగ రూపములగు సకలేంద్రియ కార్యములును శివకార్యము లగును.

4. తాను రుద్రుడై రుద్రుని యజింపవలెను. రుద్రుడు కాక రుద్రుని బూజింపరాదు. మానవునకు గురుకటాక్ష ప్రాప్తశాంభవ దీక్షా పరత్వ ప్రాణలింగాంగ సంగతిని రుద్రత్వము సంభవముగ చున్నది.

5. శాంభవదీక్షిత్రుడు జాతాశౌచ - మృతాశౌచములందును శివపూజను మానకూడదు. శివలింగమున శిలాబుద్ధియు ప్రసాదంబున బదార్థ చింతయును తీర్థంబున జలభ్రాంతియు నెవ్వడు కలిగియుండునో యాతడు బ్రహ్మహత్యాది పాతకములకు గురియగు చున్నాడు.

6. పూజాసమయమందు నశుచియై విషయాసక్తముగాని చిత్తమును శివునందుంచి లభింపని పూజాద్రవ్యముల మనస్సునందు భావింపుచు మాంద్యములేనివాడయి యొడలు విరచుట నిద్రపోవుటాది గాగల దురభ్యాసములకు లోనుగాక సేకరించుకొనిన పూజా ద్రవ్యము లతో సుఖాసనస్థుడై బహిష్కృతుల సంగతిని చెందక భక్తుడు శివారాధనము చేయనగును.

7. శివానుభవమగు దానినే అనుభవింపుము. అట్లు గానిచో వ్రత్యవాయమునకు పాత్రుడవగుదువని శ్రుతి ఆజ్ఞాపించుచున్నది. ఇద్దాన పత్రము పుష్పము ఫలము తోయము అన్నము సర్వము శివు నర్పించి వర్పించియే సాధకుడు గ్రహింపవలయును.

8. ఒక్కటియగు శివమూర్తియే భక్తానుగ్రహార్థము గురుచర ఈశ్వర రూపము లయ్యెను. ఇద్దాన గురుచరేశ్వరులయందు భేద బుద్ధినివీడి ఏకరూపమున నర్పించుట సముచితమగును. గురుచరేశ్వరుల యందలి సమానభావము ఉత్తమభక్తి, న్యూనాధికత్వ చింత నము కనివృత్తి భక్తియగును. ఉత్తముడు ఉత్తమభక్తి నాశ్రయింప వలయును.

9. షట్పలాత్మకమగు శివపూజావిధియందు శుచియు నియమియునై భక్తుడయిన సాధకుడు సమాసీనుడై భూతిరుద్రాక్షులధరించి మూహేశ్వరుడై షడక్షరమును నిష్టచే జపించి ప్రసాదియై హస్తావీకముననున్న లింగమును దక్షావధాన పద్ధతిచే నిరీక్షచేసి ప్రాణవిరహము పూజయినర్పి తరణుడై అర్పణముచేసి శివైక్యమై ప్రసాదియై భక్తునినందాచు లింగార్చనము నాచరింపవలెను.

10. మహాపూజ గురుపూజ లఘుపూజయని శివపూజ మూడు విధములగును. ఉత్తముడు మహాపూజను, మధ్యముడు గురుపూజను, అశక్తుడు లఘుపూజను చేయుచుండవలెను. సాయం మాధ్యాహ్న కాలము లిందుకు తగినవి. ప్రాతరాదులయందు అవసరార్చనము నియతమగుచున్నది.

11. పూజావిధియందు వైదిక - తాంత్రిక మంత్రముల తత్త త్క్రియాచరణమున జెప్పట సర్వ సమ్మతమగును. గృహిణీ జనము లకు తాంత్రిక మంత్రములతో అవసరార్చనము చేసికొనవలయును. వైదికులు వేదమూలకములగు తాంత్రిక మంత్రములచేతను వేద మంత్రములతోడను శివపూజ నాచరించవలయును.

12. సకల విద్యలయందు శ్రుతియు, నందు రుద్రమును దాని యందు ఓన్నమశ్శివాయయను మహామంత్రమును దానియందు శివ యను అక్షరద్వయమును తరతమాధిక్యమున అధిక్యతమయియుంటచే పరమేశ్వర మూలమంత్రముచే శివునర్పించుటయు సర్వతోపరమగును. అరుద్రుడుకాని సరుద్రుడుకాని పంచాక్షరీ మహామంత్రముతో నెవ్వడు శివుని బూజింపుచున్నాడో ఆతడు ముక్తినిొందుచున్నాడని శాస్త్ర నిర్ణయము.

13. సముచిత విధిని భస్మరుద్రాక్షతల ధరింపక శివారాధనము చేయుటకు సాధకుడు అర్హుడుకాడు. అట్టి పూజ వ్యర్థమే యగును.

14. పూజాకాలమున నరుదెంచిన యతిధిని మూఢుడుకాని, పండితుడేకాని పరమేశ్వరునింబోలె భావించి పూజింపవలయును. బహిష్కృతులను చూడకూడదు. తద్వాక్యముల వినకూడదు.

15. పాదములతో స్పృశింపబడిన పూజాద్రవ్యములు పూజా వ్యర్థములుకావు. హస్తచ్యుతములై నేలబడిన గంధపుష్పాదికములు పూజావిధి కన్వర్తములు.

16. తిథి హర నక్షత్రయోగ కరణములన్నియు శివమయముగ స్మరించి సాధకుడు వైదికమగు శివపూజావిధిని ప్రారంభింపవలయును.

17. దీపము వెలిగింపక సంకల్పము చేయకూడదు. పూజార్థము వేసికొనిన రంగవల్లిని దీపమును గంధ పుష్పాదుల నలంకరింప వలయును.

18. ఇతర దేవతారాధనాదికమునకు సిద్ధపరచిన పూజా ద్రవ్యములనుండి శివపూజకు పూజాద్రవ్యాదికము గ్రహింపకూడదు.

19. అవసరార్చనమున అష్టదశయంతమగు పద్మ మొకటియు లఘుపూజయందు నవపద్మములును గురు మహా పూజలందు భద్ర త త్త్వమండలములను వేసికొనవలయును. ఇందు క్రమముగా నొకదాని కంటె యొకటి అధికమగుచు అర్చనోచిత ద్రవ్యముల నుంచుటకు వ్రత స్తము లగును.

20. లఘు అవసర పూజలయందొక్క దీపమును మహా పూజ గురు పూజలయందు దీపద్వయముగాని నాల్గు దీపములుగాని వెలిగింప వలయును. గోఘృతము, మహిషీఘృతము, తిలతైలములను దీపమున కుపయోగింప వలయును. ఇవి ఉత్తమ - మధ్యమ - అధమ భేదములు కలవిగా గుర్తింపబడును.

21. హస్తచీతమునందలి భస్మశయ్యయందు అంగుష్ఠ తర్జనుల కభిముఖముగ గోముఖ ముండునట్లు యిష్టలింగమునుంచి దక్షిణ ముఖమున కభిముఖుడయి పూజింపవలయును.

22. దేవతాహ్వన లాంఛనమైన ఘంటానాదము; పూజా భోజమునను, అభిషేక సమయమునను, పూజాకాలమునందును, పూజ - దీపార్పణములందును చేయవలెను. శంఖమును పూరింప వలయును.

23. వామహస్త సీతమునందలి యిష్టలింగమును దర్శింపుచు యొనర్చెడి జపఫలమును చెప్పశక్యముకాదు. అవసర - లఘ్వార్చనల యందు అష్టోత్తర శతపరిమితముగను, గురుమహాపూజలయందు సహస్రమునకు తక్కువగాకుండగను షడక్షరమును జపింపవలెను.

24. పూజాసమయమున నుపయోగించెడి వత్తులు ముప్పది యారు ప్రోగులతో చేసినవి యయి యుండవలయును.

25. అభిషేక సమయమున మాత్రమే పురాణ శ్రవణము విహితముగను, సమకము చమకము పురుషసూక్తము శాంతిదశకముల పఠించి అభిషేకించిన సాధకుడు గృహాయజమాని గృహము చేరు నటుల మహాదేవుని చేరుచున్నాడు.

26. అవసరపూజయందు దర్శన, అవసర, ఉత్తర నీరాజన ములు మూడును, లఘ్వర్చనయందు దర్శన, అవసర, మజ్జన, మాంగళ్య, కర్పూర, శృంగార, మహా, ఆనంద, అసంఖ్యాతములను నవ నీరాజనములును, గురు-మహాపూజ లందు సానురాగ - తాంబూలములను రెండును పూర్వోక్తములగు నవ నీరాజనములతో చేరి పదకొండు నీరాజనము లివ్వవలయును.

27. జలజములును స్థలజములు నగు పుష్ప పత్రముల నుత్పన్న మయినట్లే పూజాకాలమున లింగశిరమునం దుంచవలయును. బిల్వ దళముల బోర్లగిలనుంచవలెను. సౌవర్ణములగు పత్ర పుష్పములకు నిర్యాల్మ దోషములేదు.

28. చందన, బిల్వగంధమును, శుభ్రాక్షతలును, దశాంగ ధూపమును శివపూజయందు ప్రశస్తము లగును.

29. సర్వము నర్పించి బిల్వము నర్పింపవలయును. బిల్వోపరి భస్మము మాత్రము నుంచవలెను. అద్ధానిపై నెట్టి పూజాద్రవ్యము నుంచజనదు.

30. ప్రాతఃకాలమున పారిజాతములును, సాయంసమయమున చంద్రకాంతములును, మాధ్యాహ్నకాలమున మాధ్యాహ్న మల్లికలును, ద్రోణ, బిల్వ, కనకాంబరములను పుష్పములు శివపూజయందు అర్చింపుట విశేష ఫలదమగును.

31. సమస్కార రహితమైన పూజ వ్యర్థము. కరశీతమున లింగము నభ్యర్చించి కంఠోర్ధ్వభాగమునుండి శిరమునువంచి ఎనిమిదిగాని, నూటఎనిమిదిగాని సమస్కారముల పూజయందు భావించి యొనర్పవలెను.

32. శాలిష్ఠముతోడ మరు ప్రతిరూపమైన వానియందు దీపముల వెలిగించి కైవత్తుల (చేతిదీపములు) దీపములతో జ్యోతిస్సుల దర్శింప జేయవలయును.

33. వేలవిడచిన అంగుష్ఠముగల ముష్టిని లింగమునకు చుట్టుముమ్మారు త్రిప్పాచ ప్రదక్షిణముల భావించి యథాకామముల ప్రార్థింపవలెను.

34. అనివేదిత పదార్థముల కైకొనకుండుటయు, నివేదిత పదార్థముల వీడకుండుటయు నను విధిభరితమను సంజ్ఞ కలిగియున్నది. నీనిభక్తుడు అప్రమత్తుడై ఆదరించవలెను. నివేదనము తాననుభవింపుటకు ఆజ్ఞారూపముగనున్న దొకటియు పరమేశ్వరార్పణమునకు చేయున దొకటియు నయి రెండు విధములగుచున్నది.

35. నైవేద్యము సిద్ధపరచనిదే ధూప దీపముల సమర్పింప కూడదు. ధూప దీపార్పణానంతరము నైవేద్య సమర్పణమునకు తీరిస్యముకూడదు. నివేదనార్హకాలమున లింగశిరమున పత్ర పుష్పాదిముఖ్య భూషణముగ నుండు నైవేద్యమునందు పడినచో నిర్మూల్య సంహారముచేయుటచే తన్నివేదనము నివేదనార్హ మగుట శివలింగ

శిరమున అల్పమగు పూజాద్రవ్యమునుంచి నివేదనము చేయవలయును. లింగశిరము శూన్య మస్తకము కాకూడదు.

36. ఉపచారము దీపాంతమును నైవేద్యాంతము పూజయగును. నైవేద్యము లేక పూజ లోపించును. ప్రసాద భోగాంతము నైవేద్యార్పణమగుచున్నది. ప్రసాదము గ్రహింపకున్నచో అర్చితము నిష్ఫల మగును.

షట్ఫలాత్మక ధర్మాచరణమున శాంభవ వ్రతి అర్చనార్పణ భావసిద్ధి నంది నిత్యషట్ఫలవియై పరమేశ్వరోపాసనా రూపము లయిన కార్యజాలములందు భక్త మాసేశ్వరాది వాచ్యుడగుచు తత్ఫల నియత కర్మబద్ధుడై యుండును. ఆచరణ భేదముల ననుసరించి స్థల షట్కమున న్యూనాధికతయు ఆరూఢపతిత్వాది దోషములును స్థల సాంకర్యమును సంభవముకాదు. నియమియై భస్మరుద్రాక్షలభరించి భక్తుడగుచుండును. షడక్షరమును నిష్టచే అనుష్టింపుచు మాసేశ్వరుడగును. దశావధానము లొనర్చుచో ప్రసాదియగును. పూజ యొనర్చుచో ప్రాణలింగియగును. సవ్యార్పణ మొనర్చు సమయమున శరణుడగును. సర్వశివభావనయా ఐక్యుడగుచుండును. ఇట్టి మహోత్కృష్ట ధర్మాభ్యాసమునకు శివపూజ ప్రధాన సాధనము. కాన నే షడక్షర జపము - దశావధానములు. సర్వార్పణము దానికి తగుమైన అర్చనా విధి సర్వశివభావన శివోపాసనా నిరూఢములై షట్ఫలాచరణ మూలకమైన ధర్మములు ముక్తిదములై శాస్త్రముల పదింపదిగ గీర్తనీయము లగుచున్నవి.

శివభక్తిసుధా

ముదిగొండ జ్వాలాపతి లింగశాస్త్రిగారు శతావధాని

శ్లో. శ్రీ వాక్సుధా మధుర్గురీసుర నిమ్నగాగ్రే
ప్రేమామృతం వికిరతీవ సుధాంశు రేఖా
యస్మిన్ శివేనవరసాః ప్రవహంతి తేషాం
హేతుస్తదాశ్రిత లతా లలితాస్తువేతౌ.

1

శ్లో. మత్కావ్యకల్పతరు పుష్పిత భక్తి నూక్తిః
తత్త్వాద పద్మ మకరంద రుచి ప్రసక్తా
భక్తాః కర్ణపుట పూరిత తత్రవహః
వాచా తరంగ నిచయై రవ గాహ్యతేభూః.

2

శ్లో. సానంద మాజనయతి ప్రతిభావిశేషం
సామర్థ మాజనయతి ప్రతిభాప్రమోదం
పూర్ణానురాగ లలితం కమలం యధైకం
నేత్రం కృపా పరిణతం కుముదం తథాన్యత్.

3

శ్లో. నిత్యప్రభా రుచిర వక్త్ర విభేదనామ
రుద్రాక్ష దివ్య మణయః కరపద్మయుగ్మే
ఇందిందిరా ఇవ భవంతి పరస్పరోద్ధాః
నిత్యేవ సంతసమయే సుమితామ్ర జూటే.

4

శ్లో. ప్రాలంబ వట్పద సమామృత కుంతలేషు
ప్రాలేయశైల తనయాకర సంస్కృతేషు
హస్తారవింద యుగళార్చిత గంధిలేషు
నీచై స్సదా మదతి బాలసమీర పాళిః.

5

శ్లో. నివ్యందనేత్ర కమలత్రయ దీప్తిరేభాః
నిత్యం పరస్పర విభేదకృతి ప్రసక్తాః
తస్మిన్తనా స్వహితమైత్రి మవాపురస్య
శృంగారకల్పిత శుభాశుభ శంకమానాః. 6

శ్లో. నాహం భుజంగ ఇతి సంప్రతి సంశయంతః
దేహేవిలీన ఘణి నశ్చ భుజంగ నాథే
సామ్యాహ్వయంత దధిపేన నిశమ్యహిత్యాం
దృష్టోన్నమయ్య స్వశిరః ప్రహసంత్యభిజ్ఞాః. 7

శ్లో. గాలీన కుంకుమ ముఖాంబుజ చుంబనేన
పర్యాప్త కుంకుమ రజోరుణ భాసి తాస్యం
దైతేయసంగర నముద్భవ కోపహేతు
శ్చోత్తేష్యతే కవిభిరాత్మ విరోధ భావాత్. 8

శ్రీ శివాయగురవేనమః

న ట రా జ శ త క ము ను ం డి

గ్రహింపబడిన మఱికొన్ని పద్యములు

ఇవఱురి సావందారాధ్యులవారు

సీ. తొలి సృష్టికల్పనా కవితభావుడవౌచు
గగనమందెఱ ముందు నెగడనల్పి
రమణీయముగవాయు రచనంబుగావించి
యగ్నితేజంబును నమరజేసి
సలిలపూరితదివ్య సాగరావళినిల్పి
వృధులమై యొప్పిడి పృథివిమల్పి

మనుజుల బశువుల ఘనవిహంగావళి
తరులతావర్వతతతి నొనర్చి

గీ. రమ్యమై యొప్పు సృష్టి చిత్రంబువ్రాసి
తొర నీ శక్తి వర్ణింప నలవియూనా!
చిత్రకారులకాద్యుడౌ చిత్రకార
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ.

1

సీ. కాలచక్రంబును గల్పింపగాముందు
గల్పభేదంబుల సల్పి మఱల
గలగల్పుమునందు ఘటియింపజేసితి
మన్వంతరంబుల మహితగతిని
మన్వంతరంబులొ మలయునట్లుగబెద్ద
యుగభేదనిర్మాణ మొగినొనర్చి
వ్రతియుగంబున పాద భాగంబులమరించి
వ్రతిభాగమందున బరవివృత్తు

గీ. లబ్ధముల వృత్తివృత్తిని నమరజేసి
ఋతుల నెలలను వక్షసం తతుల, వార
దివసములజేయు నీ తెల్వి దెలియనాన
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ మహితతేజ.

2

సీ. రామాయణగ్రంథ రచనగావించిన
ప్రాచేతసునిజ్ఞాన భాండ మెద్ది?
భారతామ్నాయంబు బ్రభవింపజేసిన
వ్యాసుని విజ్ఞాన వనధి యెద్ది?
కావ్య నిర్మాణంబు గావించు సత్కవి
విజ్ఞానపేతువై వెలయు నెద్ది?

సకల శాస్త్రంబుల సంతసించెడు శాస్త్రీ
విజ్ఞానములకెల్ల బీజ మెద్ది ?

గీ. అట్టియామ్నాయములముందు సమరజేసి
కామికాద్యాగమగ్రంథ కరణమునను
పరమవేదార్థములదేట బఱచినావు
మాళి ధృతరాజ నటరాజ మహితతేజ.

3

సీ. నీ చేత సృష్టమా నిగమాళి స్మరియించి
వాల్మీకి కవిలోక వంద్యు డయ్యె
నీ చేత సృష్టమా నిగమాళి స్మరియించి
మహిని వ్యాసుడులోక మాన్యు డయ్యె
నీ చేత సృష్టమా నిగమాళి స్మరియించి
కాళిదాసుడు లోక గణ్యు డయ్యె
నీ చేత సృష్టమా నిగమాళి స్మరియించి
కవిసింహజాలంబు గణ్యు మయ్యె

గీ. కవినదీ జాలమెల్లను గలియునట్టి
ఘనతరామ్నాయ వనధికి గర్తలైన
నీ మహత్త్వంబు వర్ణింప నెంతవాడ
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

4

సీ. రేవణాసిద్ధ ప్రభావంబుచేసేదు
కల్యాణ చరితంబు గణుతికెక్కె
మరల సిద్ధేంద్రుని మాహాత్మ్యమునసేదు
సత్కథాసారంబు జగతినిండె
సదమలై కోరామ సత్సిద్ధ పరునిచే
నీకీర్తి చంద్రికల్ నిండె ధరణి

విశ్వోద్భటారాధ్య వేమనారాధ్యుల
మహిమచే నీ యశో మహిమ వెల్లె

గీ. గాన భక్తాగ్రగణ్యులే కాలమందు
నిన్ను జింతించి, సేవించి సన్నుతించి
నీ యశోరమదిక్కుల నింపినారు
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

5.

సీ. శ్రీపతి పండిత శిష్టసంసేవ్యుండు
శర్వ! నీ భక్తి ప్రచారకుండు
మంచనపండిత మహిమానుభావ్యుండు
శర్వ! నీ భక్తి ప్రచారకుండు
మల్లికార్జుననామ మహితపండితమూర్తి
శర్వ! నీ భక్తి ప్రచారకుండు
హరదత్తుడనుమేటి యాచార్యవర్యుండు
శర్వ! నీ భక్తి ప్రచారకుండు

గీ. భావ్యములువ్రాయుపండిత ప్రవరులైన
పరమ శ్రీకంఠ భట్టభాస్కరులు జనుల
యందు నీ భక్తి వర్షించి రతులగతుల
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

6.

సీ. నిజధవాశ్రయనీతి నియమవర్తనమైన
కోకిలకోరునే గుడ్లగూబ
శుకమునందనురాగ శుద్ధమానసయాచు
కామించునేశుకి కాకవత్తి
రాయంచయందున రక్తిచే విహరించు
హంసి తాపలచున్న యలతిపులుగు

ప్రియమనోహరసంగ ప్రీతిచే ముదమందు
శారికవలచునే చక్రవాక

గీ. మటులె నీ పాదపద్మ నివ్వందమధుర
మధురమధువానుమన్మనో మధుకరంబు
పోవునే నిన్ను విడియన్య దేవుగోరి
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

7

సీ. శ్రీ శంభుసత్కథా సిద్ధాంత శుద్ధాంత
రంగులై భువిని సత్సంగులగుచు
పరమేశసద్గుణ వర్ణనా కర్ణన
స్వాత్మలై పూర్ణ విశ్రాంతులగుచు
మధురభవద్గీత మంజులరంజనా
నందులై త్యద్భక్త బృందులగుచు
పశుపతినద్గ్రంథ వాచనాలోచనా
సత్తులై భక్తి సంయుక్తులగుచు

గీ. వెలయునటువంటివారిలో దలచి తలచి
వారు చరియించినట్టి సత్పథముబట్టి
సంచరించెద నీ విశ్వ శాలయందు
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ.

8

సీ. అభవపాదార్చనా విభవంబులేనట్టి
గృహముగాదదిపాప మహముగాని
పరమేశునేవత్తై వ్యయముసేయగలేని
ధనముగాదరిపాప వనముగాని
భవసమర్పితదివ్య ఫలముభక్షింపని
ముఖముగాదది పాపసఖముగాని

పరశివార్పితపుష్ప వాసనారుచితేని

ముక్కుగాదది తోలు డొక్కుగాని

గీ. శంభుపాదార్చనంబును సలుపనట్టి

చెయ్యిగాదది యొక మొద్దు కొయ్యగాని

యనుచు జింతింతు నాత్మలో నహరహంబు

మాళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహిత తేజ.

9

—o—o—o—

శ్రీ నీలకంఠభాష్యము

(గతసంచిక తరువాయి)

ఆంధ్రీకర్త :- నిర్మల శంకరకాస్త్రిగారు

(శ్రీకంఠ విద్యాభూషణి, పంస్కృతసాహిత్యరత్న)

చేతనులు, అచేతనములును నిండియుండు ప్రపంచమంతయు ఏ పరమాత్మకు శేషమగుచున్నదో - అనగా ఒకానొక భాగమగు చున్నదో అట్టివాడు శివుడని భావము.

శేషమనగా పరార్థమైనది. శేషమగు ప్రపంచము శేషియైన పరమేశ్వరు నారాధించుటకు ఉపయోగించునట్టిది.

అశేషము శేషమగుచున్నదని చెప్పటయందు ఆభాసించు విరోధము “ప్రాకృతదృష్టితో ప్రపంచము అశేషముగా కనుపడినను ఆప్రాకృత దృష్టిగలవారికి పరమేశ్వర విభూతిలేశముగా స్ఫురించు”ననే నిరూపించుటవలన పరిహరింపఁబడును. తమ తమ యధికారము ననుసరించి కర్మజ్ఞానములతో శివుని ఆరాధించుటకు చేతనవర్ణము;

శివారాధనకు ఆశ్రయమగుటకు భూజల అగ్నియిది అచేతన మునుపయోగించును కావున చరాచరము శివునకు శేషమగు మునుపయోగము లేదు.

జీవులు సంసారబద్ధులుగా నుండువరకు పశువు లనఁ బడుదురు. జగము (జీవులను బంధించు సంసారమగుటచే) పాశ మనఁ బడును. శివుఁడు - ఇతరులగు ప్రభువులవలె ధనికులవలెను గజాశ్వ సువర్ణాభరణాది పరిమిత సంపద కలవాడు గాక పశుపాశ సమ్యక్శమగు ప్రపంచమును శాసించు గొప్ప విశ్వరూపు కలవాడగుచున్నవాడు.

సమస్కార ఆశీర్వాద వస్తునిర్దేశములతో త్రివిధమగు మంగళము - నాచరించి - పాశుపతదీక్ష ననుగ్రహించి సమస్త వేదాంతార్థమును బోధించినట్టి తమ ఆచార్యుని దిగువ శ్లోకముతో నమస్కరించుచున్నవారు.

శ్లో॥ నమః శ్వేతాభిధానాయ - నానాగమ విధాయినే;

కైవల్య కల్పతరవే - కల్యాణగురవే నమః॥

అనేక వేదాంతములకు తోచెడు విరోధమును పోనాడి సరస్వతీమైన ఏకార్థమును నిర్ధారించి యుపదేశించువారును, కైవల్యముఁ (శివసాయజ్యము) అనఁబడు మోక్షమునకు కల్పవృక్షమువంటివారును, జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యాది కల్యాణగుణములు కలవారును, పాశుపతదీక్షను ప్రసాదించినట్టి కల్యాణగురువులునగు శ్వేతాచార్యులవారికి నమస్కారము.

వేదవాక్యములందువలె సీశ్లోకమున రెండు నమః పదములు ఆదరాతిశయముతో వాడబడినవి. కైవల్యమయ రహస్యము ననుసరించి శివస్తుతి కన్న గురుస్తుతి యధిక ఫలప్రదమగుచున్నందున రెండు ఘోరములు నమఃపదము ప్రయోగింపఁ బడెను.

వేదాంతములన్నియు ఎట్టి విరోధముగానక శివునియందే తాత్పర్యము కలిగియుండునవని శిష్యులకు ఉపదేశింప శ్వేతాచార్యులవలెనవారు. మరియు కల్పవృక్షము కాముకుల కోర్కెలను ఫలించజేయునట్లు కైవల్యమనఁబడు మహాఫలము నపేక్షించువారికి శిష్టరాహిత్యమును కలుగజేయువారు.

శ్రీసీలకంఠాచార్యులకు విద్యాగురువులేగాక దీక్షాగురువులని “కళ్యాణగురవే” అను పదము తెలుపును. శ్రీ సీలకంఠశివాచార్యులు “కళ్యాణగురు”వని శ్వేతాచార్యులను స్మరించినందున శాంభవ దీక్షితులై ఇష్ట ప్రాణభావ లింగాను సంధానముతో సంప్రదాయబద్ధమైన ముముక్షుత్వము (మోక్షాపేక్ష) నవలంబించిన వారని తెలియనగును.

ఆ హ్యో న ము

కొత్తవల్లి గ్రామంలోని శివాలయమందు వచ్చే వైశాఖములో కల్యాణోత్సవము జరుగుననియు- ఆ సందర్భములో శైవమహాజన సభను జరుపుటకు కృతనిశ్చయములై యున్నట్లు యచటికైపులు చెప్పిరని ఇవటూరి సానందారాధ్యులవారు మా కార్యాలయమునకు తెలియబరచినారు. రాజోపు పత్రికలయందు తేదీలు నిర్ణయించి తెలుపబడును,

—సంపాదకులు.

శ బ రీ వి లా ప ము

ఈ గ్రంథ రచయిత వరంగల్లు నగరమందలి శ్రీ విశ్వేశ్వర సంస్కృతాంధ్ర కళాశాలయందలి యుపాధ్యాయ పదవిలో నున్న శ్రీ భాష్యం విజయసారధిగారు. వీరీ గ్రంథము నొక ఖండకావ్యముగ గీర్వాణభాషయందు రచించి శ్రీ చాగంటి భాస్కరలింగకామ్రామిగారికి కట్టి నమర్పణచేసిరి. ఇందలి కథ స్వల్పము. ఇంద్రాది దేవతాప్రార్థన

బంపును. యుద్ధోన్ముఖుడైన పసివాడగు కుమారునిజూచి హిమాలయ
వర్వత గుహనుండి యొక శబరి వెడలివచ్చి దీనపదనముతో బల్కిన
వల్కులను నలుబది శ్లోకములతో నీ కవి రచించి పాతక లోకమునకు
శ్రోత్రానందమును గలుగజేసిరి. ఇంతకు పూర్వము వీరు విషాదల
హరి యను గ్రంథము నొకటి రచించి గజానన సర్వస్వ మను సంచిక
యందు ముద్రించిరి. సహృదయానందకరములగు నిట్టి గ్రంథముల
రచించి భాషాసేవ నొనరింప బూనిన కృతికర్తను తగు ప్రోత్సాహము
గల్గించిన కృతి భర్తను నభినందించు చున్నాము.

—సంపాదకులు.

*

ఓమ్

ఓంకారము - శివలింగము

ముదిగొండ మల్లికార్జునరావుగారు - తాడికొండ

ఈ వ్యాసమును వ్రాసినవారు తాడికొండ గ్రామకాపురస్తుడగు
ముదిగొండ వీరభద్రయ్యగారి కుమారుడు మల్లికార్జునరావుగారు, వీరు
శ్రీ సనాతనధర్మ మహాసభ (సికింద్రాబాద్) తరపున వైదికధర్మ ప్రాశ
స్త్యమునుగూర్చి పలుచోట్ల యుపన్యాసము లిచ్చుటయేగాక ప్రచార
కులుగనుండి ప్రసిద్ధిగడించి యుండిరి.

ఒకతరి వీరు శ్రీకైలమునకేగి తిరిగివచ్చుచు చిన్నవయస్సు
పండే జీవితయాత్రను ముగించి లింగైక్యముచెందిరి. “శ్రీకైలశిఖరం
దృష్ట్వా పునర్జన్మనవిద్యతే” అను శాస్త్రోక్తి ననుసరించి శిఖరదర్శనము
చేసికొని పునీతులై యిహమునువీడిన వీరికి శివసాయజ్యముతప్పక
లభించినదని చెప్పటకు సందేహములేదు. వీరనేక గ్రంథములరచించిరి.
అందు ఓంకారము - శివలింగము అను దానినిగూరించి వ్రాసిన విషయ

మును వారి కుమారుడు శివప్రసాద్ మా కార్యాలయమునకు పంపించి యున్నాడు. దానిని యిందు ప్రచురించుచున్నాడ.

శ్రీ బేమాసింహ శాంభవ్ గారు “శివ నిర్మాల్పరత్నాకరము” అను గ్రంథ పీఠికలో, ఫ్రెంచి దేశస్థుడగు లూయీస్ గారి గ్రంథముల ననుసరించి అత్యంత ప్రాచీన కాలమునందు విదేశములలోకూడ శివ లింగపూజన మొనర్పబడుచుండెడిదని వ్రాసియున్నారు.

వారిట్లు వ్రాయుచున్నారు “ఉత్తర ఆఫ్రికా ఖండమందలి ఈజిప్టు ప్రాంతములో ‘మేఫిస్’ ‘అషీరిస్’ అను స్తలములయందు నందివాహనాదూఢుడును, త్రిశూలహస్తుడును, వ్యాఘ్ర చర్మాంబర ధారియునగు శివుని విగ్రహములు ఉన్నవి. వానిని అక్కడి ప్రజలు మారేడు పత్రితో పూజింపుచున్నారు. పాలతో అభిషేకమొనర్చు చున్నారు. టర్కీ దేశమందలి “బాబిలోక్” పట్టణమునందు 1200 అడుగుల ఎత్తుగల శివలింగమున్నది. ప్రపంచమం దెచ్చటను ఇంతటి పెద్దలింగములేదు. హైడ్రోపాలిస్ అను నగరమందు 300 అడుగుల ఎత్తుగల లింగమున్నది. ముసల్మానుల యాత్రాస్థలమైన మక్కా పట్టణమునందు ‘మక్కేశ్వర’ శివలింగమున్నది. దానిని వారు ఖడ్గారవత్రములతో పూజించెదరు. అమెరికా ఖండమందలి బ్రెజిల్ దేశమునందు చాల శివలింగములున్నవి. యూరప్ లోని “కారింథ్” అను పట్టణమున పార్వతీ దేవాలయమున్నది. ఇటలీలో అనేకమంది క్రైస్తవమతస్తులు ఇప్పటికిని శివలింగ పూజన మొనర్చుచునే యున్నారు. స్కాట్ లండ్ (గ్లాస్కో) లో ఒక సువర్ణాచ్ఛాదితమైన శివ లింగమున్నది. ప్రజలు దానిని చాలభక్తితో పూజించెదరు. ఫీజియన్ లోని ఎటిస్ (నినివా) అనెడు పట్టణములో “ఎషీర్” అనెడు శివ లింగమున్నది. యహూదీయుల దేశములో వేలకొలది శివలింగము లున్నవి. ఆఫ్రికనిస్తాన్, చిత్రాల, కాబుల్, బలఖ్, జకార్తా మొదలగు

చోట్ల శివ లింగము లున్నవి. అక్కడి ప్రజలు వానిని “పంచపీర్” “పంచపీర్” అను పేర్లతో పిలుచుచుందురు.

పండిత కాశీనాథశాస్త్రి (మైసూరు) గారు ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు. ఫ్రెంచి రాజ్యాధీనమైన అనాం (Annam) దేశమునందు చాల శివాలయములున్నవి. ఇది ఇండ్లో చైనాయందున్నది. దీనినే ప్రాచీన కాలమునందు “చంపా” అని పిలిచెడివారు,

సుప్రసిద్ధ పరిశోధకుడగు మిప్టర్ ఎ. బర్గేన్ (A Bergaigne) గారు వ్రాసిన శివాలయములోని శిలాశాసనములకు సంబంధించిన ఒక పుస్తకములోనూ, R. C. ముజాందారిగారి “Ancient Indian Colonies in the Far East” అను పుస్తకమునందును, అక్కడ చాల శిలాశాసనములు శివాలయములకు సంబంధించినవి దొరకినట్లు వ్రాయబడియున్నది. వీటిలోని సంస్కృతభాష చాల అందముగను, ప్రతి శాసనమునకు మొదట “ఓం నమశ్శివాయ” అని వ్రాయబడియును ఉన్నది.

డాక్టర్ ప్రాణనాథ విద్యాలంకార్ గారు ది 1-5-38 న కాశీ నాగరీ ప్రచారిణీసభ వార్షికోత్సవ సందర్భమునందు, హిందుదేశములో నేటికి 15000 సంవత్సరములకు పూర్వమే శివలింగపూజ ఉండెడిదని అనేక ప్రమాణములతో రుజువుచేసినారు.

శ్రీ సునీత కుమారచటర్జీ M. A. D. Lit. గారు ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు. “ఒకానొకప్పుడు ‘అనాం’ దేశమందలి ‘మిసోఖేడా’ అను పట్టణము కాశీకన్నను మించిన శివక్షేత్రముగ ఉండెడిది.”

మిసోఖేడా గ్రామములో దొరికిన 4 వ శిలాశాసనము ననుసరించి భద్రేశ్వర శివలింగస్థాపన నేటికి 1400 సంవత్సరములకు పూర్వమే జరిగినట్లు తెలియుచున్నది. అందులోని ధ్యానశ్లోకము—

శ్లో! సృష్టంయేన త్రితయ మఖిలం భూర్భువః స్వః స్వశక్త్యా
యేనోత్తాతం భవనధురితం వహ్ని నేవాంధకారం

యస్యాచింత్యా జగతిమహిమా యస్యనాదిర్నచాంత

శ్చంపాదేశే జనయతు నుఖం శంభుభద్రదేశ్వరోయం ?

శ్రీశానభద్రేశ్వర లింగము 'ఉవక' అను పర్వతముమీద స్థాపింపబడినట్లు 32 వ శాసనముద్వారా తెలియుచున్నది. గ్రంథ విస్తరభీతిచేత ఆ శ్లోకముల సన్నిహితినీ ఇచట వ్రాయుటలేదు.

మ్యాస్పరో అనేడి ఫ్రెంచి విద్వాంసునివలన మఱికొన్ని విషయములు బయటపడినవి.

బాబూ శివప్రసాదుగారు వ్రాసిన 'పృథ్వీ ప్రదక్షిణము' అను గ్రంథమునందు అనేక గొప్ప విషయములు ఉదహరింపబడియున్నవి.

29 వ శాసనమునందు నేటికి 4 లక్షల 30 వేల సంవత్సరముల క్రిందట 'ముఖలింగేశ్వర' దేవాలయము స్థాపింపబడినట్లు వ్రాయబడి యున్నది. 'ట్రాక్యా' అను గ్రామమునందు ఒక శివ విగ్రహము దొరికినది. 'యానముమ్' అను గ్రామములోనూ, 'డాకలాయే' అను గ్రామములోనూ త్రిశూలపాణియగు శంకరవిగ్రహములు దొరికినవి. 'పోనగర్' అనుచోట 'కాతారేశ్వరి' యను దేవీపూజ జరిగెడిది. 'డాంగ్ ఫుక్' అను చోట అర్ధనారీశ్వరమూర్తి దొరికినది. ఫ్రెంచి 'కంబోడియా'లో శా॥ సం॥ 866 లో అంకోర్తాం అను గ్రామమునందు శివలింగ స్థాపన జరిగినట్లు వ్రాయబడియున్నది.

'జావా' 'సుమిత్రా' ద్వీపములు పూర్వకాలమునందు 'యవ' 'సువర్ణద్వీపము' లని పిలువబడెడివి. డాక్టరు N. J. క్రోమ్గారు వ్రాసిన (Het oude Javaen Sijn Kunst) అను డచ్చిభాషలోని పుస్తకమునందు అనేక చిత్రపటము లివ్వబడినవి.

జావా ద్వీపమందలి 'ప్రాంబనాకా' సమీపమునందు లారంజో గ్రాంగ్ అనేడు శివాలయమున్నది. పక్తరక్ అనేడు గ్రామములో ఒక గొప్ప శివాలయమున్నది.

T. గోపీనాథరావుగారు (Elements of Iconography Vol II Part I) అను పుస్తకమునందు గుడిమల్లకలోని ఒక ప్రాచీన శివలింగమును వర్ణించినారు.

రాడెక్ మాస్ పోర్ బట్ జరకా (Raden Mas Poedatjaraka) గారు ఒక గ్రంథములో మొట్టమొదట రోమన్ లిపిలో వ్రాసిన మంగళాచరణము నిచట ఉదహరింపుచున్నాము.

“ఓం అవిఘ్నమస్తు. నమఃశివాయ”

శ్లో. యః సర్వస్థజతి ప్రపాలయతి చాశేష్యం హరివ్యత్యపి

దేవానాం జగతోఽపియః సుశరణో గౌరీపతిర్యాహరః

తందేవం ప్రణమామి శూలిన మచింత్యం నీలకంఠశివం

భో దేవేశమమ ప్రశామ్యతుమలం పాపంచ సర్వంసదా॥

కావున చారిత్రాత్మకముగ పరిశీలించిన యెడల అత్యంత ప్రాచీనకాలమునుండియును ప్రపంచమందంతటను శివలింగపూజనము ఆచారమునం దున్నట్లు కాన్పించు చున్నది.

పండిత మాధవాచార్యశాస్త్రిగారు రిట్లు వ్రాయుచున్నారు. “శివలింగపూజ శైవులకాలమునుండియో లేక వామ మార్గీయుల నుండియో ప్రారంభించియుండునని నేడు కొందరు అల్పజ్ఞులనుచున్నారు. కాని నేటికి 2000 సం॥ లకు క్రితమే శంకరాచార్యులవారు ‘అథ బ్రహ్మవేదతారస్య’ యని సింహగర్జన మొనర్చియున్నారు. అందువలన, ఆయనకంటె పూర్వమే శివలింగ పూజనము బాగుగా వ్యాపించి యుండెనని ఋజువగుచున్నది. అంతియేగాక, మనుస్మృతి (అధ్యాయ 2) లో ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది.

శ్లో. నిత్యం స్నాత్వా శుచిః కుర్యా ద్దేవర్షి పితృతర్పణమ్

దేవతాభ్యర్చనం చైవ సమిదాధావమేవచ॥

అనగా నిత్యమును స్నానాదికము లొనర్చి పవిత్రముగా దేవ, ఋషి, పితృతర్పణము లొనర్పవలయును. శివుడు మొదలైన దేవతా విగ్రహములను పూజింపవలయును. హవన మొనర్పవలయును.

మనువు సృష్టియొక్క ఆదికాలమునందలివాడు అగుటచే శివ లింగ పూజనముకూడ సృష్టి ప్రారంభమునుండియే యుండెనని తెలియుచున్నది.

ఇతిహాస గ్రంథములనుండియును ఇటులనే తెలుసుకొన గలుగుచున్నాము. సంస్కృత సాహిత్యమునందలి ఆదికావ్యమగు వాల్మీకి రామాయణము (ఉత్తరాకాండ 31 సర్గ 42—43 శ్లో) నందు ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది.

శ్లో. యత్ర యత్ర సయాతిస్మ రావణో రాక్షసేశ్వరః
జాంబూనదమయం లింగం తత్రతత్రస్మనీయతే
బాటుకావేది మధ్యేతు తల్లింగం స్థావ్యరావణః
అర్చయామాస గంధాఢ్యైః పుష్పై శ్చాగురుగంధిభిః॥

రాక్షసులకు రాజగు రావణుడు (దిగ్విజయయాత్రచేయునపుడు) ఎక్కడెక్కడికి పోయిన అక్కడికెల్లను మువర్ణ మయమగు లింగము నొకదానిని తీసుకొనిపోయెడివాడు. ఇసుకవేదికపై దాని నిడి గంధ పుష్పదులతో పూజచేసిడివాడు.

ఇటులనే శ్రీరామచంద్రుడు సహితము శివలింగపూజన మొనర్చినట్లు వాల్మీకి రామాయణము (యుద్ధకాండ సర్గ 125 శ్లో 20-21) నందున్నది.

శ్లో. అత్రపూర్వం మహాదేవః ప్రసాదమకరోద్విభుః.

ఏతత్తద్రత్యతే తీర్థం సాగరస్యమహాతమః.

శ్రీరామచంద్రుడు సీతతో అనుచున్నాడు. 'దేవీ! ఇచట శివ లింగస్థాన మొనర్చి పూజించుటచే మాకు మహాదేవుని వరము లభించినది. ఆ కనుపించునదియే గొప్పదగు సాగర తీర్థమైయున్నది.'

ఇది ఇప్పటికి 364000 సం॥ క్రిందటిమాట దీనినిబట్టి అప్పటికే శివలింగపూజనము ప్రచలిత మైయున్నట్లు తెలియునగు చున్నది.

శైవ గ్రంథ మాల

1. సంన్యాసందశము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాపీఠమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశిక చందా వివరము

మహారాజ పోషకులు	...	116—0—0
రాజ పోషకులు	...	50—0—0
ప్రధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అడ్డన్ :- 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పీఠాధిపతి

ప్రిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అడ్డన్ :- 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (వయా) దుగ్గిరాల

సూచన :- వ్యాసములు - ఉత్తరములు - జ్ఞానులు - చందాధనము

ఈ పై అద్రస్సులలో నొకదానికి పంపించవలెను.

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీశైవమత ప్రకాశిక పత్రికను ప్రచురించుటకు
సంపాదక హోదావలీన

సంపుటము

హేవళందు సంవత్సరము

సంచిక

౮

15—1—1953

౯

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

కావ్యకవి.

శ్లో॥ శ్రీ దేవశాస్త్రస్థితప్రభాసికా

సందేహశంకోహమహానిగాసికా ।

తత్త్వత్రియోద్భోధన సిద్ధదేశికా

జయద్వియం శైవమతప్రకాశికా ।

శ్రీ చైవమహాప్రీతము

ప్రేషకశ్రీశ్రీ, శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవాలయము

వరంగల్

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయము

— సంపాదకులు

2. శైవమహాపీఠ విరాళములు

— పితాధిపతి

3. దేవాదితర్పణము

— పితాధిపతి

4. శైవేద్యము

— ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు, ఈమని

5. శ్రీ నీలకంఠభాష్యము

— నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారు

6. శిష్యభక్తి సుధా

— ముదిగొండ జ్వాలాపతి లింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీశైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు

సచిత్ర మాసపత్రిక

సంపుటము

హేవళంబినామ సంవత్సరము

సంచిక

౮

15—1—1958

౯

సంపాదకీయము

శ్లో॥ అకంఠేకళంకా దనంగే భుజంగా
దపాణౌ కపాలా దపాలేన లాఙ్ఘత్
అమౌళా శశాంకా దవామే కళత్రా
దహం దేవమన్యం నమన్యే నమన్యే॥

అకంఠేకళంకాత్

శైవమతప్రకాశిక 6 వ సంపుటం 2 వ సంచిక 12 వ పేజీలో (శ్రీ) ముదిగొండ నాగవీరయ్య శాస్త్రిగారు దాహించిన “అకంఠేకలంకాద”ను శ్లోకమునకు మనపండితు లొకరు జవాబు వ్రాయమని కోరినందున వ్రాయబడుచున్నది.

“అకంఠేకలంకాత్” దేవత లెవ్వరికి సాధ్యముకాని హాలా హలవమును మ్రింగి దేవతల భయము బాపి రక్షించినాడని భావము.

“అనంగేభుజంగాత్” వానుకి తక్షకులు కుండలములుగను- అదిశేషువు యజ్ఞోపవీతముగను ధరించుటచే అనువమాన శక్తిసంపన్నుడని భావము.

“అపాణౌకపాలాత్” బ్రహ్మశిరంబును ద్రుంచి శూలపాణియై భిక్షుమై త్రిన భైరవయవతారమున దుర్జనుల శిక్షించువాడని భావము.

“అఘాలేన లాక్షాత్” దేవతలకంటె విలక్షణమైన ఘాల నేత్రమున కాముని దహించి జితేంద్రియుడైయున్న వాడని భావము.

“అమాభౌ శశాంకాత్” దక్షశాపమునరాజయత్కృచే పది హేను కళలు క్షీణముకాగ శేషించిన పదహారవకళను శిరంబున ధరియించి చంద్రుని బ్రతికించిన భోళాశంకరుడని భావము.

“అవామే కళత్రాత్” శివశక్త్యాత్మకమైన రూపము ధరించి ప్రపంచమంతయు శక్తి విశిష్టమైనదని తెలియజేయుచున్నాడని భావము.

ఇట్టి ఈశ్వరునకంటె నితర దైవమును నేను తలంచను.

ఈ శ్లోకము శంకరాచార్య రచితమగు శివభుజంగస్తోత్రములోని కఠినశ్లోకము. కంఠేకలంకః యస్యసః అని బహూప్రీహి సమాసము చెప్పితే అర్థము కుదరదు. అందువలన కంఠేకలంకః కంఠేకలంకః అని సప్తమీ సమాసముచెప్పి తరువాత “కంఠేకలంకస్య ఆభావః అకంఠేకలంకః” కంఠమునందు కలంకాభావమువలననూ అంగమునందు భుజంగాభావము వలనను, శివునిదప్ప యితరదైవములను కొలువనని భావము.

అపంచమ్యాః అను నిషేధముండుటవలన అవ్యయాభావమున, అంభావమురాదు.

శి ట్లు

సంపాదకుడు

శైవ మహాపీఠ విరాళములు

లోగడ నిల్వ	7-0-0
శ్రీయుత ఆకారపు రాజచెన్న విశ్వేశ్వరరావుగారి వలన	1-0-0
„ గుండా రాజలింగంగారి వీరభద్రయ్యగారి వలన	1-0-0
„ నార్ల నారాయణ, మణెమ్మ, సుందరమ్మగార్ల వలనజమ	3-4-0
„ గుండా రాజయ్యగారి వెంకట్రాజంగారు	1-0-0
„ లేగాండ నరసయ్యగారి వలనజమ	2-4-0
31-12-57 వరకు నిలువ జమ	<u>15-8-0</u>

—०००—

దేవాది తర్పణము

స్మృత్యాచమనం కృత్వా | ప్రాణనాయమ్య | ఏవంగుణ విశేష
 మణ విశిష్టే, శుభే, అభ్యుదయముహూర్తే శ్రీమాన్ — గోత్రః —
 శర్మా - అహం మమ ఉపాత్తదురితక్షయ ద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర
 ముద్దిశ్య పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం దేవర్షి పితృతర్పణం కరిష్యే॥

అని సంకల్పించి దేవతర్పణము బ్రహ్మతీర్థముతో చేయవలెను.

దేవతర్పణవిధి

మహాలింగచేర స్వరూపంమాయా విశిష్టం జ్యోతిర్మయం,
 పరశితం మహాదేవం తర్పయామి॥
 మహాశక్తిదేవతా ప్రకృతి జనయిత్రీం పరాశక్తిం,
 మహాదేవీం తర్పయామి॥
 శివాదయో యే దేవస్తాన్ దేవాస్తర్పయామి॥
 సర్వాన్ దేవగణాన్ స్తర్పయామి॥
 సర్వాన్ దేవపత్నీన్ స్తర్పయామి॥

సర్వాఁ దేవపుత్రాగ్ం స్తర్పయామి॥
 సర్వాఁ దేవపౌత్రాగ్ం స్తర్పయామి॥
 భూద్దేవాగ్ం స్తర్పయామి॥
 భువద్దేవాగ్ం స్తర్పయామి॥
 సువద్దేవాగ్ం స్తర్పయామి॥
 భూర్భువస్సువద్దేవాగ్ం స్తర్పయామి॥
 ఇష్టలింగం తర్పయామి॥
 ప్రాణాలింగం తర్పయామి॥
 భావలింగం తర్పయామి॥
 ఆచారలింగం తర్పయామి॥
 గురులింగం తర్పయామి॥
 శివలింగం తర్పయామి॥
 చరలింగం తర్పయామి॥
 ప్రసాదలింగం తర్పయామి॥
 మహాలింగం తర్పయామి॥

ఋషి తర్పణము

ఉపమన్యు దధీచి దూర్వాసవ్యాసాదయోయే,
 ఋషయస్తాఁ ఋషీగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥
 సర్వాఁ ఋషిగణాగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥
 సర్వాఁ ఋషిపుత్రాగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥
 సర్వాఁ ఋషిపౌత్రాగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥
 సర్వాఁ ఋషివత్సీగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥
 సర్వాఁ ఋషిపుత్రాగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥
 సర్వాఁ ఋషిపౌత్రాగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥
 భూ ఋషీగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥
 భువఋషీగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥

సువఋషీగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥

భూర్భువస్సువఋషీగ్ం స్తర్పయామి తర్పయామి॥

జపమాలవలె జందెమును ధరించి ఋషితర్పణమును చేయవలెను.

★

నైవేద్యము

(ముదిగొండ రామలింగ శాస్త్రిగారు - ఈమని)

శిష్యుడు :- లింగధారి దేవతాంతరమునకు నివేదించిన పదార్థమును గ్రహింప వచ్చునా ?

గురువు :- దేవతాంతరమునకు నివేదించిన పదార్థమును స్వేచ్ఛలింగమునకు నివేదించ గూడదు. అదియునుగాక ఒక లింగమునకు నర్పించిన దానిని వేరొక లింగమునకు నర్పింప గూడదు. నస్త్రము - ఆభరణము - పుష్పము - అన్నము - పానీయము - ఔషధము - మొదలగు వానిని ప్రాణాంత సమయమందైన స్వేచ్ఛలింగమునకు నర్పించియే గ్రహింపవలయును.

శిష్యుడు :- ఓ గురువా ! ఒకలింగమున కర్పించినదానిని నింకొక లింగమున కర్పింపగూడదని యంటిరి. అన్నియు లింగమునకు నివేదించియే గ్రహింపవలెనంటిరి. ఇది స్త్రీలకెట్లు సంగభవించును. భార్య భర్త యుచ్చిష్టమును ప్రతిదినము సేవించుచుండునుగదా ! భర్త శేషము మొదట భర్తచే తన లింగమునకు నర్పింపబడినదేగదా ! దానిని భార్య తిరిగి తనలింగమునకు నెట్లు నర్పించును ? తనలింగమునకు నర్పింపక తాను భుజించుట యెట్లు ? ఈ విషయము విన్నవింపుడు.

గురువు :- ఇది ముఖ్యముగా నందఱు తెలిసికొనదగిన విషయము. నివేదనము రెండు విధములు, అందు లింగ మనుభవించినట్లు భావించి తా ననుభవించుట యొకటి. తా ననుభవించుటకు లింగము ననుజ్ఞగైకొనుట యనునది వేరొక్కటి. భర్తృశేషము గురుప్రసాదము, గురుపాదతీర్థము, లింగతీర్థము ననువానిని గ్రహించు నప్పుడు లింగముయొక్క యనుజ్ఞగొనుట యను నివేదనమే చేయవలయునుగాని ముందు లింగమనుభవించినట్లు భావించుట యను నివేదనము చేయగూడదు.

శిష్యుడు :- భర్తృశేషమును లింగమనుభవించినట్లు భావించుట చూపముగా వర్ణింపగూడదేని అట్టినివేదనము స్త్రీలకు ప్రతిదినము సంభవించుటెట్లు? స్త్రీలు ప్రతిదినము భర్తృశేషమునే సేవింప వలయునుగానను భర్తృశేషమునకు భోగరూపార్పణము కూడదు గానను స్త్రీలకు భోగరూపమగు నర్పణ మెప్పుడును సంభవింపదు. స్త్రీలు లింగపూజగావించి లింగమునకు భోగరూపార్పణము చేయవలయునా? పనిలేదా? చేయవలయునేని భర్తృశేషముట్లు నివేదింపకూడదని చెప్పితిరిగదా? ఇంకదేనిని నివేదింపవలయును? భర్తృశేషముగాక వేరుపదార్థమునట్లు నివేదింపవలయునందులేని పతివ్రత భర్తృశేషము భుజింపవలయునా? లింగభోగరూప నివేదితమును భుజింపవలయునా? తెలుపుడు.

గురువు :- స్త్రీలలో పూర్వసువాసినుల విషయమై సంశయము లేదు గదా! ఇక సువాసినుల విషయమై చెప్పుచున్నాను. ముత్తైదువ లింగపూజ గావించినను కావింపకున్నను వేరుపదార్థముతోనే లింగభోగరూప నివేదనము ప్రతిదినముచేసి శివలింగమందును తన భర్త యందును భక్తి కలదై రెండు ప్రసాదములను భుజించుచుండవలయును.

శిష్యుడు :- లింగార్చిత పదార్థమును వదలిపెట్టవచ్చునా ?

గురువు:-లింగమున కర్పించని పదార్థమును భుజింపగూడని విధమున అర్పించని పదార్థమును పరిహరింపగూడదు. అలాప్రసాదమును వదలిపెట్టువాడు శివానుగ్రహ పాత్రుడు కాజాలడు.

శిష్యుడు :- నివేదనము చేసిన పదార్థమును వదలిపెట్టగూడదేని, భార్యకు శిష్యులకును ప్రసాదము నొసగుదురుగదా! అవియెట్లు సంభవించును? చారవమున నున్నవారల నుద్దేశించి జలము విడుచుట యెట్లు? జలము పుక్కిలించివేయుట యెట్లు? భుజించి చేయి మూతి కడిగికొనినను ప్రసాద శేషము కొంతయైన విడువబడక యుండదుగాన నవియెట్లు లాచరింపవలయును. ప్రసాదము పవిత్రమైనదిగాన దానిని గ్రహించి కరముఖశుద్ధి యెట్లు చేసికొన వలయును? నివేదింపని జలమును పుక్కిలించి వేయనగునా? నివేదించిన జలమును పుక్కిలించి విడుటయెట్లు? నివేదన సందర్భమున నున్న నిట్టిసంశయముల దెలుపవలయును.

గురువు :- భార్యకు, శిష్యునకు ప్రసాదము నొసంగినను “చారవే పుణ్యనిలయే” అను మంత్రముతో నరకవాసులకు నుదకము నిచ్చినను నీ విషయమున ప్రసాదత్యాగ దోషములేదు. ఏలనగా ప్రసాదమును విడువగూడదని చెప్పిన నిషేధము శాస్త్ర విహితముగాన ప్రసాదత్యాగమును గూర్చి ప్రవర్తించినదే. భార్యకు శిష్యులకు ప్రసాదము నొసగవలయుననియు, నరకవాసులకు జలము నియ్యవలయుననియు శాస్త్రవిధులు గలవు. లోకమున నవిహిత త్యాగంబును గలదు. ఎట్లనగా ఆశచే నధికముగా నివేదనముచేసి భుజింపలేక పరిహరించుటయు నద్దాని ననర్హులు, శ్వాసములు మొదలుగా నుపయోగించుటచే నది దుర్వినియోగమొందుటయు నీవిధమున ననుభవసిద్ధమై యున్నది. ప్రసాదమును పరిహరింప

గూడదను నిషేధము అవిహిత త్యాగమునందు చరితార్థమగు చున్నది గాన విహితత్యాగమును బాధింపజాలదని యెఱుంగ వలయును.

ఇక పుక్కిలించివేయుట మున్నగునవి యెట్లనిన పుక్కిలించి వేయుట మొదలగు కృత్యముల నుద్దేశించి యా రూపముననే నీవేదనముచేసిన జలముతో నాయా కృత్యముల జరుపుకొనిన దోషములేదు. ఏలన పుక్కిలించి వేయుటకై నివేదన చేయు నప్పుడు ఈశ్వరుడును పుక్కిలించి వేసినట్లు భావించుట యను విధముననే చేయవలయునుగాన నీ విధమున నివేదనముచేసి యిట్టి పనులు తీర్చుకొనిన దోషములేదు. ముఖశుద్ధియందు ప్రసాద త్యాగము సంభవించగాయన్న, ముఖశుద్ధి, హస్తశుద్ధియు శాస్త్ర విహితములేగాన నా సమయమందలి ప్రసాదత్యాగము విధిమూల కమే యగునుగాన నిందు దోషములేదు.

శిష్యుడు :- గురు ప్రసాదస్వీకరణ విషయమున శుద్ధాదు లావశ్యకము లేనా ?

గురువు :- “ప్రసాదస్తు కణత్రయం” అను వచనమునుబట్టి కణత్రయ రూపమగు గురుప్రసాదము మున్నగువానియెడ శుద్ధ్యాదులకు ప్రసక్తిలేదు. ఇందు కారణమేమనిన విధిమూలకః అను వచన మునుబట్టి టున్నివృత్తికై చేయు నాహారాదులయెడ ముఖశుద్ధ్యాదులు విహితములుగానను కణత్రయాత్మికమగు ప్రసాదమునెడ శుద్ధ్యాదులు నిషిద్ధములుగానను “వచనాత్ప్రవృత్తిః వచనాన్ని వృత్తిః” అను శాస్త్రానుసారమున నీ యర్థము లభించుచున్నది.

ఆహారమునకై గ్రహించిన ప్రసాదమునెడ శుద్ధి విధింపబడుట కును కణత్రయ రూపమగు ప్రసాదమునెడ శుద్ధి నిషేధింపబడుట కును ముఖ్యకారణమేమనిన “లాలాసంబంధరాహిత్యాత్” అను

పదమునుబట్టి యొక విశేషము కనబడుచున్నది. ఏమనిన కణత్ర యాత్మికమగు ప్రసాదము గ్రహించునప్పుడు హస్తమునకు లాలా (సాంగతో) సంబంధములేదు. ఆహారమునకై గ్రహించునప్పుడు అది కలుగక తీరదు. ప్రసాదము పరమపవిత్రమే అయినను లాలా సంబంధము వల్లనే ఆహారమునకై గ్రహించిన ప్రసాదమునెడ ముఖశుద్ధ్యాదులు విహితములని తెలియుచున్నది.

శిష్యుడు :- పవిత్రమైన యీశ్వరప్రసాదమును గ్రహించునప్పుడు లాలాసంబంధము గల్గియే యీ ప్రసాదము కుక్షిలోన ప్రవేశించును గాన లోనప్రవేశించు ప్రసాదమునకు లాలాసంబంధముచే పవిత్రత సంభవింపదా ?

గురువు :- లాల (చొంగ) మొదలగునవి స్వస్థానమునుండి యీవలికి వచ్చినప్పుడే యపవిత్రములని శాస్త్రములయందు గలదు గాన లోన ప్రవేశించు ప్రసాదమునకు లాలాసంబంధముచే నపవిత్రత గల్గదు.

ఈ పైవిషయమంతయు కారణాగమందు ఈశ్వరుడు పార్వతీ దేవితో చెప్పినటుల గలదు.

*
* *

శ్రీ నీల కంఠ భాష్యము

[సంపుటము ౮, పంచిక ౮, తరువాయి]

(శ్రీకంఠ విద్యాభూషణ, సంస్కృతసాహిత్యరత్న)
అంధీకర్త : నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారు

శ్లో॥ వ్యాసనూత్రమిదం నేత్రం విదుషాం బ్రహ్మ దర్శనే,
పూర్వైః కలుషితం నీలకంఠేనాద్య ప్రసాద్యతే॥

అంగములతో కూడిన వేదములను వేదాంతములను చదివి యవ్యాని యర్థమును గ్రహించుటవలన బ్రహ్మస్వరూపము మనుషుని నందు తోచుచుండును. ఇట్టి జిజ్ఞాసువులకు “బ్రహ్మ యిట్టి” దని నిశ్చితబుద్ధి కలుగుటకై వ్యాసులవారిచే రచింపఁబడిన ఈ సూత్రముల సముదాయము నేత్రము వంటిదనియు, ఇట్టి వ్యాససూత్రములను వ్యాఖ్యానించిన పూర్వాచార్యు లందఱును సూత్రముల యర్థమును కలుషితముఁ గావించినవారు గావున నీలకంఠ శివాచార్యుడ నగు నేను సూత్రములకు సహజమైన [ప్రసన్నమైన] యర్థమును అనగా సూత్రకారుని యుద్దేశమును సరిగా కనుగొని సరళమగు సమన్వయముతో వివరించుచున్నానని శ్లోకార్థము.

లోకములో నుండు వస్తువులను కనుగొనుటకు కన్నువలె - బ్రహ్మదర్శనమునకు శ్రీ వేదవ్యాస ప్రణీతమైన సూత్రజాతము నిరపేక్ష (రెండవ వస్తువవసరములేని) సుసాధనమని “నేత్ర”మను పదము విశదపఱచుచున్నది. మఱియు కుత్సితవైద్యులచే వికృతములైన నేత్రములు సద్వైద్యులచే బాగుచేయబడునట్లు పూర్వాచార్య కలుషితములైన వ్యాససూత్రములను ప్రసన్నార్థ నిరూపణముతోడ నుపాదేయములుగా నొనర్చినవారని గ్రహింపనగును.

కొందఱు మాయావాదబలముతోడ నధ్యాసకల్పనతోడను జీవేశ్వరుల కభేదమును నిరూపించుటతోడను, మరికొందఱు అనశ్వరులందు ఈశ్వరత్వమును తర్కవితర్కబలముతో సాధించు దుష్ట వ్యాఖ్యానములతోడ వ్యాససూత్రములను కలుషితములఁ గావించి రని “పూర్వైః కలుషితం” అను పదము తెలుపుచున్నది. భాష్యకర్తలందఱును శ్రీ నీలకంఠ భగవత్పాదులవారి తరువాతివారైనను భాష్యకర్తల యభిమతములను పూర్వపూర్వముగా తెలిపినవారందఱు ఇచటి పూర్వపదముతో చెప్పఁబడుచున్నవారు.

ప్రమితత్వాధి కరణమునందు చెప్పబడిన ఈశానశబ్దము యోగశక్తిచే నారాయణాదులందు వర్తించునదైనను యోగము వలనను రూఢివలనను శంకరునే బోధించు ననియు, “శబ్దాదేవ ప్రమితః” అనునూత్రమున కీశాన శబ్దాశ్రయశ్రుతియే విషయవాక్య మగు ననియు, ఇది మొదలగు ఉపనిషదము లన్నిటితో నారాయణ పరత్వమునుగాని, జీవ పరత్వమునుగాని, ప్రకృతి పరత్వమునుగాని సాధించుటకు వలనుపడదనియు, “ప్రసాద్యతే” అనుపదము తేట పఱచుచున్నది.

శ్లో॥ బ్రహ్మసూత్రం పయో గాంగం - మలత్రయ విశోధకం,
పరైః పంకిలితం నీల - కంఠారాధ్యై న శోధ్యతే॥

మలము-అనగా అజ్ఞానము - ఆణవమనియు, మాయీకమనియు, కార్మికమనియు, మూడు విధములై యుండును.

ఆణవము - సృష్ట్యారంభమున అణువులవలన ఏర్పడునది.

మాయీకము - ఈశ్వరుని శక్తియగు మాయవలన సంభవించునది.

కార్మికము - సంచిత ప్రారబ్ధరూపమైన కర్మకు సంబంధించునది.

ఇట్టి మలములను పోనాడునట్టియు గంగోదకమువలె పవిత్రమైనట్టియు బ్రహ్మసూత్ర సముదాయమును ఇతరాచార్యులు అపార్థ కల్పనముతో మలినముఁ గావించినవారు కావున నీలకంఠారాధ్యుడను పూర్వోక్తమైన సదర్థముతో నిర్మలములఁ జేయుచున్నవాడను. కర్మజ్ఞానముల రెంటిఁదగు సమరస భావముగల శివభక్తియోగము - జీవేశ్వరజగములను ప్రతిపాదించుట ద్వారా బ్రహ్మసూత్రములందు నిరూపింపబడిన దగుటచేసి శివయోగుల కీ సూత్రార్థము పరమాదరణీయ మగుచున్నది.

శ్లో॥ నీలకంఠో విష్ణుణుతే - శ్రీ కంఠోపసమాహ్వయః॥
 బోధాయనోక్తి మాలంబ్య - బ్రహ్మసూత్రం యథాశ్రుతి॥

శ్రీకంఠుడనబడు నీలకంఠశివాచార్యులు - బ్రహ్మసూత్రములను శ్రుత్యనుకూలార్థముతో బోధాయనవృత్తి ననుసరించి వివరించుచున్నవారు. “శ్రీ భాష్యకారులను సూత్రములను విష్ణువరములుగా బోధాయనవృత్తి నవలంబించియే వ్యాఖ్యానించినవా”రని చెప్పగూడదు బోధాయనుడు శైవులలో నగ్రగణ్యుడగువాడు. మఱియు భగవత్తత్త్వము శివసూపమని నిర్ధారించి మభాన్యాస రుద్రయాగాది కల్పముల నేర్పఱచియు విష్ణువరత్వము నుపేక్షించుటవలన బోధాయన విరచితమగు సూత్రవృత్తి శ్రీభాష్యకారుల కుపయోగింపదనియు, శ్రీ నీలకంఠ శివాచార్యులు శ్రీ రామానుజాచార్యులకన్న మొదటి వారగుటచే బోధాయనవృత్తి శ్రీవారికే లభ్యమై యుండుననియు ఇందువలన శ్రీభాష్యకారులు శ్రీ కంఠభాష్యగతమైన వృత్తిపద్ధతి నవశ్యముగా గ్రహించియుందురనియు శైవాచార్యుల యేకగ్రీవాభిప్రాయము.

ఇట్లు తారచించిన భాష్యమునందు పరభాష్యములకంటె నుత్కర్షణమును నిరూపించినవారై యితరగుణములఁ దెలుపుటకై దిగువశ్లోకము నుదాహరించినవారు.

శ్లో॥ శ్రీమతాం వ్యాససూత్రాణాం శ్రీకంఠీయః ప్రకాశతే ।
 మధురో భాష్యసందర్భో మహర్థో నాతివిస్తరః॥

నిఖిల వేదార్థగర్భితములైన వ్యాససూత్రములకు శ్రీకంఠ శివాచార్య ప్రోక్తమగు భాష్యసందర్భము మధుర (సరస) మై బ్రహ్మగుణములను, బ్రహ్మతత్త్వమును నిర్ణయించుటకు వలయు న్యాయసహస్రముతో నిండియుండున దగుటజేసి గొప్పయర్థముకల్గదై అనవ

సర ప్రసంగములు లేనిదగుటచే మిక్కిలి విస్తృతము కానిదై యున్నది.

సకలవేదార్థమును బాగుగా గ్రహించిన వేదవ్యాసులు రచించిన బ్రహ్మసూత్రములకు బ్రహ్మ (వేద) శ్రీః సహజమని “శ్రీమతాం” అను పదము తెలుపుచున్నది. రస మనగా పరమాత్మ, శ్రుతి నిర్ధారితమై నిరతిశయానంద రూపమగు పరబ్రహ్మను ప్రతిపాదించునది భాష్యమని “మధురః” అనుపదము విశదపఱచును. “నాతివిస్తరః” అనుటచే పరభాష్యము లందున్న శబ్దాడంబర మిందు లేదని తెలియుచున్నది.

ఇట్టి శ్రేష్ఠగుణములుగల సూత్రభాష్యము, సర్వగ్రాహ్యము కాకుండునా యని శంకించుకొని భాష్యగ్రాహకుల యోగ్యత నీ క్రింది శ్లోకముతో నిరూపించుచున్నవాడు.

శ్లో॥ సర్వవేదాంత సారస్య సారభాస్వాదమోదినామ్,
ఆర్యాశాం శివనిష్ఠానాం భాష్యమేత స్మహానిధి॥

ఈ భాష్యము వేదాంతము లన్నిటియొక్క (నిరవధికముగా నాస్వాదించఁదగు) పరమాత్మయందలి తాత్పర్య మనబడు పరిమళము నాఘ్రాణించుటచే సంతృప్తిపఱచునట్టి శివనిష్ఠులైన పూజ్యులందరికిని మహానిధివంటిది.

శివనిష్ఠు లనగా సర్వాంగలింగ సాహిత్యముతో సదాశివు నుపాసించు ఆర్యులు. రామానుజీయులు పాంచరాత్ర ఆగమముల ననుసరించి “యదా తమస్తన్నదివా నరాత్రి ర్నసన్నభాస చ్ఛివ ఏవ కేవలః” ఇత్యాది శ్రుతివాక్యములకు విష్ణుపరత్వము నన్వయింపఁ జాలరైరి. ఇతరులు “ద్వాసుపర్ణా” మొదలగు వేదపదములకు జీవ బ్రహ్మైక్యమును ప్రతిపాదించఁ జాలకుండిరి. ఇట్టి వారి కీ భాష్యము

గ్రాహ్యము కాకుండినను సర్వశ్రుతిప్రమాణ వాదులైన శైవులకు పరమాదరణీయ మగుచున్నది.

పూర్వసుకృత పరిపాకము గలవారికి ద్రవ్యనిధి ప్రకాశించునట్లు నిరంతర శివధ్యానముఁ జేయు మహానుభావుల కీ సూత్రభాష్యము సకల వేదాంతార్థ నిర్ణయమును కలుగఁజేసి దర్శనమాత్రమున పరమానందజనకమై సకల కల్యాణగుణసంపన్నమగు శివరూపము నవగతముఁ జేయునదై యున్నది. మఱియు పాపాత్ములకు ఘోర సర్పాకారముతో గోచరించునదై దధీచిగౌతమాది శాపదగ్గులగు వారికి రుచించనిదై యున్నది.

* *
*

శి వ భ క్తి సు ధా

ముదిగొండ జ్వాలావతిలింగశాస్త్రిగారు శతావధాని

శ్లో॥ శృంగారతో యధితరంగ సుధారసార్ద్రః

కందర్పదగ్ధతను సుందర భస్మరేణుః

యుష్మత్తనుం కుసుమగర్భరజస్సమానం

శృంగారకేళి సమయే సమలంకరోతి.

9

శ్లో॥ వ్యాసశ్శుక స్సకలమాని విరాస్యమంతా

దాత్మానుభూతి సకలామపి కావ్యరూపాం

కృత్వాభవ త్కరుణ యా భవతాసమైవం

కైలాసవాస మసక్వన్తనసాచ కాంక్షుః.

10

శ్లో॥ ఆనందకానన మహార్యసుతా విలాసం

కాశీసురం బవతితావక నితలవాసం.

గంగాతరంగ పరిసేవిత, దివ్యవాయుః
సాయంతనే ప్రతిదినం సుఖమాతనోతి.

11

శ్లో॥ సంకల్ప మాత్రధృత చిత్రవిచిత్రరూప,
బ్రహ్మాండ పూర్ణ పరిశోభిత సుందరాంగః,
త్వం త్వాంకథం వికృతవేషమవైతి లోక
స్వేచ్ఛానురూపతను రిత్య నభిజ్ఞవృత్త్యా.

12

శ్లో॥ యస్మాన్మృతకండు తనయస్యత్వయాచిరాయు
ర్దత్తం యమస్యమరణం లిఖితం విధాతా,
జానాతితత్రకిమిదం భవతీతిచిత్రం
భక్తస్త్వదంఘ్రి కమలద్వయ భక్తి హేతుం.

13

శ్లో॥ కిం, దారుకావన విహారివిలాసకేళిః
మానీంద్ర చిత్తమదగర్వ విభంగహేతుః,
యద్వావిలాస యువతీ విషయైకసృష్టిః
లభ్యాభవేన్నత వసంతతెసృష్టి చిత్రే.

14

శ్లో॥ శీర్షస్ఫురత్కుటిల ద్బాలశశాంకరేఖా
నిష్ఠూతసంతత సుధార్ద్రభవత్కృపాదీః,
ప్రాలేయశైలతనయా విషయేన్రవంతీ
హ్యస్మాదృశేషు భవితాకథ మూహ్యమానా.

15

శ్లో॥ యుష్మద్వివాహ మసకృత్ప్రతి వత్సరేకిం
కర్తవ్యమిత్యను దినంభువి శంకమానాః,
మర్త్యా భవంత్యఖిల జీవితకాలమేషా
కోట్యంశమిత్యగణ యంతిహితేక్షణస్య.

16

శ్లో॥ లోకే విచిత్రమిదమే కమవైతిమర్త్యై,
 ధాంగీకృతం హియువయోరపిదంపతీత్వం,
 అన్యోన్యకాంక్షిత తపః ఫలదానరూపం
 కింకాంక్ష్యమస్తి తవస్మప్తిభవం సమస్తం.

17

శ్లో॥ భక్తాత్మపద్మ మధులోలుప చిత్తభృంగ
 స్త్వంసర్వదేత్యభిమతఃఖలు భక్తవర్జైః,
 తస్మాదియంగిరి సుతా భువిభ్రామరీతి
 సంకీర్త్యతే నిజమనోంబుజవర్తి నీతి.

18

శ్లో॥ రత్నాకరాశ్చ చతురశ్చరమాంగ భాగే,
 తూణీరతా మిహవ్రజంతితవైవ శంభో
 రత్నానితావక తనౌ వివిధానిసంతి
 తస్మాత్తథావదుపమాకవితా ప్రసిద్ధా.

19

శ్లో॥ శృంగారకేళి కలనా పరహస్తభాగే
 లీలాకురంగధరణా భరణ ప్రసక్తిః,
 ప్రేమావ్యతాత్మ విషయః పరికల్పితస్తే
 భక్తౌఘ కాంక్షిత సదా వనశీలభావాత్.

20

* *
 *

శ్రై వ గ్రం థ మూ ల

1. సంధ్యావందనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శ్రై వాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శ్రై వమహాపీఠమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశిని చరిత్ర వివరము

మొదటిగాజ పోషకులు	...	116—0—0
గాజ పోషకులు	...	116—0—0
ప్రధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అక్షరము :— 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పీఠాధిపతి

ప్రిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి
వ ర ం గ ల్

అక్షరము :— 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (వయా) దుగ్గిరాల

మూలము :— వ్యాసములు - ఉత్తరములు - స్థూపములు - చందాధనము

ఈ వై ఆద్రమ్యులతో పాఠానికి పంపించవలెను.

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీశైవమహాపీఠ వక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు
ప్రథమ మాసపత్రిక

సంపుటము హేవళంబి సంవత్సరము సంచిక
౮ 15—2—1958 ౧౦

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

భాషాప్రవీణ.

శ్లో॥ శ్రీ వేదశాస్త్రార్థతత్త్వప్రభాసికా
సంఘాసందోహమహనిగాసికా ।
తత్త్వత్రయోద్బోధన సిద్ధదేశికా
జయత్యయం శైవమతప్రకాశికా ।

శ్రీ శైవమహాపీఠము

ప్రేక్షకోద్ధు, శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవాలయము

వరంగ

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయము

— సంపాదకులు

2. శ్రీశైవమహాగీత విరాళములు

— పీఠాధిపతి

3. నిత్య పితృ తర్పణం

— పీఠాధిపతి

4. శాంభవ వ్రతము

— ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు (ఈమని)

5. ఆచార్య ప్రకాశము

— ఒక భక్తుడు

6. శ్రీమదాంధ్ర శివమహాగీత

— కామర్పు చంద్రమౌళిశాస్త్రిగారు

శ్రైవమతప్రకాశిక

శ్రీశ్రైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు

సచిత్ర మాసపత్రిక

సంపుటము

హేవళంబినామ సంవత్సరము

సంచిక

౮

15—2—1958

౧౦

సంపాదకీయము

ఏ మహాదేవుడు బ్రహ్మ విష్ణువుల వివాద తీర్పును యే మాఖ కృష్ణచతుర్దశి నాటిరాత్రి సమయమున జ్యోతిర్లింగాకారమున బ్రాదుర్భవించి జగత్ప్రళయమును మాన్పెనో, యా దేవ దేవుడు త్రిమూర్తుల కతీతుడై లింగరూపమున బూజింపబడుచు బరశివ రూపమున భావింపబడుచు నున్నాడు. మాఖ కృష్ణ చతుర్దశియే మహాశివ రాత్రి పర్వ దినముగ నెన్నబడుచున్నది. అద్యంత రహితమై - జ్యోతిర్లింగాకారముగనున్న యనల స్తంభము, లోకజన సంసేవనార్థ మల్ప మూర్తిందాల్చి యరుణాచల నానుంబున సుప్రసిద్ధంబయ్యెను.

ఈ కథా విధానమంతయు బహు పురాణ ప్రసిద్ధము. పూర్వ కాలంబునందొకప్పుడు విష్ణుండు గరుడాద్యను చరులతోగూడి పరమైశ్వర్య సమన్వితుండై యనంతశయనంబున శయనించియుండ నా సమయంబున బ్రహ్మదేవుండు యదృచ్ఛావశంబున నచటి కరుదెంచెను. తన కచట సముచిత మర్యాద జరుగనందులకు గమలాసనుడు గోపించి విష్ణునిజూచి - నేను జగత్ప్రతామహుండను - నీకు ప్రభుండ నని తెలిసికొను మనెను.

అంత నారాయణుం డాతనిని జూచి ఓ వత్సా ! నీవు నా నాభి కమలమందుండి యుదయించితివి - కావున నీవు నా పుత్రుండవు. ఈ పరిదృశ్యమానంబగు జగంబంతయును నా యందే యిమిడి యున్నది. నీవు తస్కరునింబోలి పరసంపదను నీయదిగా భావించుచున్నావు. ఇది తగ దనెను.

ఈ విధముగ నయ్యిరువురకును మోహవశంబున సర్వ శ్రేష్ఠస్త్వమును గూర్చి పరస్పర వాగ్వాదము జరిగెను. అదియే మహా యుద్ధముగ బరిణమించెను. ఇరువురు నసంఖ్యాకంబులును దుస్సహంబులు నగు నస్త్రంబుల బ్రయోగించుకొనిరి. చివరకు నారాయణుడు శ్రోఢోజ్వలుండై భయంకర మహేశ్వరాస్త్రంబును ధనస్సున సంధించి విజృంభణ - కమలాసనుడు నిరతిశయ రోమావేశంబున విశ్వమండలమును బ్రకంపింపజేయు ఘోరతరంబగు పాశుపతాస్త్రమును బ్రయోగించెను. ఆ దివ్యాస్త్రంబులు రెండును గగన తలంబున కెగసి యతి భయంకర రూపంబులచే బ్రతీయ మానంబు లయ్యెను.

అది గాంచి దేవతలందఱును భయభ్రాంతులై యెవ్వనిచే సృష్టి స్థితి ప్రళయ తిరోభావాను గ్రహంబులు ప్రవర్తితంబులగుచున్నవో, యా మహాదేవుని మనంబున ధ్యానించుచు కైలాస శిఖరంబున కేగి - పార్వతీ దేవితో గలసి రత్న సింహాసనారూఢుడైయున్న పరమేశ్వరుని సందర్శించి దండప్రణామంబు లాచరించిరి. వారి యా గమన వృత్తాంత మంతయు సర్వజ్ఞుండగు సర్వేశ్వరుండు మున్నే తెలిసికొన్న వాడు గాన వారి కభయ హస్తమిచ్చి పంపి తాను యుద్ధభూమి కరుదెంచి యయ్యుభయ యోధుల మధ్యస్థలంబున నగ్ని స్తంభాకృతి నావిర్భూతుండయ్యెను. అంత త్రిలోక సంహార సమర్థంబులయిన యాయుధయుల భీషణాస్త్రంబు లా యవల స్తంభంబున నిపతితంబులై ప్రళాంతంబు లయ్యెను. అయ్యద్భుత సంఘటనముంగాంచి యంద తాశ్చర్యాన్నిత చిత్తులై పోయిరి. బ్రహ్మ విష్ణువులుగూడ నివ్వెఱపడి

యా యగ్ని స్తంభా విర్భావమునకు గారణంబు దెలియక - దాని యాన్నత్యమునకు నాశ్చిర్యముచేంది దాని యాద్యంతముల గను గొనుట కిరువురు నుద్యుక్తు లైరి.

విష్ణువు వరాహ రూపంబునను - బ్రహ్మదేవుండు హంసా కృతినిదాల్చి బయలుదేరిరి. వరాహరూపియగు విష్ణుండు పాతాళంబు ఛేదించుకొని బహుదూరంబు పోయి నా స్తంభ మూలమును గను గొన నేరక నిరతిశయ పరిశ్రాంతుండై తిరిగివచ్చి యధాస్థానంబున గూచుచుండెను. విధాతయు హంసరూపంబున బహుదూరమేగి శిరో భాగంబును దెలిసికొనంజాలక విచారగ్రస్తుడైయుండి బైనుండి పడు చున్న కేతకీ పుష్పమునుజూచి తన యుద్దేశమునుదెల్పి “నీ వెచటి నుండి యను దెంచుచుంటివని యడిగెను”. అదియు నతనింగాంచి నే నీ స్తంభ మధ్య స్థలమునుండియే చిరకాలంబునుండి పడుచున్నాను. దీని మూలంబు నింతవఱకును గాంచలేకున్నాను. కాన నీ స్తంభాగ్రమును దర్శించు నాశను మీరు వీడుడు. ఈ మాటల విని విధాత నిరాశను చేంది చూచుచుండ నొక కామధేనువు పైనుండి వచ్చుచుండుట గాంచి - దానిని గూడ యనలస్తంభ వృత్తాంతమునుగూర్చి యడిగి తెలిసికొని తాను శిరోభాగంబును గాంచలేనని భావించి - చూచి వచ్చినటుల చెప్పట కా రెంటిని సాక్ష్యముగా గ్రహించి యధా స్థాన మున కరుదెంచెను.

విష్ణువు తా నధోభాగమును గాంచలేదని యధార్థమును జెప్పెను. కాని కమలాసనుడు తా నూర్ధ్వభాగమును జూచివచ్చినట్లు యా యిరువురిచే సాక్ష్యము నిప్పించెను. కేతకీ పుష్పము, బ్రహ్మ చూచినటుల యసత్యమునే చెప్పగా కామధేనువు ముఖముతో చూచి నటుల యసత్యమును జెప్పి తోకతో జూడలేదని సత్యము చెప్పెను.

ఆ సమయంబున నా యగ్నిస్తంభమునుండి మహాదేవుడు ప్రాదుర్భవించి - సత్యమును జెప్పిన శ్రీ మహావిష్ణువు ననుగ్రహించి

యింతటినుండి నీ మూర్తులను బ్రతిష్ఠించి జనులందఱును బూజించుచుండెదరు గాత యని వరం బొసంగెను.

మహాదేవు డంత బ్రహ్మ గర్వభంజనము కొఱకు దన భూమధ్యంబునుండి ఖైరవుని సృజించగా నాతండు తండ్రి యాజ్ఞాకొని యసత్యము వల్లిన విధాత పంచమ శిరస్సును ఖండించి వేసెను. అప్పటినుండి బ్రహ్మ చతుర్ముఖుం డయ్యెను. మహాదేవుడు బ్రహ్మను జూచి నీ కీభువన మధ్యంబున బూజా మహాత్మ్యవంబులు లేకుండుగాక యని శపించెను. కేతకీ పుష్పమునుజూచి శివపూజకు నీ కర్హత లేకుండుగాక యని శపించెను. కామధేనువును గాంచి నీ ముఖమును జూచిన పాపంబును-సత్యము చెప్పిన పృష్ఠభాగమును గాంచ పుణ్యంబును గలుగుగాత యని వరంబొసంగెను. తన యవరాధంబును క్షమింప వేడుకొనిన బ్రహ్మనుజూచి యనుగ్రహదృష్టితో నిటుల బల్కెను. “ఓ విధాతా నీ పింతటినుండి యగ్ని-హోత్రాది కార్యంబులకును - స్మృత్యుక్త కార్యంబులకును -యజ్ఞంబులకును గురుండ వయ్యెదవు గాక” యని వరంబొసంగెను.

అంత కమలాక్షుండును - కమలాసనుండును మహాదేవుని నుత్తమ సింహాసనాసీనుం గాంచి భక్తిశ్రద్ధలతో ననేక విధముల బూజించిరి. మహాదేవు డత్యంత ప్రీతుండై వారలజూచి యిట్లనెను. “ఓ వత్సలారా! మీ పూజనుగాంచి తృప్తుండనైతిని. ఈ పవిత్ర దినము చిరకాలంబువఱకు శ్రేష్ఠతమ దివసంబుగా నాదరింపబడు గాక. మత్రియకరంబగు యీ శుభ తిథి శివరాత్రి నామంబున జగంబున బ్రఖ్యాతంబగు గాక. ఎవ్వడీ దివ్యదివసంబున నన్ను బూజించునో - యొక వత్సరంబు నిరంతరంబు నన్ను బూజించినవానికి గల్లు ఫలంబు నిశ్చయముగ గల్గును.” అని యీ విధముగ జెప్పి మహాదేవు డంత ర్హితుం డయ్యెను.

అప్పటినుండియు పరశివుండు లింగరూపంబున సర్వజనులచే బూజింపబడుచున్నాడు. శివరాత్రిరోజున పుణ్యప్రదేశముల సందర్శించుటకై వేలమంది వివిధ ప్రాంతములకు జనుచుందురు. మన యాంధ్రప్రదేశములో శ్రీశైలము చాల ప్రసిద్ధివడసి యున్నది. “శ్రీశైల శిఖరంద్రప్యై పునర్జన్మన విద్యతే” యని శిఖర దర్శనమాత్రముననే సర్వపాపములు హరించుటయే గాక శ్రీశైలము ముక్తిప్రదమని త్రైతమాహాత్మ్యము దెల్పుచున్నది.

శ్రీశైలము వెళ్ళుటకు మార్గాపురమునుండి బస్సు లేర్పాటు చేయబడినవి. ముఖ్యమంత్రివర్యులగు శ్రీ సంజీవరెడ్డిగారును-నిజలింగప్ప గారును బూనుకొని తగు సౌకర్యముల నట నేర్పాటు చేయించిరి. కాన శైవు లందఱు భ్రమరాంబా సమేత మల్లిఖార్జునస్వామిని సందర్శించి భక్తిముక్తులు పడయుదురు గాత. శ్రీశైలమందున నుత్తర గోపురద్వారంబున నుండెడి శ్రీవతి వండితారాధ్య పీఠమును బునరుద్ధరించి శైవులకు దగిన వసతులు గలిగించుదురు గాత !

శ్రీ శైవమహాపీఠ విరాళములు

నిల్వ	15-8-0
బొల్లం గౌరయ్యగారు	1-0-0
బవిరి శైవ లింగమూర్తిగారు	6-0-0
నిల్వ 31-1-58 వరకు	<u>22-8-0</u>

నిత్య పితృతర్పణం

ఆచమ్య } ఆచమనము - ప్రాణాయామము
ప్రాణానాయమ్య } చేసి

సంకల్పః

ఏవంగుణ వశిష్టేశుభేభ్యదయ ముహూర్తే శ్రీ పరమేశ్వర
ప్రీత్యర్థం అస్మత్ప్రేమనుద్దిశ్య అస్మత్ప్రేమ ప్రీత్యర్థం అస్మత్ప్రేమతర్పణం
కరిష్యే॥

ఇతి సంకల్ప్య | అని సంకల్పముచేసి పురుషులకు ముమ్మారును,
త్రిస్తర్పయేత్ | స్త్రీలకు నొక్కొక్క తర్పణము చేయవలయు.

౧. అస్మత్ పితరం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వర రూపం
స్వధానమస్తర్పయామి॥

౨. అస్మత్ పితామహం...గోత్రం...శర్మాణం సదాశివ
రూపం స్వధానమస్తర్పయామి॥

౩. అస్మత్ ప్రపితామహం...గోత్రం...శర్మాణం శివరూపం
స్వధానమస్తర్పయామి॥

౪. అస్మత్ మాతరం...గోత్రం...దేవీం మహేశ్వరరూపాం
స్వధానమస్తర్పయామి॥

౫. అస్మత్ పితామహీం...గోత్రం...దేవీం సదాశివరూపాం
స్వధానమస్తర్పయామి॥

౬. అస్మత్ ప్రపితామహీం...గోత్రం...దేవీం శివరూపాం
స్వధానమస్తర్పయామి॥

౭. అస్మత్ సావత్సమాతరం...గోత్రం...దేవీం మహేశ్వరరూపాం
స్వధానమస్తర్పయామి॥

మాతామహాది తర్పణం

౮. అస్మత్ మాతామహం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వరరూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౯. అస్మత్ మాతాః పితామహం...గోత్రం...శర్మాణం సదాశివరూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౧౦. అస్మత్ మాతాః ప్రపితామహం...గోత్రం...శర్మాణం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

మాతామహ్యాది తర్పణం

౧౧. అస్మత్ మాతామహీం...గోత్రం...దేవీం మహేశ్వరరూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౧౨. అస్మత్ మాతాః పితామహీం...గోత్రం...దేవీం సదాశివరూపం స్వధానమస్తర్పయామి॥

౧౩. అస్మత్ మాతాః ప్రపితామహీం...గోత్రం...దేవీం శివరూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

అనంతరం కారుణ్య తరువాత కారుణ్య తర్పణము
తర్పణం కుర్యాత్ } చేయవలయును.

౧. అస్మత్ ఆత్మపత్నీం ... గోత్రం ... దేవీం మహేశ్వరరూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౨. అస్మత్ సుతం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వరరూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౩. అస్మత్ భ్రాతరం ... గోత్రం ... శర్మాణం మహేశ్వరరూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౪. అస్మత్ పితృవ్యం ... గోత్రం ... శర్మాణం మహేశ్వరరూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౫. అస్మత్ మాతులం....గోత్రం....శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమ స్తర్పయామి॥

౬. అస్మత్ దుహితరం ... గోత్రం ... దేవీం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమ స్తర్పయామి॥

౭. అస్మత్ భగినిం...గోత్రం...దేవీం మహేశ్వర రూపం
స్వధా నమ స్తర్పయామి॥

౮. అస్మత్ దాహిత్రం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమ స్తర్పయామి॥

౯. అస్మత్ భాగినేయకం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమ స్తర్పయామి॥

౧౦. అస్మత్ పితృష్వసారం...గోత్రం...దేవీం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమ స్తర్పయామి॥

౧౧. అస్మత్ మాతృష్వసారం...గోత్రం....దేవీం మహే
శ్వరరూపం స్వధానమ స్తర్పయామి॥

౧౨. అస్మత్ జామాతరం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమ స్తర్పయామి॥

౧౩. అస్మత్ భావుకం ... గోత్రం ... శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమ స్తర్పయామి॥

౧౪. అస్మత్ స్నుసాం...గోత్రం...దేవీం మహేశ్వరరూపం
స్వధా నమ స్తర్పయామి॥

౧౫. అస్మత్ శ్వశురం ... గోత్రం ... శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమ స్తర్పయామి॥

౧౬. అస్మత్ శ్వశ్రూం... గోత్రం ... దేవీం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమ స్తర్పయామి॥

౧౭. అస్మత్ స్వాలకం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౧౮. అస్మత్ స్వామినం తర్పయామి॥

౧౯. అస్మత్ గురుం ... గోత్రం ... శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౨౦. అస్మత్ రిక్తినం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వరరూపం
స్వధానమస్తర్పయామి॥

శ్లో॥ యేకే చాస్మత్కులే జాతా అపుత్రాగోత్రణోమృతాః॥

తే గృహ్లాన్తుమయాదత్తం సూత్రనిష్ఠేద నోదకం॥

అనేన సూత్రనిష్ఠేద | ఈ శ్లోకము చదువుచు యజ్ఞోపవీతము
సోదకం దద్యాత్ | తడిపి పిండిన యుదకము విడువవలయును.

శాంభవవ్రతము

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు (ఈమని)

శిష్యుడు : ఈ శాంభవ వ్రతము (లింగధారణదీక్ష) స్త్రీలు గూడా
గ్రహింపవలయునా ?

గురువు : ఈ వ్రతమును స్త్రీలును తప్పక గ్రహింపవలయును.

శిష్యుడు : ఈ వ్రతమును స్త్రీలు వివాహముకంటె ముందు గ్రహింప
వలయునా ? లేక తరువాత గ్రహింపవలయునా ?

గురువు : స్త్రీ లీ వ్రతమును వివాహమైన తరువాతనే గ్రహింప వల
యును. కావుననే, “సూ॥ స్త్రీణా ముపనయన స్థానే వివాహః॥”
పురుషుల కుపనయనమున జరుగు కొన్ని సంస్కారములు స్త్రీలక
వివాహమునందు జరుగు చుండునుగాన ఉపనయనమునకు బడ

౫. అస్మత్ మాతులం....గోత్రం....శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౬. అస్మత్ దుహితరం ... గోత్రం ... దేవీం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౭. అస్మత్ భగినీం...గోత్రం...దేవీం మహేశ్వర రూపం
స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౮. అస్మత్ దాహిత్రం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమస్తర్పయామి॥

౯. అస్మత్ భాగినేయకం.. గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమస్తర్పయామి॥

౧౦. అస్మత్ పితృవ్యసారం...గోత్రం...దేవీం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమస్తర్పయామి॥

౧౧. అస్మత్ మాతృవ్యసారం...గోత్రం.... దేవీం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమస్తర్పయామి॥

౧౨. అస్మత్ జామాతరం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౧౩. అస్మత్ భావుకం ... గోత్రం ... శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమస్తర్పయామి॥

౧౪. అస్మత్ స్నుసాం...గోత్రం...దేవీం మహేశ్వరరూపం
స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౧౫. అస్మత్ శ్వశురం ... గోత్రం ... శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౧౬. అస్మత్ శ్వశ్రూం... గోత్రం ... దేవీం మహేశ్వర
రూపం స్వధానమస్తర్పయామి॥

౧౭. అస్మత్ స్వాలకం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౧౮. అస్మత్ స్వామినం తర్పయామి॥

౧౯. అస్మత్ గురుం ... గోత్రం ... శర్మాణం మహేశ్వర
రూపం స్వధా నమస్తర్పయామి॥

౨౦. అస్మత్ రిక్తినం...గోత్రం...శర్మాణం మహేశ్వరరూపం
స్వధానమస్తర్పయామి॥

శ్లో॥ యేకే చాస్మత్కులే జాతా అపుత్రాగోత్రిణోమృతాః॥

తే గృహ్లాన్తుమయాదత్తం సూత్రనిష్ఠేడ నోదకం॥

అ నేన సూత్రనిష్ఠేడ } ఈ శ్లోకము చదువుచు యజ్ఞోపవీతము
చోదకం దద్యాత్ } తడిపి పిండిన యుదకము విడువవలయును.

శాంభవవ్రతము

మదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు (ఈమవి)

శిష్యుడు : ఈ శాంభవ వ్రతము (లింగధారణదీక్ష) స్త్రీలు గూడా
గ్రహింపవలయునా ?

గురువు : ఈ వ్రతమును స్త్రీలును తప్పక గ్రహింపవలయును.

శిష్యుడు : ఈ వ్రతమును స్త్రీలు వివాహముకంటె ముందు గ్రహింప
వలయునా ? లేక తరువాత గ్రహింపవలయునా ?

గురువు : స్త్రీలీ వ్రతమును వివాహమైన తరువాతనే గ్రహింప వల
యును. కావుననే, “సూ॥ స్త్రీణా ముపనయన స్థానే వివాహః॥”
పురుషుల కుపనయనమున జరుగు కొన్ని సంస్కారములు స్త్రీలకు
వివాహమునందు జరుగు చుండునుగాన ఉపనయనమునకు బదు

లుగా స్త్రీలకు వివాహసంస్కారము విధింపబడియే నని కల్ప నూత్రకారులు వచించియున్నారు. పురుషులు ఉపనయనానంతరం యీ వ్రతమును గ్రహించినటుల స్త్రీలు వివాహానంతరం యీ దీక్షను తప్పక గ్రహింపవలయును.

శిష్యుడు : ఈ వ్రతమును స్త్రీ వివాహానంతరం గ్రహించినచో భర్త వలన గ్రహింపవలయునా ? ఇతరుల వలన గ్రహింపవలయునా ?

గురువు : బ్రాహ్మణ స్త్రీలు భర్తవలన దీక్షనొందుటయే యుక్తము. వీలుగానిచో నితరుల వలనను దీక్ష గ్రహింపవచ్చును. బ్రాహ్మణే తరులకు ఉపదేశాధి కారము లేదు గాన అబ్రాహ్మణ స్త్రీలు భర్త వలన దీక్షను గ్రహింప గూడదు.

శిష్యుడు : ఈ వ్రతమును స్త్రీ భర్త వలననే గ్రహించినచో భర్తయే గురువయ్యెగదా ! గురువే తండ్రియని వ్యవహారముగలదు గాన అవ్వరుషున కీమె పత్నియై యెట్లు వ్యవహరించును ?

గురువు : తన భర్తవలన దీక్ష గ్రహించినప్పుడు స్త్రీకి బాధకము లేదు. గురువే తండ్రియనుట శౌపచారికముగాని ముఖ్యముగాదు. లోకమున భర్తయే తల్లియు - తండ్రియు - దేవుడు నని ప్రశం సింపబడును. అంత మాత్రమున భార్య భర్తలకుగల సంబంధము బాధింపబడదు.

శిష్యుడు : స్త్రీ యితరుని వలన నీ వ్రతమును గ్రహించినచో నామె భర్త వాక్యమున నుండవలయునా ? గురుని వాక్యమున నుండ వలయునా ?

గురువు : భర్త యొక్క గురునియందు భార్యయు - భార్యయొక్క గురునియందు భర్తయు గురు భావమునే యుంచవలయును. లేనిచో పతితులగుదురు. కాబట్టి భార్య గురు వితరుడై నప్పుడు ఆమె భర్త వాక్యము వినవలయునా ? లేక గురు వాక్యము విన

వలయునా? అను శంక పరిహరింప బడినది. ఏలయునగా భార్య యొక్క గురునాజ్ఞ భర్తయు పాలింపవలయును గాన నిందు బాధ కము లేదుగదా!

శిష్యుడు : స్త్రీకి సంకల్పాధికారమే లేదండు గదా? ఈ దీక్షయం దధికార మెట్లుండును ?

గురువు : స్వర్గప్రాప్తి సాధనములగు కర్మము లాచరించుటకై స్త్రీలకు సంకల్పాధికారము లేదుగాని మోక్ష విషయమై యధికారము గలదు గాన దానిని నిరోధింప వలను పడదు. కాన నీ వ్రత విషయమై సంకల్పాధికారము తప్పక యుండును.

శిష్యుడు : స్త్రీలకు భర్తయే దైవత మగుగదా? అట్లైన స్త్రీకి దేవతోపాసన యెట్లు యుక్త మగును ?

గురువు : “శ్రు॥ పితృదేవోభవ - ఆచార్య దేవోభవ” తండ్రియే దైవముగా గల వాడ వగుము. ఆచార్యుడే దైవముగా గలవాడ వగుము. అను శ్రుతి వాక్యములు తండ్రియందు నాచార్యునందును దేవభావ ముంచు మని విధించునవియే గాని యింతకన్న వేరే దైవము లేడని నిషేధింపనేరవు. అట్లే భర్తయే దైవమని చెప్పువాక్యములును భర్తయందు దేవభావము నుంచుమని బోధించునేగాని వేరేదైవము లేడని నిషేధింపజాలవు. కావున పురుషులకువలె స్త్రీలకు నీశ్వరోపాసన నిషిద్ధముకాదు. భర్తృభార్యా సంబంధము కల్పితముగాని నిత్యముకానేరదు. స్త్రీత్వపుంస్త్వాదికంబును ఈ జన్మమున గలిగిన దే. జీవుడు స్త్రీగాని పురుషుడుగాని నపుంసకుడుగాని కాడు. తాను ధరించిన శరీరమును బట్టి స్త్రీ యనియు పురుషుడనియు మొదలుగా వ్యవహరింపబడుచున్నాడు. కావున స్త్రీత్వ మీ జన్మమున వచ్చినదే. ఇందును భార్యాత్వము నడుమ కల్పితమైనది. ఇట్టి రెండును స్త్రీ యొక్క మోక్షమార్గము నెట్లు నిరోధించును ? నిరోధింపజాలవు. స్త్రీ తన

భర్తను దేవునిగా భావించినను గురునిగా సేవించినను - సంసార మహారణ్యమున తిరుగుచు దుఃఖసముద్రమున మునుంగుచు నిట్లు తాను తరింపనేరని మూర్ఖుడగు భర్త - శివోపాసనచే నట్టి భార్య నెట్లు తరింపజేయును ? తరింప జేయజాలడు గదా ! కాబట్టి స్త్రీ లీ ప్రతము నవశ్యముగా ననుష్ఠింపవలయును.

శిష్యుడు : దీక్షా సంస్కారముచేసి కాంత తన భర్తకు పరిచర్య చేయవచ్చునా ?

గురువు : దీక్షా సంస్కారములేని కాంత తన భర్తకు పరిచర్య చేయ నష్టరాలుకాదు. అదియును గాక దీక్షా సంస్కారములేని కాంత చేయు పాకము శివలింగమునకు నివేదింప నర్హముగాదు. అట్టి కాంత స్పృశించిన జలము శివలింగమునకు నభిషేకము చేయుట మొదలగు పనులకును యోగ్యముకాదు. కాన స్త్రీలకును తప్పక దీక్ష యొసంగ వలయును.

శిష్యుడు : స్త్రీకి దీక్షయం దధికారమున్నను ఎడతెగని గృహ కృత్యములతో నెంతమాత్రము విశ్రాంతి లేనిదగు భర్తగల కామినికి జ్ఞానవిషయమున కవకాశమెట్లు దొరుకును ? వనిత లింగ నిష్ఠా పరురాలై యుండునెడ అత్తమామల సేవించు టెట్లు ? భర్తను గౌరవించు టెట్లు ? పుత్రాదుల పోషించు టెట్లు ?

గురువు : దీక్షా సంస్కారముగల కాంత లింగనిష్ఠకు బాధకము లేకుండా గృహ కృత్యములను చేసికొనుచుండవలయును. వనిత భర్తకు నుపచారముచేయుచున్నను - అత్తమామల పోషించు చున్నను - పుత్రాదుల పాలించుచున్నను - లింగనిష్ఠను మరువ కూడదు. లోకమాన శిశువుగల కాంత గృహకృత్యముల జేసి కొను చున్నను నామె చిత్తము శిశువునంద యుండునట్లు దీక్షితురాలి చిత్తంబును సర్వావస్థలయందు నీశ్వరాయ త్తమైయుండ వలయును. కావున గృహ కృత్యములు శివోపాసనను బాధింప

నేరవు. దీక్షనొందిన కాంతకు నొకవేళ లింగనిస్సాదులు సంభవింపకున్నను లింగనిష్ఠుగల భర్తను సేవించుటవలన నా కాంత భర్తతో గూడ శివసాయుజ్యమును పొందగలడు.

శిష్యుడు : రజస్సుచేతను - ప్రసవాదులచేతను నపవిత్రురాలగుకాంత లింగస్పర్శను - లింగపూజను ఎట్లు చేయనగును ?

గురువు : సంసారధర్మమున నున్న స్త్రీలు అనసరార్చనమునే చేయవలయును. పూజాదులయందు తాంత్రిక మంత్రముల నుపయోగించు కొనవలయును గాని వైదిక మంత్రముల నుపయోగింపగూడదు. స్త్రీలు దీక్షచే పవిత్రమగు శరీరము గలవారు గాన లింగస్పర్శము వారలకు దోషప్రదము కానేరదు. కావున దీక్షనొందిన స్త్రీలకు రజోదర్శనాది సమయముల యందును పూజ విషిద్ధము కాదు. ప్రసవాదులయందు పూజాభంగము సంభవించినను దోషములేదు.

శిష్యుడు : స్త్రీలకు వైదికదీక్ష యొసగవలయునా? లేక తాంత్రిక దీక్షయొసగవలయునా? వైదికదీక్ష యొసగబడునెడ వారు పూజార్థమై తాంత్రిక మంత్రముల నేల వాడుకొనవలయును? అట్లుగాక స్త్రీలకు తాంత్రికదీక్షయే యియ్యవలయు నందులేని భర్తకు వైదికదీక్షయు, భార్యకు తాంత్రికదీక్షయు సంభవించును గాన దంపతులకు దీక్షాభేదము సంభవించును. పరస్పరము దీక్షాభేదము గల దంపతులకు సర్వకృత్యముల యందు సాంగత్య మెట్లు సంభవించును? ఈ సంశయము నివారింపుడు.

గురువు : ద్విజస్త్రీల కీ రెండు దీక్షలలో నేదైన యుక్తమే యగును. తాంత్రికదీక్ష స్వాతంత్ర్యముతో గ్రహించుటకు స్త్రీల కధికారము గలదు. వైదికదీక్ష నైనచో పురుషుడు గ్రహించునపుడు గ్రహింపవలయును. కాబట్టి వైదిక దీక్షయందు పారతంత్ర్యమే గాని స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్యము లేదు. ఇక దంపతులకు గల దీక్షాభేదము

సర్వకర్మ సాంగత్యమును బాధించునది కానేరదు. ఏలన స్త్రీ, పురుషులకు గల యధికార భేదమునుబట్టి యితర ధర్మములు భేదించునట్లు దీక్షాభేదంబును ప్రాప్తించును.

శిష్యుడు : లింగధారులకు జాతాశౌచ మృతాశౌచములు గలవా ? ఉన్నచో శివపూజ నాచరించు టెట్లు ?

గురువు : నిర్ణయసింధు-మున్నగు ధర్మశాస్త్రములందు శ్లో॥ “జాత శే మృతకేచైవ సత్యాజ్యం శివపూజనం” అని యున్నందున శివ పూజ నిత్యవిధియనియు, జాతాశౌచ మృతాశౌచములయందును శివపూజను నదిలిపెట్టగూడదనియు స్పష్టముగా గలదు. దీనివలన జాతా శౌచ మృతా శౌచములు లింగధారులకున్న గలవనకూడ యీపై శ్లోకమే నిరూపించుచున్నది.

ఈపై విషయములు కారణోత్తరమందును, ధర్మశాస్త్రముల యందును నిరూపింపబడినవి.

శ్రీ శివాఖ్యాం నమః

శ్రీ ఆచార్య ప్రకాశవః

(ఒక భక్తుడు)

శ్లో॥ షడ్భిరంగై రుపేతాయ । వివిధై రవ్యయై రపి

శాశ్వతాయ నమస్కురోమ్ । వేదాయచ భవాయ చ॥

వీరమహేశ్వర మహాశయలారా !

న గురో రధికం । న గురో రధికం ।

న గురో రధికం । న గురో రధికం ।

శివశాసనతః । శివశాసనతః ।

శివశాసనతః । శివశాసనతః ॥

ఈ యార్యోక్తి శ్రీ గురునికంటె నధికమైన తత్త్వములేదని చెప్పను. “గురుం ప్రకాశయేత్ ధీమాన్” అను అభియుక్త వచనము సచ్చిష్యుడగు వాడు గురువును చక్కగా వెల్లడింపవలెనని చెప్పను. అనగా అతని కీర్తిని లోకమున ప్రఖ్యాపనచేసి పదుగురికిని అతనియెడ నద్వైపాభిముఖ్యముల గలిగింపవలెననుట ప్రకృతము. మన వీరశైవాచార్యులలో సత్యంతమును మనకు సన్నికృష్టులును, మహాత్మ్యపుష్టులును అయిన భూతపూర్వయోగి శ్రీనాగలింగ శివారాధ్యుల వారిని గురించి యొకింత నీ దిగువ స్మరింపబడుచున్నది.

శ్రీ శివారాధ్యులవారు మనకు కాలతః, దేశతః, జాతితః, వ్యక్తితఃగూడ సన్నికృష్టులై యున్నారు గదా! శ్లో॥ యే రుద్రలోకా దవతీర్య రుద్రా । మానుష్య మాశ్రిత్య జగద్ధితాయ । చరంతి నానా విధ చారుచేష్టాః, స్తేభ్యో నమ స్త్వంబకపూజకేభ్యః॥ అని చెప్పబడిన రీత్యా వీరు కేవలము లోకసంగ్రహమునకై శ్రీ శివాష్టయ భూమిపై నవతరించిన ముక్తపురుషులనుట సమంజసము. మన ప్రాచీనాచార్యులగు సిద్ధత్రయ, ఆరాధ్యత్రయ, పండితత్రయ, ఆచార్యత్రయ ములవలె వీరును ఇటీవల మన శివాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారమునకై కడుంగడు కృషి సల్పియుండిరి గదా! శతాధిక గ్రంథములను రచించి, తమ అధీతిభోధాచరణ ప్రచారణములవలన వీరు అన్వర్థమైన యాచార్యత్వమును నిర్వహించిరనుటలో నావంతయేని యతిశయోక్తి లేదనుట మన మాహేశ్వర బృందమునకేగాక, విమతస్థులగు స్మార్తులకును, వైష్ణవాదులకునుగూడ సువిదిత విషయమే.

శ్రీ శివారాధ్యుల యవతారము “యదా యదాహి ధర్మస్య గ్లానిర్భవతి అభ్యుత్థాన మధర్మస్య చ” అని చెప్పబడిన ప్రకారము అత్యంతావశ్యకమైన తరుణముననే ఘటిల్లినది. ఏలయన - పండిత

త్రయానంతరము మన శ్రౌత వీరశైవ సిద్ధాంత ప్రచారము చాల వరకు తగ్గిపోయియుండెను. శ్రీమల్లికార్జున పండితాచార్యులవారు క్రీ. శ. 12 వ శతాబ్దమున అద్భుతమైన శ్రౌతశైవ ప్రచారమును గావించి యుండిరి. వీరికి పిమ్మట దాక్షిణాత్యులైన శ్రీమదప్పయ దీక్షితకాలమువరకును మన శివాద్వైత ప్రచారము విరళమాయెను.

శ్రీ దీక్షితేంద్రులు 16 వ శతాబ్దమున నవతరించి క్రీ. శ. 1585 - 1614 వరకును శ్రీశివాద్వైత ప్రచారమును నిరవగ్రహైశ్వర్యముతో సాగించిరిని ఐతిహ్యము తెలుపుచున్నది. “నైకుంఠే శుంతకోలాహలమయ కలహోల్లుంతనే కంఠశక్తి । శ్రీ కంఠాచార్య కంఠోది తనయ సరణివ్యాకృతౌకుంతితోన” అనెడి శ్రీలహరీ పండితాచార్య సూక్తివలన ఈ దీక్షితేంద్రులు శ్రీమన్నీలకంఠ మత ప్రచారము నెంతటి నాహసముతో సాగించినదియు విదిత మగును. ఈ మహానుభావుడు శ్రీకంఠభాష్య వ్యాఖ్యానమైన శివార్కమణి దీపికను రచించినపుడు, చోళప్రభువులవలన కనకాభిషేకమును బడసెనట. “అప్యయ్య దీక్షితమణే రనవర్య విద్యాకల్ప ద్రుమస్యకురు తే కనకాల వాలమ్” అనెడి శ్రీ పరమపుంగవ యజ్ఞవచనము వలన తెలియును. నీలకంఠ సంప్రదాయ ప్రఖ్యాపనకై శ్రీ దీక్షితులవారు శివతత్త్వ వివేకము, రత్నత్రయపరీక్ష, శివకర్ణామృతము, బ్రహ్మతర్కస్తనము, మున్నగు ముప్పదిమూడు గ్రంథములను రచించిరిట. కాని వీరు స్మార్తశైవులై యుండినందున మన వీరశైవ ప్రమేయములగు లింగ భారణౌదులను గురించియు, నిర్వికేవాత్మ్యంత ప్రతి యోగిత్యేన కేవల సవికేష బ్రహ్మతత్త్వమును గురించియు ప్రబోధింపరైరి. వీరు ప్రతిపాదించిన శివాద్వైతము అను భవాద్వైత పర్యవసాయిగా యుండెను. ఇదే “సత్యపితృదాపగమే నాథ తవాహం న మామకీ నస్త్యమ్” అని శ్రీశంకరాచార్యులు నిరూపించిన స్మార్త విశిష్టాద్వైతము. శివార్కమణి దీపికాయంతమైన నీలకంఠభాష్యమునే మన

వీరిశైవ సమాజము పఠించుచూ, ఇదియే సాంప్రదాయక శివాఽద్యైతముని విశ్వసించుచుండిరి. మనలో కొందరు ప్రభులింగలీలాది గ్రంథముల ననుసరించి కేవల శివాఽద్యైత పరులైరి. కావ్య నాటకాలంకార సాహిత్యవండితులును, ఆగమ కలాపజ్ఞులును, పౌరాణికులును మనలో ఏర్పడి యుండినను, మన సంప్రదాయవిజ్ఞానానుష్ఠానాది అనూచానత లోపించి అభానులై యుండిరి. మన సంప్రదాయశివాఽద్యైతమేదో మనకు తెలియదాయెను. మనది భేదవాదమో, అభేదవాదమో, భేదాఽభేదవాదమో, భేదాఽభేదకల్పమైన విశిష్ట సిద్ధాంతమో, ఏతత్సమ్యక్సర్వస విషయకాఽనవబోధమునకు గురియై యుంటిమి. వైంగదీతాశీలములు మనయందు మృగ్యములుకాసాగెను. శాంభన వర్ణాశ్రమ ధర్మవిధానములు, ఔర్ధ్వదైహిక కల్పమును వివర్ణస్తము లగుచుండెను. ఏతాదృశకృపణస్థితిలో మన సమాజము పతితమైయుండ, కరుణాకరుండగు శంకరుడు అస్మత్త్వీర మాహేశ్వర లోకసంగ్రహమునకై యోగిశ్రీ శివారాధ్యులవాని అవతరింప జేసెను. కనుక కేవలము ఆవశ్యకమైన తరుణముననే వీరి యవతారము ఘటిల్లినదని పైన సూచింప బడినది.

శ్రీవారు శ్రీమద్వీరేశ్వరారాత్య కళ్యాణగురువులను సేవించి, శ్రౌతవీరశైవ దీక్షాదికమును బడసిరి. పిమ్మట దాక్షిణాత్యులగు నిరుక్త శ్రీమదప్పయ శివదీక్షితుల ప్రప్రపాత్రులగు శ్రీశ్రీనివాస శివదీక్షితుల వలన వేదాంత విద్య నభ్యసించి, సుశిక్షుతులై శివాఽద్యైత విద్యారహస్యములను గ్రహించిరి. ఒకనాడు శ్రీగురువులు వీరి నిట్లుద్బోధించిరట - వత్సా! మీ సంప్రదాయ వేదాంత భాష్యము మీలో చాలమందికి ప్రస్తుతము విస్మృతమైనది. శాంకర భాష్యమని పలువురు తలంచుచున్నారు. కాని మీది నీలకంఠభాష్యము సుదీ! ఏతత్సంబంధి వాఙ్మయము శ్రీదీక్షితేంద్రుల కాలమునుండియు మా వంశములందు ప్రగుప్తమై యున్నది. దీని నంతను మీకు సమర్పించు

చున్నాను. దీని యాధారముచే మీరు మీ స్వసంప్రదాయమును ఉచితవిధమున ప్రబోధించుకొనుడు అని సెలవిచ్చి, ఆ వాఙ్మయమును మన శ్రీ శివయోగులకు అందించిరట.

శివాఽద్వైత విజ్ఞాన భాండారమును శ్రీ గురువులవలన నందుకొని, మన శ్రీ శివారాధ్యులు పరమేష్ఠి గురువులనదగిన శ్రీమదప్పయ శివదీక్షితులతో సర్వవిధములను తులుస్తలైరి. శ్రీ దీక్షితుల స్మార్త శివ విశిష్టాఽద్వైతమును సంస్కరించి కేవల సవిశేషశివాఽద్వైతమును ప్రాచీన వీరశైవ దృక్పథము ననుసరించి వ్యవస్థాపనచేసిరి. “అద్వైత మాగమ శిరోభి రుపాసనాయా । ముక్తం తదేవ పర మార్థతయా న వాచ్యం । భేద స్ఫుటో గరుడ మాంత్రికయోః క్షిమైక్యం । తాదాత్మ్యభావన మథాపి విషం ప్రమార్జి ॥” అని శ్రీసుదర్శనాచార్యులవారు తాత్పర్య సంగ్రహమున సెలవిచ్చిన రీత్యానే మన శ్రీ శివయోగులు విశిష్టాఽద్వైతము ననుసంధించిరి. ఏతద్విలక్షణాఽను సంధానానుసారము శివార్కమణిదీపికను యథాతథముగ సంస్కరించి శ్రీ శివచింతామణిప్రభ య నెడి నామకరణముతో వెలయించిరి. ఈ విషయము శ్రీ శివయోగులు స్వయముగనే ఇట్లు సెలవిచ్చిరి. “యద్యవ్యప్పయదీక్షితై ర్విరచితా సంలభ్యతే దీపికా । పుణ్యభాతి తథాపితైర్వివిమతై ర్వ్యత్యాసితం భూరిశః ॥” “తదుక్తి సారం సంగృహ్య తత్త్వక్తం పూరయన్నపి । సంక్షేపా దేవ వచ్చిత్ర విస్తరోఽన్యత్ర దృశ్యతామ్ ॥” అని.

సర్వవిధములను శ్రీ శివారాధ్యులవారు శ్రీమదప్పయదీక్షిత సదృశులే. శ్రీ దీక్షిత సార్వభౌములవలెనే వీరును శతాధిక గ్రంథముల రచించి, సంప్రదాయ పరిపాలనమునకై అఖండకృషి సల్పియుండిరి. శ్రీ దీక్షితేంద్రు లెంతటి శివనిష్ఠా ధురంధరులూ, శివదర్శన స్థావనకై విమతస్థులగు వీరవైష్ణవులతో మహాత్కంఠముగ నెట్లు వివరించి విజయముల గాంచియుండిరో, మఱియు పూర్వోత్తర

మీమాంసాది వైదిక విద్యాస్థానములందు విద్యనొండలి నంతను జయించి, విశ్వజిద్యాగమును పైత మాచరించియుండిరో, అట్లే మన శ్రీ నాగలింగశివదీక్షితులుగూడ అసాధారణ శివనిష్ఠాపరులై, శివమారి ప్రతిష్ఠాపనకై విమన్థు—లగు వైష్ణవులతో వివరించి విజయ్యులై, బ్రహ్మవధతార—హాగది వాదగ్రంథముల మూలమున దక్షిణోతర భారతము—లందలి మఖిమందలిని చకితులంజేసి విశ్వజిద్యాజి—కల్పిలై, సాక్షాత్పరశివకలావతార మహాపురుషులుగ విరాజిల్లిరి గదా !

అపిచ, అస్మదారాధ్యులవారు ఈ మధ్యకాలమున మతాంతర సంఘర్షణములచే వివరిలుప్తములై నట్టియు, దీర్ఘకాలగర్భమున వినప్తములై నట్టియు మన వీరశైవ సంప్రదాయకాఽఽ చరణాంశములను బహుళతరకృషితో పునరుద్ధరించి, గ్రంథముఖమున నుద్ఘాటించి యుండిరి. స్వపర సంప్రదాయ పండితులు కొందఱు వీరికి ప్రతిభటులై వితండవాదములతో మన వీరమాహేశ్వర వృద్ధ సంప్రదాయా చరణములయెడ విప్లవకారకు లగుచుండినను, తమ వీరమాహేశ్వర దీక్షను విడువక అనాద్యవిగీత శిష్టమాహేశ్వర పరంపరా ప్రాప్త సదాచారములను నానాగ్రంథ ముఖముగ వెలయించి యుండిరి. శ్రీ పాకయాజి పండిత స్వామ్యాదులగు స్వసంప్రదాయ విద్వాంసులే విమతులును, కుమతులునునై, వివర్యస్త విజ్ఞానాచరణములను ప్రబోధించుచుండ శాంభవ వర్ణాశ్రమ ధర్మ వివేకము, అంత్యేష్టి కల్పము, ఆరాధన పద్ధతి, ఆహ్నికపద్ధతి మొదలగు ఆచరణ గ్రంథములను వృద్ధ సంప్రదాయానుసారముగ ఉద్ఘాటనచేసిరి. మతచర్చ మొదలగు పలువిమర్శ గ్రంథములను వెలయించిరి. ఈ మతచర్చ నామక విమర్శ గ్రంథము నొక్కదానిని శ్రద్ధతో మనము పఠింపగలుగుదుమేని, మన శివాఽఽ ద్వైత విజ్ఞాన రహస్యములన్నియు 'శతాధిక గ్రంథభావమెల్ల తేట తెల్లంబుగ నొక్కమాటలోన' అనినట్లు కరతలామలకములు కాగల

వనుటలో నా వంతయును సందేహము లేదని శ్రీశివయోగులే నాతో స్వయముగ నొకనాటి సల్లాప మధ్యమున నానతిచ్చి యుండిరి. కర్ణాటక లింగాయతులు కొందఱు అదాంతులై 'బసవభ్యాంతదివాకరి' మనెడి యసద్గ్రంథము నొకదానిని ఆవిష్కరించి, యనుచిత మార్గ గాములై యుండ, మన శివయోగులు 'బసవవిభూషణ' మనెడి సద్గ్రంథము నావిష్కరించి, యవైదిక వీరశైవముయొక్క సామంజస్యమును పైతము అధికారిభేదము ననుసరించి నిరూపించి యుండిరి కదా యని, భక్తిమీది వలపుతో బ్రాహ్మ్యధర్మములను మానిన వారు గారు.

ఇట్టి మన శ్రీ నాగలింగ శివారాధ్యులవారిని మన వీరమాహేశ్వర సమాజము చక్కగా గుర్తించి, శ్రీవారి బ్రహ్మ పదాద్యాధ్యాత్మిక సారస్వతిమును, మాహేశ్వర వర్ణాశ్రమ పద్ధతి, మాహేశ్వర ఆరాధన కుండము మొదలగు ఆచరణ గ్రంథములను, లెస్సగ నేవించి, ప్రచారించినగాని ప్రస్తుతమైయున్న మన సమాజమునకు సుప్రభాతము కానేరదు. ఈ శివయోగియొక్కసద్గ్రంథ ప్రబోధమువలనగాక మనలో నెవ్వారికేగాని, సాహిత్య పండితుల మగుదుము గాక, ఆగమగునుల మగుదుముగాక, పౌరాణికుల మగుదుముగాక, అహమపి పండితః అనెడి బౌద్ధత్యముతో స్వప్రతిభచే స్వతంత్ర రీతిని మత కృషిచేయు వారిమగుచో మనకు అనూబాస శిష్ట వీరమాహేశ్వర పరంపరాగతమైన విజ్ఞానానుష్ఠాన వివేకము ఉదయింప నేరదనుట యతిశయోక్తికాదు. శ్రీ చరణులయెడ నీకుటిలమైనభక్తి యుండినగాని మనకు శ్రీవారి గ్రంథములు యథావస్థితార్థముగ సమన్వయింపవు. "యస్యదేవే పరాభక్తిః, యథా దేవే తథా గురౌ, తస్యైతే కథితా హ్యర్థాః ప్రకాశంతే మహాత్మనః" అను శ్రుతి వచనము శ్రీ గురుభక్తియొక్క యావశ్యకతను సద్గ్రంథ నిసేవణము వల్ల వెల్లడించు చున్నది గదా! నేటికిని మనలో కొందఱు పండితులు అహమపి పండితః

అనెడి పాండిత్య దర్పముచే నీ మహామహుని యతిశయమును గుర్తింపక, స్వేచ్ఛమెయి మన మతప్రచారమును చాతుర్వ్య గురుస్థానము నలంకరించిన మనము సాగించుచుండుట అంధపరంపరా న్యాయసిద్ధమైన యనిష్టములకే కాగలదు కాని, శ్రేయస్సున కెంతమాత్రమును కాజాలదని విశ్వసించు చున్నాను.

శి వం భూ యా త్

★

శ్రీ శివాశ్యాంసమః

గీ తా ప్ర శం స

నీతా వియోగంబున శోకమోహ పరవశింబై దుఃఖింపుచున్న శ్రీరాముని గూర్చి శ్రీతాయాగంబున శ్రీ సాక్షాత్పరబ్రహ్మయగు సదాశివునిచే యుపదేశింపఁబడిన జ్ఞానమునకును, ద్వాపరయుగమందు కృష్ణావతారమున నర్జునుని నిమిత్తముగా చేసికొని శోకమోహ పరవశులగు జీవులనుద్ధరించుటకై వైయ్యాసిక భారతమందలి భీష్మ పర్వమున శ్రీకృష్ణభగవానునిచే నుపదేశింపఁబడిన వ్యాఖ్యాన రూపంబగు గీతకును సూత్రపాయంబై య్య నలరారు “శ్రీశివమహాగీత”ను, మోక్షేచ్ఛువు లెవరు కోరక యుందురు? కృష్ణబోధితమగు భగవద్గీతకు సూత్రరూపంబయి యుండునదియే శ్రీ శివ మహాగీత.

“వైలస్వల్పము ఫలమధిక” మన్నట్లు వ్యాఖ్యానములను వేల మారులు చదవటమునకన్న మూలము నొకసారి పారాయణముగా చదివినను, ఇతరులకు చెప్పినను యెంతయో ఫలమధికమని ప్రతివారును గ్రహింతురు.

అట్టి మూలగ్రంథము నాంధ్రమున లేక సంస్కృతజ్ఞానము లేని వారికి చదువుటకు చెప్పటమునకును వీలులేనందున సులభమగు పదము

లతో నాంధ్రీకరింపుడని నన్ను కొందఱు కోరినందున తెనిగించితిని.
పాశకుల కిది యిష్టమయినట్లు తెలిపిన మిగత గ్రంథమును గూర్చి
ప్రయత్నింతును.

ఇట్లు

గ్రంథకర్త

శ్రీ మదాంధ్ర శివమహాగీత

గ్రంథకర్త - కామప్ప చంద్రమౌళిశాస్త్రి (లచ్చపేట)

శా॥ శ్రీ శంభుఁ పరమేశు శంకరుమారుఁ । శీతాంశురే భోజ్యుఁ
శ్రీ శాంభోజజనన్నతాంఘ్రి యుగళుఁ । శీతాద్రిజాథాంగునిఁ
యాశాపాశ వినాశ కాది గురునిఁ । నా చంద్రతారార్కముఁ
యాశింతుఁ వరమంగళ ప్రదుడుగా । నారాధ్యవంశమృకుఁ.

శివ గీతా ప్రారంభము భక్తి నిరూపణ యోగము
సూతుడు శౌనసాది ఋషులను గూర్చి తెలుపుట

గీ॥ శివుని కృపచేతనే యిక । చెప్పగలను
భవసముద్రము దాట ను । పాయమగుట
శివుని సారూప్య ముక్తి సం । సిద్ధిదమును
భవ మహా ద్దుఃఖ భేష జం । బగుటచేత.

కం॥ కర్మానన్విత జ్ఞానియు
కర్మానుష్ఠుండు దాన । కారి తపసియుఁ
నిర్మల ముక్తిని యొందడు
కర్మాన్విత జ్ఞాన భక్తి । కలితుడు గాకఁ.

కం॥ మిక్కిలి గుహ్యతమంబును
చక్కని శివగీత యనెడి । సారంబునుముఁ

దొక్కెడ దండక వనమున
ముక్కంటియు భక్త రామ । మూర్తికి దెలిపెన్. 3

గీ॥ దేనిశ్రవణమ్ము చేతనే । మానవుడును
ముక్తి కరతలామలకుడై । మురుయు ధృవము
దాని మునువినె శివునిచే । దాశరథియు
విధిసుత సనత్కుమారుండు । వినియె గుహుచె. ౪

క॥ ఋషివర్యుడు వ్యాసుడు నా
ఋషిమాన్య సనత్కుమార । ఋషివర్యునిచే
ఋషులార పొందె నే నా
ఋషి ఋషభు కృపాతిరేక । ఋద్ధిగంటిన్. ౫

క॥ చెప్పెను వ్యాసుడు దీనిని
చెప్పకు మిక నెవరిముందు । చెప్పితివేనిన్
ముప్పపు నూతుడ ? విను, మది
దప్పని శపియింతు సురలు । తామసులగుచున్. ౬

చ॥ అది విని బాద రాయణుని । యడ్గితి దేవులు క్షోభ నొందుచున్
మదిలొ కలంగి తిట్టుట క । మర్త్యుల కెయ్యది హానియంచు నా
మదిగల సందియమ్ము నిక । మాన్యగ పూజ్యుడు నన్నుగాంచియు
న్న దగల ప్రేమనెల్ల ద్విగు । ణించి పరాశర నూను డిట్లనెన్. ౭

క॥ గృహ మేధినులగు విప్రులు
నహరహమును యగ్నియందు । హవనము సేయన్
బహు ఫలద కామధేనువు
లిహలోకమునందు వార । లే దేవులకున్. ౮

క॥ పేయము భోగ్యము భక్ష్యము
నేయయ్యది దేవతలకు । నిష్కంబగునో

వేయగ వాటిని వహ్నిలో
నాయయ్యది దివిజలకును । హవినై చేరుకా.

౯

గీ॥ క్రతుభుజుల కిష్టసిద్ధిద । కర్మలేదు
క్రతువులను మించి యవిలేని । కాలమందు
దొంగిలింపగ దోగ్గిని । దుఃఖములను
పొందు సంసారివలెనే వా । రుందురంత.

(10)

కం॥ కావున శైవ జ్ఞానయి
భావింపడు కర్మతతుల । బ్రాహ్మణు డని తా
మీ విధము దలచి విఘ్నము
గావించురు శైవభక్తి గలుగక యుండక.

౧౧

గీ॥ అందుచేతనే శివభక్తి । నంద డెవడు
పండితుడుగాక భవభక్తి । పట్టుబడదు
కష్టతరముగ హరభక్తి । కలిగెనేని
నమ్మకము లేక విచ్ఛేద । నమును కలుగు.

౧౨

గీ॥ దేవతా విఘ్నతతులెల్ల । దీరుటకును
పారుషంబుండునా ? ముక్తి । బడయుటకును
సత్యమపు మార్గ సరణిని । సత్యముగను
సూతడెలియ నుపాయమ్ము । చూపుమయ్య.

౧౩

గీ॥ కోటి జన్మంబులందున । కూడుకొనిన
పుణ్యబలమున శివభక్తి । పుట్టుచుండు
నట్టి శివభక్తి గలవాడె । యవనియందు
యాగ కూపతటాకాదు । లన్నిచేయు.

౧౪

శైవ గ్రంథ మాల

1. సంధ్యావందనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాశీతమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశిక చందా వివరము

మహారాజ పోషకులు	...	116—0—0
రాజ పోషకులు	...	50—0—0
పధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అడ్రస్ :— 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పితాధిపతి

ప్రిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అడ్రస్ :— 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యదర్శి

ఈమని (వయ) ౬౫ సంవత్సరములు

మూలము :— వ్యాసములు - ఉత్తరములు - శాఖాముఖములు

ఈ వై అద్రస్సులలో నొకదానికి పంపించవలెనుగాక

డి ఓరియంటల్ వువర్ ప్రెస్, తెనాలి

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీ శైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు
పత్రిక మాసపత్రిక

సంపుటము	హేవళంబి సంవత్సరము	సంచిక
౮	15—3—1958	౧౧

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

భాషాప్రవీణ.

శ్లో॥ శ్రీ వేదశాస్త్రార్థతత్త్వప్రభాసికా
సం దేహసందోహమహానిరాసికా ।
తత్త్వత్రయోద్భోధన సిద్ధదేశికా
జయత్సియం శైవమతప్రకాశికా ।

శ్రీ శైవమహాపీఠము

ప్రేషకోర్కూ, శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవాలయము

వరంగల్

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయము

—సంపాదకులు

2. ద్వాదశ జ్యోతిర్లంగ స్తోత్రం

—పీఠాధిపతి

3. శైవ ధ్వజము

—ముదిగొండ కోటయ్యశాస్త్రి గారు

4. శైవుల గోత్రాదులు

—ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి గారు (ఈమని)

5. శివాపచారము

—ముదిగొండ సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు

6. వేమనారాధ్యుల కాలములో శైవుల మహిమలు

—ములుగు పండితయ్య అయ్యవారు

7. శ్రీమదాంధ్ర శివమహాగీత

—కామర్పు చంద్రమౌళిశాస్త్రి గారు

8. నటరాజ శతకము

—జవటూరి సానందారాధ్యులవారు

9. ఓంకారము - శివలింగము

—ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు గారు (తాదికొండ)

శ్రై వ మ త ప్ర కా శి క

శ్రీశ్రైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు

స చి త్ర మా స ప త్రి క

సంపుటము

హివళంబినామ సంవత్సరము

సంచిక

౮

15-3-1958

౧౧

సంపాదకీయము

శ్లో॥ సౌరాష్ట్రే సోమనాథంచ శ్రీశ్రైలే మల్లికార్జునం
ఉజ్జయిన్యాం మహాకాల మోంకార మమలేశ్వరం॥
ప్రజ్వల్యాం వైద్యనాథంచడాకిన్యాం భీమశంకరం
సేతుబంధేతు రామేశం నాగేశం దారుకావనే॥
వారాణస్యాంతు విశ్వేశం త్ర్యంబకం గౌతమీతీరే
హిమాలయేతు కేదారం ఘృష్ణేశంచ విశాలకే॥

మన భారతదేశమందు ద్వాదశ లింగములు ప్రసిద్ధికెక్కి-
యున్నవి. అందులో నొకటి సౌరాష్ట్రదేశ మందలి సోమనాథలింగము.
రెండవది శ్రీశ్రైలమందలి మల్లికార్జున లింగము. మూడవది ఉజ్జయిని
యందలి మహాకాల లింగము. నాల్గవది అమరేశ్వర మందలి ఓంకార
లింగము. ఐదవది ప్రజ్వలిక యందలి వైద్యనాథ లింగము. ఆరవది
డాకినియందలి భీమశంకర లింగము. ఏడవది సేతువండుండెడి రామేశ
లింగము. ఎనిమిదవది దారుకావనమందలి నాగేశలింగము. తొమ్మిద
వది కాశీయందలి విశ్వేశ్వరలింగము. పదవది గౌతమీతీరమందలి
త్ర్యంబకలింగము. పదకొండవది హిమాలయ మందలి కేదారలింగము.
పన్నెండవది విశాలకయందలి ఘృష్ణేశలింగము.

ఈ పన్నెండు లింగములలో మన ఆంధ్రప్రదేశ్‌మందు మిగుల ప్రఖ్యాతిగాంచినది శ్రీశైలమందలి మల్లికార్జున లింగము. పూర్వము శ్రీశైలము వెళ్ళుటకు సరియైన మార్గము లేదు. వ్యయప్రయాసలకు లోనుగావలసి వచ్చుచుండుట యందఱికి విశదమైన విషయమే. అట్లయ్యును “శ్రీశైలం శిఖరంధృస్త్వా పునర్జన్మ నవిద్యతే” అను శాస్త్రోక్తిని గమనించి మహాశివరాత్రి రోజున లక్షలమంది శిఖరదర్శనము చేసికొని మల్లికార్జునస్వామిని దర్శించి వెడలు చుండెడివారు.

పూర్వము శ్రీశైలము మహారణ్య ప్రాంతమయ్యు మహానగరముగ విరాజిల్లియున్నటుల చరిత్రాధారములు గన్పించుచున్నవి. నేడు శ్రీశైలము వెళ్ళవలెనన్న ప్రయాణీకులకు బస్సులు నేర్పాటుచేయబడినవి. సర్వదా సర్వకాలములయందు నిర్భయముగా శ్రీశైలము వెళ్ళవచ్చును.

శ్రీశైలమం దనేకులు ప్రస్తుతము వసతిగృహముల నేర్పాటుచేసికొనుచున్నారు. శైవుల తరపున నొకభవన నిర్మాణ మందు నేర్పాటుగావించిన వచ్చిన మాహేశ్వరులు-భక్తాదులు నిరాటంకముగ శివపూజ నానందముతో జేసికొనుట కవకాశము లిభించును.

ఈసంవత్సరము శివరాత్రి రోజున ఇవటూరి సానందారాధ్యుల వారు శ్రీశైలం వెళ్ళి యచటయున్న కమీషనరును విచారించగా నచట స్థలము నుచితముగా నిచ్చుట కంగీకరించిరట. శైవులలో నొక రచట వసతిగృహ నిర్మాణమునకై అయిదువేల రూప్యము లిచ్చిరట. అడబ్బు మీశైవులు నిర్మించుకొనే భవనమునకు కావలెనన్న నిచ్చుదుమని కమీషనరువారితో చెప్పిరట. ఈవిషయము శైవులలో నొకరికి జెప్పగా వారును భవననిర్మాణమునకు నైదువేల రూపాయలు విరాళముగా నిచ్చుదుమని వచించిరట. ఇరవైవేల రూపాయలొక భవనమునకు గావలెనని చెప్పినారట. కాన, ఉదారస్వభావులు ఇహ పరసాధనములకు మూలహేతువగు నొకభవనమును శ్రీశైలమందు నిర్మించి జన్మసాఫల్యత గాంచుదురుగాక.

ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగ స్తోత్రం

శ్లో॥ సాకాష్ట్ర దేశే విశదేతిరమ్యే
జ్యోతిర్మయం చంద్రకళావతంసం
భక్తి ప్రదానాయ కృపావతీర్ణం
తం సోమనాథం శరణం ప్రపద్యే.

౧

శ్లో॥ శ్రీశైల సంగే విభుధాతిసంగే
తులాద్రి తుంగేపి ముదావసంతం
తమర్జునం మల్లిక పూర్వమేకం
సమామి సంసార సముద్రసేతుం.

౨

శ్లో॥ అవంతికాయం విహితా వతారం
ముక్తి ప్రదానాయచ సజ్జనానాం
అకాల మృత్యోః పరిరక్షణార్థం
పందే మహాకాళ మహాసురేశం.

౩

శ్లో॥ కావేరికా నర్మదయోః పవిత్రే
సమాగమే సజ్జన తారణాయ
సదైవ మాంధాతృపురే వసంత
మోంకార మీశం శివమేకమిడే.

౪

శ్లో॥ పూర్వోత్తరే ప్రజ్వలికా నిధానే
సదా వసంతం గిరిజా సమేతం
సురాసురా రాధిత పాదపద్మం
శ్రీ వైద్యనాథం తమహం సమామి.

౫

శ్లో॥ యం డాకినీ శాకినీ కాసమాజ్ఞైః
నిషేవ్యమాణం పిశితాశనైశ్చ

సదైవ భీమాది పద ప్రసిద్ధం
తం శంకరం భక్తహితం నమామి.

౬

శ్లో॥ సుతామ్రపణ్ణి జలరాశి యోగే
ని బధ్యసేతుం విశిఖైర సంఖ్యైః
శ్రీరామచంద్రేణ సమర్పితం తం
రామేశ్వరాఖ్యం నియతం నమామి.

౭

శ్లో॥ యామ్యేసదంగే నగరేతి రమ్యే
విభాషితాంగం వివిధైశ్చ భోగైః
సద్భక్తి ముక్తి ప్రద మీశమేకం
శ్రీనాగనాథం శరణం ప్రపద్యే.

౮

శ్లో॥ సానంద మానంద వనేవసంత
మానందకందం హతపాప బృందం
వారాణసీనాథ మనాథనాథం
శ్రీ విశ్వనాథం శరణం ప్రపద్యే ॥

౯

శ్లో॥ సహ్యాద్రిశీర్షే విమలేవసంతం
గోదావరీ తీర పవిత్రదేశే
యద్దర్శనాత్పాతక మాశునాశం
ప్రయాతి తం త్ర్యంబక మీశమిడే ॥

౧౦

శ్లో॥ మహాద్రి పార్శ్వే చ తటీరమంతం
సంపూజ్యమానం సతతం ముసీంద్రైః
సురాసురై ర్యక్ష మహారగాద్యైః
కేదారమీశం శివమేక మీడే ॥

౧౧

శ్లో॥ ఇళాపురే రమ్యవిశాలకేస్త్రి
స్సముల్లసం తం చ జగద్వరేణ్యం

పందే మహోదార తరస్వభావం
ఘృష్ణేశ్వరాఖ్యం శరణం ప్రపద్యే ॥

౧౨

శ్లో॥ జ్యోతిర్మయ ద్వాదశలింగకానాం
శివాత్మనాం ప్రోక్త మిదం క్రమేణ
స్తోత్రం పఠిత్వా మనుజోతి భక్త్యా
ఫలంత దాలోక్య నిజంభజేచ్ఛ ॥

★

శైవ ధ్వజము

పండిత ముదిగొండ కోటయ్యశాస్త్రి అయ్యవారు

ఓం తత్పురుషాయ విద్యహే మహాదేవాయ
ధీ మహి తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్॥
తత్స వితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య ధీమహి
దియో యోనః ప్రచోదయాత్॥

ఓం నమశ్శివాయ

ఇదం శైవ - మిదం బ్రాహ్మ్యం

1. జగద్గురుత్వాధిక్రమమును నిగమాగమ సమ్మతమగుట శిష్టా
దృతమైన శైవమతము ఈ ధ్వజ జ్యోత్స్నల సకల కళానిల
యమును ఏహికాముష్మిక సాధనమై భారతీయాధ్యాత్మిక
పథములందు అగ్రగణిత మలంకరించినది.
2. మతాచార్యులైన ఉద్భటారాధ్య - పండితారాధ్య మల్లికార్జున
పండిత - మంగచన పండిత - విశ్వారాధ్య - వేమారాధ్యాది
మహోదయులు భిన్నాభి ప్రాయులుగాక శ్రౌతార్థ సంపన్న
సంస్కృతి మూలమై శైవ జాతీయ చిహ్నమగు నీ ధ్వజాశ్రయ

ముననే విజయపరంపరల అవిచ్ఛిన్నముగ సాధింపుచు లోక కళ్యాణమునకు తోడ్పడి కృతకృత్యులైరి.

3. శైవ జాతీయ గౌరవ చిహ్నమైన యీ పతాకము శౌత శైవ పథక ప్రతిష్ఠితము. ప్రణవ వాచ్యమై లింగరూపమైన వంచాక్షరీ మహావచనము పతాకమునకు ప్రాణము. విశ్వరూపమును - విరూపమునైన రుద్రదేవతాకము విశిష్ట శక్త్యాత్మక గాయత్రీవల్లభత్వము నను (జీవ) శివ - అయ (వికల్య) ఇట్టి శివ జీవైక్య బోధక ధ్యానముక్తి సిద్ధము. కర్మ జ్ఞాన సముచ్చయోపాసక నిత్యజీవన వికాస పరమావధుల విక సారమార్గిక సుఖ మార్గదోతకమునై యున్నది.
4. ఇది వైదికము ఇది శైవము ఇది వేదాంత ప్రతిపాదక పరమార్థ దర్శక సుజ్యోతి. ఆశ్రిత జనానీక విశిష్ట వికాసానేక ప్రభాదర్శము.
5. ప్రభుత్వములు - పీఠములు - సంస్థలు - మతములు సంఘాదులు తదభ్యుదయ విజయ సూచితములగు వివిధ పతాక ప్రభల యందు సుసంపన్నమైన ఉనికికి నిలయము లగుచున్నవి.
6. ప్రాణములేని శరీరమువోలె ప్రకటిత పతాకముగాని వీరుని వీరత్వముగాని ప్రభువుల ప్రభుశక్తిగాని గురువుల గౌరవముగాని ఆరాధ్య దైవముల దైవిక జ్యోతిగాని ప్రకాశింపజాలదు.
7. పరమోత్కృష్ట సంస్కృతి కిది జ్యోతిరూపము - మానవుని కాయక వాచిక మానసిక బలప్రదర్శనమునకు మెరుగు పెట్టెడి పురుషవేది. సమాజ విశిష్ట ధర్మాచరణాదిక క్రియాకౌశలమునకు పూర్ణదోహదము.

8. తన జీవితాదర్శమునకు గీటురాయి యైన స్వీయవతాకమును సముచిత రూపమున నలంకరించి తన కది బహిః ప్రాణముగ తలంచి సాధకుడు కృతకృత్యుడు కావలెను.

9. కృతాంజలియు పతాకోన్ముఖుడనయి జయ జయ నాదముల పతాకార్థ ప్రతిపాదితమైన గీతాగేయముల గానము చేయుచు స్వధర్మరీతిని పెంపొందించుకొని తన సమాజ సాంఘిక సోదరోద్ధరణమునకు తదభ్యుదయమునకును వ్యక్తి దీక్షాబద్ధు డగుచు గురుం శరణం గచ్ఛామి. సంఘం శరణం గచ్ఛామి శివం శరణం గచ్ఛామి యనీ గురుచరేశ్వరాధనమూలకమైన తైవ ధర్మమును స్మరింపుచు తనను నిజమైన సంఘసేవకునిగ భావించవలెను.

* *
*

తైవుల గోత్రములు

ఇంటిపేరు	గోత్రము	శాఖ
వెలువనివారు	కాండిన్యస గోత్రము	యజుర్వేదము
కొండపాటూరివారు	,, ,,	,,
కాశీనాథం వారు	కాశికస గోత్రము	,,
యెలకుర్తివారు	,, ,,	,,
పాంకోళ్ళవారు	భారద్వాజస గోత్రము	,,
నిడమర్తివారు	,, ,,	,,
కొండగుడివారు	,, ,,	,,
కోలిమల్లివారు	గౌతమస గోత్రము	,,
గండ్రంవారు	,, ,,	,,
కామర్సువారు	పశిష్టస గోత్రము	ఋగ్వేదము
పెరిసేపల్లివారు	గౌతమస గోత్రము	,,

శివాపచారము

చిన్నకథ

మీరీ పూలు కోయటానికి వీలులేదు. “నేను ఈ దేశానికి రాణిని” ఎవరినో తెలియకుండా మాట్లాడుతున్నావు.

చిత్తము తమరు రాణియని మాకు తెలుసు. కాబట్టే చెపుతున్నాం. ఈతోట శివాలయంలోనిది. శివుని పూజకొఱకు పూలచెట్లు నాటినాము. ఆపూలు శివపూజ కొఱకు వినియోగించ వలసినదేగాని స్త్రీలు తలలో పెట్టుకోటానికి వినియోగింప గూడదు. ఇది రాజాజ్ఞ.

చిరంజీవివి నీవు. నాలుగు కాలాలపాటు ప్రపంచంలో బ్రతకాలని వుంటే వెంటనే త్రోవయిచ్చి వెడలిపొమ్ము లేకుంటే నెట్టివైచి లోనికి వెళ్ళి పూలు కోసుకుంటాము. అంటూ గద్దించి పలికింది రాణి.

అది వసంత ఋతువు. చెట్లన్నియు చిగిర్చి పూలుపూసి కమ్మటి వాసనలు విరజిమ్ముతూన్నవి. సాయంకాలం సభ్యాసమయంలో మహారాణి వూరి బయటికి వాహ్యళి వెడలింది. అంతకు కొద్దిదూరంలో వున్న దేవాలయ ప్రాంగణంనుంచి విరిబూసిన పూలనుగంధవాసనలు మందమంద వాయువులలో మిళితమై మహారాణి నాసాపుటములలో దూరి ఒక్కసారి ముంచెత్తివైచినవి. అసలే స్త్రీలకు పూలంటే వలపు. ఆపైని మహారాణి, ఇక చెప్పవలసిన దేమున్నది. ఆపూలు కోసుక రమ్మని చెలికత్తెను బంపినది. ఆశివాలయ పూజారి సింహద్వార ప్రాంగణముననే నిలచి యున్నాడు. గుడ్లరిమి చూచాడు. చెలికత్తె గడగడలాడుతూ పరగెత్తింది. రాణి వద్దకు జేరింది. ఆపూజారి మీద యెన్నో పితూరీలు చెప్పింది. “మహారాణిగారు వచ్చారు పూలు కోసుకోనివ్వమని” అడిగితే యెగిరిపడి నానాదుర్భాషలాడి నను కొట్ట వచ్చాడు. నేను వెంటనే కాలికి బుద్ధిచెప్పినాను. ‘రాణిట రాణి! రాణిఅయితే మాత్రం యెవరికి లెక్క అన్నాడు’ అంటూ ఏవేవో

పూజారిమీద ఎక్కులు చెప్పింది. రాణి అపరభద్రకాలిలాగా మారింది. వదికానులకు మాదగ్గర జీతానికి పడిఉండే పూజారి అంత లేసి మాటలన్నాడని రాణి ఉగ్రరూపం దాల్చిందీ అంటే ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. వెంటనే తనే స్వయంగా బయలుదేరింది. అప్పుడే దీపాలు ముట్టించారు. దేవాలయంలో భక్తకోటి పరమేశ్వరా రాధనకు వస్తున్నారు. “జయ మహాదేవ శంభో, యనే శివనామ స్మరణము మిన్ను ముట్టింది. విభూతి త్రిపుండ్రేఖలు తీర్చి రుద్రాక్ష మాలలు మెడలో వైచుకొని, చేతులు పైకెత్తి నమస్కరించుచూ, “వందే శంభు ముమాపతిం” అంటూ, శివనామస్మరణ చేసే ఆ భక్త గణమును చూస్తే మానవులకు ఒళ్ళు పులకరించి పరవశలగుతారనే మాట అలాఉంచి, పశుపత్యూదులు సహితము ముచ్చుచేసిన లక్కబొమ్మల వలె నిలచిపోయునవీ అంటే సత్యదూరము మాత్రము కానేరదు.

అయితే ఒక్కరాణి మాత్రము రాతిహృదయమేమోగాని, భగవంతుని మీద ఆమెచూపు ప్రసరించలేదు సరిగదా భక్తగణముపై గూడా ఆమెకు కోపమొచ్చింది. ఈదేవాలయాల్లో భక్తులు పూజచేయటం తనను పూలు పెట్టుకోనీయకుండా చేసేవన్నుగడని భావించింది. పైత్యవోగికి ప్రపంచమంతా వచ్చగా ఉంటుందిగదా! అంతకంతకు రాణికి ఉక్రోశం ప్రబలజొచ్చింది.

మంచి చెడులును గమనించి నడచుకోదు కోపము. విశ్వనాథుని పూజకు వేసిన పూలతోటలోని పూవులు తను కోసికొని కొప్పన తురుముకొనుట గొప్పయని భావించినదిగాని పాపమని భావించలేదు. పైగా ఆపూజారిపై అమితమైన కోపము రాణి హృదయంలో తాండవించింది. పూజారిని లెక్కచేయలేదు. “మన కెందులకు కోటలోనికి పోవుదాము రమ్మని చెప్పిన చెలికత్తెల మాటలు వినిపించుకోలేదు. “రాణిగారు! తమరు తోటలోనికి పోగూడదు. ఆగండి అక్కడే” అంటూ పూజారి కేకలను పెడచెవిని పెట్టింది రాణి. విశ్వనాథ దేవా

లయములోని పూలతోటలోనికి చరచరా సాగి వెళ్ళి పోయింది. వారి పెనువెంట పూజారి వెళ్ళినాడు. పరిచారకులు వెంటబడ్డారు. భక్త గణము సంభ్రమాశ్చర్యములతో చూస్తూ నడుస్తున్నారు.

రాణి వెళ్ళి ఒక మందార పూలమొక్క దగ్గర నిలచింది. ఆ మందారలత విరియబూచిన పూలతో కమ్మని వాసనలు విరజిమ్ము తూన్నది. అబ్బ! అంటూ రాణి ఆవాసలను ఆఘ్రాణిస్తున్నది. ఇది పీఠ మాహేశ్వర వ్రతము. ఈపూలను ఈశ్వరపూజకు వినా కోసిన వారికి దండన తప్పదు. అంటూ కత్తి ఝుళిపించాడు పూజారి. రాణి చిరునవ్వు నవ్వింది. ఉడత ఊపులకు చెట్టు బెడరదయ్యా పూజారి. ఈరాజ్యానికి రాణిని నన్నేధిక్కరిస్తున్నావు జాగ్రత.

అజాగ్రతగా మెలగవలదనే తమను హెచ్చరిస్తున్నాను.

అల్పుడవు, మావద్ద సేవకుడవు, మితిమీరి మాట్లాడుతున్నావు ముందు నీసంగతి తెలుసుకో.

ఎవరిగతి యెట్లో తెల్పదగినవాడు పరమేశ్వరుడు. వారి పూజకై వినియోగ పరచే పుష్పాలను అపవిత్రం చేస్తున్నావు. అది దుర్గతికి దారితీస్తుంది.

నీ వెవడివిరా నన్నాపుటకు తుచ్చుడా అంటూ తటాలున పూవు తెంపిందిరాణి.

శివశివా అపచారము అపచారము అంటూ చెవులు మూసు కున్నారు భక్తులు. అంతటితో పూరుకొనక రాణి ఆపూవును విలాసంగా త్రిప్పితూ ముక్కుదగ్గర పెట్టుకొని వాసనచూస్తూ చిరునవ్వులు నవ్వుతూ విలాసంగా నిలబడ్డది. వెంటనే పూజారి ఉగ్రమైన కోపంతో శివార్చితము కావలసిన పూలను నీవు వాసన చూస్తూ

న్నావు తుచ్చురాలా! అంటూ తనచేతనున్న కత్తితో ఆ మహారాణి ముక్కును కోసివేశాడు. ఆరుస్తూ తిట్టుకుంటూ ఆ రాణి నేలమీద పడిపోయింది. నేలనెత్తురు మయమయింది. చెలికత్తెలు గోలపెట్టటం మొదలు పెట్టినారు. రాణిగారి ముక్కు కోశాడట పూజారి, అని ఊరంతా గోలపుట్టింది. ప్రజలంతా భయభ్రాంతు లయినారు. రాణిని మేనామీద రాణివాసము చేర్చారు. రాజవైద్యులు గాయమునకు మందువేసి కట్టుగట్టినారు. రాజభటులు పూజారిని వైదు చేశారు.

మరునాడు పూజారిని రాజుగారి యెదుట హంతకుడని నిలువబెట్టినారు. రాజసభ కిటకిటలాడి పోతూన్నది. అష్టమంత్రులు వారి వారి స్థానములయందు కూర్చుని యున్నారు. ప్రాగ్వివాకులు, హత్యా నేరమును పరికిస్తున్నారు. న్యాయమూర్తులు ధర్మదండమును ధరించి నుస్థిరులై యున్నారు. గ్రామపెద్దలు కోపుల తలపాగలతో ప్రేక్షక స్థానములలో రెడ్డిగములువేసి కూర్చుని యున్నారు. ఇంతలో హర హర మహాదేవ” అనే నాదముతో వేత్రహస్తాలు ప్రవేశించారు. మహారాజు వస్తున్నాడని అందరూ లేచారు. జయనాదములతో ప్రవేశించి సింహాసనముమీద కూరుచున్నాడు మహారాజు. ‘ఈమె నారాణియని ఇతడు పూజారియను భేదభావము లేకుండా న్యాయము కొఱకు అన్వేషిస్తున్నాడు మహారాజు. ఇరువురి వాదనలను విన్నాడు. “పూజారి చేసినది తప్పు. మహాదేవుని పూజకొఱకు నియమింపబడిన పూలతోటలోని పుష్పములు కోసినది, రాణిహస్తములుగాని ముక్కులుగావు కాబట్టి శివాపచారము చేసిన రాణికి కరచ్ఛేదనము శిక్షగా విధించుచున్నానని తీర్పుచెప్పినాడు. భక్తహృదయములు పర వశమై పంచాక్షరీమంత్ర జపము చేసినవి. రాణి చెలికత్తెలు దాసీలు రోదన మొనర్చిరి. దండధారులు రాణిగారిని వధ్యశిలవద్ద చేతులు ఖండించిరి. ఆ మొండి చేతులతో రాణి రాజదర్శనము చేసినది.

శివాపచారము చేసిన నీవు పవిత్రమైన గంగాస్నానము చేయనిదే
నీ ముఖము చూడనన్నాడు రాజు. గంగానదిలో మూడు మునుకలు
వేసి లేచుసరికి యథాప్రకారముగా చేతులు వచ్చినవి. ప్రజాహృద-
యములు సంతసించినవి.

*

వేమనారాధ్యుల కాలములో శైవుల మహిమలు

సీ. వారాహి వారింటి, వాకిలి కనవూడ్చు
శ్యామలాదేవి తా, జలముజల్లు
నార్ద్రవదేశ్వరి, యలకి మ్రుగ్గులుపెట్టు
బగళా మహాదేవి పాకమేర్చు
త్రిపుర సుందరి యిష్ట తృప్తుల దనియించు
ప్రత్యంగిరంబు తల్పముల బరచు,
శరభ కాళిక యీను, జల్లార్చు పత్నితో
నెనయించు లలిత యిట్లనుదినంబు,

తే. శక్తి జాతంబు బడి పనుల్ సలుప బాహ్య
కార్యముల భైరవాదు లవార్య సరణి.
దక్షులై యుండ విభవైక శిక్షణమున
దరలు మంచన పండిత వంశగురుడు.

సీ. తన పేరు దలచినంతన మహాతంత్రముల్
పంచబంగాళమై పారి పోవ
శబర తంత్రంబులు, జక్కాడి కామినీ
మోహినీజాలమ్ము మోసపుచ్చి,
పైశాచక వ్యధావర్వత వజ్రమై
కూష్మాండ గణకోటి గూలద్రోచి

భూతభేతాళ విస్ఫూర్తి బంది బిగించి
యక్షరక్షోభాంతు, లగడుపరచి

తే. “ భూతియినుమంతయిడిన భూభువనభవన
దుష్టశిక్షణ హేతిమైదురగలింప
విమతభంజనవిద్యా వ్రవీణుడగుచు,
జెలగు నాశంభులింగయ్య జెప్పదరమె.

వేమనారాధ్య చరిత్రమండి

శ్రీ మ దాంధ్ర శి వ మ హా గీ త

(గంధకర్త - కామర్పు చంద్రమౌళికామ్ర (లచ్చపేట)

(గత సంచిక తరువాయి)

గీ॥ విధి విధానమ్ముగా కర్మ వితతిఫలము
శివుని కపిఁంచుచుండ నా శివుని దయతో
దృఢముగా భక్తి గలుగునా దివిజులంత
పారుదురు విఘ్నములవీడి భయమునంది.

౧౫

కం॥ సురలయి పారిన పురహరు
వరశుశ్రూషయు ఘటింప వారటుపై నన్
వరమేశు కథల వినగను
స్మరహర జ్ఞానమ్ముదాన సాయుజ్యమ్మున్.

౧౬

గీ॥ పెక్కు మాటలికేలను నొక్కి నొక్కి
చెప్పెదను భక్తి దృఢమైన శివునియందు
కోటిపాప మహా పాప కోటికోటి
సంఘయుత నరుడైన నిస్సంగుజేరు.

౧౭

గీ॥ శరముచేతను పరిహాస చయముచేత
నాదరా భావమున ననూయమునగాని
భవ సుభక్తిరతుండయి వరలెనేని
మాల వాడైన ముక్త స మ్మాన్యుడౌను. ౧౮

కం॥ శివభక్తి సర్వతోముఖ
శివభక్తియై సర్వదంబు క్షితిజాదులకు
భవబంధ వినిర్ముక్తత
నవుదానిచె మూఢనరుడు నదిలేకుండుకొ. ౧౯

గీ॥ భక్తియో లేక ద్రోహమొప్పు ప్రతిదినమును
వ్యక్తి నియమంబుచేతను యాచరింప
శక్తి సహితున కదియును సంతసంబె
ముక్తి భుక్తులనిచ్చు నా వ్యక్తికతడు. ౨౦

గీ॥ కొంచముగ పత్రములతో పూజించెనేని
కించిదుదకమ్ము శివునిపై నుంచెనేని
నియమమింతయు దవ్వక నెవడుగాని
ఘనుడతనికిచ్చు శివుడు జగత్రయమును. ౨౧

గీ॥ అంతకును శక్తి లేకున్న హరుడుమెచ్చు
త్రిప్రదక్షిణములజేయ దినదినమును
అందుకును శక్తి రహితుండు వందనమును
యిందు ధరునకుచేయ నా నందమందు. ౨౨

కం॥ దేవునిగాంచి నమస్కృతి
నేవిప్రుడు చేయలేడో హృదయమున శివు
భావింపవలయు నాతడు
పోవుచు తిర్గుచునున్న పొందును సిద్ధికొ. ౨౩

గీ॥ బిశ్వకావ్యపు గంధమ్ము ప్రీతికరము
వన్య ఫల పుష్ప బిశ్వముల్ వామ దేవు
కెంతో సంతసమును గూర్చు నిట్లగుటచే
యీశసేవకు దుష్కరం బేది జగతి. ౨౪

గీ॥ అట్టి దేవుని విడనాడి యస్యమైన
దేవులను గొల్చు నరుడును తెలివితేక
పూతభాగీరథీజల ములనువీడి
మరుమరీచికలనుగోరు మనుజుడట్లు. ౨౫

కం॥ మరిగోటి జన్మ సంచిత
దురితంబులు కలిగినట్టి దుష్టాత్మునకు
గిరిశజ్ఞాన ప్రకాశము
చొరదిక మోహాంధమాన సోఛితు డగుటకు. ౨౬

గీత మాలికా॥ దేశకాలస్థలాదుల దీనికొకకు
చూడవలసిన పనిలేదు శూలిపైన
చిత్త మెప్పుడు నెచ్చట స్థిరత నొందో
యచట శివు జీవులొకటియై యలరినట్లు
యెంచి ధ్యానమ్ముచే యుపాసించెనేని
భవవిముక్తుడై సాయుజ్య పదవినొందు. ౨౭

కం॥ భూతేశాంశాధిపుడన
భీతుడ 'రాజాహ' మని బిభీషలగొట్టె
పాతకి యా యుశ్రీకుల
ఘాతం బొనరించు నా మఖాంతకుడెపుడు. ౨౮

గీ॥ సృష్టికర్తేని శ్రీ నాథుడేనికాని
శంకరోహహమటంచును స్మరణచేయ

నెవనినై నను సరియె తానెంచకుండ
స్వాత్మతోడను తాదాత్మ్య మందజేయు.

౨౯

గీ॥ ఏ వ్రతమ్ము నపరమ మునీంద్రులెల్ల
ధర్మమధకముకామామృతముల గనిరొ
దాని వినుడి కనుడివె దతధ్యముగను
సాశువతమను వ్రతమునై వరలుచుండు.

30

గీ॥ విలసయను దీక్ష నొందియు వేడ్కమీర
భూతి రుద్రాక్షమాలికా భూషితలయి
వేదసారాఖ్య శివనామ వితతిచదువ
వదలి మర్త్యత్వ మవుదురు భవతనువులు.

31

కం॥ లోక సుఖం కరుడగునా
పాకారి వ్రముఖ వినుత పాదుడు నిక మీ
యికన్నుల కగవడియును
లోకేశుడు ముక్తిసుఖము లొందగజేయుక.

32

గీ॥ రాముగూర్చియు. దండకారణ్య మందు
ఘటభవుండిచ్చినట్టియా ఘనసుదీక్ష
భక్తి యుక్తులుగాన తప్పకను వినుడి
దాని మీ కంతయును చెప్ప బూనికొంటి.

33

ఇట్లు ఆశ్వలాయన సూత్ర వశిష్టగోత్ర కామర్పువంశ పవిత్ర రత్నాంతా సుంద
రారాధ్యపుత్ర విద్యజ్ఞనమిత్ర చంద్రమౌళికాస్త్రి కృతాండ్ర శివ
గీతయందలి భక్తి నిరూపణ యోగమను

ప్రథమా ధ్యాయము

భూయాచ్ఛివమ్

శ్రీ శివాయ గురవేనమః

నటరాజనతకము

(నుండి మరికొన్ని పద్యములు)

సానందారాధ్యకృత

సీ॥ మన్మథాంతకుడంచు మహిమిద బేరొంది
 నెత్తిపై గంగమ్మ నిలిపితీవు
 పుష్పధన్వనిగాంచి బూది జేసిన నీవు
 సార్వతి కర్ధాంగ భాగమిడితి
 వంగజారివటంచు నందఱు గీర్తింప
 నలతిలోత్తమ వేగ వలచితీవు
 మదనసంహరుడంచు మఱి గొప్ప పేర్గాంచి
 మునిసతీ కామివై తనిసితీవు

గీ॥ ఇంతమోహంబునీకేల స్వాంతమందు
 నంతవాడవు నీ విట్టులలరుచుండ
 మనుజులనుగూర్చి యింకేమి యనగ వలయు
 మౌళిధృతరాజ, నటరాజ మహిత తేజ॥

1

సీ॥ అభ్రవాహినిగంగ యగరాజపుత్రిక
 సంసారమున నీకు సతులుగాగ
 విఘ్ననాథుడునుగ్ర పీఠభద్రాదులు
 శూరులౌ నీ ముద్దు సుతులుగాగ
 భృంగీశముఖదివ్య భృత్యులెల్లరునీకు
 పటుభక్తి రక్తులౌ భటులుగాగ
 రజతాద్రి కైలాస రమ్యభూధరములు
 నీకు జెన్నారెడు నిలయములుగ

గీ॥ నందివాహన సంసార మందు మమత
 నంటియంటకదిరుగుచు నుంటనీకె
 తగునుగాకెట్టులొరులకు తగునుదేవ
 మాళిధృతరాజ, నటరాట మహితతేజ॥

2

సీ॥ పరతత్వరూపమై భాసించు నీ కెట్లు
 కైలాసవాసంబు గలిగె దొలుత
 కైలాసవాసంబు ఘనతరంబైనచో
 రజతాద్రికేలనీ రాకపిదప
 రజతాద్రియేమనో రంజకంబైనచో
 వలిమలయోగివై పఱలుచేల ?
 వలిమలవాసంబు లలితమై యున్నచో
 శ్రీ శైలమునకీపు జేరుచేల ?

గీ॥ అంతలో బోక జగతియం దన్నిచోట్ల
 లింగరూపంబుతోడ వెలుగుచేల ?
 నందియము మాన్పు, సత్యంబు ముందుజెపుమ
 మాళిధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ॥

3

సీ॥ లోకపావనియైన లోలాక్షిగంగను
 ధరియించి శిరముపై దనరినావు
 సురుచిరఘనజటాజూటభూషణమట్లు
 నెలమణి దీపింప గలిగినావు
 యజ్ఞోపవీతమై యలరారునట్లుగ
 ధవళసర్పముమేన దాల్చినావు
 అంగవస్త్రమురీతి నలరునట్లుగజేసి
 కటి చుట్టు పులితోలు గట్టినావు

గీ॥ నవ్యులై నట్టి యీకాల నరులకిట్టి
వేసమందున నెట్లు సంతోసముండు
గాలగతివచ్చుమార్పుల గాంచవలదె
మాళిధృతరాజ, నటరాజ మహితతేజ॥

4

సీ॥ పరమాత్మత్వన్నామ పఠనాగ్ని కాల్పదే
పాపనామకమహా వనచయంబు
పశుపతి చిద్రూప పవనంబు కొట్టదే
దుఃఖనామకసర్వ తోయదతతి
మృత్యుంజయధ్యాన మృగరాజు లంఘించి
యణచదే పరితాప హస్తీవితతి
భవదివ్యపాద సద్భక్తి భాస్వంతుండు
చమరడే యజ్ఞాన తిమిరసమితి

గీ॥ నవ్య శివమంత్రపాఠ సన్నాకఘోర
జటిల సంసార నామక జలధి తరణ
మొనరజేయదె నీ భక్త జనులకెల్ల
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ, మహితతేజ॥

5

సీ॥ ఋగ్వేదమంత్రముల్ దిగ్విధులందున
నీ దివ్య మహిమంబు నింపుచుండు
వరయజుర్మంత్ర సద్వాకంబులెల్లను
వరతత్వమివని పల్కుచుండు
సామగానోక్తులు సర్వదేవాళికి
సంపూజ్యడివని సన్నుతించు
కనదధర్వణ మంత్ర కాండంబు నీదగు
ఘనతేజమునుజూపి వినుతిసేయు

గీ॥ ననుచు హరదత్తుడాదిగా నసఘమతులు
సప్రమాణోక్తి సద్భ్రంథ సమితివాయు
గాంచగావేరుమాత్సర్య కలితమతులు
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ మహితతేజ॥

6

సీ॥ వేదార్థమును దెల్పు విదితవిద్యారణ్య
భాష్యనూక్తులశుద్ధ భాషులైన
నుపనిషత్తులగల్గు విపులార్థవేదులై
మాటలాడెడు జగ న్మాన్యులైన
బ్రహ్మనూత్రరహస్య భావాంతరంగులై
షలుక నేర్చినయట్టి వలతులైన
సర్వగీతాతత్వ సారసంస్కారులై
భాషించు పండిత ప్రవరులైన

గీ॥ భక్తి భావంబు మనసున బట్టదేని
పరశివానంద భాగ్యంబు బడయజాల
రనుచుననుభవశాలు లిట్లని వచింతు
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ మహితతేజ॥

7

సీ॥ ముఖములేకయె బహు ముఖముల జెన్నారి
నిఖిల ప్రపంచాళి నిండినావు
కనులులేకయును ముక్కన్నుల నీవొప్పి
బహు సహస్రాక్షుడై ప్రబలినావు
కరములేమియులేక కరకోటులనుగల్గి
కార్యంబులనుచేయ గల్గినావు
పాదహీనుడవౌచు బహుపాదములనొప్పి
నఖిలగామివియౌచు నలరినావు

గీ॥ అవయవంబులులేకయనాంగివైన
యభవుడగునీకు నెట్లు దేహంబుగలిగె
గలిగె దానికి నింద్రియ క్రమము జెవును
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ మహితతేజ॥

8

సీ॥ నిష్కలత్వముచేత నెగడుచుండెడినీవు
విలసత్కళాలీల వెల్లినావు
నిర్గుణుండవటంచు నిర్ణయింపగ శ్రుతుల్
వలుగుణంబులతోడ వెలసినావు
నీ వచింత్వృడవంచు నిగమముల్ వచియింప
జింత్వృండవై యెల్ల జేగినావు
నిరుపమానుండవై వరలుచుండెడినీవు
నుపమానములకు రూపాసగినావు

గీ॥ ఎన్నగాజాల నీ విట్టు లెన్నిగతుల
సంచరింతువా కామ సంచారివగుచు
మహితగుణపూర్ణ నిన్ను నేమనగవచ్చు
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ మహితతేజ॥

9

సీ॥ సర్వాత్మ! చిన్మయ! సచ్చిదానందాత్మ!
సర్వజ్ఞ! కేవల! సత్స్వరూప!
నిరుపమానదయాళి! నిష్కల! నిర్లిప్త!
నిర్గుణ నిర్నేత్ర! నిష్కరాజ
ఆనందఘనరస! యభవ! ముక్తిప్రద!
యాదిమధ్యవిహీన! యమితతేజ!
ప్రజ్ఞానఘన! సర్వ పరిపూర్ణ! పరమాత్మ!
పరమప్రసిద్ధ! నిష్పాపనిచయ!

గీ॥ అవ్యయానంద యనుచు సమాహ్వయముల
నిన్ను బిల్చెడు భక్తుల నెమ్మిబోవ
నెట్టి రూపంబుతోడ గన్పితో చెపుమ
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ మహిత తేజ॥

10

సీ॥ ఆహ్లాదములనాల్గు ననువొంద బరియించి
యందునర్థజ్ఞున మరసి తెలిసి
మీమాంసలను రెంటి మేలుగా బరియించి
యందులోగల తెల్వి చందమరసి
న్యాయశాస్త్రజ్ఞున మార్జించి యార్జించి
సత్పురాణంబుల జదివి చదివి
ధర్మశాస్త్రజ్ఞున మర్కముల్ గ్రహించి
ఘనపండితుడనని గర్వమొంది

గీ॥ భక్తిహీనతదత్కళా సక్తుడౌచు
బ్రాద్దులు బుచ్చెడు వానికేప్రాద్దునైన
ముక్తికాంతావిహారంబు బొందనగునె!
మాళి ధృతరాజ, నటరాజ మహిత తేజ॥

11

సీ॥ నీవరూపుండవై నిండు రూపంబుతో
గనుపించునటువంటి కామశక్తి
నీవనేత్రుండవై నెదడుచుండినజూడ
స్వర్ణమై నటువంటి యమితశక్తి
నీవహస్తుండవై నిశ్చలంబుగనున్న
సర్వకార్యంబులు సలుపుశక్తి
నీవపాదుండవై నేర్పుమై నుండిన
నన్నిచోటుల నడ యాడుశక్తి

గీ॥ మొదలుగాగల్గుశక్తుల బూనుకతన
 శక్తిమంతుడవై దిశా సమితియందు
 వెల్లుచున్నావు శక్తితో వేల్పుతేడ!
 మాళి ధృతరాజ, నటరాజ మహితతేజ॥

12

ఓంకారము - శివలింగము

ముడిగొండ మల్లికార్జునరావుగారు - తాడికొండ

(8 వ సంచిక తరువాయి)

‘శివ’ శబ్దార్థము

ముక్కుమీద ఈగలు ముసురుచున్నవని ముక్కును తెగకోసు
 కొనునట్లు తనకు తెలియనంత మాత్రమున గంభీర సత్యసిద్ధాంతము
 లను పరిహసించుట అవివేకుల పనియే యగును. మిస్ మేయో వంటి
 పాపిష్టి హృదయ దూషించినంత మాత్రమున ‘శివలింగ తత్త్వమునకు
 కలుగు కొరత యేమియునులేదు’.

‘శేతే అసౌ శివః’ అనునది శివశబ్దనిర్వచనమై యున్నది.
 అనగా శయనించువాడు శివుడని యర్థము. మహాప్రళయానంతరము
 ప్రకృతియొక్క సమస్తక్రియలును అగిపోయినపుడు నిశ్చేష్ట, నిష్క్రియ,
 శాంత, చేతన క్రియావిశిష్టమగు బ్రహ్మమునకు శివుడనిపేరు. వేదము
 నందు—

సమ శ్శంభవేచ మయోభవేచ సమశ్శంకరాయచ
 మయస్కరాయచ సమశ్శివాయచ శివతరాయచ॥

(యజుర్వేద 16-41)

ఈ మంత్రమునందు స్పష్టముగా శంభు, శంకర, శివ శబ్దముల ద్వారా శివుడు స్తుతింపబడియున్నాడు.

ఇటులనే మాండుఁకొప్పునిపత్తునందుకూడ—

అదృష్ట మవ్యవహార్యమగ్రాహ్యమలక్షణ మచింత్యమవ్యవదేశ్య మైకాత్మ్య ప్రత్యయసారం ప్రపంచోపశమం శాంతం శివమద్వైతం చతుర్థమన్యతే స ఆత్మా విజ్ఞేయః॥

అనగా, ఇంద్రియములకు గోచరింపనివాడును, వ్యవహరించుటకు వీలుగానివాడును, గ్రహించుటకు వీలులేనివాడును, లక్షణములు లేనివాడును చింతించుటకును చెప్పటకును వీలులేనివాడును, మాయా కృత ప్రపంచాతీతుడును, సజాతీయ విజాతీయ స్వగత భేదశూన్యుడును, అద్వైతమును తురీయావస్థారూపమునగు శివుడే ఆత్మయై యున్నాడు. వానినే తెలుసుకొనవలయును.

వేదప్రతిపాదితమగు శివుని మాహాత్మ్యము శివపురాణము నందు 24000 శ్లోకములలో వివరింపబడినది. అంతియేగాక స్కాండ, లింగ పురాణములయందు సహితము లక్షల కొలది శ్లోకములతో విశదీకరింపబడి యున్నది. ఉపర్యుక్త వేదప్రమాణములయందు ఏ పరబ్రహ్మము శివనామముతో స్మరింపబడినదో ఆ శివరూప బ్రహ్మమును గూర్చియే పురాణములయందు వర్ణింపబడియున్నది.

నారదీయ వాయుపురాణ అనుక్రమణయందు

శ్లో॥ యోదేవ సర్వదేవానాం దుర్విజ్ఞేయ సనాతనః

సంహితేయం మహాపుణ్యా శివస్యపరమాత్మనః॥

అనగా, ఎవడు సర్వదేవాధిష్ఠాతయో, ఎవడు దుర్విజ్ఞేయుడును, సనాతన బ్రహ్మమునై యున్నాడో, అట్టి పరమాత్మయగు శివునియొక్క మహావీర్యముగ శివసంహితయై యున్నది.

శైవ గ్రంథ మాల

1. సంధ్యావందనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాఫీరమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశిక చందా వివరము

మహాదేవి పోషకులు	...	116—0—0
రాజ పోషకులు	...	50—0—0
పథాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అడ్రస్ :— 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పీఠాధిపతి

ప్రెస్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అడ్రస్ :— 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమని (వయా) ధుగ్గిరాల

సూచన :— వ్యాసములు - ఉత్తరములు - జ్ఞాకులు - చందాధనము

ఈ పై అద్రస్సులలో నొకదానికి పంపించవలెను.

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీ శైవమహాపీఠ పదముగఁ బ్రచురించఁబడు
సప్తత్ర మాసపత్రిక

సంపుటము	హేవళంబి సంవత్సరము	సంచిక
౮	15—4—1958	౧౨

సంపాదకులు :

డాక్టర్ ముదిగొండ మల్లికార్జునరావు, H. P. I. M.

Principal Ayurvedic college & Superintendent
Ayurveda Hospital, HYDERABAD.

సహాయ సంపాదకులు :

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రి

భాషాప్రసీద.

శ్లో॥ శ్రీ వేదశాస్త్రార్థతత్త్వప్రభాసికా
సందేహసందోహమహానిరాసికా ।
తత్త్వత్రయోద్భోధన సిద్ధదేశికా
జయత్ప్రియం శైవమతప్రకాశికా ॥

శ్రీ శైవమహాపీఠము

ప్రేషకోడ్డు, శ్రీ విశ్వేశ్వర దేవాలయము

వరంగల్

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయము

—సంపాదకులు

2. శైవమహాపీఠ విరాళములు

—ప్రీతాధిపతి

3. శైవమహాజనసభ ఆహ్వానము - 49 వ వర్ధంత్యుత్సవము

—ఆహ్వానసంఘము కొత్తపల్లి

4. శైవమహాపీఠము - 49 వ వర్ధంత్యుత్సవము కార్యక్రమము

—శివపురం రామలింగంగారు శైవమహాపీఠకార్యదర్శి

5. కోటిపంచాక్షరీ మహాయాగము శ్రీ శివపంచాక్షరీ యజ్ఞ సమారంభము

—నిర్మల అంబయ్య సిద్ధాంతిగారు

6. శైవమతము - దానిఘనత

—కామర్పు శ్రీ రామారావుగారు

7. శ్రీ నీలకంఠభాష్యము

—నిర్మల శంకరకాశ్మీగారు

8. గ్రంథపరిచయము

—సంపాదకులు

9. వత్సీల శివపూజ

—ముదిగొండ రామలింగ కాశ్మీగారు (ఈమని)

శైవమతప్రకాశిక

శ్రీశైవమహాపీఠ పక్షమునఁ బ్రచురింపఁబడు

సచిత్ర మాసపత్రిక

సంపుటము

హివిశంధినామ సంవత్సరము

సంచిక

౮

15—4—1958

౧౨

సంపాదకీయము

ఈనాడు చరిత్రల పరిశోధించిన కొలది శైవమొకతరి దేశమం తయు వ్యాపించి మహాన్నత దశను చెంది ఆరాధ్య పదసార్థక్యమును జేంది యున్నదని తోచకమానదు. ఇప్పుడు గాంచినను, మన ఆంధ్ర భాష తెలియని కన్నడదేశమందును—మహారాష్ట్ర దేశమందును ఆరాధ్యుల కనేక మంది శిష్యులున్నారు. చాతుర్వర్ణ్య గురుత్వము నేటికిని గలదు.

ఇట్టి మతము నుద్ధరింప నొకానొక కాలమందు నీలకంఠారాధ్యులవతరించి బ్రహ్మనూత్ర భాష్యమును రచించి శైవమత ప్రచార మొనరించి యుండిరి. హరదత్తాచార్యులు మున్నగు వారెందఱో వారికి శిష్యులై శైవగ్రంథము లనేకము రచించిరి. నీలకంఠుడను నొక శైవాగ్రేసరుడు ఆ భాష్యమునకు కారికాహుపమున క్రియాపారమనుపేరుతో నొక వ్యాఖ్యానము రచించెను. అప్పయ్య దీక్షితులవారు శివార్కమణిదీపిక యను పేర నాభాష్యమునకే వ్యాఖ్యానము రచించిరి. హాలాస్యనాథశాస్త్రియను దాక్షిణాత్యపండితు డద్దానిని ముద్రించుచు “శివాద్వైత మిదంభాష్యం” అని శివాద్వైతమును బోధించుభాష్య

మిది యనియు-శంకరాచార్యుల వారికంటె నీభాష్యకర్త ప్రాచీనుడనియు నుడివియుండిరి. అట్టి భాష్యమునకు మహోపాధ్యాయ ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రిగారు శివచింతామణి ప్రభయను పేర లఘుటీక రచించిరి. అద్వానిని ఆకారపు సరసింగం గుప్తగారు ముద్రించి శైవులకు మహోపకారము చేసియుండిరి.

నీలకంఠాధ్య కృతభగవద్గీతా భాష్యమును వరంగల్లు వాస్తవ్యులగు కొమర వెల్లి బాలరాజగుప్తగారు ముద్రించి పండితులందఱికి నుచితముగ బంపుచుండిరి. వీరిబౌదార్య మెంతయు శ్లాఘనీయము.

ఇట్టి గ్రంథముల ముద్రించుటకు దగిన ప్రోత్సాహమునిచ్చి-శ్రమచేసి పీఠికామల రచించి గ్రంథములు వెలువడునటులచేసిన పీఠాధిపతులగు ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారి యమితకృషి యెంతయు బ్రశంసనీయము.

చారిత్రిక పరిశోధకులును శైవమతమందు సరియైన దృక్పథముతో పరిశీలించి నటుల గన్పింపదు. ఏలననగా మతాచార్యులలో శంకర-రామానుజ-మధ్వాచార్యులను మాత్రము గ్రహించి వారిచరిత్రల సంగ్రహముగ దేశచరిత్రలయందు ముద్రించుచుండిరేగాని-వీరందఱికి బూర్వదైన నీలకంఠాచార్యుల (ఆరాధ్యుల) చరిత్రను వ్రాయబూనుకొనలేదు. చారిత్రిక దృష్టితో వ్రాయబూనిన వారు మతపక్షపాత మవలంబించ గూడదు. ఉద్భూతారాధ్యాది ఆలంకారిక శాస్త్రపారంగతులు-మల్లికార్జున పండిత-సోమనారాధ్యాది పండిత ప్రకాండులు మున్నగు వారెందఱో పూర్వుల చరిత్రలలో సగ్రస్థానము వహించ వలసియుండగా-పరిశోధకు లీనాడు వారల గుర్తించియు చరిత్రలలో ప్రధానస్థాన మివ్వకుండుట విచారణీయాంశము.

పూర్వము శ్రీశైలక్షేత్రము శైవులకు బ్రధానతీర్థయాత్రగా బేరెన్నికగాంచి యుండెను. శ్రీపతి పండితారాధ్యులవారు శ్రీశైల

మందే పీఠమును స్థాపించియుండిరి. మల్లికార్జున పండితులు మున్నగు వారు శ్రీశైలప్రదక్షిణము లెన్నో పర్యాయములు చేసియుండినటుల సోమనారాధ్యుని గ్రంథముల వలన దెలియుచున్నది. శ్రీశైలములో కళ్యాణోత్సవమును నేటికిని ఆరాధ్యులే చేయించుచు ఆచార్యస్థానము వహించి యున్నారు.

శ్రీశైలమునకు మహాశివరాత్రికి వెళ్లిన ఆరాధ్యులందఱు ఉత్తరగోపురద్వారమున నివాసముగా నుండుచు మల్లికార్జునస్వామి వారిని ప్రత్యేకరుసుము ఏమియులేకుండా దర్శించుచుండువారు. మధ్య కాలములో నావద్దతి తొలగింపబడి యుండెను. ఆవిషయము తెలిసిన మీదట 1936 సం॥నందు ఆంధ్రప్రతికా సంపాదకులైన శ్రీ శివలెంక శంభుప్రసాదుగారి యధ్యక్షతక్రింద జరిగిన 19వ శైవ మహాజనసభలో యావిషయము పరిశీలించి యీక్రిందితీర్మానము చేయబడినది.

తీర్మానము— శ్రీశైలక్షేత్రమునందు ఉత్తరగోపురద్వారము వద్దగల ప్రదేశములలో శైవులయొక్క ప్రత్యేక నివాసమునకుగల హక్కును రుసుముచెల్లించకయే దేవదర్శనము చేయుహక్కును ప్రస్తుతము శైవులకు నిరాకరింపబడుచున్నటుల తెలియవచ్చినందున అట్టి హక్కుల యొక్కయు ఇతర హక్కుల యొక్కయు పోషణనిమిత్తమై తగుచర్యను కార్యవిర్వాహక సంఘమువారు తీసికొనవలయునని యీ సంఘము వారు తీర్మానించుచున్నారు.

తీర్మానమైతే చేయబడినదిగాని యది యమలు జరిగియుండలేదు.

ప్రస్తుతం శ్రీశైలం వెళ్ళుటకు నచట నివాసముగా నుండుటకు ననేకసదుపాయములు ప్రభుత్వము తరపున ప్రజల తరపున నేర్పాటు చేయబడుచున్నవిగాన శైవులకు బ్రధానస్థానమైన శ్రీశైలమందు శైవులకు బ్రత్యేకముగా నొక వసతిగృహము నిర్మించు టావశ్యకము. అందు విషయమై కొందఱు విరాళముగా కొంత వాగ్దానము చేసి యుండిరి. శ్రీ. లో. సానందారాధ్యుల వారావిషయమై తగు శ్రద్ధ

పూని కార్య సాఫల్య మగువఱకు శ్రమయొనర్చుదు మని తెలుపుచున్నారు.

కాన మత సాంఘిక విషయములన్నియు బూర్తిగా పరిశీలించుట కును—మతప్రచారమునకున్న తఱుగుతాలూకా కొత్తపల్లెలో శైవ మహాజనసభ ఏప్రిల్ 28, 29, 30 తేదీలయందు నేర్పాటు చేయబడినది. కాన భక్తమాహేశ్వరు లందఱాసభకు విచ్చేసి సభను దిగ్విజయము చేయుదురుగాక!

శైవ మహా పీఠ విరాళములు

నిల్వ	22-8-0
భూపతి సోమలింగంగారు	5-8-0
కొండ్లూరి రామలింగంగారు	6-0-6
కొండ్లూరి బుచ్చిరాజలింగంగారు	
కొండ్లూరి మంకయలింగంగారు	
కంభంపాటి రామనాథంగారు	1-0-0
గుండా శంభయ్యగారు	0-8-0
ముదిగొండ రాజలింగంగారు	2-0-0
ది 25-2-58 వఱకు నిల్వ	37-8-6

శైవ మహా జన సభ ఆహ్వానము

శైవమహాపీఠము 49 వ వర్ధంతి

స్వస్తిశ్రీ విశంభినామ సం॥ వైశాఖ శు ౧౦ సోమవారము
మొదలుకొని మూడురోజులు అనగా 1958 సం॥ ఏప్రిల్ 28, 29, 30

తేదీలలో శైవమహాపీఠ 49 వ వర్ధంతి తణుకు తాలూకా కొత్తపల్లి గ్రామములో జరుపుటకు నిశ్చయించ బడినదిగాన, శైవమహాజను లెల్లరు తప్పక దయచేసి సమావేశ కార్యక్రమములందు పాల్గొని సభను జయప్రద మొనర్చ ప్రార్థన.

ఇట్లు, ఆహ్వానసంఘము

1. ఇవటూరి వీరభద్రయ్యగారు, రిజైర్డ్ గ్రామమున్నబ్
2. ఇవటూరి సుబ్రహ్మణ్యంగారు, రిజైర్డ్ హెడ్ మాస్టర్
3. చాగంటి ఉద్దండశాస్త్రిగారు, గ్రామకరణం
4. చాగంటి వీరభద్రరావుగారు, పంచాయతీబోర్డు ప్రెసిడెంట్
5. మల్లంపల్లి బంగారం అనే సుబ్బారావుగారు,

వైర్డు ఆఫ్ ట్రస్టీ బోర్డు

శీశైవ మహాపీఠము - 49 వ వర్ధంత్యుత్సవము

ఆహ్వాన పత్రిక

స్వస్తిశ్రీ విశంబి సం॥ర వైశాఖ శు ౧౦-౧౧-౧౨ లకు సరి యగు 1958 సం॥ ఏప్రిల్ 28-29-30 తేదీలయందు తణుకు తాలూకా కొత్తపల్లి అగ్రహారములో పీఠాధిపతుల అధ్యక్షత క్రింద 49 వ వర్ధంత్యుత్సవము జరుపుటకు నిశ్చయింపబడినది గనుక శైవ మహా జను లెల్లరు విచ్చేసి సభయందు పాల్గొని వర్ధంత్యుత్సవమును విజయ వంతముగ నొనర్చ ప్రార్థన.

ఇట్లు

శివపురం రామలింగం

శైవ మహాపీఠ కార్యదర్శి

కౌర్య క్రమము

28-4-58

- ఉదయము 7-30 పీఠాధిపతుల ఊరేగింపు
 ,, 8-30 స్వాగతోపన్యాసము
 ,, 9-30 పీఠకార్యనివేదిక 1957-58 మార్చి 1 తేదీవరకు
 ,, 10- 0 పీఠాధిపతులసందేశము
 సాయంకాలం 4-30 శివలింగధారణ - శివపూజ ముక్తిసాధనములు -
 ఇవటూరి సానందారాధ్యులవారు
 ,, 5-30 పంచాక్షరీమహిమ - శివలెంక బుచ్చయ్య అయ్య
 వారు
 ,, 6-30 శైవసంఘము - ప్రస్తుతము నిర్వహించ దగిన
 విధులు - ముదిగొండ సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు

29-4-58

- ఉదయము 7-30 శివోత్సర్గ-ముదిగొండ ముక్తిలింగశాస్త్రిగారు
 ,, 8-30 పీఠపురోభివృద్ధి-కందుకూరి వటుక భైరవమూర్తి
 గారు
 ,, 9-30 శైవపీఠమున కార్థిక సమృద్ధిని గలిగించు టెల్లు ?
 అత్తలూరి వెంకటసుబ్బారావుగారు
 సాయంకాలం 4-30 శైవ వేదాంతము - శతావధాని ముదిగొండ
 జ్వాలాపతిలింగశాస్త్రిగారు
 ,, 5-30 శైవసంఘము - ముదిగొండ కోటిశ్వరరావుగారు
 ,, 6-30 శివపూజా విశేషములు - ముదిగొండ కోటయ్య
 శాస్త్రిగారు

30-4-58

- ఉదయము 7-30 శివపురాణ ప్రతిభ - చాగంటి భాస్కరలింగ
 శాస్త్రిగారు

8-30 ఆచార్య ప్రకాశము - మున్నంగి పున్నయ్యగారు

9-30 శివభక్తి విశేషములు-పులిపాక కేదారలింగంగారు

సాయంకాలం 4-30 శైవగ్రంథములు - రెంటూల వీరభద్రశాస్త్రిగారు

5-30 శైవులు - సాధ్యానందనము - ముదిగొండ రామ
లింగశాస్త్రిగారు (ఈమని)

6-30 ఇతర ఉపన్యాసములు

N. B ఈ పై కార్యక్రమము అచటికి వచ్చిన పండితుల అభిప్రాయానుసారము మార్పు చేయవలసియున్న మార్పుకొనవచ్చును. కొత్తవల్లి వచ్చువారు నిడదవోలుదగ్గర దిగి పెరవలీ లాకు దగ్గరకు మోటారుమీద వెళ్ళవలెను. అక్కడికి 1 మైలుదూరములో కొత్తవల్లి గ్రామము గలదు.

కోటి పంచాక్షరీ మహాయాగము

అష్టోత్తర శత ౧౦౮ కుండివిధానము

భక్తులకు దెలియజేయుట మేమనగా సప్తమోక్షపురులలో శ్రేష్ఠమైన శివక్షేత్ర మనంబడు మాయాపురి-అనగా హరిద్వారమందు జగత్ కళ్యాణార్థముగా యీ విశంభినామ సం॥ జ్యేష్ఠ శుక్ర నుండి ౧౧ రోజుల వరకు యీ మహాక్షత్రపు జేయుటకై సంకల్పించబడినది.

దీనిలో నాల్గువేదములు ౧౮ పురాణములు భాష్యత్రయములను ప్రతిరోజు పారాయణముల జేయబడును. సాయంత్రం ౪ గంటల నుండి గీతా ప్రవచనము.

దశకోటి శివనామ గ్రంథములను వెంటనుంచుకొని ప్రతిక్షేత్రమందు తీర్థోదకములచే సంప్రోక్షించి నిత్యపూజా నివేదన పంచాక్షరీ ప్రార్థనాదికమున జరుపుచు 45 క్షేత్రముల దర్శించి నిజామాబాద చేరి

విశంబి నిజత్రావణ మాసమందు పంచాక్షరీ భవనారంభమునకై శంకుస్థాపన జేసి దానిలో గురుకులమును స్థాపించబడును.

ఇట్టి సత్కార్యమునకు సద్భక్తులందరు యథాశక్తి ధన సహాయ్యమొనర్చి యీ పంచవర్ష ప్రణాళికలోగా శతకోటి శివనామ లేఖనము-దశకోటి తర్పణము కోటిపంచాక్షరీహోమము పూర్తి జేయ గలందులకై కోరుచున్నాము.

ముందు శివనామ ప్రచారమునకై ౧౧ కేంద్రములు ౧౧ ఉప కేంద్రములును స్థాపించబడును.

ఇట్లు,

శ్రౌతశైవ ప్రచారక్ సభ్యులు
ప్రస్తుత శ్రీ శివకోటి కార్యాలయము
శ్రీ కంఠేశ్వరమందిరము నిజామాబాద్ (ఆంధ్రప్రదేశ్)

★

నీలకంఠేశ్వరాయనము:

శ్రీ శివపంచాక్షరీ యజ్ఞ సమారంభము

౩౬వ వార్షిక తృవము

1. సద్భక్తులకు దెలియజేయుట మేమనగా శ్రీనందన సంవత్సరం నుండి పంచాక్షరీ మంత్రానుష్ఠాన కార్యక్రమము ప్రారంభించి అక్షర కోటి మంత్రజపము అనేకభక్తుల సహాయ్యముచే పూర్తిజేసి విజయ సంవత్సరాదిగా ప్రతిసంవత్సరము ఒకొకపుణ్యక్షేత్రములయందు జప యజ్ఞముల జరిపి హేవిశంబినామ సంవత్సరమున శ్రీకంఠేశ్వర క్షేత్ర మందు శతకోటి శివనామ సముల్లేనారంభము గావించి అనేక భక్తులచే శివనామములను వ్రాయించుచున్నందులకు దశకోటి పూర్తిగావచ్చు చున్నది. దశకోటి కొకసారి కోటిహోమాత్మకమైన పంచాక్షరీ యాగము జేయవలసియుండును.

2. అందులకై యీవిశంబినామ సం॥ జ్యేష్ఠమాసమున జగత్ కల్యాణార్థముగా పంచాక్షరీ మహాకృతువును జేయుటకై సంకల్పించ బడినది.

3. దీనిలో చతుర్వేదసారాయణములు అష్టాదశ మహాపురాణేతిహాస పఠనము, ప్రస్థానత్రయ భాష్య ప్రవచనములను జేయ బడును.

4. హేవిశంబి శ్రావణ శు॥ ౫ నుండి లక్షబిల్వ లక్షకుంకు మార్చనకార్య క్రమము ప్రారంభించవైనది.

5. మాఘమాసమున మహాశివరాత్రికి సూర్య సింహాసన మహూత్సవము లక్షదీపమాలికా సహితముగా శ్రీకంఠేశ్వరాలయ మందు శివకోటి సామ్రాజ్యవట్టాభిషేక మహాత్సవమును జరిపి పంచాక్షరీ పురశ్చరణారంభము జేయబడును.

6. విశంబి వైశాఖ శు ౧౦ నుండి యజ్ఞనిర్విఘ్న పఠనమాప్తికై శ్రీగణేశగ్ర యజ్ఞముల జరిపి ఈశ్వరప్రీతికై బీదసాదలకు అన్నదానముజేసి జయజయధ్వనులతో బైలుదేరి శివకోటి గ్రంథముల నూరేగించి బదరీయాత్రా స్పెషల్ భోగిలో నుంచబడును.

7. ప్రతిరోజు శివకోటి పంచాక్షరీ శ్రీయంత్రములకు లలితా సహస్రనామములచే కుంకుమార్చనా (శిరా) భోగముజేసి యాత్రీకులందరితో ప్రార్థనజేయించి తీర్థప్రసాదముల నొసగ బడును.

8. శివకోటి అలంకారపూజా నివేదనములకై అర్చక పరిచారకుల నియమించి యాత్రలను సేవించబడును.

9. నలుబదైదు ఔత్తములను దర్శించి నిజామాబాదచేరి విశంబి నిజశ్రావణమాసమందు పంచాక్షరీభవన నిర్మాణమునకై శంకుస్థాపనజేయబడును.

పంచాక్షరీభవన నిర్మాణ వివరము

10. చుట్టు ప్రాకారము నిర్మించి మధ్యన శివకోటి పంచాక్షరీ శ్రీ యంత్రముల ప్రతిష్ఠించుటకై చిన్న ఆలయ మొకటి నిర్మించి చుట్టు బాలురకు వసతిగృహముల నేర్పరచి విశాలమైనహాలును వొకటి నిర్మించి అందులో గురుకులమును స్థాపించబడును.

11. ఇట్టి శాశ్వతకార్యము జేయదలంచినందులకు సర్వేశ్వరుడు సద్భక్తుల హృదయమందు ప్రవేశించి వాకగొకరు వాగొకగదిని తమ పేరకట్టించి శాశ్వత కీర్తిని పొందగోరుచున్నాము.

12. పంచాక్షరీ భవననిర్మాణమునకు దాదాపు (50000) ఏబది రూపాయలధనము పంచాక్షరీ మహాయాగమునకు (54000) ఏబది నాల్గు వేల ధనమవసరము. అన్నదానముకు 7100 బస్తాల బియ్యము కావలసి యుండును.

13. వీలుననుసరించి గ్రంథమాలా పత్రికా ప్రకటన ముద్రణాల యముల స్థాపించబడును.

14. పంచకేంద్రములయందు పంచాక్షరీపీఠ నిలయముల నిర్మించ వలెను.

15. అందుచే ధీరోదార స్వభావముగల భక్తవరులందరు యీ మహాయాగమునకు వాగొకకుండమునకు నియమించ విడు వందల ధనమొసగి తమ తమ గోత్రనామములచే సంకల్పించి కంకణ బద్ధులై స్వహస్తములచే హేళామముచేసినను సరే, లేక రుక్మికుల ద్వారా చేయించినను పుణ్యక్షేత్రమందు వాక రుద్రయాగముచేసిన ఫలము ద్రవ్య మొసగిన వారికే వచ్చును. కనుక యేలాటి సందేహములేక సంకల్పించగలరు.

16. ఈ కార్యములన్ని పంచాక్షరీకోటి ఆహుతులపై అవలంబించియున్నందున ప్రతిభక్తుడు యీ పంచవర్ష ప్రణాళికవరకు అభీష్టా

హలుతులకై సరిపడు ధనమొసగి యీ కోటిహోమసంకల్పము పూర్తి జేయగలరు.

17. శ్రీ నీలకంఠేశ్వరానుగ్రహమువలన యీ కార్యము లన్ని జయప్రదముగా కాగలవని నిశ్చయాత్మకబుద్ధిచే సంకల్పించి ప్రయత్నించుచున్నందులకు భక్తాదులందరు యథాశక్తి ధనరూపముగానైన లేక వస్తురూపముగానైన స్వహస్త పరహస్తములచే సహాయ్య మొనర్చి ఈశ్వర ప్రీతికి పాత్రులై ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములబడసి ఇహపరసుఖము పొందగోరుచున్నాము.

కార్యన చాలకలు :

బ్ర. శ్రీ. నిర్మల అంబయ్య సిద్ధాంతిగాచు
శ్రీ కంఠేశ్వర మందిరము, నిజామాబాద్.

శైవమతము - దాని ఘనత

కామర్పు శ్రీ రామరావుగారు

శివుడే దైవమని, శివుడే ఐశ్వర్య మిచ్చువాడని భావించి, లింగమును శరీరమందు ప్రతిష్ఠ చేసికొని కర పీఠార్చన చేయు వాడే శైవుడు. మానవునకును, సృష్టించిన పరమాత్మకునుగల సంబంధమే మతమనంబడును. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల త్రయమే లింగస్వరూపంబని ఘనమతులు వక్కాణించుచున్నారు.

అనాదినుండియు మన ఉపనిషత్తులు వేదములు, మన పురాణములు శైవమత ఘనతను స్పష్టముగా చాటుచున్నవి. ఋగ్వేదమందు “కద్రుద్రాయ ప్రచేతసే మీ ధుష్టమాయ తవ్యసే వోచేమ శత మగ్ంహృదే” అని రుద్రుని గురించి వెల్లడిచేసియున్నారు. అది

యునుగాక శ్రీమదప్పయ్యదీక్షితులువారు 1604 వ సంవత్సరములోని వారు. వారు శైవమునుగూర్చి యీ క్రింది విధముగ చెప్పియున్నారు.

శ్లో॥ ధ్యేయత్వే తవ సాక్షిణో మునిగణాః జ్ఞానప్రదత్వేశుః
వంద్యత్వేనిగమాః స్వభక్తి విమతక్లాంతౌ కృతాంతాదయః
నిత్యత్వే భవతః పితమహా శిర స్సృగ్బృంద మాద్యంతయో
శూన్యత్వేతు వరాహ హంస వపుషౌ వద్మాక్ష వద్మాసనో॥

తా॥ ఈశ్వరుని ధ్యానయోగమునకు మునిగణములు సాక్షులు. నీలకంఠుడు జ్ఞానప్రదుడనుటయందు శుభుడుసాక్షి. నమస్కారార్హుడనుటయందు వేదములు సాక్ష్యములు. నిజభక్త ద్వేషుల నడచు విషయమున యమధర్మరాజులు సాక్షులు. నిత్యత్వ విషయమున బ్రహ్మకపాల మాలికాబృందము సాక్షి. నీ యాద్యంత శూన్యత్వ విషయమున వరాహ హంసాకృతులు దాల్చిన హరి బ్రహ్మలు సాక్షులు.

శ్లో॥ గాయత్రీ వల్లభత్వాత్ దశరథ తనయ స్థాపితారాధితత్వాద్
శౌర్యే కైలాసయాత్రా వ్రతముది తతయా భీష్ట సంతాన
దానాత్

నేత్రేణ స్వేన సాకందశ శతకమలై ర్విష్ణునారాధితత్వాత్
తస్మైచక్ర వ్రదానదపిచ పశుపతి సర్వదేవ ప్రకృష్టః॥

తా॥ గాయత్రికి భర్త యగుటచేతను శ్రీరామునిచే ప్రతిష్ఠింపబడి. పూజింపబడుటచేతను, కైలాస యాత్రావ్రతమునకు సంతసించి శ్రీకృష్ణున కభీష్టమగు సంతానము నిచ్చుట చేతను, తన నేత్రముతో కూడ వేయికమలములచేత విష్ణువుచే పూజింపబడుటవల్లను ఆ విష్ణువు కొఱకు చక్రమిచ్చుటవల్లనుకూడ పశుపతి సర్వదేవతలలో నుత్కృష్టుడని అప్పయదీక్షుతులవారు నొక్కి వక్కాణించి యున్నారు. ఈ విధముగ శివుని ఘనతను చాటుటకు పై యుదంతములు చాలును.

భారతదేశమునందేగాక యితర దేశములందు గూడ శివలింగములు కానవచ్చుచున్నవని నేటి వాస్తవత్రికలు చాటుచున్నవి. పూర్వకాలమందు ఖండఖండాంతరములందుకూడ శైవమతవ్యాప్తిగలదని తెలియుటకు పైవిషయమే తార్కాణము.

మన దేశమున పల్లవుల కాలమందు శైవమతము వృద్ధి పొందినది, వారి కాలమున శైవులు అణిమాదిసిద్ధులు, అష్టైశ్వర్యము గలవారనియు, రాజులు శైవమతస్థులనియు చరిత్రకారులు చాటుచున్నారు. ఎల్లోరా కొండయందు శివసంబంధమైన బొమ్మలచే నింపియున్నారు. నేటికిని ఆచిత్రములు కానవచ్చుచున్నవి. చోళరాజులుకూడ శైవము నుద్ధరించిరని తెలియుచున్నది. తర్వాత ఈ మతము నధికముగ నాచరించిన వారే లేకుండిరని చెప్పవచ్చును.

పూర్వము నుండియు భారతదేశము అనేక మతకర్తలకును, దేశక్షేమార్థము పాటుపడు మహావ్యక్తులకు స్థానమైనది. శైవము క్షీణించు సమయమున అవతార పురుషులగు పండితత్రయము (మల్లికార్జున పండితుడు, శ్రీవతి పండితుడు, మంచన పండితుడు.) అను మువ్వురుదయించి, శైవమునకు పునర్జన్మను చేకూర్చిరి. వారి విషయములనుగూర్చి శైవులకు యావన్నదికి తెలిసియే యుండునని తలచెదను. వారి మతవ్యాప్తియే నేటివఱకు నిలిచియున్నది. ఘమాచు కొన్నివందలమంది శైవులు మాత్రము హిందూదేశములో నున్నారని తెలియుచున్నది.

ప్రస్తుతకాలము : “కల్యాణ శైవ మరోచకం” అని పూర్వకాలముననే వచించియున్నారు. ఆవిధముగనే శైవులు కొంతమంది లింగధారణ మానివేయుచున్నారు. శివపూజ చేయుటకూడ మానివేయుచున్నారు. కొందరు నాస్తికులగుచున్నారు. ఇట్టి సమయమందు తిరిగి శైవపునరుద్ధారణార్థమై బయల్దేరిన పత్రికయే “శైవ మత ప్రకాశిక” శైవులు దీనికి సహాయము చేకూర్చెదరని

నా తలంపు. పరమేశ్వరుడు శైవమహాజనమునుగూర్చి సకల విషయములు ఈ పత్రికలో వ్రాయుట నా కానందదాయకము. శైవమతాభివృద్ధి చూపు యీ పత్రిక నడపుటకు పరమేశ్వరుడు అనుగ్రహించును గాత!

నేటిపక్షకు అనేక మహనీయులగు పురుషుల మాత్రమే యిట్టి శివకోటి వ్రాసియున్నారు. స్త్రీలలో వ్రాసినవారు అరుదు. పూజ్యురాలును, నాకు అక్కగారున్నూ, శ్రీమల్లికార్జున పండితారాధ్యుల వీరభద్రయ్యగారి సతీమణియు, తిణుకుతాలూకా దువ్వ గ్రామ కాపరస్తులున్న, నిత్యము స్నానానంతఃము శివునారాధించుచున్న శ్రీమతి మల్లికాంబగారు శివకోటివ్రాసి శ్రీశైల భ్రమరాంబ, మల్లికార్జునుల సన్నిధిని వప్పు చెప్పి వచ్చినారు. “శ్రీశైల శిఖరం దృష్ట్వా పునర్జన్మ నవిద్యతే” అనునట్లు వారిని పరమేశ్వరుడు ఇహపరసౌఖ్యములలో నీదులాడించుగాక!

—o—o—o—

శ్రీనీల కంఠ భాష్యము

(సంపుటము ౮, సంచిక ౯, తరువాయి)

(ఆంధ్రీకర్త - నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారు (శ్రీ కంఠ విద్వాభూషణ - సంస్కృత సాహిత్యరత్న.)

జిజ్ఞాసాధి కరణము.

వేదము కర్మపరమనియు బ్రహ్మపరమనియు రెండుభాగములు కలిగియుండును. ఇట్టి వేదములోని యుపనిషదముల యేకార్థమును నిర్ణయించుటకు పలయు న్యాయములను సూత్రములు వెలిబుచ్చునవి. ఇట్టి సూత్రముల సముదాయము మీమాంసా (విచార) శాస్త్రమనఁబడుచున్నది. వేదాంతములన్నిటిని వివరింప శక్యము కాదు గావున సూత్రములకు విషయములగు నుపనిషద్వాక్యములఁ జెంది యుండు సంశయములు తొలగుటకై యీ మీమాంసాశాస్త్రము ఉపయోగించునట్టిది; అన్యోన్య విరుద్ధములగు నర్థములను పోనాడి నద్వివరణ

మును తెలుపు బ్రహ్మసూత్రములన్నియు ముముక్షువుల (మోక్షోపేక్షగలవారు) కు అత్యంతావశ్యకములగుచున్నవి. అన్యమతము లందభి నివేశముగలవారికి నీ సూత్రవివరణ రుచించకుండును. తటస్థులగు బుద్ధిమంతులకు మాత్రము తప్పక నవగతము కాగలదు.

ఉదాహరణ : “శబ్దాదేవ ప్రమతః” సూత్రము.

“ఈశానో భూతభవ్యస్య” విషయవాక్యము.

విషయవాక్యమందలి ఈశాన శబ్దముఁబట్టి సూత్రగతమైన “శబ్దాదేవ” అను దానికి “ఈశాన - శబ్దము వలననే” యని యర్థము సంగతమగునది. అభిధాన శృతి ననుసరించి ఈశానశబ్దము శివపరము కావలసినదే ; అంగుష్ఠపరిమాణముగల పురుషుఁడు శివ పర మాత్మయని నిర్ధారణ చేయఁబడెను. “భూతభవ్యమునకు ప్రభువు” అను నర్థముఁబట్టి నారాయణ పరత్వమును సాధింపరాదు. సూత్రములో ఏ వకారముండుటవలన ఈశానశబ్దమువలననే యని యేర్పడుటచే శివపరత్వము సుసాధ్యమగుచున్నది.

“పరిణామాత్” అను సూత్రముఁ దగు నధికరణమునందు వివర్తనవాదమును నిరూపింపవీలులేదు. ఇట పరిణామశబ్దము కంతరవేణ చేప్పఁబడినందున పరిణామవాదము సులభమగునది. మరియు “కర్తా శాస్త్రార్థ వత్త్వాత్” అను సూత్రవివరణయందు జీవాత్మ కర్తకాడని చెప్పరాదు. శాస్త్రార్థమంతయు జీవునియందే నుపయోగముఁ జెందున దగుటఁజేసి జీవుఁడు కర్తయు భోక్తయు నగుచున్నవాడు.

ఇట్లు కొన్ని భాష్యములు సూత్రకర్త యాశయమునకు విరుద్ధములగునవి కావున నుపనిషద్గత సందేహములు దూరమగుటకు సూత్రకర్త యాశయము ననుసరించి మీమాంస (విచారము) యావశ్యక మగుటఁజేసి శ్రీ నీలకంఠాచార్యులవారి కీ భాష్యము అని వార్తముగా కర్తవ్యమైనది.

ఇట్టితఱి కొన్ని ప్రశ్నలు మనసునం దుదయించును.

- (౧) మీమాంసాశాస్త్ర ప్రారంభమునకు ఫలితము ఎట్టిది ?
(ఫలితమనగా - ఎట్టి ఆశ్రయములేని ప్రేమగల సుఖము ప్రాపించుట, (అధవా) ద్వేషమూలమైన దుఃఖము బొత్తిగా తొలగుట;)
- (౨) ఈ శాస్త్రమునకు పఠించుటకు నధికారి యెట్టివాడుకావలెను?
(ఆర్థిత్వాదిగుణములు కలవాడు అధికారియగును.)
- (౩) మీ మాంసకు విషయము ఎద్ది ?
(విషయమనగా - కొద్దిగా తెలిసినట్టియు, పూర్తిగా తెలియ నట్టియు సంశయముల చేరికఁ జెందియుండునది.)
- (౪) ఎద్దాని తరువాత నీ మీమాంసాశాస్త్రము నారంభించ వలెను ?

(ప్రారంభమునకు సమీపముగానుండు నిశ్చిత సాధనము సిద్ధించిన తరువాత యని చెప్పవలసియుండును.)

ఇట్టి సందిగ్ధ ప్రశ్నలకు సమాధానముగా - సర్వజ్ఞులలో శ్రేష్ఠుడైన వేదవ్యాస భగవానుడు మొదటిదగు జిజ్ఞాసానూత్రము నవతరింపఁ జేసినవారు.

ప్రతిశాస్త్రమునకు - ప్రయోజనము (ఫలితము) అధికారి, విషయము, సంబంధము, అనఁబడు అనుబంధచతుష్టయము అవసరము.

సంసార సుఖము లభించుట సంసారము తొలగుటయు యీ శాస్త్రమునకు ప్రయోజనములు కాజాలవు. సంసారము అనాదియగుటచే నెప్పుడును తొలుగునదికాదు.

అధికారిగుణములు : ధర్మానుష్ఠానముతో నేర్పడు చిత్తశుద్ధి
వేదశాస్త్ర విజ్ఞానము,

వేదశాస్త్రములచే నిషేధింపబడకుండుట
మోక్షోపేక్షయు

నూ. “ అథాత్ బ్రహ్మ జిజ్ఞాసా ”

అథ - ధర్మవిచారము తరువాత, అతః - ఎందువలన ధర్మ - విచారమును చేసియున్నవాడో ఇందువలన, బ్రహ్మణః - పరమాత్మ యగు సదాశివుని జిజ్ఞాసా - తెలుసుకొనగోరుట, యనగా నుపనిష దములందలి విషయమునంతయు విచారించి యవగాహనము చేసు కొనుటయని నిష్కర్షితమైన సూత్రార్థము.

అధికరణమనగా : విషయము, సంశయము, పూర్వపక్షము, సిద్ధాంతము, నిర్ణయము, సంగతి యనువాని కాధార మగునది ;

ఈ సూత్రములో నుండు అధశబ్దమునకు - ప్రారంభము, మంగళము, అను సర్థములు పొసగజాలవు. బ్రహ్మవిచారము ప్రారంభింపఁ బడునది కాకుండుటను, జిజ్ఞాసకు మంగళార్థమునకు సన్వయము కుదుర కుండుటను “ అనంతరము ” అను సర్థమే పొసగునది ; బ్రహ్మ విచారముఁ జేయువానిఁ జెందియుండునది, బ్రహ్మవిచారమునకు సాధన మైనట్టిదియు బ్రహ్మవిచారమునకుముందు నియతమై యుండునది ;

ఇటు సిద్ధాంతము, నిర్ణయము అని నిర్ణయముయొక్క చివరి భాగము సిద్ధాంతమగు నను నుద్దేశముతో వేరు వేరు చెప్పఁబడినవి. నిర్ణయశబ్దమునకు మిక్కిలి పొందఁబడునది యను పుష్పత్తివలన ప్రయోజన మను సర్థంబు గ్రాహ్యమగును. ఈసూత్రమునందు “ అథ ” యని మొదటనుండుటచే అథ యను సుచ్ఛారణవలననే మంగళము ధ్వనించుచున్నది.

కూర్చుండుటకు ముందు భోజనము నడత అనువానిలో నెద్దియు నియతము కానట్లు బ్రహ్మవిచారమునకుముందు ఏదే నొకటి

యుండునని చెప్పరాదు కావున “నియతముగానుండు - దాని పిమ్మట యని అధశబ్దార్థమును నిర్వచించుట సమంజసము.”

పూర్వపక్షము:- బ్రహ్మ విచారమునకు ముందు వేదాధ్యయనము నియతముగా నుండవలెను. ఎట్లనగా - ఎనిమిది వత్సరములు మొదలగు ప్రాయముగల బ్రాహ్మణాదివర్ణస్థులకు విహితమైన ఉపనయనము తరువాత వేదములను తప్పనిసరిగా చదువవలసి యుండును. ఆచార్యుని సేవించుచు వారి ముఖమునుండి వెలువడు నక్షరములఁ గ్రహించి యవ్యాని యర్థమును తెలుసుకొనుట వేదాధ్యయనమునకు ఫలమగుచున్నది. ధర్మమువలె బ్రహ్మము వేదమునందు ప్రతిపాదింపఁ బడునదగుటచే వేదములఁ జదువనివానికి బ్రహ్మవిచారముఁ జేయవలనుపడదు గావున కేవల వేదాధ్యయనానంతరము బ్రహ్మవిచారమును గావింపనగును. అధ్యయనము నిత్యమగుటచేత నధ్యయనాంగమగు నుపనయనంబు నిత్యమగునది; వేదములఁ జదువక నితరవాఙ్మయము నధిగమింప పరిశ్రమించువాడు ఈజన్మయందే తన వంశముతో సహా శూద్రత్వమును పొందునని ప్రమాణములు నిరూపించుటచే వేదాధ్యయనము. తదంగమైన నుపనయనంబు తప్పనిసరి (నిత్యములు) యగుచున్నవి. “స్వాధ్యాయోఽధ్యేతవ్యః” అను వాక్యములోని స్వశబ్దముఁబట్టి స్వశాఖకు చెందిన వేదమును తప్పక చదువ వలసి యుండును. శుశ్రూషాది నియమములతోడ నాచార్యునిచేత గావించు వేదాధ్యయనము. ఆచార్యుని అధ్యాపనంబు (చదివించుటయు) వేదార్థపరిజ్ఞానమును నభ్యుదయమునకై యుపయోగించునట్టిది: బాలుడైన వటువు - వేదార్థపరిజ్ఞానము నపేక్షింపకున్నను “వ్యాధిగ్రస్తునకు సామ దానాద్యుపాయములతో నౌషధమును సేవింపఁజేయునట్లు” పెద్దవారు ప్రేరేపింతురు గావున బాలుడగు వటువే వేదాధ్యయనమున కధికారి యగుచున్నవాడు.

ఇట్లు వేదాధ్యయనము తప్పనిసరియై బ్రహ్మవిచారమునకు
ముందు నియతమగుచున్నయది.

గ్రంథపరిచయము

కృష్ణవేణి

ఇది యొక ఖండకావ్యము. ఈకార్యకర్త “మాదల” నివాసి
యగు ముదిగొండ సుబ్రహ్మణ్యకవిగారు. ఈభావకవి ద్రాక్షాపాకమున
తొలిపాయ - మలిపాయ - తుదిపాయ - యని క్రొంగ్రొత్త పోకడల
చల్లని పిల్లతెమ్మెరలతో కృష్ణవేణీ తీరాన రసికహృదయంబుల ప్రకృతి
వర్ణనాస్రవంతితో మజ్జన మాచరింపజేసినాడు.

సీ॥ ఎంత పుణ్యముజేసె, నేమొ యీతలమెల్ల
బుద్ధవాఙ్మయ వీణె, మ్రోగె నచట
ఏమినోములు నోచినేమొకొ యీధాత్రి
బుద్ధపాదస్పర్శ, పొందగలిగె
ఏతపం బొనరించె, నేమొకొ భూదేవి
సిద్ధార్థ స్తూపముల్, చెలగెనిచట
ఏవ్రతంబుజేసె, నేమొకొ యీనేల
విశ్వవిఖ్యాతిగ, వెలయగలిగె

గీ॥ ధర్మపదసారమెల్లను, తరచి తరచి
సూత్రపంక్తులబోసి సచ్చాత్రులకును
పంచిపెట్టిరిటను మున్ను, వత్సలతను
సిద్ధనాగార్జునాచార్యు, చేతిచలువ ॥

శివపురాణము

ఏతత్పురాణము నాంధ్రీకరించి శివమహిమామృతమును నెల్ల రకు పంచిపెట్టిన మహాకవులు ముదిగొండ నాగవీరయ్యశాస్త్రిగారు. ప్రజలందరు చదువుకొని అర్థముచేసుకొన తగినంత సులభశైలిలో యీపురాణము వ్రాసిన శాస్త్రిగారి ప్రజ్ఞావిశేషమంతయు శ్లాఘనీయము. వీరి కవిత్వము తిక్కన మహాకవి కవిత్వమువలె చక్కని జానుతెనుగు పదముల పాతకుల 30 పు. నింపుచున్నది, పరశివచరిత్ర జిజ్ఞాసువులకును - ముముక్షువులకును నీ పురాణము కొంగుబంగారము సర్వాంగ సుందరముగ తృతీయముద్రణ మిపుడే వెలువడినది. ఆధునిక పౌరాణిక కవులలోను - ప్రబంధకవులలోను-అగ్రతాంబూలము శాస్త్రిగారికే యివ్వతగియున్నది. అష్టాదశ పురాణములలో నుత్తమమైన శివపురాణము ప్రతియింటను నుండిన సర్వశ్రేయములు గల్గునని మా తలంపు. శాస్త్రిగారికి మా హృదయపూర్వక సమోవాకములు.

—సంపాదకులు

* *
*

షట్కాల శివపూజ

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు - ఈమని

శిష్యుడు : షట్కాల శివపూజ శైవులకు ముఖ్యమా?

గురువు : ఇది పూర్వకాలమునుండి యనుశ్రుతముగా వచ్చు చున్న వైదిక ధర్మము. కావుననే శైవులు “షట్కాల శివపూజా ధురంధరులైన” అను వక్త్రణము ధరించుచున్నారు.

శిష్యుడు : షట్కాలము లన నేవి?

గురువు : అరుణోదయ - తపనోదయ - సంగవ - మధ్యాహ్న - సాయంకాల - అర్ధరాత్రములన నవి షట్కాలములు.

శిష్యుడు : అరుణోదయకాలమునకు ప్రాత సుంధ్యా వందన కాలమున్ను ప్రాప్తించును గదా!

గురువు : చుక్కలుండగనే ప్రాత సుంధ్య చేయవలయునని యుండుటచే శివపూజ - సంధ్యయు నొకేతడవ సంప్రాప్తమగును.

శిష్యుడు : రెండు నేకకాలమున ప్రాప్తించి నపుడు సంధ్యా వందనము చేసి అరుణోదయకాలపూజ చేయవలయునా? లేక ముందు శివపూజచేసి సంధ్యావందనము చేయవలయునా?

గురువు : రెండు నీశ్వరోపాసనములే గాన నెట్లు చేసినను దోషము లేదు.

శిష్యుడు : సంధ్యావందనముకంటె శివపూజ ముందుచేసిన సంధ్యా వందనకాల మతిక్రమింపదా?

గురువు : అరుణోదయకాలపూజ అవసరార్చనమేగాన స్వల్ప కాలముననే ముగియునుగాన సంధ్యావందనకాల మతిక్రమింపదు.

శిష్యుడు : సంధ్యావందనముచేసి అరుణోదయ కాలపూజ చేయవచ్చునా? అట్లు చేసిన అరుణోదయ పూజాకాల మతిక్రమింపదా?

గురువు : అతిక్రమింపదు.

శిష్యుడు : అర్ఘ్యము విడిచిన తరువాత సూర్యోదయమగువరకు గాయత్రీ మహా మంత్రమును జపించుచుండవలయునుగదా!

సూర్యోదయమైన తరువాత అరుణోదయ కాల మెట్లుండును? అరుణోదయ పూజ చేయుటెట్లు?

గురువు : చుక్కలు కనబడునప్పడే సంధ్యావందనము అర్ఘ్య ప్రదానాంతముచేసి తరువాత అరుణోదయ కాల పూజ చేసికొని పిమ్మట సూర్యోదయమగువఱకు గాయత్రీ మహా మంత్రమును జపింప వచ్చును.

శిష్యుడు : అర్ఘ్యము విడిచి గాయత్రీ జపించి సంధ్యావందనము పూర్తి చేసికొనకుండా మధ్యలో శివపూజ నెట్లు చేయవచ్చును? ఒక కర్మ మొదలుపెట్టి యది పూర్తికాక ముందే మఱియొక కర్మ చేయరాదు గదా!

గురువు : వేదమునందు “ఉదితే జుహోతి - అను దితే జుహోతి” సూర్యుడుదయించిన తరువాత హోమము చేయవలయునని యొక పక్షము - సూర్యుడుదయింపక ముందే హోమము చేయవలయునని వేరొక పక్షంబును గలదు. ఇందు సూర్యోదయముకంటె ముందు హోమము చేయవక్ష మవలంబించిన వారు సంధ్యావందన మెట్లు చేయదురో తెలిసిన అరుణోదయ కాలపూజ బాధకముగా తోపదు.

శిష్యుడు : వారెట్లు చేయుదురు?

గురువు : చుక్కలు కనబడుచుండునప్పడే సంధ్యావందన మారంభించి సూర్యోదయమగువఱకు గాయత్రీ జపించుచుండు నెడల సూర్యోదయము కాక ముందు అగ్నిహోత్రము చేయుట సంభవింపదు, కావున వారు చుక్కలు కనబడు

తరువాత హోమా కర్మము తీర్చికొని సూర్యోదయము దనుక గాయత్రి జపింతురు. “సహి కర్మణి కర్మాంత రారంభః” అను నిషేధ మిట్టి యెడల ప్రవర్తించదు. కాన నిట్లే అరుణోదయకాలపూజ నొనరించువారు తొలుత స్వర్ణ ప్రదానమువఱకు సంధ్య నాచరించి తరువాత యరుణోదయ కాలపూజచేసి సూర్యోదయము దనుక గాయత్రీ జపించిన నేమియు బాధకము లేదు.

(సకేదము)

* *
*

భగవద్గీతా భాష్యము

కీర్తిశేషులైన బ్ర. శివయోగి, మహాపాథ్యాయ ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రిగారిచే వ్యాఖ్యానము వ్రాయబడి శ్రీ శ్రీ కంఠ శివాచార్య కృత గీతాభాష్యము వెలువడినది.

నేటి వఱకును లోకమున గీతలు శైవమునుగూర్చి చెప్పలేదను అభిప్రాయముగాగలవారి సందేహము లన్నియు పూర్తిగా తీర్చ జాలి యున్నది. తొలిదొల్త.

శ్లో॥ యః పాశుపత విజ్ఞానం దధౌ గీతామృతం మహత్
కుర్వన్ పాథ్యాయ సారథ్యం తస్మై కృష్ణార్పణేనమః॥

అని ప్రార్థన చేయుటలో గీతాహృదయము స్పష్టముగా చెప్పబడుచున్నది. కృష్ణుడు పాశుపతవ్రత దీక్షితుడై వ్రతాచరణ మొనరించి జీవన్ముక్తుడై లీలామాత్రముగ పార్థుని కొరవయుద్ధమందు నిమిత్తముగా చేసికొని పాశుపత విజ్ఞానమును లోకక్షేమమునుగూర్చి

సూర్యోదయమైన తరువాత అరుణోదయ కాల మెట్లుండును? అరుణోదయ పూజ చేయు తెట్లు?

గురువు : చుక్కలు కనబడునప్పడే సంధ్యావందనము అర్ఘ్య ప్రదానాంతముచేసి తరువాత అరుణోదయ కాల పూజ చేసికొని పిమ్మట సూర్యోదయమగువఱకు గాయత్రీ మహా మంత్రమును జపింప వచ్చును.

శిష్యుడు : అర్ఘ్యము విడిచి గాయత్రీ జపించి సంధ్యావందనము పూర్తి చేసికొనకుండా మధ్యలో శివపూజ నెట్లు చేయవచ్చును? ఒక కర్మ మొదలుపెట్టి యది పూర్తికాక ముందే మఱియొక కర్మ చేయరాదు గదా!

గురువు : వేదమునందు “ఉదితే జుహోతి - అను దితే జుహోతి” సూర్యుడుదయించిన తరువాత హోమము చేయవలయునని యొక పక్షము - సూర్యుడు దయింపక ముందే హోమము చేయవలయునని వేరొక పక్షంబును గలదు. ఇందు సూర్యోదయముకంటె ముందు హోమము చేయవక్షమవలంబించిన వారు సంధ్యావందన మెట్లు చేయదురో తెలిసిన అరుణోదయ కాలపూజ బాధకముగా తోపదు.

శిష్యుడు : వారెట్లు చేయుదురు?

గురువు : చుక్కలు కనబడుచుండునప్పడే సంధ్యావందన మారంభించి సూర్యోదయమగువఱకు గాయత్రీ జపించుచుండు నెడల సూర్యోదయము కాక ముందు అగ్నిహోత్రము చేయుట సంభవింపదు. కావున వారు చుక్కలు కనబడునప్పడే సంధ్యావందన మారంభించి అర్ఘ్య ప్రదానముచేసి

తరువాత హేలూమ కర్మము తీర్చికొని సూర్యోదయము దనుక గాయత్రి జపింతురు. “సహి కర్మణి కర్మాంత రారంభః” అను నిషేధ మిట్టి యెడల ప్రవర్తింపదు. కాన నిట్లే అరుణోదయకాలపూజ నొనరించువాడు తొలుత స్వస్య ప్రదానమువలకు సంధ్య నాచరించి తరువాత యరుణోదయ కాలపూజచేసి సూర్యోదయము దనుక గాయత్రి జపించిన నేమియు బాధకము లేదు.

(సకేపము)

* *
*

భగవద్గీతా భాష్యము

కీర్తిశేషులైన బ్ర. శివయోగి, మహేపాధ్యాయ ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రిగారిచే వ్యాఖ్యానము వ్రాయబడి శ్రీ శ్రీ కంఠ శివాచార్య కృత గీతాభాష్యము వెలువడినది.

నేటి వఱకును లోకమున గీతలు శైవమునుగూర్చి చెప్పలేదను అభిప్రాయముగాగలవారి సందేహము లన్నియు పూర్తిగా తీర్చ జాలి యున్నది. తొలిదొల్త.

శ్లో॥ యః పాశుపత విజ్ఞానం దధౌ గీతామృతం మహత్
కుర్వృపాథాయ సారథ్యం తస్మై కృష్ణార్పణేనమః॥

అని ప్రార్థన చేయుటలో గీతాహృదయము స్పష్టముగా చెప్ప బడుచున్నది. కృష్ణుడు పాశుపతవ్రత దీక్షితుడై వ్రతాచరణ మొనరించి జీవన్ముక్తుడై లీలామాత్రముగ పాదుని కౌరవయుద్ధమందు నిమిత్తముగా చేసికొని పాశుపత విజ్ఞానమును లోకక్షేమమునుగూర్చి

ప్రబోధించెను. దాని చేతనే కృష్ణుడు యీశ్వర స్వరూపుడైనట్లు వ్యక్తమగుచున్నది. అట్టి కృష్ణపరమాత్మ శివజ్ఞానమునుగాక వేరొండుపదేశముచేసి యుండడనుట విశ్వసింపదగినది. ఇది గాక.

శ్లో॥ పార్థాయ ప్రతిబోధితాం భగవతానారాయణేయస్వయం
యాసేనగ్రధితాం పురాణమునినామధ్యే మహాభారతం.
అద్వైతామృత వర్షిణీం భగవతీ మహాదశాధ్యాయినీ.
మంబత్వామను నందధామి భగవద్గీతే భవద్వేషిణీం.

అని చెప్పటలో “అహం వివస్వతే యోగం” అని ప్రారంభించి చెప్పిన యే విషయముగలదో ఆ విషయమే తొలుత భగవంతునిచేత స్వయముగా చెప్పబడి తిరిగి శ్రీమహానారాయణుడైన కృష్ణునిచే అర్జునునికొరకు చెప్పబడినదని తెలియబడుచున్నది. కాన తొలుత చెప్పిన పరమేశ్వరుడు శివుడు. అట్టి శివునిగూర్చి తెలిసికొనుటయే పాశుపతవిజ్ఞానము. అట్టి విజ్ఞానమును స్పష్టముగా యీ గ్రంథమందు తెలిసికొనవచ్చును. కాన పండితులును భక్తాగ్రేసరులును ఆమూలాగ్రముగా పఠింతురుగాక!

* *
*

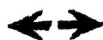
శైవ గంధ్రమాల

1. సంధ్యాపంజనము	...	0—8—0
2. ఆంజనేయ స్వరూపనిరూపణము	...	0—8—0
3. భగవద్గీత	...	6—0—0
4. శైవాహ్నికము	...	1—0—0

ఈ పై గ్రంథములు కావలసిన శ్రీ శైవమహాశివమునకు
ఉత్తరము వ్రాయవలెను.

శైవమత ప్రకాశి చందా వివరము

మహారాజ పోషకులు	...	116—0—0
రాజ పోషకులు	...	50—0—0
ప్రధాన పోషకులు	...	25—0—0
పోషకులు	...	10—0—0
అభిమానులు	...	5—0—0
చందాదారులు	...	3—0—0

అడ్డన్ :- 1

ముదిగొండ వీరేశలింగశాస్త్రిగారు

పీఠాధిపతి

ప్రిన్సిపాల్, శ్రీ విశ్వేశ్వర ఓరియంటల్ కాలేజి

వ ర ం గ ల్

అడ్డన్ :- 2

ముదిగొండ రామలింగశాస్త్రిగారు

శైవమతప్రకాశికా కార్యాలయము

ఈమనీ (వయా) దుగ్గిరాలి

నూచన :- వ్యాపములు - ఉత్తరములు - జ్ఞాకులు - చందాధనము

ఈ పై అద్రస్సులలో హాకదానికి పంపించవలెను.

